

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
ประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON DIGITAL
INTELLIGENCE CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา
โดย	น.ส.พวงสุรีย์ วรรณคามิน
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พฤธี ศิริบรรณพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤธี ศิริบรรณพิทักษ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สีปสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.ศรีดา ตันทะอธิพานิช)	

พงศุรีย์ วรคามิน : กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
 ประถมศึกษา. (PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON DIGITAL
 INTELLIGENCE CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล, อ.
 ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยเป็นการวิจัยแบบวิจัยผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase Mixed Methods) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ โรงเรียนเอกชนโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 345 โรงเรียนผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูประจำชั้น และครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีแบบประเมินกรอบแนวคิด แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี PNI_{modified} และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) การวัดและประเมินผล (4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ (1) การมีอัตลักษณ์ทางดิจิทัล (2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา คือ การพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในขณะที่ด้านความปลอดภัยในโลกดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด จุดแข็งของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนจุดอ่อนของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จุดแข็งของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา คือ การใช้งานในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ส่วนจุดอ่อนของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา คือ ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล โอกาส คือ เทคโนโลยี และสภาพสังคม ส่วนภาวะคุกคาม คือ สภาพเศรษฐกิจ และการเมืองและนโยบายของรัฐ 3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พลิกโฉมหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมี 3 กลยุทธ์รอง 8 วิธีดำเนินการ (2) เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล 3 กลยุทธ์รอง 11 วิธีดำเนินการ (3) ยกระดับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล 5 กลยุทธ์รอง 27 วิธีดำเนินการ (4) ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล 4 กลยุทธ์รอง 14 วิธีดำเนินการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา บริหารการศึกษา
 ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อนิสิต
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5984456627 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: Digital Intelligence, Private School, Academic Management Strategies, Primary School Students

Phuangsuree Vorakamin : PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON DIGITAL INTELLIGENCE CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS. Advisor: Asst. Prof. NANTARAT CHAROENKUL, Ph.D. Co-advisor: Prof. PRUET SIRIBANPITAK, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to study the conceptual framework in the Academic Management of the private schools and the conceptual framework of the primary school students in term of the digital intelligence concepts; 2) to analyze the needs for the academic management of the private schools concerning the digital intelligence concept of primary school students, and 3) to develop strategies for the academic management of the primary school students in private school corresponding to the digital intelligence concept, using multiphase mixed methods. The population of this study was the group from the board of the private education commission in the primary school section from 345 different private schools, which the informants were the school director, chief academic officers, head of the department from the major subjects and teachers. The instruments used in the research were the evaluation form for the conceptual thinking, questionnaire, and the evaluation form for the appropriateness and possibilities of the strategic developments. Frequency, percentage, average, standard deviation, modify priority needs index (PNI_{modified}) and content analysis were used to analyze the data.

The results of the research indicated that : 1) the conceptual framework for the academic management consisted of 4 elements. (1) Curriculum development (2) learning and teaching (3) measurement and evaluation and (4) development of innovative media and technology for education. For the conceptual framework of the digital intelligence concept, there were 7 elements: (1) digital identity; (2) digital use; (3) digital safety; (4) digital emotional intelligence; (5) digital communication; (6) digital literacy and (7) digital rights. 2) The top priority needs for the academic management of the private school in term of digital intelligence for the primary students was curriculum development, followed by course evaluation, management of the course outline and innovative development of the media, innovations and technologies for academic purposes. Besides, digital safety and digital emotional intelligence were the priority needs for the conceptual framework of the digital intelligence concept. The strength of Academic Management was the development of media, innovation, and technology for education. The weaknesses of Academic Management were curriculum development, teaching and learning, and measurement and evaluation. And the strengths of digital intelligence of primary school students were Digital use and Digital communication. The weaknesses of digital intelligence of primary school students were Digital safety Digital emotional intelligence Digital literacy Digital identity and Digital rights, while the opportunities were technology and social conditions. Besides, the threats were economic condition, political, and government policies. 3.) Private School Academic Management Strategies Based on Digital Intelligence Concept of Primary School Students were composed of 4 major strategies, (1) Reinvent the curriculum to motivate the students to have a mindset of digital intelligence with 3 sub-strategies and 8 procedures (2) Increase the efficiency of the evaluation processes to urge the students to have a digital intelligence mindset with 3 sub-strategies and 11 procedures, (3) Leverage the learning resources to enhance the students on the digital intelligence thinking concept with 5 sub-strategies and 27 procedures, and 4) Promote the development of innovative media and technology for education to develop students to have digital intelligence with 4 sub-strategies and 14 procedures.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Educational Management

Academic Year: 2019

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาเสียสละเวลาที่มีค่าให้องค์ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนความเมตตาและความช่วยเหลือในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัยให้สมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัญญา แซ่มซ้อย อาจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศรีดา ตันทะอะธิพานิช กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ภายนอก ที่ได้กรุณาให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการพัฒนางานวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตลอดระยะเวลา 8 ปีที่เข้ามาเป็นนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ระดับปริญญาโท ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ บ่มเพาะ ปลูกฝังความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรม และการประพฤติตนที่เหมาะสมให้แก่ผู้วิจัย ให้มีความพร้อมในการนำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ไปใช้ประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการตรวจสอบเครื่องมือ การเก็บข้อมูล ตลอดจนการประเมิน และการสนทนากลุ่มในการพัฒนากลยุทธ์ให้มีความสมบูรณ์ นำมาซึ่งความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขออุทิศการเรียนรู้ในครั้งนี้ให้แก่คุณย่าสมจิตต์ วรคามิน ผู้ล่วงลับ และมอบความสำเร็จในวันนี้ให้แก่คุณย่า สมพิศม์ - คุณย่าสมนิตย์ วรคามิน ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อพจนาท - คุณแม่อารีย์ วรคามิน ที่ให้กำเนิด เลี้ยงดู และให้ความรักมาโดยตลอด ขอขอบคุณน้องทับทิม น้องน้ำผึ้ง กุ้งนาง พลอย ที่คอยให้ความช่วยเหลือทั้งร่างกายแรงใจตลอดมาจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ

ขอบคุณแจน พี่ก๊พ ดร.พินนท พี่วา และเพื่อน ๆ บริหารการศึกษา (นอกเวลาราชการ) รุ่น 12 ทุกคน รุ่นพี่ และรุ่นน้อง สาขาวิชาบริหารการศึกษา ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือตลอดมา และสุดท้ายขอขอบคุณ ดร.ฝ่าย จิตรวรรณ เอกพันธ์ ที่เป็นเพื่อนคู่คิด เป็นกำลังใจ เป็นที่ปรึกษา เป็นเพื่อนนั่งทำงานมาด้วยกัน อดทนฝ่าฟันอุปสรรคด้วยกันตลอดมาตั้งแต่วันที่สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ จนถึงทุกวันนี้ ดีใจในทุกครั้งที่ได้ทำงานวิจัยสำเร็จไปด้วยกันในทุก ๆ ขั้นตอน และขอบคุณตนเองที่มีแรงบันดาลใจที่สำคัญที่ทำให้ตั้งใจเรียน ตั้งใจทำเล่มวิทยานิพนธ์ และตั้งใจที่จะกลับไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่จ.ปัตตานี ให้ดีมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะจดจำช่วงชีวิตการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาในครั้งนี้ตลอดไป

พวงสุรีย์ วรคามิน

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	7
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์.....	8
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ	13
2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ.....	13
2.1.2 กระบวนการบริหารงานวิชาการ	14
2.1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ.....	16

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	22
2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	26
2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล.....	31
2.1.7 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	35
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชน.....	38
2.2.1 ความหมายของโรงเรียนเอกชน	38
2.2.2 ประเภทของโรงเรียนเอกชน	38
2.2.3 เป้าหมายของการจัดการศึกษาเอกชน	39
2.2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน	39
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล.....	42
2.3.1 ความหมายของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	42
2.3.2 โครงสร้างสมรรถนะดิจิทัลของพลเมืองของประชาคมยุโรป.....	65
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์.....	69
2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์.....	69
2.3.2 ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	70
2.3.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์	71
2.3.4 การวิเคราะห์ห้องค์กร.....	72
2.3.5 ประเภทของกลยุทธ์.....	73
2.3.6 ลักษณะของกลยุทธ์ที่ดี	74
2.3.7 เงื่อนไขความสำเร็จของการวางแผนเชิงกลยุทธ์	75
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	75
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	84
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	84
3.1.1 แหล่งข้อมูล	84

3.1.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล.....	84
3.1.3 เครื่องมือวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	85
3.2 ขั้นตอนการวิจัย	86
3.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา.....	86
3.2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	88
3.2.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา.....	95
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	111
4.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	112
4.1.1 (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ (ร่าง) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	112
4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	112
4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนและกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา.....	116
4.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา.....	117
4.2.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล	118
4.2.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา.....	120
4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	197

4.3.1 SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา	198
4.3.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1	234
4.3.3 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1	246
4.3.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 2).....	275
4.3.5 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์	278
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	293
5.1 สรุปผลการวิจัย	293
5.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	293
5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	294
5.1.3 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา.....	299
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	306
5.2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	306
5.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา	308
5.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา.....	313
5.3 ข้อเสนอแนะ	318

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	318
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	321
บรรณานุกรม.....	322
ประวัติผู้เขียน.....	427

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ.....	20
ตารางที่ 2 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Identity	43
ตารางที่ 3 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Use	45
ตารางที่ 4 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Safety.....	47
ตารางที่ 5 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Security	50
ตารางที่ 6 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Emotional Intelligence	53
ตารางที่ 7 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Communication	55
ตารางที่ 8 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Literacy.....	58
ตารางที่ 9 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิของ Digital Rights	62
ตารางที่ 10 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	72
ตารางที่ 11 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค และอัตราการตอบกลับ ของแบบสอบถาม.....	89
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามฯ ที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ	92
ตารางที่ 13 ขั้นตอนการวิจัย	102
ตารางที่ 14 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	112
ตารางที่ 15 ผลการประเมินกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	114
ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน	118
ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม.....	121

โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล รายชื่อ.....	159
ตารางที่ 25 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตาม องค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายชื่อ	166
ตารางที่ 26 สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	173
ตารางที่ 27 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม	175
ตารางที่ 28 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ	176
ตารางที่ 29 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัล.....	179
ตารางที่ 30 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	183
ตารางที่ 31 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ	

โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	187
ตารางที่ 32 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล.....	191
ตารางที่ 33 SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา.....	198
ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร	211
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล	215
ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน	219
ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	225
ตารางที่ 38 สรุปผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	230
ตารางที่ 39 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1	235
ตารางที่ 40 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กล ยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1	246
ตารางที่ 41 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1	247

ตารางที่ 42 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รอง ใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ
โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 248

ตารางที่ 43 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ
โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 250

ตารางที่ 44 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ
นักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 266

ตารางที่ 45 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
ประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์..... 278

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	11
ภาพที่ 2 องค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	65
ภาพที่ 3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา (Digital Leader Strategy).....	292

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กับการดำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดด การเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตแห่งสรรพสิ่ง (Internet of Things) ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้และวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ไปโดยฉับพลัน เกิดเป็นความท้าทายของกระแสโลกาภิวัตน์รอบใหม่ที่ทุกประเทศในโลกจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับมือให้ทัน และสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศที่มีอยู่อย่างมหาศาล เพื่อความเป็นต่อทางด้านเศรษฐกิจภายใต้การแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2561)

จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2562 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พบว่า ประชากรใช้เวลาโดยเฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง 22 นาทีในการใช้อินเทอร์เน็ต เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ถึง 17 นาที โดยสมาร์ทโฟนถือเป็นช่องทางที่นิยมมากที่สุด (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2562) ดังจะเห็นได้ว่า หน่วยงานธุรกิจส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการองค์การในองค์กร และเพิ่มความสำคัญมากขึ้นในแต่ละปี ในส่วนของการศึกษาเช่นเดียวกัน เทคโนโลยีสารสนเทศ ก็มีบทบาทที่สำคัญในส่วนของการเป็นทั้งเครื่องมือหลักและเครื่องมือสนับสนุนที่ต้องจัดหา และนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามลักษณะการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การกำหนดทิศทางและนโยบายการจัดการศึกษาไทย จึงต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติและคุณภาพของแรงงานในอนาคต (สุวัฒน์ ธรรมสุนทร, 2555) และจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ 14.5% ต่อปี ซึ่งถือว่าเป็นอัตราการเติบโตที่ค่อนข้างสูง ส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันที่เพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2562)

ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) เป็นการกล่าวถึงประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม

ข้อมูลทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยหนึ่งในเป้าหมายหลัก คือ การเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล โดยยุทธศาสตร์มุ่งพัฒนาศักยภาพของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแยกแยะข้อมูลข่าวสารในสังคมดิจิทัลที่เปิดกว้างและเสรี (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559) โดยรัฐบาลมีการออกพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2560 จัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น และยุทธศาสตร์ส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ พ.ศ. 2560-2564 (2560) ที่มุ่งเน้นให้สังคมไทยมีระบบและกลไกที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันและใช้สื่อออนไลน์อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมทั้งมีกฎหมาย มุ่งมั่นความรู้ และการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ พฤติกรรม และทักษะการใช้สื่อออนไลน์อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2560)

ประเทศไทยมีเนื้อหาในรูปแบบสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคนในประเทศไม่เพียงพอ ยังคงมีปัญหาคอขวดด้านเนื้อหา (Content Devid) ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งของคอขวดด้านดิจิทัล (Digital Devid) เนื้อหาที่สำคัญยังขาดไป (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559) ในขณะที่ประชาชนเริ่มมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ และแท็บเล็ต แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความสนุกสนาน ความบันเทิง โดยไม่ได้นำเทคโนโลยีไปก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในทางที่ผิดและเสี่ยงที่จะเกิดภัยคุกคามต่อชีวิตเพิ่มขึ้นอีกด้วย (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ, 2560) ทำให้ต้องมีการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับสังคมใหม่ ที่รวมถึงการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สื่อต่าง ๆ และใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย

ดังนั้น สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องวางรากฐานทางด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่เยาวชน เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) โดยระบุว่า การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน โดยหนึ่งในผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

(Desired Outcomes of Education : DOE Thailand) คือ การที่คนไทยจะต้องมีคุณลักษณะในด้านเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้ที่มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 อัจฉริยภาพทางดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเองและสังคม โดยสถานศึกษาในแต่ละระดับจะร่วมกันพัฒนาเยาวชนให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์และเหมาะสมตามช่วงวัย

อัจฉริยภาพทางดิจิทัล หรือ Digital Intelligence (DQ Institute, 2019) เป็นแนวคิดที่ครอบคลุมสมรรถนะทั้งทางด้านเทคนิค จิตใจ และสังคม ซึ่งจำเป็นสำหรับชีวิตในยุคดิจิทัลนี้ และเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของเด็กเยาวชนในศตวรรษที่ 21 เพื่อสร้างพฤติกรรมอันพึงประสงค์ในโลกไซเบอร์ และเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในอนาคตสังคมของประเทศ จะต้องเป็นสังคมดิจิทัลที่มีคุณภาพ (Digital Society) มุ่งหวังที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าถึงไม่ถึงโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังมีราคาแพงเกินไป และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ ในปัจจุบันนี้ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้เกิดขึ้นในตัวมนุษย์เห็นได้จากความร่วมมือขององค์การชั้นนำระดับโลก 3 แห่ง ได้แก่ องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ได้ร่วมมือกับ สถาบัน DQ และ สถาบันวิชาชีพวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (IEEE) ประกาศร่วมมือกันสร้างแพลตฟอร์มสำหรับการประสานงานเรื่องดิจิทัล (2018) มีการตั้งชื่อว่า Coalition for Digital Intelligence (CDI) ซึ่ง CDI จะเป็นหลักในการทำหน้าที่เป็นแพลตฟอร์มประสานงานสำหรับองค์กรต่าง ๆ ในการนำมาตรฐาน และคำจำกัดความสำหรับอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ทั้งภาคเทคโนโลยี และภาคการศึกษา เพื่อให้สามารถติดตามและทำความเข้าใจระบบข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งทั้ง 3 องค์กรที่ร่วมมือกันนั้นได้มองเห็นถึงความสำคัญว่า โรงเรียนและชุมชนในโลกเทคโนโลยีจะเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

ในส่วนของประเทศไทยนั้น เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ทำให้ต้องเกิดการยกเลิกกิจกรรมต่าง ๆ และใช้นโยบายด้านการรักษาระยะห่างทางกายภาพ ทำให้เด็กส่วนใหญ่ต้องอยู่กับบ้าน และเวลาส่วนใหญ่จะถูกใช้บนโลกออนไลน์มากขึ้น เด็ก ๆ อาจใช้เวลาส่วนใหญ่บนโลกออนไลน์และบ่อยครั้งจะใช้เวลามากกว่าปกติ เช่น ใช้เพื่อคุยกับเพื่อน ๆ เล่นเกมออนไลน์ โพสต์หรือแชร์ข้อความ ภาพ หรือวิดีโอบนสื่อสังคมออนไลน์ ท่องเว็บ เป็นต้น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้สร้างโอกาสอันมีค่าในการเรียนรู้ การเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน และการเข้าถึงข้อมูลหรือความช่วยเหลือ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับเด็กและเยาวชน อย่างไรก็ตาม โลกออนไลน์ไม่ได้มีแต่โอกาส

ในเชิงบวกหรือสร้างสรรค์เท่านั้น แต่ก็มีภัยคุกคามหรือภัยแฝงมาด้วยเช่นกัน (Unicef, 2020) หากเยาวชนเหล่านั้นใช้งานอินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัลโดยไม่รู้เท่าทัน แล้วอาจนำมาซึ่งอันตรายในหลากหลายรูปแบบการกระทำของเด็กอย่างหนึ่งในโลกออนไลน์จะเกิดผลกระทบต่อสังคม ดังนั้น เด็ก ๆ ควรมีความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการเข้าถึงการใช้อินเทอร์เน็ต รู้จักป้องกันตนเองจากโลกไซเบอร์ เลือกแยกแยะและรับข้อมูลได้อย่างถูกต้องใช้เวลาอย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถใช้ดิจิทัลให้เกิดผลกระทบทางบวก ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม (นัฐิยา พัวพงศกร, 2563)

การร่วมมือของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และ สถาบัน DQ Institute ของประเทศสิงคโปร์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง The 2018 DQ Impact Study (DQ Institute, 2018) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของเด็กไทย ที่มีอายุระหว่าง 8 ถึง 12 ปี ในประเทศไทย ร้อยละ 60 มีความเสี่ยงที่จะพบปัญหาในโลกออนไลน์ ร้อยละ 49 เป็นเหยื่อของการถูกคุกคามทางโลกออนไลน์ (Cyberbullying) ร้อยละ 19 เข้าถึงสื่อลามก และพูดคุ้ยเรื่องเพศกับคนแปลกหน้าในโลกออนไลน์ ร้อยละ 12 มีพฤติกรรมติดเกมออนไลน์ และร้อยละ 7 มีพฤติกรรมคุยและนัดพบคนแปลกหน้าในชีวิตจริง ซึ่งจากสถิติที่กล่าวมาข้างต้นมีสัดส่วนที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก เมื่อศึกษาเชิงลึกพบว่า เด็กในวัย 8-12 ปี มี Digital lives จากการศึกษาค้นพบว่า เด็กโดยเฉลี่ยใช้เวลา 35 ชั่วโมงในการใช้งานดิจิทัลเพื่อความบันเทิง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยโลกถึง 3 ชั่วโมง โดยส่วนใหญ่เด็กใช้งานในโลกดิจิทัลผ่านโทรศัพท์มือถือถึงร้อยละ 73 และใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน ร้อยละ 48 กิจกรรมหลักที่เด็กในวัย 8-12 ปี ทำในโลกดิจิทัล คือ ร้อยละ 73 ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อดูวิดีโอออนไลน์ ร้อยละ 58 ใช้เพื่อค้นหาข้อมูล รองลงมา คือ ฟังเพลง เล่นเกมส์ แชทและส่งอีเมล สร้างวิดีโอหรือรูปสาธารณะ ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า ตามกฎหมายเด็ก ๆ จะสามารถเล่นโซเชียลได้ ตอนอายุ 13 ปี แต่จากการศึกษาพบว่า นักเรียน 8-12 ปี มีการใช้งานโซเชียลถึงร้อยละ 98 ซึ่ง 5 อันดับของโซเชียลที่ได้รับความนิยมคือ YouTube Facebook Line Instagram และ Twitter รวมทั้ง สถาบัน DQ Institute (2020) ได้แสดงดัชนีแสดงค่าความปลอดภัยสำหรับเด็กในโลกออนไลน์พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับต่ำสุด ถือว่ามีความเสี่ยงสูงสุดในกลุ่ม 30 ประเทศที่เข้าร่วมการสำรวจ โดยเด็กไทยกว่า 79% กำลังตกอยู่ในอันตรายในโลกไซเบอร์

ในต่างประเทศ มีการเริ่มศึกษาเรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของเยาวชนในบางประเทศ (DQ Institute, 2017) โดยประเทศสิงคโปร์และประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศแรกที่มีการนำร่องระบบโดยมีการร่วมมือกับภาคเอกชน โดยในปี ค.ศ.2016 จากการศึกษาเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เด็กเกือบ 60 เปอร์เซ็นต์ จะแสดง Cyber-victimization และต้องการความช่วยเหลือพิเศษในประเด็นเกี่ยวกับไซเบอร์ และสถาบัน DQ โดยมองเป็นแนวทางเดียวกันว่า ความเสี่ยงทางไซเบอร์ช่วยให้การรายงานสำหรับเด็กสามารถติดตามเปิดเผยพฤติกรรมของเด็กที่มีความเสี่ยงทางไซเบอร์ที่

หลากหลายและให้โอกาสในการแทรกแซงเชิงรุก รวมถึง นาย Andreas Schleicher (Hazell, 2017) ประธานของ PISA กล่าวว่า การวัดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลจะเป็นตัวช่วยป้องกันให้เยาวชนต่อต้านข่าวที่ไม่เป็นความจริง และอันตรายจากทางโลกออนไลน์ เช่น การเหยียดเชื้อชาติ , การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ เป็นต้น

การเติบโตของเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อเยาวชน ซึ่งเห็นได้จากการเผยแพร่ข้อมูลของ อธิปไตยกรมสุขภาพจิต (อธิปไตยกรมสุขภาพจิต, 2561) เผยสถานการณ์การรังแกกันในโรงเรียนปี 2560 พบว่ามีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้น และไม่ใช่ปัญหาเล็กน้อยอย่างที่ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เข้าใจ โดยมีเด็กถูกรังแกในสถานศึกษาปีละประมาณ 600,000 คน และมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก กลุ่มเด็กที่เสี่ยงจะถูกแกล้ง คือ กลุ่มที่พัฒนาการช้า ส่วนผลจากการถูกกลั่นแกล้ง อาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายได้ และคนที่เป็นฝ่ายกลั่นแกล้ง ก็มีความเสี่ยงถึงขั้นเป็นอาชญากรได้ เด็กที่รังแกกันมีตั้งแต่ระดับอนุบาลและตอนนี้เด็กเข้าถึงโซเชียลง่าย พ่อแม่และครูมีเวลาให้น้อย เด็กเรียนรู้ความรุนแรงจากเกม สื่อต่าง ๆ และไปใช้กับเพื่อน ส่งผลให้เด็กเกิดความเครียด ซึมเศร้า วิตกกังวล ไม่อยากไปโรงเรียนมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันพบว่า ส่วนใหญ่จะเกิดการรังแกกันผ่านสื่อออนไลน์ทั้งการใช้ข้อความ ภาพ หรือวีดีโอคลิปบนโลกอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับ ธีรศานต์ สหัสสพาศน์ (2561) ได้เผยแพร่บทความเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ โดยพบว่า อินเทอร์เน็ตกลายเป็นช่องทางพื้นฐานในการสื่อสารในสังคม หากมีบุคคลกระทำความผิดพลาดขึ้นมา ก็มีการสร้างมาตรการการลงโทษทางสังคม กลายเป็นการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ เพื่อสร้างความอับอายต่อสาธารณะ เพื่อกดดันผู้กระทำผิดให้เข็ดขยาดไม่ทำพฤติกรรมแบบนี้อีก

รวมทั้งในรายงานพิเศษ สำนวญพฤติกรรมออนไลน์ เด็กไทยเสี่ยงภัยออนไลน์ (2561) นายณัฐพล นิรมานพัชรินทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (ดีป้า) กล่าวว่า คงต้องยอมรับว่า อินเทอร์เน็ตนำมาซึ่งปัญหาที่กำลังเริ่ม “ใหญ่” มากขึ้น ถึงสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีข้อดีอยู่มากมาย แต่ก็มีหลายข้อที่นำกังวลเช่นกัน เพราะเด็กที่อยู่กับสื่อมาก ๆ ย่อมไม่ส่งผลดีต่อสติปัญญาและวุฒิภาวะทางอารมณ์ และจากกรณีเหตุการณ์เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายหนึ่ง ถูกเพื่อนร่วมชั้นกลั่นแกล้งด้านการใช้เฟซบุ๊กปลอมไปด่าทอบุคคลอื่น ทำให้ได้รับความเสียหายและจะส่งผลกระทบต่อจิตใจอย่างมาก ถูกแชร์ผ่านโลกออนไลน์จนเป็นกระแสที่ถูกวิจารณ์อย่างรุนแรงจนผู้เสียหายมีอาการซึมเศร้า (อมรินทร์ ทวี, 2561) สอดคล้องกับรายงานของ Internet watch Foundation ของประเทศอังกฤษ (Internet watch foundation, 2018) ซึ่งพบว่า ในทุก 7 นาทีในการใช้งานบนโลกออนไลน์ทั่วโลก เราจะพบภาพเด็กถูกรังแกทางเพศ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเด็กอายุ 11-15 ปี จำนวน 43% อายุต่ำกว่า 10 ปี 55% สอดคล้องกับที่นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์ อดีตรองอธิบดีกรมการคุ้มครองเด็ก กรุงเทพมหานคร ประเทศแคนาดา ที่ปรึกษาพิเศษสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (2561) กล่าวว่า เนื่องจากสภาพสังคมที่ปรับเปลี่ยนเป็นพลวัต และการใช้เทคโนโลยีที่

เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิงมีรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไป ที่เห็นได้ชัด คือ อาชญากรรมการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศกับเด็กบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ และมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้น เนื่องจากการใช้สื่อออนไลน์ในสังคมปัจจุบันทำให้อาชญากรรมอาศัยเป็นช่องทางละเมิดและแสวงหาประโยชน์ต่อเด็กได้ง่ายขึ้น เห็นได้ว่า เด็กในปัจจุบันเป็นเด็กยุคใหม่หรือที่เรียกว่าดิจิทัลเนทีฟ เป็นผู้ที่เกิดและเติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เด็กมีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นอย่างมาก (สุภารักษ์ จุฑระกุล, 2560) ทั้งนี้เด็กมีวิธีการใช้งานสื่อดิจิทัลแตกต่างจากผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ใหญ่จะต้องให้คำแนะนำในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างถูกวิธีและเกิดประโยชน์ (พีรวิษณุ คำเจริญ และ วีรพงษ์ พลนิกรกิจ, 2563) และเด็กประถมศึกษา โดยธรรมชาติมีความต้องการที่จะเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสำรวจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ช่างซักถาม เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีความสนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว (วัลลิภา ฉลากบาง, 2535) หากมีสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นสิ่งเร้า ก็จะทำให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนประถมศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลเหล่านี้ไปใช้ในการเรียนและใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น

การจัดการศึกษาของเอกชน เป็นผู้บุกเบิกการศึกษาในระบบของเมืองไทยมีบทบาทในการจัดการศึกษาควบคู่กับการศึกษาภาครัฐ ช่วยตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียนได้เป็นอย่างดี มีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็กไทยให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ สามารถเดินขยับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ของชาติได้ สอดคล้องกับที่ ศาสตราจารย์คลินิก นพ.อุดม คชินทร (2561) ได้กล่าวในงาน “มหกรรมวันการศึกษาเอกชน ประจำปี พ.ศ.2561” ว่า การจัดการศึกษาเอกชน ถือว่ามีจุดแข็งในเรื่องการบริหารจัดการ ความคล่องตัว การก้าวทันด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สามารถปรับหลักสูตรใช้สื่อการสอน กระตุ้นผู้เรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ทำให้เด็ก ครู ผู้ปกครองมีความสุข ดังนั้น เชื่อมั่นได้ว่า เอกชนจะเป็นพลังสำคัญในการช่วยรัฐจัดการศึกษาที่จะสามารถผลิตคนให้ทันกับความต้องการของประเทศได้ และสอดคล้องกับที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2560) กล่าวว่า การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน นอกจากนี้การบริหารวิชาการโรงเรียน ถือเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียน เป็นงานที่เป็นหน้าที่หลัก และมีหลักสูตรสถานศึกษาเป็นส่วนที่สำคัญที่จะตอบสนองและสนับสนุนงานวิชาการให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2540) และสอดคล้องกับที่ Faber และ Shearron (1970) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นภารกิจที่สำคัญ ผู้บริหารจะต้องเตรียมการวางแผนสิ่งต่าง ๆ ไว้อย่างดีและเหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทาง

ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องมีการบริหารวิชาการที่จัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน ควรเปิดกว้างให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ตลอดเวลาทั้งในและนอกห้องเรียน และที่สำคัญเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี

จากความสำคัญและปัญหาข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า เรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อให้เกิดการส่งเสริมให้มีการพัฒนาในคุณภาพของนักเรียนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศ ให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่าง ๆ และสามารถใช้นโยบายดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต

1.2 คำถามการวิจัย

1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างไร
2. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างไร
3. กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนและกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยยึดกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ (2546) , กมล ภูประเสริฐ (2544) , ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) , ภารดี อนันต์นาวิ (2557) , และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)

2) แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดหลักของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ตามแนวคิดของ DQ Institute (2019) และ European Commission (2017) ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ

3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดของ พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) , ณีภูษพันธ์ เขจรนันท์ (2552) และฐาปนา ฉันทไพศาล (2560) ดังนี้ (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (2) การกำหนดกลยุทธ์ (3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ (4) การปรับปรุงกลยุทธ์

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,516 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1.ผู้อำนวยการโรงเรียน 2.หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 3.หัวหน้ากลุ่มสาระ 4.ครูประจำชั้น 5.ครูผู้สอน

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา 2562

1.5 นิยามศัพท์

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ในเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

กลยุทธ์การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การออกแบบจัดทำหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน การสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา รวมถึงการประเมินผลหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับหลักสูตรและนักเรียน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

การวัดและประเมินผล หมายถึง กำหนดวิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การคัดเลือก จัดทำ และประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างให้ นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

อัจฉริยภาพทางดิจิทัล หมายถึง ความสามารถที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในฐานะพลเมือง แห่งยุคดิจิทัล ซึ่งมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) 4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) 5) การ ติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) 6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) 7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)

การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) หมายถึง ความสามารถในการสร้าง จัดการ ตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ บุรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) หมายถึง ความสามารถในการ บริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม ทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ อันตรายของการใช้งานสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล

ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) หมายถึง ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล แนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล สามารถจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ

การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเหตุผล สามารถนำเสนอข้อมูลจากข้อมูล พื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights) หมายถึง ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ร่วมกันในโลกดิจิทัล เข้าใจ และปกป้องสิทธิส่วนบุคคล ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เข้าใจและสามารถจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบ ประเภทสามัญศึกษา เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การพัฒนากลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการพัฒนาเทคนิควิธีการหรือหาแนวทางในการจัดการกับองค์กรโดยดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้ได้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการตามความมุ่งหมายที่กำหนด ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ การปรับปรุงกลยุทธ์

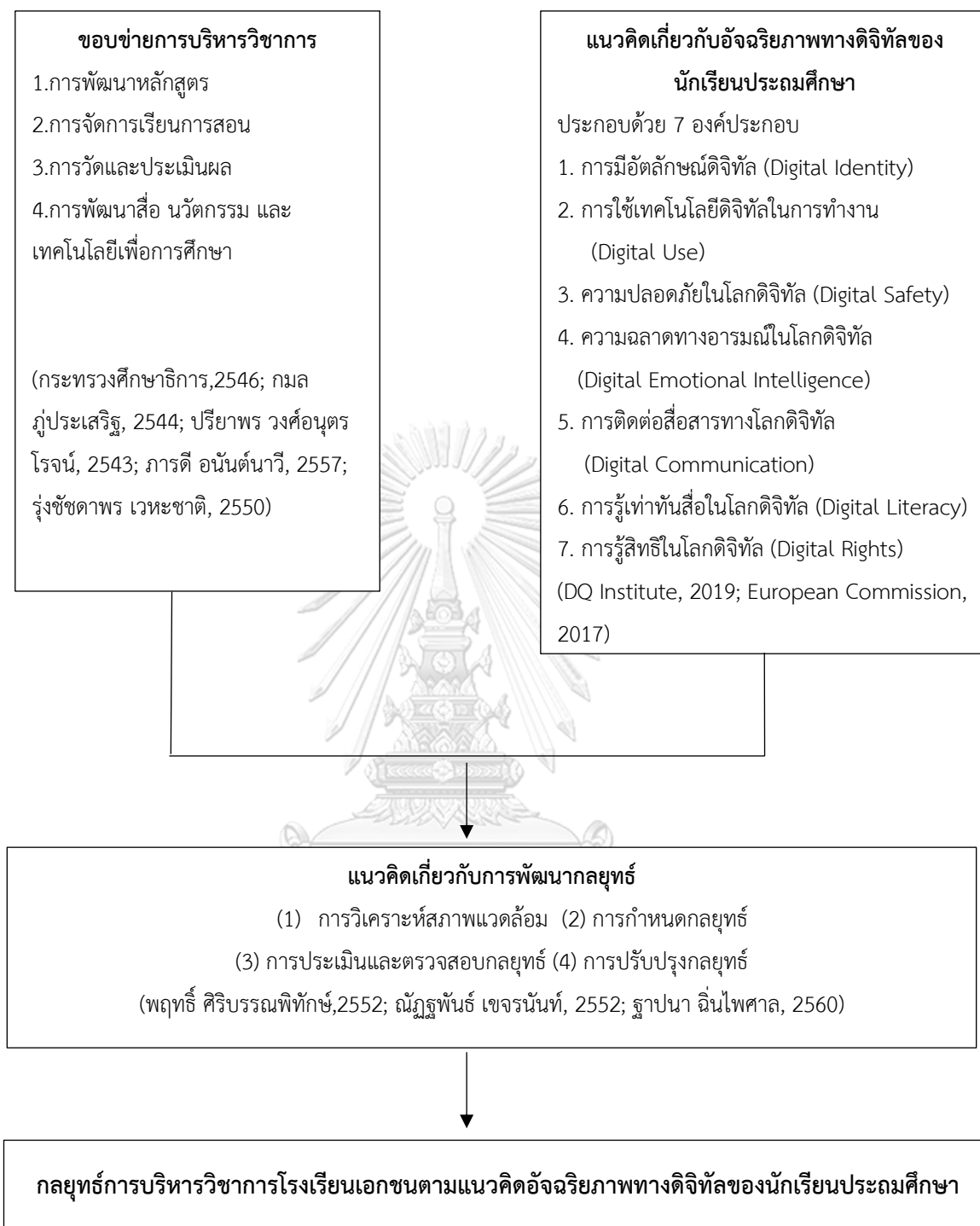
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดที่ประมวลแนวคิดและ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ดังนี้

1) การศึกษาค้นคว้าวิจัยศึกษาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยยึดกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2546), กมล ภูประเสริฐ (2544), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543), ภาวดี อนันต์นาวิ (2557), และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)

2) แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดหลักของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ตามแนวคิดของ DQ Institute (2019) และ European Commission (2017) ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ

3) การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดของ พลฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) , ญัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2552) และฐาปนา ฉิ้นไพศาล (2560) ดังนี้ (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (2) การกำหนดกลยุทธ์ (3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ (4) การปรับปรุงกลยุทธ์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลอยู่ในระดับสูง มีความรู้ ทักษะ ที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต สามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ป้องกันตนเองจากความเสียหายหรืออันตรายต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคต และสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนมนุษย์ได้

2. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาไปใช้ในการบริหารวิชาการและบุคลากรทางการศึกษาในระดับโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในระดับสูง และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

3. หน่วยงานในระดับนโยบาย เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นต้น สามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษามาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา และสามารถนำข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนมาพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

4. ผู้ที่สนใจ คณาจารย์และนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปศึกษา วิเคราะห์ สามารถใช้องค์ความรู้หรือสารสนเทศได้ และพัฒนาการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปแนวคิดสำคัญในแต่ละประเด็นเพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยสาระสำคัญ ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก 5 ตอน ได้แก่

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยเนื้อหาแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการในสถานศึกษา (กมล ภูประเสริฐ, 2544) หมายถึง การบริหารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการ (จรุณี เก้าเอี้ยน, 2557) หมายถึง การบริหารการจัดกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินการไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพสูง

การบริหารงานวิชาการ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

การบริหารงานวิชาการ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543) หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

การบริหารงานวิชาการ (สันติ บุญภิรมย์, 2553) หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

การบริหารงานวิชาการ (ภิญโญ สาธร, 2526) หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่งคือ การให้ความรู้ในด้านวิชาการแก่ผู้เรียน มีผู้บริหารหรือครูใหญ่เป็นผู้นำทางวิชาการ มีการทำงานร่วมกับครู ให้คำแนะนำและประสานงานให้ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการ (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2547) หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมในงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

โดยสรุป การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้

2.1.2 กระบวนการบริหารงานวิชาการ

กระบวนการบริหารประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน (กมล ภูประเสริฐ, 2544) คือ

1. การวางแผนพัฒนา หรือ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นการวางแผนที่มีพื้นฐานมาจากสภาพที่เป็นปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนางาน และกำลังจัดงบประมาณในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยงานต่อไปนี้

- 1.1 การกำหนดวิสัยทัศน์
- 1.2 การกำหนดภารกิจ หรือพันธกิจ
- 1.3 การกำหนดจุดมุ่งหมาย
- 1.4 การกำหนดกลยุทธ์
- 1.5 การกำหนดแผนงาน/โครงการ

2. การนำแผนไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยงานต่อไปนี้

2.1 การจัดองค์กร หรือจัดบุคลากรเข้ารับผิดชอบงาน ได้แก่ การกำหนดหัวหน้างาน/หัวหน้าโครงการ ผู้ดำเนินงาน และภารกิจของผู้รับผิดชอบ

- 2.2 การสั่งการหรือมอบหมายงาน
- 2.3 การควบคุมงาน
- 2.4 การติดตามกำกับ
- 2.5 การประสานงาน
- 2.6 การนิเทศงาน

3. การประเมินผลการปฏิบัติตามแผน เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

- 3.1 การประเมินระหว่างการทำงาน
- 3.2 การประเมินเมื่อสิ้นสุดงาน
- 3.3 การรายงาน

การบริหารงานวิชาการ แบ่งเป็นขั้นตอนของกระบวนการได้ดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543)

1. ขั้นตอนก่อนดำเนินการ เป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ โดยมีงานต่อไปนี้

- 1.1 จัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 1.2 จัดสภาพงานวิชาการและวิธีการทำงาน
- 1.3 จัดครูอาจารย์เข้าสอน
- 1.4 จัดทำโครงการสอน
- 1.5 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน
- 1.6 จัดตารางสอน
- 1.7 ปฐมนิเทศนักเรียน
- 1.8 การลงทะเบียนเรียน

2. ขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นขั้นที่จัดและดำเนินงาน รวมทั้งการควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2.1 การดำเนินการสอนตามหลักสูตร โดยการดูแลให้การสอนเป็นไปตามโครงการสอนในแต่ละวิชา เป็นการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ

2.2 การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการ

2.3 งานเกี่ยวกับการบริการการส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับสื่อการสอน เพื่อช่วยเหลือครูในด้านการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ขั้นส่งเสริมและติดตามผลในด้านวิชาการ เพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการ ผู้บริหารควรมีการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาและประเมินผลงานด้านวิชาการ ดังนี้

3.1 ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้ปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ

3.2 สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางวิชาการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายและนโยบายที่เหมาะสมกับโรงเรียน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

3.3 ริเริ่มและสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานด้านวิชาการ

3.4 จัดบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา

3.5 จัดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ

3.6 จัดตั้งคณะทำงานทางวิชาการขึ้น ลักษณะของคณะอาจจัดรวมกันเป็นคณะครูในแผนกเดียวกัน มาร่วมกันทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3.7 ส่งเสริมให้จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมทางวิชาการ เพื่อจัดกิจกรรมและเผยแพร่ทางด้านวิชาการ

3.8 ส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนาฝึกอบรม เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

3.9 ส่งเสริมให้ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

2.1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (2544) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศที่ได้กำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้โดยการจัดเป็นกลุ่ม ๆ ไว้ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา ช่วยให้บุคลากรสถานศึกษาได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางโดยละเอียด เพื่อการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปี และรายภาคเรียนต่อไป และช่วยให้เกิดแนวคิดที่สถานศึกษาจะมีแนวทางในการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่นของตนในส่วนตัวบ้าง

1.2 การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ทรัพยากร สภาพการดำรงชีวิตและปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นโดยตรง

1.3 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เป็นรายปี

1.4 การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ นำรายละเอียดในหลักสูตรสถานศึกษาเขียนเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กัน

2. การบริหารการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดทำมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1 การรวบรวม วิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 การกำหนด การเตรียมการ และการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ เครื่องใช้ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ สื่อและอุปกรณ์ก็จะเป็นสิ่งที่นักเรียนใช้ปฏิบัติ

2.3 การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชาตาม แนวคิดในปัจจุบันต้องการให้มีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการประเมินที่สอดคล้อง กับจุดเน้นของกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 การจัดทำแผนการสอน หรือ แผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน

2.5 การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการ สอน หรือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเยี่ยมชั้นเรียน หรือ การประชุมปรึกษาหารือกันเป็นระยะ

2.6 การร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอนโดยกรณีศึกษาในการ พัฒนาบุคลากร การส่งเสริมด้านสื่อการเรียนการสอน และการแสวงหาความช่วยเหลือจากแหล่ง ภายนอกสถานศึกษา

3. การบริหารการประเมินผลการเรียน ได้แก่ การจัดให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้

3.1 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้/รายวิชาและกิจกรรมการ เรียนการสอน รวมทั้งการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อการพิจารณาในการเตรียมการขั้นต่อไป ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงตัวบ่งชี้ที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้ด้วย

3.2 การกำหนดวิธีการ และเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ การเตรียมการในการสร้างเครื่องมือ และกำหนดวิธีการที่เป็นระบบในขั้นนี้ ควรกำหนดช่วงเวลาใน การประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างดำเนินการสอน การประเมินปลายภาคเรียนและปลายปีด้วย เพื่อ ความสะดวกในการสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียนและรวบรวมผลงานของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

3.3 การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีผลการประเมินผลการเรียนตามวิธีการและ เครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งการดูแลให้มีการบันทึกผลการเรียนการสอน การบันทึก การสังเกต และการรวบรวมผลงานของนักเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ

3.4 การจัดทำหลักฐานการศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานต้นสังกัด กำหนด

3.5 การนำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนอย่าง สม่าเสมอ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการประเมินที่ต้องการใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนา

3.6 การกำหนดรูปแบบ ระยะเวลาการรายงานผลการเรียนรู้ ทั้งการรายงาน ผู้ปกครองระหว่างปี และการรายงานผลของสถานศึกษาช่วงปลายปีต่อสาธารณะและหน่วยงานต้น สังกัด

4. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ได้แก่ การจัดให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้
 - 4.1 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในที่มีหลักการให้บุคลากรทุกคน ร่วมกันรับผิดชอบในการนำสถานศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษาาร่วมกัน
 - 4.2 การกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน วิธีการที่จะนำไปใช้ควรเป็นวิธีการที่มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน
 - 4.3 การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ
 - 4.4 การร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยถือเป็นปัญหาของสถานศึกษาโดยส่วนรวม
 5. การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การจัดให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้
 - 5.1 การวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา โดยรวบรวมอุปสรรคข้อขัดข้องจากการบริหารในทุก ๆ เรื่องมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปว่า ความรู้ความสามารถของบุคลากรด้านใดที่สถานศึกษาสามารถช่วยแก้ปัญหาได้เอง ด้านใดต้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก
 - 5.2 การกำหนดช่วงเวลาของการพัฒนาบุคลากรเป็นระยะ ๆ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรในสถานศึกษา
 - 5.3 การควบคุมดูแลให้การดำเนินงานพัฒนาบุคลากรเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้
 6. การบริหารการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ การจัดให้มีการดำเนินงานดังต่อไปนี้
 - 6.1 การทำความเข้าใจและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - 6.2 การร่วมกันกำหนดประเด็นปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องร่วมกันในสถานศึกษาหรือเป็นประเด็นที่ควรพัฒนาร่วมกันในสถานศึกษา เพื่อการวิจัยในภาพรวมของสถานศึกษา
 7. การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ เป็นการบริหารโครงการที่นอกเหนือจากหัวข้อข้างต้น เพื่อเป็นการสนับสนุนงานหลัก และที่คาดว่าจะเป็นเรื่องที่ส่งผลให้งานหลักนี้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น
 8. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ เป็นการกำหนดข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการของงานบริหารทั้งหมดที่จะต้องจัดเก็บร่วมกันตลอดภาคเรียนและปีการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสามารถนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้ประกอบการดำเนินงานในอนาคตได้
 9. การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา เพื่อสรุปผลและการเขียนรายงานประจำปี เพื่อรายงานต่อสาธารณะและต่อหน่วยงานต้นสังกัด
- การตี อนันต์นาวิ (2557) ได้เสนอขอขยายการบริหารวิชาการไว้ดังนี้
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติงาน วิชาการ การทำบันทึกการสอน เป็นต้น
2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ เช่น การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน เป็นต้น
3. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ เช่น การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด การนิเทศการสอน เป็นต้น
4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการมีดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา

8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

กิติมา ปรีดีติติก (2532) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย หลักสูตร โครงการสอน และประมวลการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด การจัดทำคู่มือครู
4. สื่อการสอน
5. การปรับปรุงการเรียนการสอน การนิเทศการสอน การฝึกอบรม
6. วัดและประเมินผล

ตารางที่ 1 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ที่	ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2546)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปริญพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543)	รุ่งชัชดาพร เวทะชาติ 2550)	ภาวดี อนันต์นาวี (2557)	สรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการ
1.	การวางแผนงานด้านวิชาการ	✓		✓			การพัฒนาหลักสูตร
2.	การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	✓	✓		✓	✓	
3.	การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	✓					
4.	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	✓	✓	✓			
5.	การนิเทศการศึกษา	✓	✓		✓	✓	
6.	การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานสถาน	✓			✓	✓	

ที่	ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	กระทรวงศึกษาธิการ (2546)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ 2550)	ภาวดี อนันต์นภาวี (2557)	สรุปขอบข่าย การบริหาร วิชาการ
	ประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา						การจัดการเรียน การสอน
7.	การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ		✓				
8.	การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทาง วิชาการ	✓			✓	✓	
9.	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษา	✓			✓	✓	
10.	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓			✓	✓	
11.	การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	การวัดและ ประเมินผล
12.	การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา	✓	✓		✓	✓	
13.	การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทาง วิชาการ		✓				
14.	การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการ ของสถานศึกษา		✓				
15.	การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	✓			✓	✓	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา
16.	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	✓					
17.	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา				✓	✓	
18.	การประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	✓			✓	✓	

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์ขอบข่ายของการบริหารวิชาการพบว่า เมื่อนำการวิเคราะห์
จากตารางที่ 1 ร่วมสังเคราะห์กับลักษณะของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยได้นำขอบข่าย
ของการบริหารวิชาการของนักวิชาการที่มีความเหมาะสม จำเป็น และสอดคล้องกันมาจัดกลุ่ม

พิจารณาถึงความสำคัญของขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียน ประถมศึกษา จึงสามารถแบ่งขอบข่ายงาน และองค์ประกอบตามขอบข่ายงาน ได้ 4 ด้าน ดังนี้ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) การวัดและประเมินผล และ (4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

โดยภารกิจด้านงานวิชาการแต่ละด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

2.1.4.1 ความหมายของหลักสูตร

กิติมา ปรีดีติลล (2532) กล่าวถึง หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการ ศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้และประสบการณ์ที่จะจัด ให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล

Hilda Taba (1962) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า ประสบการณ์ทั้งหมดที่ ครูผู้สอนให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการดำรงชีวิตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต

ปริยาพร วงษ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้กล่าวถึงหลักสูตร ว่าเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มีมุ่งหมายไว้อย่างเป็นระบบในการจัด การศึกษา เป็นแผนการจัดการเรียนการสอน โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) คือ ครู นักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ เป็นต้น กระบวนการ (Process) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษาที่มุ่งฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไป ตามเป้าหมายที่ต้องการ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มุ่งให้ ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

2.1.4.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

กิติมา ปรีดีติลล (2532) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรว่าหลักสูตร ประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา ข้อกำหนดต่าง ๆ ในหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การ ประเมินผลหลักสูตร โดยต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น โรงเรียน และนักเรียน

2.1.4.3 ภารกิจในการบริหารหลักสูตร

ภารกิจในการบริหารหลักสูตรมีดังต่อไปนี้ (กมล ภู่งประเสริฐ, 2544) มีดังต่อไปนี้

1) การรวบรวมเอกสารและวัสดุต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรให้สมบูรณ์ และเพียงพอ ต่อการดำเนินงานด้านหลักสูตร เอกสารดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้าใจให้แก่คณะ

บุคลากรในสถานศึกษา และให้แนวทางในการดำเนินงานด้านนี้เป็นอย่างดี เอกสารสำคัญที่ควรรวบรวมได้แก่

- 1.1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารประกอบหลักสูตร
 - 1.2) เอกสารเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาทั้งหลาย ที่ช่วยเสริมความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดในการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความจำเป็นต้องจัดทำหลักสูตรในแนวที่แตกต่างไปจากเดิม
 - 1.3) เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หลักสูตรของสถานศึกษารวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งให้แนวทางในการจัดทำสาระของหลักสูตรของสถานศึกษา และให้แนวทางในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษาจะใช้ต่อไป
 - 1.4) เอกสารเกี่ยวกับการบูรณาการ โครงการงาน หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องใช้ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้
- 2) การรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับชุมชน ซึ่งอาจดำเนินการโดยการศึกษาร่วมกันอย่างละเอียด โดยการสำรวจ การสัมภาษณ์ หรือพูดคุยกับคนในชุมชน ผู้นำชุมชน การขอข้อมูลและสารสนเทศจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน หรือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของชุมชน สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพ ความเป็นอยู่วิถีชีวิต วัฒนธรรมท้องถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น เป็นต้น
- 3) การทำความเข้าใจหลักสูตรและภารกิจที่จะต้องไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับหลักสูตรการทำความเข้าใจ สถานศึกษาสามารถเข้าใจในเรื่องหลักสูตรให้แก่คณะบุคลากร และบุคคลในชุมชน
- 4) การจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ในการจัดทำนี้ สถานศึกษาควรร่วมกับชุมชน โดยเชิญบุคคลในชุมชนเข้ามาร่วมคิดร่วมทำ จึงจะทำให้สาระของหลักสูตรสะท้อนสภาพของปัญหาและความต้องการ ตลอดจนภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา สาระของหลักสูตรในที่นี้ หมายถึง มาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน และสาระการเรียนรู้
- 5) การจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานช่วงชั้น มาตรฐานรายปี/รายภาค เวลาเรียน/หน่วยกิต คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 6) การชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทราบถึงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรของสถานศึกษา

7) การเตรียมการใช้หลักสูตร จะช่วยให้สถานศึกษามีความรู้ทั้งในด้านบุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งบุคคลในชุมชนที่จะร่วมดำเนินการ ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาลดอุปสรรคข้อขัดข้องในการใช้หลักสูตรตั้งแต่ต้น การเตรียมการใช้หลักสูตรควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

7.1) การเตรียมด้านบุคลากร การจัดบุคลากรเข้าดำเนินการสอน หรือปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ และการสร้างความมั่นใจให้บุคลากรที่จะต้องใช้อุสตรใหม่ด้วย

7.2) การเตรียมด้านอาคารสถานที่

7.3) การเตรียมด้านวัสดุ อุปกรณ์

8) การวางแผนทางการติดตามกำกับการใช้หลักสูตร ในการดำเนินงานใด ๆ ในองค์กรฝ่ายบริหารจะต้องมีการติดตามกำกับงาน โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การกระตุ้น เร่งเร้า สนับสนุนช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และคอยแก้ปัญหาให้แก่ผู้ปฏิบัติการติดตามกำกับมีเป้าหมายที่จะช่วยให้งานนั้น ๆ สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

9) การวางแผนทางการประเมินการใช้หลักสูตร ทั้งการประเมินทั้งในเรื่องหลักสูตร ประเมินแผน ประเมินการดำเนินการตามหลักสูตร และผลของการใช้หลักสูตร การประเมินต้องคำนึงถึงคำถามดังต่อไปนี้

9.1) หลักสูตร/แผนที่วางไว้ชัดเจนหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ปฏิบัติได้เพียงใด มีอุปสรรคข้อขัดข้องเพียงใด

9.2) การใช้หลักสูตรมีการเตรียมการดีหรือไม่ มีความยุ่งยากในเรื่องใด ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นมีอะไรบ้าง ได้ดำเนินการแก้ไขอย่างไร สามารถปฏิบัติตามหลักสูตรได้หรือไม่

9.3) ผลการใช้หลักสูตร สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้รายภาค/รายปีได้หรือไม่ เมื่อใช้หลักสูตรครบ 3 ปี ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานช่วงชั้นได้หรือไม่ มาตรฐานที่วางไว้สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมอย่างไร วิธีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามความต้องการของหลักสูตรหรือไม่ ฯลฯ

2.1.4.4 กระบวนการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร วางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วย ซึ่งมีขั้นตอนคือ การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมความพร้อม การจัดทำโครงการสอน การตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน การตรวจสอบการยอมรับจากสังคม การจัดโครงสร้างของหน่วยงาน เป็นต้น

2) ขั้นตอนดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครู การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกงาน เป็นต้น

3) การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ ควรมีการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือเพื่อพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือเพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

กระบวนการบริหารหลักสูตรคือการศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดทำหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร (มนสิข สิทธิสมบูรณ์, 2556) มีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดทำหลักสูตร โดยทั่วไปการจัดทำหลักสูตร จะดำเนินการโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหลายฝ่าย ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานหลัก ๆ ดังนี้

1.1) แต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ ด้านระเบียบหลักเกณฑ์หลักสูตร ด้านการบริหาร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน และของสถานศึกษา ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งนโยบายรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

1.3) ยกร่างหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จากแหล่งต่าง ๆ ข้างต้น แล้วกำหนดองค์ประกอบหลักสำคัญ ๆ ของหลักสูตร คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย หลักสูตร

1.4) ผ่านการกลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างหลักสูตร และจัดทำหลักสูตรฉบับสมบูรณ์

2) การวางแผนการใช้หลักสูตร โดยทั่วไปจะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

2.1) สร้างความตระหนักและความเข้าใจให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นความสำคัญ ความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกัน โดยดำเนินการดังนี้ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตร ให้กับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ประชุมสร้างความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู อาจารย์ และผู้ปกครอง ศึกษาดูงานโรงเรียนหรือสถานศึกษาใด ๆ ที่ดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรประสบผลสำเร็จ หรือมีคุณภาพดี เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาหลักสูตรของตนเอง

2.2) การพัฒนาบุคลากร เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาและใช้หลักสูตร ให้ประสบความสำเร็จ จักต้องเน้นการสร้าง ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีแนวทางกำหนดขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้ มอบหมายให้มีคณะทำงานด้านการพัฒนา

บุคลากร ประเมินความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร ดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์รวมความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้าอบรม แลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่อง

3) การใช้หลักสูตร ในขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ประกอบกิจกรรมหลัก ๆ คือ

3.1) การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน กล่าวคือ การกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรโดยจะดำเนินการในรูปของเอกสารประกอบหลักสูตร และวัสดุอุปกรณ์การสอน เช่น โครงการสอน ประมวลการสอน คู่มือครู และคู่มือผู้เรียน เป็นต้น

3.2) การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมาย ควรสำรวจปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการนำหลักสูตรมาปฏิบัติการในโรงเรียนได้

3.3) การสอนของครู ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ ครูต้องสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เลือกวิธีการสอนให้เหมาะสม โดยผู้บริหารคอยให้ความสะดวกให้คำแนะนำและให้กำลังใจ

4) การประเมินผลหลักสูตร หลังการใช้หลักสูตรไประยะหนึ่งแล้ว ก็ควรจะมีการประเมินผลหลักสูตรตามวัตถุประสงค์หลักสูตรที่กำหนด หรือตามตัวชี้วัดที่กำหนด และพัฒนาให้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

4.1) แต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันกำหนดเครื่องมือการวัดผล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ผล การสรุปผล และการเขียนรายงานการประเมินผลหลักสูตร

4.2) ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้ และควรดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อการใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในรอบปี

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การออกแบบจัดทำหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน การสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา รวมถึงการประเมินผลหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.1.5.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องทำ โดยจัดให้มีการสอนที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมี

ประสิทธิภาพ หลักที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน คือ ควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่นที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนยึดหยุ่นตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น และความสนใจของผู้เรียน (กิตติมา ปรีดีติติก, 2532) อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติ ได้แก่ การจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด และการจัดทำคู่มือครู

1) แผนการเรียน ควรจัดให้มีแผนการเรียน เป็นการกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีเป้าหมาย เป็นการกำหนดแผนไว้ล่วงหน้าว่าตลอดระยะเวลาของการศึกษาจะต้องศึกษาอะไรบ้าง มากน้อยเท่าไร โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มีประกอบอยู่ในหลักสูตร วิธีจัดแผนการเรียนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถ จากภาคปฏิบัติ โรงเรียนมักจัดแผนการเรียนโดยคำนึงถึงความสนใจและความสามารถ ควบคู่ไปกับการคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ ครู เครื่องมือ และอุปกรณ์ มีอย่างไรก็จัดอย่างนั้น และจัดตามความเห็นชอบของโรงเรียนและคณะครู

2) การจัดตารางสอน การจัดตารางสอนเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร หรือ ฝ่ายวิชาการจะจัดทำขึ้น เพื่อเป็นตารางกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในระยะเวลาหนึ่ง สัปดาห์ โดยกิจกรรมที่กำหนดนั้นจะสัมพันธ์กับเวลา หลักสูตร และหลักการพัฒนาผู้เรียน การบริหารวิชาการจะบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดตารางสอนด้วย ผู้บริหารควรคำนึงถึงหลักในการจัดต่อไปนี้

- 2.1) จะต้องบรรจุวิชาเรียนและเวลาเรียนให้ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
- 2.2) กำหนดเวลาเรียนโดยแบ่งเป็นจำนวนคาบของแต่ละวิชา และแต่ละวัน หากวิชาใดมีความสำคัญที่จะจัดจำนวนคาบมากกว่าบางวิชาย่อมเป็นไปได้
- 2.3) กำหนดวิชาที่เรียนลงในแต่ละคาบวิชา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละวิชา
- 2.4) วิชาที่ใช้ความคิดมากไม่ควรอยู่ซ้อนกันหลายคาบวิชาในวันเดียวกัน
- 2.5) วิชาที่มีการปฏิบัติมาก ๆ ควรจัดเป็น 2 คาบต่อกัน
- 2.6) ควรจัดจำนวนคาบหรือเวลาเรียนตอนเช้าให้มากกว่าตอนบ่าย
- 2.7) การจัดตารางวิชาในแต่ละคาบ ละวัน ต้องสัมพันธ์กับเวลาของผู้สอนด้วย
- 2.8) ควรเฉลี่ยปริมาณของชั่วโมงสอนของผู้สอนให้ทัดเทียมกัน

3) การจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนมีความสำคัญไม่น้อยต่อการเรียนการสอนในการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารจำเป็นจะต้องทราบถึงจำนวนชั้นที่จะทำการสอนจะแบ่งอย่างไร เป็นกี่ชั้น แต่ละชั้นจะยึดถือวิธีการคัดเลือกอย่างไร สิ่งนี้จะต้องทราบก่อนเพื่อประสานงานกับฝ่ายอาคาร

สถานที่ และฝ่ายวิชาการอีกที่หนึ่ง ในการจัดชั้นเรียนนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและปรัชญาของโรงเรียน แต่หลักที่นำจะคำนึงถึงคือ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ได้เต็มที่ อาจจะจัดชั้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถของแต่ละคนได้ การจัดแบ่งชั้นเรียนอาจจะจัดกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

3.1) แบ่งตามความสามารถ (Ability Grouping) ดูความสามารถของแต่ละคนจากผลการสอบ แล้วคัดผู้มีความสามารถสูงให้อยู่ชั้นเดียวกัน หรือหากต้องการละเอียดยิ่งกว่านั้น อาจดูผลการสอบเป็นรายหมวดวิชาด้วย และแบ่งตามความสามารถของแต่ละหมวดวิชานั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่จุดมุ่งหมายของโรงเรียนว่าจะจัดความสามารถเป็นรายวิชา หรือดูความสามารถโดยรวม การจัดแบ่งชั้นเรียนแบบนี้ จะทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นไปอย่างเต็มที่ เพราะผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับเดียวกัน

3.2) แบ่งแบบคละ (Heterogeneous Grouping) การแบ่งแบบนี้เป็นการแบ่งโดยรวมผู้เรียนเข้าด้วยกัน อาจจะเรียงตามบัญชีของนักเรียนและแบ่งกันไปให้เท่า ๆ กันในแต่ละชั้นเรียน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งการแบ่งลักษณะนี้อาจมีทั้งเด็กเก่งและอ่อนปะปนกันอยู่

3.3) แบ่งตามเอกัตถภาพ (Individual Grouping) เป็นการจัดชั้นเรียนพิเศษขึ้นโดยคำนึงถึงลักษณะของผู้เข้าเรียนเป็นใหญ่ เป็นการช่วยเหลือเด็กที่มีลักษณะไม่เหมือนเด็กปกติ เรียกว่า Exceptional Child ได้แก่ พวกที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย พวกที่มีความฉลาดเป็นพิเศษ พวกที่มีความต้องการหรือสนใจพิเศษเป็นบางเรื่อง

2.1.5.2 การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักสูตรสถานศึกษาจะบรรจุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้เพียงใดนั้น (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) ภารกิจการบริหารงานวิชาการประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัดความสนใจ และความ ต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและ การปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุล

กัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอนตามความเหมาะสม

3) จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการ นิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียน การสอนร่วมกันหรือแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.1.5.3 การปรับปรุงการเรียนการสอน

การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษาหรือ บริหารโรงเรียน เพราะในปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีทั้งวิทยาการและเทคโนโลยี ใหม่ ๆ เกิดขึ้น ในด้านการศึกษาที่เช่นเดียวกัน เช่น หลักสูตร เนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้ทัน กับวิทยาการที่ก้าวหน้า วิธีการปรับปรุงการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ การนิเทศการ สอน และการฝึกอบรมครู (กิติมา ปรีดีดิลก, 2532)

1) การนิเทศการสอน เป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานวิชาการและ จำเป็นต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน เพราะเป็นการส่งเสริมการทำงานในหน้าที่ของครูได้ดีขึ้นอันส่งผล โดยตรงต่อคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

2) การฝึกอบรม เป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและ การทำงานของครูให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น ทุกวันนี้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้เข้ามามี บทบาทมากขึ้น ครูมีความจำเป็นต้องแสวงหาและได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

2.1.5.4 ภารกิจในการบริหารการเรียนการสอน

ภาระในการบริหารการเรียนการสอน (กมล ภูประเสริฐ, 2544) คือ การจัดให้มี การดำเนินการดังต่อไปนี้

1) การรวบรวมรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน เทคนิคการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด หรือเน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนใน สภาพของชีวิตจริง และช่วยพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ได้แก่ รูปแบบ CIPPA Model การทำโครงการ ทักษะกระบวนการหรือเทคนิคการเรียนแบบร่วม

2) การร่วมกันวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับ หน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น ในหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยอาจประกอบด้วยรูปแบบ เทคนิค กิจกรรมที่หลากหลายได้ แล้วแต่ความเหมาะสมที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ

3) การกำหนดความต้องการในเรื่องสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน ในหน่วยการเรียนรู้รายวิชานั้น ๆ เนื่องจากกิจกรรมจะมีลักษณะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สื่อการเรียนรู้จึงเป็นสื่อที่ผู้เรียนใช้ปฏิบัติ ไม่ใช่สื่อที่ครูใช้สาธิตหรือใช้แสดงให้ดู เมื่อกำหนดแล้วสถานศึกษาต้องตรวจสอบว่าสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิมจะใช้ในหน่วยการเรียนรู้ หรือรายวิชาใดได้บ้าง ควรมีการจัดทำบัญชีแต่ละหน่วยการเรียนรู้/รายวิชา ไว้รวมกับรายการสื่อที่จะต้องจัดหาเพิ่มเติม

4) การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้/รายวิชาที่เป็นการประเมินตามสภาพจริง รวมทั้งการกำหนดให้ชัดเจนในการประเมินระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ เพื่อเตรียมการในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือวัด แนวปฏิบัติแบบฟอร์มที่จะต้องให้ได้ด้วย ทั้งนี้ให้คำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้เป็นสำคัญ

5) การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคนซึ่งรูปแบบโดยทั่วไปที่ใช้อยู่ ประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ (เนื้อหาและกระบวนการ) กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล ผู้สอนสามารถกำหนดแบบอย่างใดก็ได้ แต่เขียนให้มีสาระสำคัญที่จะทำให้รู้ว่าการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้/รายวิชานั้น จะต้องเตรียมการอะไร และจะดำเนินการอย่างไร

6) การเตรียมการในเรื่องการเรียนการสอน จะต้องมีการจัดหา จัดทำ จัดห้องต่าง ๆ ให้พร้อมในการใช้ มีรายการที่จะรู้ว่าสื่อหรือห้องนั้น ๆ จะใช้แผนการสอนของใคร ในเวลาใด เพื่อการจัดการที่เหมาะสม รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนการสอนนอกห้องเรียน หากเป็นการใช้สื่อการเรียนการสอนนอกโรงเรียน เช่น สถานที่สำคัญในชุมชน ห้าง/ร้านที่ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้สอนเตรียมการติดต่อได้ทันเวลา

2.1.5.6 กระบวนการบริหารการสอน

ในกระบวนการบริหารการสอน (มนสิช สิทธิสมบูรณ์, 2556) คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรได้ หลักการสำคัญ ๆ เพื่อการบริหารการสอนให้สำเร็จได้ดังนี้

1) จะต้องมีการวางแผนและเตรียมการในการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้ บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะได้ศึกษาวิเคราะห์ทำความเข้าใจหลักสูตรที่จะนำไปใช้ให้มีความเข้าใจตรงกัน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้องต่อเนื่องกัน

2) จะต้องมืองค์คณะบุคคลเพื่อทำหน้าที่ประสานงานในแต่ละขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ นับแต่การเตรียมหลักสูตรไปใช้ในด้านวิธีการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งการวัดและการประเมินผลการเรียน

3) การนำหลักสูตรไปใช้ และการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นไปตามขั้นตอนที่วางแผนและเตรียมการไว้

4) การนำหลักสูตรไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จได้ ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วยงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เอกสารหลักสูตรต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่ต่าง ๆ ที่จะเป็นแหล่งความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะต้องได้รับการจัดเตรียมไว้เป็นอย่างดี และพร้อมที่จะให้การสนับสนุน

5) ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่และจริงจัง เริ่มตั้งแต่การอบรมความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างเข้มข้น การให้การสนับสนุนด้านปัจจัยต่าง ๆ แก่ครู ได้แก่ การติดตามประเมินผลการปฏิบัติการสอนของครูอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาตัวครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน

6) ควรจัดตั้งให้มีหน่วยงานพิเศษ เพื่อให้การสนับสนุนและพัฒนาครู โดยการทำหน้าที่นี้เทศ ติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้ และควรปฏิบัติร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด

7) กำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการนำหลักสูตรไปใช้ ว่าการนำหลักสูตรไปใช้ จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และหาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อการใช้หลักสูตรที่ดีมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องได้

8) ต้องมีการติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะ ๆ เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ผล และประเมินผล เพื่อการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และวางแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลดี และมีประสิทธิภาพได้

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับหลักสูตรและนักเรียน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

2.1.6.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัด หรือ Measurement (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) ว่าเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้น เป็นการตรวจสอบการสอนของครู อาจารย์ และการเรียนของผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive

Domain) ด้านทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain) ส่วนการประเมินผล หรือ Evaluation เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทาง โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้ง จะประกอบด้วย ผลการวัดที่ได้จากการวัดหลาย ๆ เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดและเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กิติมา ปรีดีติลล (2532) กล่าวถึง การวัดและประเมินผลว่า การวัดและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าได้รับผลแค่ไหน เพียงไร หรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จำเป็นต้องมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่ครูได้ดำเนินการไปแล้วในช่วงหนึ่ง ๆ การวัดผลและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน เพราะการวัดและประเมินผลจะช่วยให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อปรับปรุงการสอนของครู ทำให้ครูทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
- 2) เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองเก่งอ่อนอย่างไร และครูก็จะทราบว่าเด็กคนไหนเก่ง อ่อน แคไหนจะได้แก้ไขปรับปรุงเป็นราย ๆ ไป
- 3) เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารในโรงเรียน ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน และบันทึกการสอนที่นำมาสู่ภาคปฏิบัติประสบกับปัญหาอย่างไรตรงไหนที่ควรจะมีการแก้ไขหรือพัฒนาต่อไป
- 4) เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น เพื่อแสดงผลการเรียนจบและเป็นหลักฐานให้ผู้ปกครองได้ทราบ

2.1.6.2 ขั้นตอนการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จึงสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน (กิติมา ปรีดีติลล, 2532) ดังนี้

- 1) การประเมินผลก่อนเรียน เพื่อช่วยให้ครูได้ทราบความสามารถของแต่ละคน เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินว่าจะมีความสามารถเพียงพอในการศึกษาต่อหรือไม่ หากไม่ดีพออาจทำการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้
- 2) การประเมินผลระหว่างเรียน เมื่อมีการสอนไประยะหนึ่ง ๆ ควรจะได้มีการประเมินผลนักเรียนตามจุดประสงค์ของรายวิชานั้น เพื่อจะได้ทราบว่ามีความพอหรือควรจะได้ก้าวไปข้างหน้าได้หรือยัง

3) การประเมินผลหลังเรียน เป็นการประเมินผลรวมครอบคลุมจุดประสงค์ต่าง ๆ หลายจุดประสงค์ เป็นการประเมินเพื่อตัดสินความสามารถ เพื่อดูว่าตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ นักเรียนมีความสามารถตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

2.1.6.3 แนวการปฏิบัติในด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลในสถานศึกษาควรมีแนวการปฏิบัติในการดำเนินงานดังต่อไปนี้ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

- 1) กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
- 2) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน
- 4) จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.1.6.4 ภารกิจในการประเมินผลการเรียน

ภารกิจในการประเมินผลการเรียน คือการจัดให้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้ (กมล ภูประเสริฐ, 2544)

- 1) การเตรียมการเรื่องการประเมินผลการเรียน เริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ รายภาค/รายปี ของหน่วยการเรียนรู้/รายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อกำหนดวิธีการและเครื่องมือ แบบฟอร์ม แนวปฏิบัติในการประเมิน ทั้งในระหว่างการเรียนการสอน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ปลายภาคหรือปลายปี ตลอดจนช่วงเวลาที่จะดำเนินการ จากนั้นจึงเริ่มรวบรวม หรือสร้างวิธีการ/เครื่องมือ แบบฟอร์มต่าง ๆ ไว้ใช้เพื่อความสะดวกในการดำเนินการแต่ละระยะ
- 2) การติดตามกำกับ และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการเยี่ยมชมสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรม การประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะ เพื่อให้มีการรายงานผลสั้น ๆ และร่วมกันสรุปปัญหาที่เกิดขึ้น การติดตามนี้รวมถึงการติดตามเรื่องการประเมินผลการเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้มีการบันทึกผลการเรียนการสอน บันทึกการสังเกต บันทึกพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียน ทั้งในด้านความคิด บุคลิกภาพ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ การรวบรวมผลงานของผู้เรียนและการ

จัดระบบผลงาน รวมทั้งการจัดทำหลักฐานการประเมินผลตามที่กระทรวง/กรม/หน่วยงานต้นสังกัด กำหนดไว้

3) การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอน โดยการนำผลการประเมินไปใช้ พัฒนาผู้เรียน และกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งอาจต้องมีการสอนซ่อมเสริม การทำโครงการทาง วิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การแนะแนว การเพิ่มกิจกรรมพิเศษ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุง ตนเอง รวมทั้งการแก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะใช้ต่อเนื่องไป

4) การร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการประเมินผลที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจ ทำได้โดยการประชุมปรึกษาหารือกัน การนิเทศภายใน การปรับแก้การบริหารทั่วไปที่จะช่วยส่งเสริม การเรียนการสอนและการประเมินผล การให้บุคลากรไปปรึกษาหารือผู้ทรงคุณวุฒิ การเชิญวิทยากร จากภายนอก รวมทั้งการวางแผนพัฒนาบุคลากรจากปัญหาที่เกิดขึ้น

5) การรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้ปกครอง และการรายงานผลของ สถานศึกษาโดยรวมให้หน่วยงานต้นสังกัด และสาธารณะได้ทราบ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดรูปแบบ การรายงานที่แตกต่างกันไว้ก่อน เพื่อเตรียมการจัดเก็บข้อมูล/สารสนเทศ ซึ่งบางอย่างอาจต้องจัดเก็บ ในระหว่างการดำเนินงาน

6) การจัดระบบเก็บสิ่งที่รวบรวม และที่จัดทำขึ้นเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกแก่ การศึกษาและการใช้ประโยชน์ เช่น รูปแบบ เทคนิค และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อ รวบรวมและศึกษาแล้วควรจัดเก็บ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยของโรงเรียนและการวิจัยในชั้น เรียนของผู้สอนต่อไป ตัวอย่างวิธีการและเครื่องมือเกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งตัวอย่างแบบบันทึก แบบฟอร์ม แบบหลักฐานการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและใช้ประโยชน์ต่อไป การจัดระบบเก็บนี้ รวมถึงสื่อการเรียนการสอนที่จะต้องบำรุงรักษา หรือปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป รวมทั้งสะดวก แก่การใช้ที่อาจมีต่อเนื่องตลอดภาคเรียน/ตลอดปี

7) การประเมินจุดเด่น - จุดด้อย หรือข้อจำกัดของหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผลในระหว่างการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมินต่อไป

8) การกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ โดย ในฝ่ายบริหารดำเนินการพัฒนางานของฝ่ายบริหารเป็นตัวอย่าง และเป็นแนวทางที่บุคลากรจะ ดำเนินการตาม โดยการร่วมมือกันวิเคราะห์จุดที่จะพัฒนาในสถานศึกษา แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ พัฒนางาน และลงมือปฏิบัติตามแนวทางใหม่ ๆ นั้น

2.1.6.5 ประโยชน์ของที่ได้รับจากการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งที่จำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

- 1) ปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
- 2) เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้เรียน ว่ามีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
- 3) เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุง
- 4) เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตรเป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ
- 5) เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักเรียน ผลการเรียนและการสำเร็จหลักสูตร
- 6) เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของนักเรียน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดวิธีการประเมินและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามหลักสูตร รวมทั้งการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.1.7 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.1.7.1 ความหมายของสื่อ

สื่อการสอน (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่นักเรียน อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ และไม่ใช่สิ่งพิมพ์ ที่ผู้สอนสามารถส่งถึงผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.7.2 ความมุ่งหมายของการใช้สื่อการสอน

การใช้สื่อการสอนควรมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

- 1) สร้างความรู้ที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดแนวคิด และได้ประสบการณ์ตรงมากขึ้น
- 2) ได้รับความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
- 3) ให้ผู้เรียนสามารถจำสิ่งที่เรียนได้ในระยะยาว
- 4) นำสิ่งที่เป็นประสบการณ์ตรงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียนได้มากขึ้น
- 5) สร้างพื้นฐานในด้านความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนได้มากขึ้น
- 6) เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทเรียนและเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

- เรียนอยู่
- 7) เสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนรู้
 - 8) เป็นเครื่องมือที่ใช้ทบทวนสรุป และทำให้เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน
 - 9) เสริมสร้างกิจกรรมที่แปลกออกไป และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่กำลัง

10) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วขึ้น

2.1.7.3 การแบ่งประเภทของสื่อการสอน

สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ แบ่งความสามารถและลักษณะดังนี้ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

- ภาพยนตร์
- 1) โสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่
 - 1.1) ภาพ เช่น ภาพเขียน ภาพถ่าย ภาพที่ตัดมา
 - 1.2) วัสดุลายเส้น ได้แก่ การ์ตูนลายเส้น แผนภูมิ แผนสถิติ โปสเตอร์
 - 1.3) วัสดุมีทรง ได้แก่ หุ่นจำลอง ของจริง
 - 2) เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่
 - 2.1) เครื่องเสียง เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่น แผ่นเสียง
 - 2.2) เครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉาย फिल्मสตริป เครื่องฉาย
 - 3) กิจกรรมโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่
 - 3.1) การศึกษานอกสถานที่
 - 3.2) การจัดนิทรรศการ
 - 3.3) การจัดสถานการณ์จำลอง

รูปแบบของการจัดบริการสื่อการสอนในสถานศึกษา มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

- 1) รวมงานสื่อทุกชนิดทั้งสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ไว้ด้วยกันในกรณีเช่นนี้ จะรวมห้องสมุดและหน่วยงานโสตทัศนูปกรณ์เข้าไว้รวมกัน มีการบริหารงานและบริการเป็นหน่วยงานเดียวกัน เรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น ศูนย์สื่อการศึกษา สำนักวิทยบริการ เป็นต้น
- 2) แยกเป็นเอกเทศเป็นการแยกหน่วยงานห้องสมุดออกจากหน่วยงานทางโสตทัศนูปกรณ์ มีสถานที่ตั้งประมาณและการบริหารตลอดจนบริการที่แยกจากกัน

2.1.7.4 การเลือกใช้สื่อการสอน

การเลือกใช้สื่อการสอน ควรจะได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546)

- 1) การจัดทำสื่อการสอน สามารถจัดทำได้ดังนี้

1.1) ครูอาจารย์จัดทำขึ้นเอง โดยใช้วัสดุท้องถิ่นหรือวัสดุเหลือใช้ ตลอดจนวัสดุที่จัดซื้อมาราคาถูก

1.2) ให้ผู้เรียนจัดทำขึ้น และอยู่ในความแนะนำของครู

1.3) สื่อการสอนบางชนิด อาจได้จากการบริจาค จากองค์การหรือมูลนิธิต่าง ๆ ตลอดจนบริษัทห้างร้าน

1.4) สื่อการสอนประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ราคาแพง สถานศึกษายังไม่สามารถจะจัดซื้อได้ ก็ใช้การยืมจากหน่วยงานอื่น

1.5) สื่อการสอนบางประเภทไม่สามารถจัดทำขึ้นเองได้ แต่ต้องใช้เป็นประจำ ควรจะได้จัดเตรียมงบประมาณเพื่อนำไปซื้อไว้ใช้ และให้บริการแก่ครูอาจารย์

2) การเลือกใช้สื่อการสอน สื่อการสอนมีมากมายหลายประเภท เป็นหน้าที่ของครู อาจารย์ ที่จะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมโดยคำนึงถึง

2.1) ลักษณะวิชาที่สอนเป็นวิชาทฤษฎีหรือปฏิบัติการใช้สื่อชนิดใด จึงจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

2.2) คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญา ระดับชั้นเรียน จำนวนนักเรียน เวลาที่เรียน ลักษณะของห้องเรียน

2.3) การเลือกใช้สื่อการสอนในห้องเรียนที่มีผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนการสอน มีกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งครูอาจารย์สามารถจัดในลักษณะของสื่อประสม

2.1.7.5 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ของครูอาจารย์บรรลุผล โดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสม และเพียงพอให้ครูอาจารย์ได้เลือกพัฒนา และใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล และสื่อเทคนิคนั้น ควรเน้นตั้งแต่การจัดทำจัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อที่ทันสมัยเป็นสากล (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550) สถานศึกษามีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ

2) ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน

3) จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ

4) ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน

5) การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.1.7.6 การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษา (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

1) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา เป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาเป็น “การศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน” (Educational For All) เป็นการสร้างความเท่าเทียมการศึกษา

2) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อ ซีดีรอม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังก่อให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ โดยการเกิดสื่อทั้งทางภาพ ข้อความ และเสียงที่มีความหลากหลายในการส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้มีการพัฒนารวมเร็วและเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3) เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในวงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องจากการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การคัดเลือก จัดทำ และประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาสิ่งทีนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางด้านวิชาการ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชน

2.2.1 ความหมายของโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 11 มกราคม 2551) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนเอกชนว่า เป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีใช้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.2.2 ประเภทของโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 11 มกราคม 2551) กำหนดให้โรงเรียนเอกชน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) โรงเรียนเอกชนในระบบ คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) ประเภทสามัญศึกษา (2) ประเภทนานาชาติ

2) โรงเรียนเอกชนนอกระบบ คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ (1) ประเภทสอนศาสนา (2) ประเภทศิลปะและกีฬา (3) ประเภทวิชาชีพ (4) ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต (5) ประเภทกวดวิชา (6) สถาบันศึกษาปอเนาะ (7) ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา)

2.2.3 เป้าหมายของการจัดการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้กำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเอกชนไว้ดังนี้

1) ด้านคุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะมีทัศนคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความรักในสถาบันหลักของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณภาพชีวิต

2) ด้านโอกาสของผู้เรียน ผู้เรียนได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาภายใต้ระบบการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมและเหมาะสมสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพมาตรฐาน สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3) ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันได้จัดการศึกษาที่แตกต่างเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน การศึกษาเอกชนมีบทบาทเพิ่มขึ้น มีศักยภาพในการให้บริการด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ และมีเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน

5) ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนได้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

2.2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน การมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชนได้ถูกกำหนดไว้ใน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ดังนั้น ในช่วงที่การพัฒนาการศึกษาของประเทศต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงได้จัดทำแผนการพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560 – 2564 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีเป้าหมายดังนี้

1.1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.2 ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

1.3 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมของผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1.1) ปลุกฝังอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเสริมสร้างความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

1.2) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน และเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

2.1 ผู้เรียนทุกคนได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

2.2 ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสหรือมีความต้องการจำเป็นพิเศษและโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับผู้เรียน ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับผู้เรียน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนทุกคน

2) พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

3.1 โรงเรียนเอกชนทุกแห่งจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบต่อผู้เรียน ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย และแนวนโยบายแห่งรัฐ

3.2 โรงเรียนเอกชนที่มีศักยภาพมีการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สามารถแข่งขันด้านคุณภาพได้

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

2) ส่งเสริมโรงเรียนที่มีศักยภาพให้จัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สนองต่อความต้องการของผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

4.1 กฎระเบียบ และมาตรการส่งเสริมจากภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน และภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนมีความเข้มแข็ง

4.2 การดำเนินงานด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่สากล

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน และพัฒนาภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชน

2) พัฒนาการดำเนินงานด้านต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่สากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมายดังนี้

5.1 การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบมีคุณภาพได้มาตรฐาน

5.2 โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีเป้าหมาย
ดังนี้

- 6.1 ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- 6.2 ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษานูปแบบที่หลากหลายสอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชน
- 6.3 การบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีประสิทธิภาพ

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ยกกระดับคุณภาพและเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนในพื้นที่
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีเป้าหมาย
ดังนี้

- 7.1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 7.2 ระบบและกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) พัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- 2) พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

2.3.1 ความหมายของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

สถาบัน DQ Institute (2019) ได้กำหนดนิยามของ Digital Intelligence หรือ DQ คือ กลุ่มความสามารถทางสังคม อารมณ์ และการรับรู้ ซึ่งทำให้แต่ละบุคคลสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย และปรับตัวตามความต้องการของชีวิตในยุคดิจิทัล อัจฉริยภาพทางดิจิทัลสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 ส่วนที่เชื่อมต่อกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 Digital Identity หรืออัตลักษณ์ด้านดิจิทัลของแต่ละบุคคล เป็นความสามารถในการสร้างและจัดการอัตลักษณ์ออนไลน์ของคนและชื่อเสียง เรื่องนี้รวมถึงการจัดการบุคลิกลักษณะ

ของตนในโลกออนไลน์ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital citizen) 2) ความเป็นผู้สร้างสรรค์ดิจิทัล (Digital Co-creator) 3) ความเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล (Digital entrepreneur)

ตารางที่ 2 ความรู้ ทักษะ ทักษะทัศนคติของ Digital Identity

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Citizen Identity	ระดับที่ 2 Digital Co-creator Identity	ระดับที่ 3 Digital Changemaker Identity
นิยาม	ความสามารถในการสร้างและจัดการกับเอกลักษณ์ที่ดีของตนในฐานะพลเมืองดิจิทัลอย่างมีคุณธรรม	ความสามารถในการระบุและพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ร่วมสร้าง co-creator ในระบบนิเวศดิจิทัล	ความสามารถในการระบุและพัฒนาตนเองในฐานะผู้สร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงในเศรษฐกิจดิจิทัล
ความรู้	<ol style="list-style-type: none"> เข้าใจคำศัพท์พื้นฐานในการใช้สื่อดิจิทัล ลักษณะทางสังคมและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี การสร้างภาพลักษณ์และตัวตนในสภาพแวดล้อมดิจิทัล เข้าใจผลกระทบที่เทคโนโลยีมีผลต่อภาพลักษณ์และค่านิยมของตนเอง เช่น body images gender stereotypes เป็นต้น ซึ่งอาจจะเหมาะสมในสื่อดิจิทัล ในการวิดีโอเกม หรือโฆษณา รวมถึงผลกระทบที่เป็นไปได้ของการใช้สื่อดิจิทัลส่วนบุคคล 	<ol style="list-style-type: none"> เข้าใจวิธีการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ สามารถหาโอกาสในการสร้างความร่วมมือในระบบนิเวศดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> รู้จักแนวโน้มปัจจุบันและแนวโน้มใหม่ในโลกดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเหล่านั้นมาใช้งาน และเป็นผู้สร้างสรรค์ในโลกดิจิทัลได้ รู้จักวิธีการใช้งานเทคโนโลยีที่ถูกสร้างขึ้นและตระหนักถึงความจำเป็นที่เทคโนโลยีสามารถสร้างและแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ระบุและประเมินโอกาสทางธุรกิจนวัตกรรม หรือ ผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่
ทักษะ	<ol style="list-style-type: none"> สามารถแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีจริยธรรม และมารยาทเมื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับผู้อื่น เพื่อควบคุมเอกลักษณ์ในโลก 	<ol style="list-style-type: none"> เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์ในระบบนิเวศดิจิทัล สำรวจและระบุปัญหาประเด็นต่าง ๆ ได้ พัฒนาและสร้างทักษะการคิดขั้น 	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของตนเองให้ก้าวหน้า เทคโนโลยี และคิดนอกกรอบ เพื่อนำไปใช้ในเครือข่ายดิจิทัล และนำไป

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Citizen Identity	ระดับที่ 2 Digital Co-creator Identity	ระดับที่ 3 Digital Changemaker Identity
	<p>ดิจิทัลของตนเองให้สามารถสื่อสารและมีส่วนร่วมกับคนอื่น ๆ ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้</p> <p>2. สร้างและจัดการตัวตนออนไลน์ของแต่ละคน และมีการที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่เลือกปฏิบัติ และมีความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม</p>	<p>สูง และทักษะการให้เหตุผลเพื่อช่วยเพิ่มความสามารถของตนเองและติดต่อกับบุคคลอื่นได้</p> <p>3. สามารถสร้างความคิดที่มีอยู่และร่วมกันพัฒนาความคิดใหม่ โดยใช้เทคโนโลยี และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>เป็นเครื่องมือในการตอบสนองต่อประเด็นทางเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>2. ตรวจสอบบูรณาการแนวโน้ม และการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเก็บรวบรวม ข้อมูลเชิงโครงสร้างสำหรับผลิตภัณฑ์/บริการรูปแบบใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจ ในการพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจในการสร้างความยั่งยืนและการทำกำไร</p>
เจตคติ	<p>1. แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ความซื่อสัตย์ในพฤติกรรมทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์</p> <p>2. แสดงความซื่อสัตย์เมื่อใช้เทคโนโลยี</p> <p>3. แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยการหาวิธีที่จะใช้ประโยชน์จากโอกาสที่พวกเขาได้รับจากโลกออนไลน์</p>	<p>1. แสดงแรงจูงใจของตนเอง และทรัพยากรที่เพียงพอ (Resourcefulness) ในการใช้เทคโนโลยี</p> <p>ไม่ว่าจะโดยการริเริ่ม หรือ โดยการรู้ว่าเมื่อไหร่ และวิธีการปรับใช้และจัดสรรเวลา ความพยายามและทรัพยากร</p>	<p>1. แสดงแรงจูงใจของตนเองและทรัพยากรที่เพียงพอในการใช้เทคโนโลยี ไม่ว่าจะโดยการริเริ่ม หรือ โดยการรู้ว่าเมื่อไหร่ และวิธีการปรับใช้และจัดสรรเวลา ความพยายามและทรัพยากร</p>

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Identity หรืออัตลักษณ์ด้านดิจิทัลของแต่ละบุคคล หมายถึงความสามารถในการสร้าง จัดการกับเอกลักษณ์ที่ดีของตนเองอย่างมีคุณธรรมและความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานในโลกดิจิทัล เข้าใจคำศัพท์พื้นฐานในการใช้สื่อดิจิทัล ความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมในโลกดิจิทัล สร้างภาพลักษณ์ และตัวตนที่ดีของตนเอง เข้าใจผลกระทบที่เทคโนโลยีมีผลต่อภาพลักษณ์ของตนเอง เข้าใจวิธีการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ใน

ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน และสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ได้ สามารถหาโอกาสในการสร้างความร่วมมือในระบบนิเวศดิจิทัล สามารถแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีจริยธรรม และมารยาทเมื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับผู้อื่น สร้างและจัดการตัวตนออนไลน์ของแต่ละคน และมีวิธีการแสดงออกกับทุกคนเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ สามารถพัฒนาความคิดเดิมที่มีอยู่ และร่วมกันพัฒนาความคิดใหม่โดยใช้เทคโนโลยี หรือสามารถสร้างแนวคิด ผลิตภัณฑ์หรือบริการรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมได้ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองทั้งในโลกออนไลน์และออฟไลน์ รู้ถึงความสามารถของตนเอง ในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจและความพร้อมของตนเองในการใช้เทคโนโลยี

ส่วนที่ 2 Digital Use หรือ การใช้เครื่องมือดิจิทัล เป็นความสามารถในการใช้อุปกรณ์และสื่อดิจิทัล รวมถึงความชำนาญในการควบคุม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างชีวิตออนไลน์ และออฟไลน์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการเวลา (Screen time) 2) สุขภาพในการใช้สื่อดิจิทัล (Digital health) 3) การมีส่วนร่วมในชุมชนดิจิทัล (Community participation)

ตารางที่ 3 ความรู้ ทักษะ ทักษะคิตของ Digital Use

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Balanced Use of Technology	ระดับที่ 2 Healthy Use of Technology	ระดับที่ 3 Civic Use of Technology
นิยาม	ความสามารถในการจัดการชีวิตทั้งโลกออนไลน์ และออฟไลน์ ให้เกิดความสมดุล ผู้ใช้ต้องควบคุมตนเองโดยการบริหารจัดการเวลาในโลกออนไลน์ การใช้งาน Multitasking และการมีส่วนร่วมของคน กับสื่อดิจิทัลและอุปกรณ์ดิจิทัล	ความสามารถในการเข้าใจถึงประโยชน์และอันตรายของเทคโนโลยีที่มีต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของคน และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีโดยให้ความสำคัญกับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	ความสามารถในการมีส่วนร่วมในการเป็นพลเมืองเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการเจริญเติบโตของท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก โดยใช้เทคโนโลยี
ความรู้	1. เข้าใจธรรมชาติและผลกระทบของการใช้เทคโนโลยี ต่อสุขภาพประสิทธิภาพการทำงาน สุขภาวะและวิถีชีวิตที่ดี เช่น การใช้งานเกินเวลาที่กำหนด การทำงานหลายชนิดในเวลาเดียวกัน เป็นต้น	1. เข้าใจบริบทที่มีอิทธิพลต่อการสนทนาเกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อความเป็นอยู่ที่ดี 2. สามารถมองเห็นวิธีการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ของตนเอง	1. เข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนและการมีส่วนร่วมของพลเมืองที่ตรงตามความคาดหวังและมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมของบุคคลหรือองค์กร และความเป็นอยู่ที่ดี

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Balanced Use of Technology	ระดับที่ 2 Healthy Use of Technology	ระดับที่ 3 Civic Use of Technology
	2. มีความรู้ที่เหมาะสมในการจัดการกับผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยี		ดีของชุมชนท้องถิ่นระดับชาติและโลก
ทักษะ	1. สามารถประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพและลดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี เพื่อควบคุมการใช้เทคโนโลยีได้ดีขึ้น 2. สามารถพัฒนาเวลาและทักษะการจัดการทรัพยากรเพื่อทำงานที่ประสบความสำเร็จมากขึ้น และเพลิดเพลินกับความบันเทิงได้อย่างปลอดภัยมากขึ้น	1. สามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีได้ตามหลักการวางสรีระ ซึ่งทำให้ผู้ใช้งานรู้วิธีปฏิบัติที่ปลอดภัย สะดวกสบาย และเป็นประโยชน์ต่อจิตใจและร่างกาย	1. สามารถจัดระเบียบกลุ่มออนไลน์ หรือวิธีเข้าร่วมกลุ่มออนไลน์ เพื่อให้บรรลุการเปลี่ยนแปลงที่ตนเองวางเป้าหมายไว้ 2. มีส่วนร่วมกับบุคคลหรือกลุ่มผ่านสื่อดิจิทัลต่างๆ เพื่อพัฒนาและทบทวนขั้นตอนของการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างคุณค่าร่วมกัน และมีอิทธิพลต่อชุมชนผ่านทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม
เจตคติ	1. ใช้เทคโนโลยีให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตนเอง แสดงความซื่อสัตย์โดยยึดเป้าหมายของเวลาการใช้หน้าจอและการใช้เทคโนโลยี 2. พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นผ่านการใช้งานควบคุมตนเองของเทคโนโลยี (ผ่านการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง)	1. ให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและสุขภาพจิต ควบคุมตนเองให้ใช้เทคโนโลยีในทิศทางที่เหมาะสม	1. แสดงความเชื่อและความเคารพในการมีส่วนร่วมของประชาชน (Civic engagement) และมีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อปรับปรุงองค์กรและสังคมให้ดีขึ้น

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Use หรือ การใช้เครื่องมือดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานบนโลกดิจิทัล และความสามารถในการทราบถึงประโยชน์และอันตรายของการใช้งานดิจิทัล เข้าใจธรรมชาติและผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีต่อสุขภาพ ประสิทธิภาพการทำงาน และความเป็นอยู่ที่ดีสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น สามารถจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีได้ สามารถประเมินความเสี่ยงที่กระทบต่อสุขภาพ และจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกดิจิทัลได้ สามารถจัดการเวลาและทรัพยากรต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีได้ตรงตามหลักการวางสรรระ สามารถเข้าร่วมกลุ่มออนไลน์ และมีส่วนร่วมกับบุคคลต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ได้ ใช้เทคโนโลยีได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของตนเอง มีความซื่อสัตย์ต่อการใช้งาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นในโลกออนไลน์ ให้มีความสำคัญกับสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีทัศนคติในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เคารพการมีส่วนร่วมของบุคคลอื่น และเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในชุมชนออนไลน์ เพื่อพัฒนาให้องค์กรหรือสังคมดีขึ้น

ส่วนที่ 3 Digital Safety หรือ ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เป็นความสามารถที่จัดการความเสี่ยงด้านออนไลน์ เช่น Cyberbullying , Grooming , Radicalization รวมทั้งเนื้อหาที่เป็นปัญหา เช่น Violence และ Obscenity ตลอดจนหลีกเลี่ยงและจำกัดความเสี่ยงต่าง ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความเสี่ยงจากพฤติกรรม (Behavioral Risks) 2) ความเสี่ยงจากเนื้อหา (Content Risks) 3) ความเสี่ยงจากการติดต่อกับคน (Contact Risks)

ตารางที่ 4 ความรู้ ทักษะ ทัศนคติของ Digital Safety

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Behavioral Cyber-Risk Management	ระดับที่ 2 Content Cyber-Risk Management	ระดับที่ 3 Commercial and Community Cyber- Risk Management
นิยาม	ความเสี่ยงจากพฤติกรรม ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงไซ เบอร์ที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมออนไลน์ส่วน บุคคล เช่น การกลั่นแกล้ง ทางอินเทอร์เน็ต การล่วง ละเมิด และคุกคาม เป็นต้น	ความเสี่ยงจากเนื้อหา ความสามารถในการระบุ ลด และ จัดการเนื้อหาความ เสี่ยงทางไซเบอร์ ความเสี่ยง ออนไลน์ เช่น เนื้อหาที่ถูก สร้างขึ้นที่มีเนื้อหาอันตราย เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม แสดง ความเกลียดชัง หรือ การ ทารุณกรรม	ความเสี่ยงจากการติดต่อกับคน ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงทางไซเบอร์ หรือชุมชนออนไลน์ เข้าใจความแตกต่างของความเสี่ยงทางธุรกิจหรือเครือข่ายทางสังคมไซเบอร์ เช่น การตลาดที่มีโฆษณาชวนเชื่อออนไลน์ และการ

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Behavioral Cyber-Risk Management	ระดับที่ 2 Content Cyber-Risk Management	ระดับที่ 3 Commercial and Community Cyber- Risk Management
ความรู้	<p>1. เข้าใจความแตกต่างของพฤติกรรมความเสี่ยงทางไซเบอร์ เช่น การกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต Cyberbullying การล่วงละเมิดharassment และคุกคาม stalking</p> <p>2. พวกเขาอาจพบความเสี่ยงเหล่านี้ และความเสี่ยงมีผลกระทบอย่างไร</p> <p>3. สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการกับความเสี่ยงได้</p>	<p>1. เข้าใจเนื้อหาความเสี่ยงไซเบอร์ ซึ่งพวกเขาจะต้องเผชิญ เนื้อหาที่ผู้ใช้สร้างขึ้นที่เป็นอันตราย ไม่เหมาะสม เช่น การเหยียดผิว racist ความเกลียดชัง hateful การใช้รูปภาพหรือเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น</p> <p>2. กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องในการจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น</p>	<p>พินัน</p> <p>1. เข้าใจความแตกต่างของความเสี่ยงไซเบอร์ทางธุรกิจหรือความเสี่ยงไซเบอร์ด้านชุมชน เช่น การตลาดที่มีโฆษณาชวนเชื่อออนไลน์ และการพินัน เป็นต้น ความเสี่ยงเหล่านี้ต้องเผชิญเพราะตนเองเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือสมาชิกของชุมชน</p> <p>2. แสดงความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และ จริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงไซเบอร์ทางชุมชนและธุรกิจ</p>
ทักษะ	<p>1. สามารถที่จะพัฒนาทักษะที่เหมาะสม ได้แก่ ทักษะทางเทคนิค ทักษะการรับรู้ทางสังคม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการตัดสินใจที่จะจัดการกับเหตุการณ์เหล่านี้เมื่อความเสี่ยงพฤติกรรมทางด้านลบเกิดขึ้น</p>	<p>1. มีความสามารถในการพัฒนาและใช้เทคนิคการจัดการความขัดแย้ง เพื่อลดความเสี่ยงในโลกไซเบอร์ ไม่ว่าจะเป็นการหลอกลวงหรือเผชิญหน้ากับบุคคลหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเนื้อหาต่งกล่าว รายงานปัญหาต่อผู้ดูแลแพลตฟอร์มหรือกระบวนการอื่นที่เหมาะสม</p>	<p>1. มีความคุ้นเคยกับกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องในการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านี้</p> <p>2. มีความสามารถระบุและ/หรือ พัฒนากลยุทธ์เครื่องมือ เพื่อลดและจัดการความเสี่ยง และเพิ่มคุณภาพชีวิต</p> <p>3. ตรวจสอบและรายงานเหตุการณ์ระบุผู้ใช้หรือระบบที่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงต่าง ๆ รวมทั้ง ประกาศหรือแจ้งเตือนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ๆ</p>

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Behavioral Cyber-Risk Management	ระดับที่ 2 Content Cyber-Risk Management	ระดับที่ 3 Commercial and Community Cyber- Risk Management
			4. จัดการวงจรชีวิตของปัญหาเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น จากการลดอุบัติเหตุ และลดผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
เจตคติ	1. แสดงความมีน้ำใจเมื่ออยู่ในโลกออนไลน์ 2. รู้กรอบการสนับสนุนในสถานที่ที่จะเข้าถึงความเสี่ยง 3. มีความสามารถในการจัดการพฤติกรรมออนไลน์ของพวกเขา เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมและมีการสนับสนุนกับชุมชนออนไลน์ในเชิงบวก	1. แสดงความยืดหยุ่นและเสริมสร้างความแข็งแกร่งต่อเนื้อหาที่อาจเป็นอันตรายหรือเสื่อมเสียและมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนให้เกิดชุมชนออนไลน์ที่มีคุณภาพ	1. แสดงความระมัดระวังและการแจ้งเตือนบนอินเทอร์เน็ตที่พวกเขาสามารถใช้กลยุทธ์การรับมือกับความเสี่ยง 2. ออกแบบวิธีการสร้างสรรค์เพื่อจัดการและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Safety หรือ ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล หมายถึง เข้าใจความแตกต่างของพฤติกรรม และ เนื้อหาความเสี่ยงทางไซเบอร์ รวมถึงความเสี่ยงไซเบอร์ด้านชุมชน สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกิดขึ้นได้ มีความรู้ทางกฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายไซเบอร์ มีทักษะในการเผชิญและจัดการกับความเสียหายทางไซเบอร์ได้ สามารถสร้างหรือพัฒนากลยุทธ์ / เครื่องมือ ในการจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ แสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่นเมื่ออยู่ในโลกดิจิทัล ตระหนักรู้ถึงความเสี่ยงหรือข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นในโลกดิจิทัล มีมาตรการ ในการรับมือกับเนื้อหาที่เป็นอันตรายหรือไม่เหมาะสม มีแนวทางหรือวิธีการที่สร้างสรรค์ในการจัดการกับความเสี่ยงในโลกดิจิทัล

ส่วนที่ 4 Digital Security หรือการรักษาความปลอดภัยทางดิจิทัล เป็นความสามารถในการตรวจจับภัยคุกคามทางดิจิทัล เช่น hacking scams malware และเข้าใจการ

ปฏิบัติที่เป็นเลิศ และใช้เครื่องมือด้านความปลอดภัยอย่างเหมาะสม สำหรับการป้องกันข้อมูล สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) การป้องกันรหัสผ่าน (Password protection) 2) ความมั่นคงปลอดภัยบนอินเทอร์เน็ต (Internet security) 3) ความมั่นคงปลอดภัยบนโทรศัพท์มือถือ (Mobile security)

ตารางที่ 5 ความรู้ ทักษะ ทัศนคติของ Digital Security

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Personal Cyber Security Management	ระดับที่ 2 Network Security Management	ระดับที่ 3 Organizational Cyber Security Management
นิยาม	ความสามารถในการตรวจหาภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ เช่น การแฮ็ค การหลอกลวง และมัลแวร์ เป็นต้น กับข้อมูลส่วนบุคคล และอุปกรณ์ และการใช้กลยุทธ์การรักษาความปลอดภัย และเครื่องมือการป้องกันที่เหมาะสม	ความสามารถในการตรวจสอบ เข้าใจภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เจาะจงไปยังเครือข่ายคลาวด์และสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกันแบบดิจิทัล	ความสามารถในการรับรู้การวางแผน และดำเนินการป้องกันการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ขององค์กร
ความรู้	1. เข้าใจความเสี่ยงออนไลน์ส่วนบุคคลและวิธีการระบุประเภทที่แตกต่างกันของภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ เช่น การ hack การหลอกลวง scams และมัลแวร์ เป็นต้น 2. ระบุกลยุทธ์ที่มีอยู่และเครื่องมือที่พวกเขาสามารถใช้เพื่อหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม	1. เข้าใจภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เจาะจงไปยังเครือข่ายคลาวด์และสภาพแวดล้อมในการทำงานร่วมกันแบบดิจิทัล 2. เข้าใจวิธีการป้องกันรักษาความลับ ความเป็นส่วนตัวด้านข้อมูล อุปกรณ์ และระบบ	1. เข้าใจภาพรวมขององค์กร ทั้ง นโยบาย โครงสร้าง กระบวนการ และแผนปฏิบัติการ เพื่อรับมือและจัดการกับภัยคุกคาม รวมถึงซอฟต์แวร์ที่ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาทางไซเบอร์ ที่ส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลขององค์กร 2. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการใช้งานและการเก็บรักษาสินทรัพย์ไอที เพื่อจำกัดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสามารถ

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Personal Cyber Security Management	ระดับที่ 2 Network Security Management	ระดับที่ 3 Organizational Cyber Security Management
			พัฒนา และใช้แผนความ ยืดหยุ่นทางดิจิทัลของพวกเขา
ทักษะ	<p>1. สามารถในการระบุภัยคุกคามทางไซเบอร์ ใช้แนวทางการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ เช่น รหัสผ่านที่ปลอดภัย ไฟร์วอลล์และโปรแกรมป้องกันมัลแวร์) และใช้เทคโนโลยีโดยไม่สูญเสียข้อมูลและอุปกรณ์ของพวกเขา</p>	<p>1. สามารถคาดการณ์และระบุจุดอ่อนความเสี่ยงในระบบเครือข่ายของพวกเขาที่ปล่อยให้พวกเขาเสี่ยงต่อภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ที่เป็นไปได้ ประเมินช่องโหว่ที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงต่าง ๆ</p> <p>2. ใช้เครื่องมือ กลยุทธ์ เพื่อให้แน่ใจและปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยและความปลอดภัยของการทำงานร่วมกัน</p> <p>3. มีการตรวจสอบเครือข่ายและระบบของตนเอง ใช้ระบบในการสนับสนุน เพื่อให้การผลิตอยู่ในจุดที่เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ หากทำงานในองค์กร ซึ่งเครื่องมือ กลยุทธ์ในการรักษาความปลอดภัยต้องสอดคล้องกับ แนวทางการรักษาความปลอดภัย ข้อกำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าจะเกิดผลกระทบต่อธุรกิจน้อยที่สุด</p>	<p>1. พัฒนาทักษะทางการรับรู้และทักษะเทคนิคสำหรับการปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ</p> <p>2. คาดการณ์และประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่และอาจเกิดขึ้น รวมทั้ง พัฒนาและดำเนินการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อป้องกันและเพิ่มประสิทธิภาพในด้านทรัพย์สินอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กร ให้สอดคล้องกับนโยบายภายในองค์กร กฎหมาย และกลยุทธ์ทางธุรกิจ</p> <p>3. สามารถช่วยในการกู้คืนระบบโครงสร้างพื้นฐานไอทีที่สำคัญขององค์กรหากเกิดวิกฤติต่าง ๆ สามารถพัฒนาและเผยแพร่ นโยบายความปลอดภัยขององค์กรรอบงาน และแนวทางที่ป้องกันการ</p>

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Personal Cyber Security Management	ระดับที่ 2 Network Security Management	ระดับที่ 3 Organizational Cyber Security Management
			ดำเนินธุรกิจในแต่ละวัน และสามารถคุ้มครอง ป้องกันในความเสี่ยง หรือ ภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย
เจตคติ	<p>1. แสดงความยืดหยุ่นและความระมัดระวังกับพฤติกรรมประมาทหรือละเลยที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของข้อมูลหรืออุปกรณ์ของตนเองหรือบุคคลอื่น</p> <p>2. มีความมั่นใจเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเกิดปัญหา</p>	<p>1. ใช้ความคิดริเริ่มอย่างต่อเนื่องที่จะติดตามข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามในโลกไซเบอร์ Cyber threats ความเสี่ยง และ ช่องว่างของเครือข่าย เมื่อเราใช้เทคโนโลยี</p>	<p>1. ให้ความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ และสนับสนุนเชิงรุกในองค์กรของตน โดยการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น กลยุทธ์ตั้งรับ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด รวมถึงการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารสำหรับองค์กรและชุมชน เพื่อให้แน่ใจว่า การยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบายการรักษาความปลอดภัยจะช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับการทำงานและการดำเนินชีวิต</p>

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Security หรือการรักษาความปลอดภัยทางดิจิทัล หมายถึง เข้าใจความเสี่ยงออนไลน์ส่วนบุคคล ความเสี่ยงออนไลน์ต่อส่วนรวม สามารถแยกแยะความแตกต่างของภัยคุกคามในโลกดิจิทัลได้ สามารถระบุหรือใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการหลีกเลี่ยงหรือป้องกันภัยคุกคาม รู้จักวิธีการป้องกัน รักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล อุปกรณ์ และระบบเครือข่ายดิจิทัล สามารถระบุภัยคุกคาม และใช้แนวทางการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น/ชุมชน คาดการณ์ ประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดภัยคุกคามในโลกดิจิทัล พัฒนาทักษะในการปรับปรุง

พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัย มีการตรวจสอบเครือข่ายของตนเองอยู่เสมอ มีความระมัดระวังต่อพฤติกรรมประมาทหรือพฤติกรรมที่ถูกละเลยที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของข้อมูลหรืออุปกรณ์ของตนเองหรือบุคคลอื่น ให้ความสำคัญของการรักษาความปลอดภัย และมีความมั่นใจในการใช้ระบบรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

ส่วนที่ 5 Digital Emotional Intelligence หรือการแสดงความสามารถทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล เป็นความสามารถที่เห็นอกเห็นใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นในโลกออนไลน์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความเข้าใจและมีน้ำใจบนโลกดิจิทัล (Empathy) 2) การตระหนักและการควบคุมอารมณ์ (Emotional awareness & regulation) 3) การตระหนักรู้ด้านสังคมและอารมณ์ (Social & emotional awareness)

ตารางที่ 6 ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะของ Digital Emotional Intelligence

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Empathy	ระดับที่ 2 Self-Awareness and Management	ระดับที่ 3 Relationship Management
นิยาม	ความสามารถในการตระหนัก ความเข้าใจในความรู้สึก ความต้องการ ความสนใจ ของตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล	ความสามารถในการรับรู้และจัดการระบบคุณค่าของคน และความสามารถทางดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางดิจิทัล	ความสามารถในการบริหารจัดการความสัมพันธ์ทางโลกออนไลน์ผ่านความร่วมมือ การจัดการความขัดแย้ง และการโน้มน้าวใจ
ความรู้	1. เข้าใจวิธีการโต้ตอบออนไลน์ของพวกเขา อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้อื่น และรับรู้ว่าคนอื่น ๆ อาจจะได้รับอิทธิพลจากการโต้ตอบออนไลน์ของพวกเขา เช่น effects of online trolls เป็นต้น	1. เข้าใจวิธีการที่มีอิทธิพลต่อระบบคุณค่าของตัวเอง และได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมดิจิทัลและพร้อมที่จะอธิบายอารมณ์ของแต่ละคนว่าสามารถส่งผลกระทบต่อคนอื่น ๆ ได้อย่างไร	1. เข้าใจและจัดการบริบทที่แตกต่างกันของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชุมชนออนไลน์เพื่อให้บรรลุข้อตกลงร่วมกัน 2. เข้าใจบรรทัดฐานพฤติกรรม วิธีการที่แตกต่างกัน และปฏิกิริยาทางอารมณ์ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบริบท
ทักษะ	1. พัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์โดยให้ความสำคัญและเคารพใน	1. สามารถแสดงอารมณ์และสะท้อนความรู้สึกที่ได้รับประสบการณ์จากโลก	1. พัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อให้พวกเขาสามารถสื่อสาร ต่อรอง

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Empathy	ระดับที่ 2 Self-Awareness and Management	ระดับที่ 3 Relationship Management
	<p>มุมมองและอารมณ์ของผู้อื่น ผ่านการสื่อสาร สามารถ ควบคุมและตอบสนองตาม ความเหมาะสม</p>	<p>ดิจิทัล 2. จัดการกับอารมณ์และ แรงกระตุ้นให้สอดคล้องกับ การควบคุมตนเอง 3. สามารถที่จะตระหนักถึง ระดับความสามารถทาง ดิจิทัล และทำงานเชิงรุกเพื่อ พัฒนาทักษะของแต่ละ บุคคล 4. สามารถจัดการอารมณ์ ของตนเองเพื่อส่งเสริมความ ร่วมกันและปฏิสัมพันธ์เชิง บวกระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วน เสียทั้งภายในและภายนอก องค์กรเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย</p>	<p>กับผู้อื่น ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ 2. จัดการ ดูแลรักษา และ พัฒนาความสัมพันธ์กับ กลุ่มตามความต้องการของ แต่ละบุคคล หรือองค์กร 3. สร้างความร่วมมือกับ หุ้นส่วนต่าง ๆ และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียภายนอก เพื่อ เพิ่มความสามารถในการ ไปสู่เป้าหมายที่องค์กรได้ ตั้งไว้ 4. สามารถจัดการกับความ คาดหวังและความต้องการ ที่แตกต่างกัน โดยการ สร้างความปรองดอง การ สื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ และการ เจรจาต่อรอง ใจกับผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย</p>
เจตคติ	<p>1. แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ และความเห็นอกเห็นใจ ความรู้สึก ความต้องการ และความสนใจของผู้อื่นใน โลกออนไลน์</p>	<p>1. แสดงความตระหนักถึง ความรู้สึกของตนเอง และมี ความสามารถในการจัดการ แรงกระตุ้น รวมทั้งเคารพ ผู้อื่นในระหว่างการสื่อสาร ออนไลน์</p>	<p>1. แสดงแรงจูงใจของ ตนเอง และความมุ่งมั่นที่ จะสร้างวัฒนธรรมการ ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นและการทำงาน เป็นทีมเพื่อให้เกิดชุมชน ออนไลน์เชิงบวก 2. มีความมุ่งมั่นที่จะให้ผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียแสดงความ ต้องการของตนให้บุคคล อื่นรับทราบ และร่วมกัน พิจารณาความต้องการที่</p>

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Empathy	ระดับที่ 2 Self-Awareness and Management	ระดับที่ 3 Relationship Management
			แตกต่างกัน ก่อนการ ลงมติตัดสินใจ

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Emotional Intelligence หรือการแสดงความสามารถทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล เข้าใจวิธีการโต้ตอบทางออนไลน์กับผู้อื่นอย่างเหมาะสม พัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ โดยให้ความสำคัญและเคารพในมุมมองและอารมณ์ของผู้อื่น ผ่านการสื่อสาร สามารถควบคุมและตอบสนองตามความเหมาะสม สามารถแสดงอารมณ์ และสะท้อนความรู้สึกที่ได้รับประสบการณ์จากโลกดิจิทัล จัดการกับอารมณ์และแรงกระตุ้นให้สอดคล้องกับการควบคุมตนเอง สามารถที่จะตระหนักถึงระดับความสามารถทางดิจิทัล และทำงานเชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะของแต่ละบุคคล สามารถจัดการอารมณ์ของตนเองเพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันและปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ และความเห็นอกเห็นใจความรู้สึก ความต้องการ และความสนใจของผู้อื่นในโลกออนไลน์ แสดงความตระหนักถึงความรู้สึกของตนเอง และเคารพผู้อื่นในระหว่างการสื่อสาร แสดงแรงจูงใจและความมุ่งมั่นที่จะสร้างวัฒนธรรมการยอมรับฟังความคิดของผู้อื่น เพื่อให้เกิดชุมชนออนไลน์ที่มีคุณภาพ ตามหลักประชาธิปไตย

ส่วนที่ 6 Digital Communication หรือ การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล เป็นความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และร่วมมือกับผู้อื่นในการใช้เทคโนโลยี สื่อ ดิจิทัล สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) รอยเท้าบนโลกดิจิทัล (Digital footprints) 2) การสื่อสารออนไลน์ (Online Communication) 3) ความร่วมมือออนไลน์ (Online collaboration)

ตารางที่ 7 ความรู้ ทักษะ ทศนคติของ Digital Communication

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Footprint Management	ระดับที่ 2 Online Communication and Collaboration	ระดับที่ 3 Public and Mass Communication
นิยาม	ความสามารถในการเข้าใจ ธรรมชาติของรอยเท้าดิจิทัล และผลกระทบในชีวิตจริงที่ จะจัดการอย่างมีความ รับผิดชอบ และ กระตือรือร้นในการสร้าง	ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีอย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อการ สื่อสารและการทำงาน ร่วมกัน รวมถึงการสื่อสาร ระยะไกล	ความสามารถในการสื่อสาร กับผู้ชมออนไลน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อ แลกเปลี่ยนข้อความ ความคิด และความคิดเห็น ที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวม

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Footprint Management	ระดับที่ 2 Online Communication and Collaboration	ระดับที่ 3 Public and Mass Communication
	ชื่อเสียงดิจิทัลในเชิงบวก		ของธุรกิจและประเด็นทางสังคม
ความรู้	1. เข้าใจแนวคิดของรอยเท้าดิจิทัล ผลจากการทิ้งรอยเท้าดิจิทัลซึ่งเกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของตนเองและผู้อื่น รวมถึงการใช้งานข้อมูลที่เป็นไปได้เมื่อแบ่งปันในโลกออนไลน์	1. เข้าใจวิธีการที่หลากหลายในการสื่อสารระหว่างบุคคล กลยุทธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เครื่องมือ รูปแบบ และตัดสินใจหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน 2. เข้าใจแรงกดดันทางสังคม ซึ่งอาจส่งเสริมหรือขัดขวางการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างกลุ่ม	1. เข้าใจความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนและการมีส่วนร่วมของพลเมืองที่ตอบสนองความคาดหวังที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรและคุณค่าของตนเอง รวมถึงความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนท้องถิ่น ชุมชนระดับประเทศ และประชาคมโลก
ทักษะ	1. สามารถจัดการกับรอยเท้าดิจิทัลของพวกเขาและใช้เทคโนโลยีในลักษณะที่สร้างชื่อเสียงในทางบวกทั้งต่อตนเอง และหน่วยงานที่ตนเป็นสมาชิก	1. สามารถพัฒนาอารมณ์สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งส่งผลต่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน 2. มีความสามารถในการโต้ตอบและทำงานร่วมกับชุมชนออนไลน์เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยกัน 3. สามารถแลกเปลี่ยนความคิดและการทำงานร่วมกันแม้ในระยะไกลผ่านการใช้ความหลากหลายของช่องทางการสื่อสารที่แตกต่างกันได้	1. มีความสามารถจัดระเบียบ และการชุมนุมกลุ่มออนไลน์ หรือรู้วิธีการมีส่วนร่วมในการจัดกลุ่มออนไลน์ เพื่อให้บรรลุผลที่พวกเขาได้ตั้งเป้าหมายไว้ 2. มีส่วนร่วมระหว่างบุคคลหรือกลุ่มออนไลน์ผ่านสื่อดิจิทัลต่าง ๆ พัฒนาและทบทวนขั้นตอน การมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่วมกัน การสร้างค่านิยมร่วมกัน และการโน้มน้าวใจเชิงบวกในชุมชน ผ่านเทคโนโลยีที่เหมาะสม

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Digital Footprint Management	ระดับที่ 2 Online Communication and Collaboration	ระดับที่ 3 Public and Mass Communication
เจตคติ	1. แสดงความระมัดระวัง ความรอบคอบ และความรับผิดชอบต่อบนอินเทอร์เน็ต เพื่อจัดการกับข้อมูลประเภทต่าง ๆ ที่ตนเองและบุคคลอื่นใช้ร่วมกันบนโลกออนไลน์	1. แสดงความคิดริเริ่ม และทัศนคติเชิงบวก ต่อการใช้งานเทคโนโลยีที่ช่วยให้การทำงานร่วมกัน และสนับสนุนการร่วมมือกัน และเกิดผลดีภาพในการทำงาน 2. แสดงทัศนคติที่ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันในเชิงบวกและการทำงานเป็นทีมเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร	1. แสดงความเชื่อและความเคารพต่อการมีส่วนร่วมของพลเมืองและมีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในชุมชน เพื่อให้องค์กรหรือสังคมดีขึ้น

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Communication หรือ การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล เข้าใจแนวคิดของรอยเท้าดิจิทัล ผลจากการทิ้งรอยเท้าดิจิทัลซึ่งเกี่ยวข้องในชื่อเสียงของตนเองและผู้อื่น รวมถึงการใช้งานข้อมูลที่เป็นไปได้เมื่อแบ่งปันในโลกออนไลน์ เข้าใจวิธีการที่หลากหลายในการสื่อสารระหว่างบุคคลในโลกดิจิทัลให้เกิดการมีส่วนร่วมในชุมชนออนไลน์ สามารถจัดการกับรอยเท้าดิจิทัลของพวกเขา และใช้เทคโนโลยีในลักษณะที่สร้างชื่อเสียงในทางบวก ทั้งต่อตนเอง และหน่วยงานที่ตนเป็นสมาชิก สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ สามารถโต้ตอบ ทำงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกับชุมชนออนไลน์เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยกัน สามารถจัดการชุมชนออนไลน์ มีส่วนร่วมในกลุ่มออนไลน์ผ่านสื่อดิจิทัลต่าง ๆ อย่างเหมาะสม แสดงความระมัดระวัง ความรอบคอบ และความรับผิดชอบต่อบนอินเทอร์เน็ต เพื่อจัดการกับข้อมูลประเภทต่าง ๆ ที่ตนเองและบุคคลอื่นใช้ร่วมกันบนโลกออนไลน์ แสดงความคิดริเริ่ม และทัศนคติเชิงบวก ต่อการใช้งานเทคโนโลยี และการทำงานในชุมชนออนไลน์ แสดงความเชื่อและความเคารพต่อการมีส่วนร่วมของพลเมืองดิจิทัล เพื่อให้ความ เป็นอยู่ของทุกคนดีขึ้น

ส่วนที่ 7 Digital Literacy หรือ การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล เป็นความสามารถที่ค้นหา ประเมินผล นำไปใช้ แบ่งปัน และสร้างเนื้อหา รวมทั้งสมรรถนะในการคิดคำนวณ สามารถแบ่งได้เป็น

3 ระดับ ได้แก่ 1) การคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) 2) การสร้างสรรค์เนื้อหา (Content creation) 3) การคิดเชิงประมวลผล (Computational thinking)

ตารางที่ 8 ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะของ Digital Literacy

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 (Media and Information Literacy)	ระดับที่ 2 (Content Creation and Computational Literacy)	ระดับที่ 3 (Data and AI Literacy)
นิยาม	ความสามารถในการค้นหา จัดการวิเคราะห์ และ ประเมินสื่ออย่างมี วิจารณญาณ	ความสามารถในการ สังเคราะห์ สร้าง และผลิต ข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยีใน ลักษณะที่เป็นนวัตกรรมและ ความคิดสร้างสรรค์	ความสามารถในการสร้าง กระบวนการ วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลที่มี ความหมาย และ พัฒนา ใช้ นำไปประยุกต์ใช้กับ ปัญญาประดิษฐ์ และ เครื่องมืออัลกอริทึม เพื่อ เป็นแนวทางใน กระบวนการตัดสินใจ
ความรู้	1. เข้าใจโครงสร้างพื้นฐาน ของสื่อดิจิทัลว่า การใช้สื่อ ดิจิทัลมีผลอย่างไรต่อการ ได้มาซึ่งความรู้และข้อมูล รวมถึงการบริหารจัดการ ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ 2. เหตุผลที่หลากหลายใน การสร้างข้อความสื่อที่ เฉพาะเจาะจง 3. เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการ บิดเบือนและเปิดเผยข้อมูล ออนไลน์ที่ผิด	1. เข้าใจทฤษฎีการสร้าง เนื้อหาดิจิทัลและการคิด คำนวณ และมีความรู้ เกี่ยวกับอัลกอริทึม เช่น การ เขียนโปรแกรม การสร้าง แบบจำลอง เป็นต้น	1. เข้าใจทฤษฎีการ วิเคราะห์ข้อมูล สถิติ และ แนวคิดทางคณิตศาสตร์ และการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ 2. เข้าใจวิธีการสร้างข้อมูล เพื่อประมวลผลข้อมูล ตามความเข้าใจทางสถิติ และสร้างหรือใช้ AI อัลกอริทึม เช่น สมองของ AI โครงข่ายประสาทเทียม และระบบการเรียนรู้เชิง ลึก เป็นต้น เพื่อจดจำ รูปแบบที่สำคัญและ พัฒนากระบวนการ ตัดสินใจ 3. เข้าใจแนวคิดในสห สาขาวิชา สามารถระบุ

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 (Media and Information Literacy)	ระดับที่ 2 (Content Creation and Computational Literacy)	ระดับที่ 3 (Data and AI Literacy)
			ประโยชน์ ข้อจำกัด และ ความเสี่ยงที่เกิดจากการ นำข้อมูล Big Data AI และ เทคโนโลยีเข้ามา เกี่ยวข้อง
ทักษะ	<p>1. มีทักษะในการทำงาน คอมพิวเตอร์อย่างเชี่ยวชาญ และใช้งานซอฟต์แวร์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ สามารถรวบรวมและจัด ระเบียบเนื้อหาดิจิทัลได้</p> <p>2.สามารถเชื่อมต่อความ ต้องการของเนื้อหาข้อมูล และนำไปใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถ ประเมิน และสังเคราะห์ ข้อมูล และเนื้อหาที่พวกเขา พบในโลกออนไลน์</p>	<p>1. สามารถสร้างกรอบ ความคิด สร้าง จัดการ ดัดแปลง แบ่งปันความรู้ เนื้อหาดิจิทัล และเทคโนโลยี</p> <p>2. เข้าถึงความต้องการ การ สังเคราะห์ความรู้ ความคิด ในหลากหลายสาขาวิชาที่จะ ทำให้เกิดการตัดสินใจและ การร่วมมือกับผู้อื่น</p> <p>3. ระบุและใช้ข้อมูลเครื่องมือ สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีใน การแก้ปัญหา ปรับ และ ออกแบบสภาพแวดล้อม ดิจิทัลที่เหมาะสมกับความ ต้องการของตนเอง องค์กร และชุมชน</p> <p>4. สามารถแบ่งปันข้อมูลและ ความรู้ สร้างแผนและ ดำเนินการสำหรับการ ออกแบบเนื้อหาดิจิทัล เช่น การสร้างคอนเทนต์ ซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ เป็นต้น ขึ้นอยู่กับ ความ ต้องการ ประสิทธิภาพในการ ใช้งานและโครงสร้างของการ ปฏิบัติงาน</p>	<p>1. พัฒนากระบวนการที่มี ประสิทธิภาพและมี เสถียรภาพในการเก็บ รวบรวม จัดเก็บ แยก แปลง โหลด และบูรณา การข้อมูลในข้อมูลส่วน ต่าง ๆ</p> <p>2. สามารถอ่าน วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลจาก ความหลากหลายของ แหล่งที่มา และนำข้อมูล ไปใช้งานตามความ ต้องการแต่ละประเภทได้</p> <p>3. สามารถสร้างความรู้ โดยการวิเคราะห์ข้อมูล กับบุคคลอื่นด้วยสื่อข้อมูล เชิงประจักษ์ เช่น การ สร้าง อินโฟกราฟฟิค ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น สามารถนำเสนอรูปแบบ แนวโน้มจากข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้ฟังที่สนใจได้</p> <p>4. ด้วยข้อจำกัดของข้อมูล สามารถพัฒนา คัดเลือก ประยุกต์ใช้อัลกอริทึม</p>

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 (Media and Information Literacy)	ระดับที่ 2 (Content Creation and Computational Literacy)	ระดับที่ 3 (Data and AI Literacy)
		<p>5. แสดงการคิดเชิงประเมินผล การคัดเลือกและประยุกต์ใช้อัลกอริทึม การแปลความของข้อมูล การใช้งานของวิธีการคำนวณขั้นสูง เพื่อให้บรรลุตามที่ปรารถนา และแก้ไขปัญหาที่เฉพาะเจาะจง</p> <p>6. ออกแบบพัฒนาโปรแกรมให้สอดคล้องกับการออกแบบที่ได้ระบุไว้ เช่นเดียวกับการพัฒนาและการรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน และมีความสามารถในการวิเคราะห์ส่วนประกอบ และนำมาใช้ในการพัฒนา หรือบูรณาการตามความจำเป็น</p> <p>7. สร้างเนื้อหาดิจิทัล โดยการจัดลำดับความสำคัญของการใช้งาน รวมถึงองค์ประกอบด้านการมองเห็น ด้านเทคนิค และด้านโครงสร้าง ในการออกแบบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในแพลตฟอร์มและระบบปฏิบัติการที่มีความแตกต่างกัน</p>	<p>และวิธีเชิงคำนวณ ในการสร้างระบบหรือโปรแกรมที่เป็นไปได้ ในการเรียนรู้ พัฒนา ปรับใช้ และผลิตผลผลิตหรืองานที่ปรารถนา</p> <p>5. ใช้เครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการสร้างสรรค์ และพัฒนากลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของตนเอง เช่น การวิเคราะห์ หรือการทำนายพฤติกรรม เหตุการณ์ต่าง เป็นต้น</p> <p>6. เข้าใจว่าข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์อาจจะมีผลต่อการรับรู้และการให้เหตุผลของแต่ละคน สามารถใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการเสริมสร้างสติปัญญาของตนเอง</p>
เจตคติ	1. มีความระมัดระวังและมีวิจารณญาณในข้อมูลที่เขาพบในโลกออนไลน์	1. แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจ ความเฉลียวฉลาดของตนเอง ในการใช้เทคโนโลยี ไม่ว่าจะ	1. แสดงความมั่นใจในการประกอบอาชีพเชิงวิเคราะห์และเชิง

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 (Media and Information Literacy)	ระดับที่ 2 (Content Creation and Computational Literacy)	ระดับที่ 3 (Data and AI Literacy)
	2. มีความสามารถในการ ตัดสินใจในการประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลใน โลกออนไลน์	ใช้ความคิดริเริ่ม หรือ โดย การรู้ว่าเมื่อใด และวิธีการ จัดสรรเวลา ความพยายาม และทรัพยากร รวมถึงการ ประเมินความน่าเชื่อถือของ ข้อมูลออนไลน์	นวัตกรรม 2. มีความคิดริเริ่มที่จะใช้ ความรู้ของข้อมูลและ ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อ ประเมินระบบที่กว้างขึ้นที่ สอดคล้องกับค่านิยมของ ชุมชนในการส่งเสริมให้ เกิดความอยู่ดีมีสุข

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Literacy หรือ การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานของสื่อดิจิทัลว่า การใช้สื่อดิจิทัลมีผลอย่างไรต่อการได้มาซึ่งความรู้และข้อมูล รวมถึงการบริหารจัดการข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ เข้าใจทฤษฎีการสร้างเนื้อหาดิจิทัลและการคิดคำนวณ และมีความรู้เกี่ยวกับอัลกอริทึม เช่น การเขียนโปรแกรม การสร้างแบบจำลอง เป็นต้น เข้าใจทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ และ แนวคิดทางคณิตศาสตร์ และการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เข้าใจวิธีการสร้างข้อมูลเพื่อประมวลผลข้อมูลตามความเข้าใจทางสถิติ และสร้างหรือใช้ AI อัลกอริทึม เพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลหรือ เพื่อประกอบการตัดสินใจ มีทักษะในการทำงานคอมพิวเตอร์อย่างเชี่ยวชาญและใช้งานซอฟต์แวร์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมต่อความต้องการของเนื้อหาข้อมูล และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประเมิน และสังเคราะห์ข้อมูล และเนื้อหาที่พบในโลกดิจิทัล สามารถสร้างกรอบความคิด สร้าง จัดการ ตัดแปลง แบ่งปันความรู้ เนื้อหาดิจิทัล และเทคโนโลยี ระบุและใช้ข้อมูล เครื่องมือสื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีในการแก้ปัญหา ปรับ และออกแบบสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง องค์กรและชุมชน สามารถแบ่งปันข้อมูลและความรู้ สร้างแผน และดำเนินการสำหรับการออกแบบเนื้อหาดิจิทัล เช่น การสร้างคอนเทนต์ ซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ เป็นต้น ขึ้นอยู่กับความต้องการ ประสิทธิภาพในการใช้งานและโครงสร้างของการปฏิบัติงาน สร้างเนื้อหาดิจิทัล โดยการจัดลำดับความสำคัญของการใช้งาน รวมถึงองค์ประกอบด้านการมองเห็น ด้านเทคนิค และด้านโครงสร้าง ในการออกแบบอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบงานที่มีประสิทธิภาพ และมีเสถียรภาพในการเก็บรวบรวม จัดเก็บ แยก แปลง โหลด และบูรณาการข้อมูลในข้อมูลส่วนต่าง ๆ สามารถอ่าน วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลจากความหลากหลายของแหล่งที่มา และนำข้อมูลไปใช้งานตามความต้องการแต่ละประเภทได้ สามารถสร้างความรู้โดยการวิเคราะห์ข้อมูล สื่อสารอย่างมี

ความหมายกับบุคคลอื่นด้วยสื่อข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น การสร้าง อินโฟกราฟฟิค ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น สามารถนำเสนอรูปแบบ แนวโน้มจากข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้ฟังที่สนใจได้ มีความระมัดระวังและมี วิจารณ์ในข้อมูลที่พวกเขาพบในโลกออนไลน์ มีความสามารถในการตัดสินใจในการประเมิน ความน่าเชื่อถือของข้อมูลในโลกออนไลน์แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจ ความเฉลียวฉลาดของตนเองในการ ใช้เทคโนโลยี

ส่วนที่ 8 Digital Rights หรือ สิทธิในโลกดิจิทัล เป็นความสามารถที่เข้าใจและ สนับสนุนส่วนบุคคล และสิทธิทางกฎหมาย รวมทั้ง สิทธิในความเป็นส่วนตัว ทรัพย์สินทางปัญญา เสรีภาพในการพูด และการป้องกันจากคำพูดที่ไม่พึงประสงค์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ความเป็นส่วนตัว (Privacy) 2) ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property rights) 3) เสรีภาพ ในการพูด (Freedom of speech)

ตารางที่ 9 ความรู้ ทักษะ ทักษะคตของ Digital Rights

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Privacy Management	ระดับที่ 2 Intellectual Property Rights Management	ระดับที่ 3 Participatory Rights Management
นิยาม	ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ร่วมกัน ในโลกออนไลน์ เพื่อปกป้อง ความเป็นส่วนตัวของตนเอง และผู้อื่น	ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทาง ปัญญา เมื่อใช้และสร้าง เนื้อหาและเทคโนโลยี เช่น ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า และสิทธิบัตร เป็นต้น	ความสามารถในการเข้าใจ และใช้อำนาจส่วนบุคคล และสิทธิในการมีส่วนร่วม ออนไลน์ เช่น การ คัดกรองข้อมูลส่วนบุคคล เสรีภาพในการแสดงออก
ความรู้	1. เข้าใจแนวคิดของ รอยเท้าดิจิทัล ผลที่ตามมา ของข้อมูลหรือข้อมูลอ้างอิง อาจเกี่ยวข้องกับชื่อเสียง ของตนเองและบุคคลอื่น ๆ และการใช้ข้อมูลดังกล่าวที่ เป็นไปได้เมื่อใช้ร่วมกันใน โลกออนไลน์	1. เข้าใจกฎหมายและสิทธิใน การเป็นเจ้าของผลงานดิจิทัล เช่น เทคโนโลยีการจัดการ สิทธิดิจิทัล การขโมย ความคิด ลิขสิทธิ์ และ ใบอนุญาตต่าง ๆ เป็นต้น 2. สามารถแยกแยะความ แตกต่างระหว่างการใช้ ความคิดสร้างสรรค์ และการ นำงานของผู้อื่นมาใช้	1. เข้าใจสิทธิของตนเองใน ฐานะพลเมืองดิจิทัลและ ผู้บริโภคในโลกออนไลน์ เช่น สิทธิในการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล เสรีภาพ ในการแสดงออก เป็นต้น 2. เข้าใจว่าทำไมความ เสี่ยงและโอกาสของแต่ละ กลุ่มคนในการมีส่วนร่วม ในโลกออนไลน์จึงมีความ แตกต่างกัน เช่น เนื่องจาก ความแตกต่างทางสถานะ ทางสังคมและเศรษฐกิจ

สมรรถนะ Competencies	ระดับที่ 1 Privacy Management	ระดับที่ 2 Intellectual Property Rights Management	ระดับที่ 3 Participatory Rights Management
			และ ความทุพพลภาพ หรือ ตำแหน่งที่ตั้งทาง กายภาพ เป็นต้น
ทักษะ	1. สามารถจัดการกับ รอยเท้าดิจิทัลของพวกเขา และใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิด ชื่อเสียงที่ดี ทั้งตนเองและ ผู้อื่น	1. สามารถแยกความ แตกต่างระหว่างการ สร้างสรรค์งานดิจิทัลที่ สามารถดาวน์โหลดได้ถูกต้อง ตามกฎหมาย และ งาน ดิจิทัลที่ต้องมีค่าใช้จ่ายใน การใช้งาน 2. มีกลยุทธ์ในการปกป้อง งานดิจิทัลทั้งของตนเองและ ผู้อื่น เช่น เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ เป็นต้น 3. สามารถติดตามและ จัดการการเปลี่ยนแปลงในการ สร้างสรรค์ดิจิทัล เพื่อปกป้อง สินทรัพย์ของตนเองและ องค์กรจากการไม่ได้รับ อนุญาตให้ใช้งาน	1. พัฒนาทักษะทางปัญหา สำหรับการสังเคราะห์ กฎหมายที่มีอยู่กับการ ปฏิบัติของตนเอง เพื่อให้ มั่นใจว่า สิทธิดิจิทัลถูก สนับสนุนและเคารพใน โลกออนไลน์ 2. พัฒนาความคิดระดับ ซับซ้อน เพื่อสนับสนุน สิทธิของตนเองและชุมชน ในการมีส่วนร่วมในโลก ออนไลน์
เจตคติ	1. แสดงความเคารพความ เป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วน บุคคลของตนเองและผู้อื่น มี ทัศนคติว่าเป็นทรัพย์สิน ส่วนตัวที่มีคุณค่าต้องมีการ ปกป้องคุ้มครอง	1. สร้างความไว้วางใจ แสดง ความรับผิดชอบ เคารพ ตนเอง และเคารพผู้อื่นด้วย การปกป้องผลงานดิจิทัล และเชื่อมโยงการสร้างสรรค์ งานของผู้อื่นตามความ เหมาะสม	1. แสดงความคิดเชิงบวก บนพื้นฐานของการเคารพ ในอุดมการณ์ ประชาธิปไตย กฎหมาย สิทธิมนุษยชน 2. มีความรับผิดชอบต่อ การจัดการเทคโนโลยีเพื่อ ส่งเสริมสังคมและ สิ่งแวดล้อมที่ดี

ที่มา: DQ Global Standards Report 2019 (DQ Institute, 2019)

โดยสรุป Digital Rights หรือ สิทธิในโลกดิจิทัล หมายถึง การเข้าใจแนวคิดของ รอยเท้าดิจิทัล ผลที่ตามมาของข้อมูลหรือข้อมูลอ้างอิง อาจเกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของตนเองและบุคคลอื่น ๆ และการใช้ข้อมูลดังกล่าวที่เป็นไปได้เมื่อใช้ร่วมกันในโลกออนไลน์ เข้าใจกฎหมายและสิทธิในการเป็นเจ้าของผลงานดิจิทัล สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการนำงานของผู้อื่นมาใช้ เข้าใจสิทธิของตนเองในฐานะพลเมืองดิจิทัลและผู้บริโภคในโลกออนไลน์ เช่น สิทธิในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เสรีภาพในการแสดงออก เป็นต้น สามารถจัดการกับรอยเท้าดิจิทัลของพวกเขา และใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดชื่อเสียงที่ดี ทั้งตนเองและผู้อื่น สามารถแยกความแตกต่างระหว่างการสร้างสรรค์งานดิจิทัลที่สามารถดาวน์โหลดได้ถูกต้องตามกฎหมาย และ งานดิจิทัลที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการใช้งาน กลยุทธ์ในการปกป้องงานดิจิทัลทั้งของตนเองและผู้อื่น เช่น เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ เป็นต้น สามารถติดตามและจัดการการเปลี่ยนแปลงในการสร้างสรรค์ดิจิทัล เพื่อปกป้องสินทรัพย์ของตนเองและองค์กรจากการไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้งาน แสดงความเคารพความเป็นส่วนตัว และข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองและผู้อื่นสร้างความไว้วางใจ แสดงความรับผิดชอบ เคารพตนเองและเคารพผู้อื่นด้วยการปกป้องผลงานดิจิทัล และเลือกการสร้างสรรค์งานของผู้อื่นตามความเหมาะสม แสดงความคิดเชิงบวกบนพื้นฐานของการเคารพในอุดมการณ์ประชาธิปไตย กฎหมาย สิทธิมนุษยชน มีความรับผิดชอบในการจัดการเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดี

ความสามารถทั้ง 8 ส่วนที่กล่าวมาข้างต้นควรจะเป็นรากฐานในค่านิยมอันพึงปรารถนาของมนุษย์ เช่น การเคารพ การเอาใจใส่ และความรอบคอบ ค่านิยมเหล่านี้อำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด และมีความรับผิดชอบต่อเทคโนโลยี คุณลักษณะซึ่งเป็นเครื่องหมายของผู้นำในอนาคต โดยแท้จริงแล้ว การปลูกฝังอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในค่านิยมของมนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเยาวชนในการสร้างผู้นำในการนำเทคโนโลยี มิใช่ให้มนุษย์ถูกครอบงำด้วยเทคโนโลยี

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
(DQ Institute, 2019)

2.3.2 โครงสร้างสมรรถนะดิจิทัลของพลเมืองของประชาคมยุโรป

The Digital Competence Framework for citizens : DigComp 2.1 (European Commission, 2017)

สมรรถนะที่ 1 ข้อมูลและการรู้เท่าทันข้อมูล (information and data literacy)

1.1 การค้นหาข้อมูล, การสืบค้น และคัดกรองข้อมูล และ เนื้อหาดิจิทัล (Browsing, searching and filtering data, information and digital content) เพื่อเชื่อมต่อกับความต้องการของข้อมูล การค้นหาข้อมูลและเนื้อหาในสภาพแวดล้อมดิจิทัล การเข้าถึงและนำทางระหว่างกัน การสร้างและปรับกลยุทธ์การค้นหาของตนเอง

1.2 การประเมินข้อมูล เนื้อหาดิจิทัล (Evaluating data, information and digital content) เพื่อวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งของข้อมูล เนื้อหาดิจิทัล เพื่อวิเคราะห์ เข้าใจ และประเมินเนื้อหาดิจิทัล

1.3 การจัดการข้อมูล เนื้อหาดิจิทัล (Managing data, information and digital content) เพื่อจัดระเบียบ จัดเก็บ ดึงข้อมูลและเนื้อหาในสภาพแวดล้อมดิจิทัล เพื่อจัดระเบียบและดำเนินการในสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้าง

สมรรถนะที่ 2 การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน (communication and collaboration)

2.1 การโต้ตอบผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (interacting through digital technologies) การโต้ตอบผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย และเข้าใจการสื่อสารทางดิจิทัลที่มีความเหมาะสมในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2.2 การแบ่งปันผ่านทางเทคโนโลยีดิจิทัล (Sharing through digital technologies) เพื่อแบ่งปันข้อมูล เนื้อหาดิจิทัลกับผู้อื่นผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้เข้าใจเกี่ยวกับการอ้างอิงและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

2.3 การมีส่วนร่วมในการเป็นพลเมืองผ่านทางเทคโนโลยีดิจิทัล (Engaging in citizenship through digital technologies) เพื่อการมีส่วนร่วมในสังคมผ่านการใช้บริการดิจิทัลของรัฐและเอกชน เพื่อแสวงหา โอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถของตนเอง และการเป็นพลเมืองที่เหมาะสมผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม

2.4 การทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (Collaborating through digital technologies) เพื่อใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับกระบวนการทำงานร่วมกัน และสำหรับการร่วมกันสร้างข้อมูลทรัพยากร และความรู้

2.5 มารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต (Netiquette) เพื่อให้ตระหนักถึงบรรทัดฐาน พฤติกรรม และความรู้ในขณะที่ใช้เทคโนโลยี และรู้วิธีการใช้เทคโนโลยี และติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัลเพื่อปรับกลยุทธ์การสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และตระหนักถึงความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

2.6 การจัดการเอกลักษณ์ดิจิทัล (Managing digital identity) เพื่อสร้าง และจัดการอัตลักษณ์ทางดิจิทัล เพื่อปกป้องชื่อเสียงของตนเอง เพื่อจัดการกับข้อมูลที่ผลิตผ่านทางเครื่องมือดิจิทัล สภาพแวดล้อมดิจิทัล และบริการดิจิทัล

สมรรถนะที่ 3 การสร้างเนื้อหาดิจิทัล (Digital Content Creation)

3.1 การพัฒนาเนื้อหาดิจิทัล (Developing content) เพื่อสร้างและปรับปรุงเนื้อหาดิจิทัลในรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงความเป็นตัวตนของคุณผ่านสื่อดิจิทัล

3.2 บูรณาการ และให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาดิจิทัล (Integrating and reelaborating digital content) เพื่อปรับแต่ง ปรับปรุง พัฒนา และ บูรณาการเนื้อหาในองค์ความรู้ที่มีอยู่เพื่อสร้างเนื้อหาและความรู้ใหม่ที่เป็นต้นฉบับและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

3.3 ลิขสิทธิ์ และใบอนุญาต (Copyright and licenses) เพื่อทำความเข้าใจว่าลิขสิทธิ์และใบอนุญาตใช้กับข้อมูลดิจิทัล และเนื้อหาอย่างไร

3.4 การเขียนโปรแกรม (Programming) เพื่อวางแผนและพัฒนาลำดับของคำแนะนำสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือปฏิบัติงานเฉพาะอย่าง

สมรรถนะที่ 4 ความปลอดภัย (Safety)

4.1 การป้องกันอุปกรณ์ต่างๆ (Protecting devices) เพื่อปกป้องอุปกรณ์และเนื้อหาดิจิทัล และเข้าใจความเสี่ยงและภัยคุกคามในสภาพแวดล้อมดิจิทัล เพื่อทราบเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งคำนึงถึงความน่าเชื่อถือ และความเป็นส่วนตัว

4.2 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัว (Protecting personal data and privacy) เพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัวในสภาพแวดล้อมดิจิทัล เพื่อทำความเข้าใจวิธีการใช้และแบ่งปันข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถระบุตัวตนได้เพื่อปกป้องตนเอง และผู้อื่นจากความเสียหายต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจว่า บริการดิจิทัล ใช้ “นโยบายความเป็นส่วนตัว” เพื่อแจ้งวิธีการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

4.3 การปกป้องสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Protecting health and well-being) เพื่อให้สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพและภัยคุกคามต่อความเป็นอยู่ ทั้งทางร่างกายและจิตใจในขณะที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สามารถปกป้องตนเองและผู้อื่นจากอันตรายที่ อาจเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมแบบดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ เป็นต้น เพื่อให้ตระหนักถึงเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมและการเข้าสังคม

4.4 การปกป้องสภาพแวดล้อม (Protecting the environment) ตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้งาน

สมรรถนะที่ 5 การแก้ไขปัญหา (problem solving)

5.1 การแก้ปัญหาทางเทคนิค (Solving technical problems) เพื่อระบุปัญหาทางเทคนิค เมื่อใช้งานอุปกรณ์และใช้สภาพแวดล้อมแบบดิจิทัล และสามารถแก้ไขปัญหาเทคนิคง่าย ๆ ไปจนถึงปัญหาเทคนิคที่มีความซับซ้อน

5.2 ระบุความต้องการและการตอบสนองทางเทคโนโลยี (Identifying needs and technological responses) เพื่อประเมินความต้องการ และเพื่อระบุ ประเมิน เลือก และใช้เครื่องมือดิจิทัล และการตอบสนองทางเทคโนโลยีที่เป็นไปได้ และเพื่อแก้ปัญหาในการปรับสภาพแวดล้อมดิจิทัล ให้เหมาะสมกับความต้องการส่วนบุคคล เช่น การช่วยการเข้าถึง เป็นต้น

5.3 ความคิดสร้างสรรค์ โดยการใช้เทคโนโลยี (Creativity using digital technologies) เพื่อใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างความรู้และสร้างสรรค์กระบวนการ และผลิตภัณฑ์ เพื่อ

มีส่วนร่วมในการประมวลผลองค์ความรู้เป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจและแก้ไข ปัญหาเชิงแนวคิดและสถานการณ์ปัญหาในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

5.4 การระบุช่องว่างความสามารถดิจิทัล (Identifying digital competence gaps) เพื่อทำความเข้าใจว่าต้องปรับปรุงหรือ ปรับปรุงความสามารถด้านดิจิทัลของตนเอง เพื่อให้สามารถ สนับสนุนผู้อื่นด้วยการพัฒนาความสามารถทางดิจิทัลของพวกเขา เพื่อแสวงหาโอกาส ในการพัฒนา ตนเอง และเพื่อให้ก้าวทันกับวิวัฒนาการของดิจิทัล

จากการศึกษาแนวคิดเรื่อง Digital Intelligence พบว่า มีนักวิชาการไทยแปล ความหมายของคำว่า Digital Intelligence อยู่ 2 คำ คือ ความฉลาดทางดิจิทัล และ อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า อัจฉริยภาพทางดิจิทัล หรือ Digital Intelligence ใน งานวิจัย สำหรับแนวคิดเรื่องอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของสถาบัน DQ (2019) เป็นแนวคิดที่เป็นต้นฉบับ ของแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยสนใจเรื่องการเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา เมื่อศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักวิชาการมีการนำแนวคิดของ สถาบัน DQ มาใช้แนวคิดหลักในการอ้างอิงการเขียนบทความหรืองานวิจัยต่าง ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึง ศึกษาและเลือกใช้แนวคิดของสถาบัน DQ (2019) และ แนวคิด Digcomp 2.1 ของประชาคมยุโรป (European Commission (2017) ซึ่งสอดคล้องกับการนำแนวคิดไปใช้ในการเสริมสร้างควมมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียนประถมศึกษา โดยจะนำองค์ประกอบเหล่านี้ไปเสริมสร้างนักเรียน ระดับประถมศึกษาให้ตรงตามเป้าหมาย และนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างสร้างสรรค์และ ดำรงชีวิตอยู่ในโลกดิจิทัลได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถรับมือกับการถูกคุกคามทางโลกออนไลน์ได้ เป็นอย่างดี

โดยสรุป อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.การมีอัตลักษณ์ ทางดิจิทัล (Digital Identity) 2.การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) 3.ความปลอดภัย ในโลกดิจิทัล (Digital Safety) 4.ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) 5.การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) 6.การรู้เท่าทันสื่อใน โลกดิจิทัล (Digital Literacy) 7.การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights) ดังนี้

1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) หมายถึง ความสามารถในการสร้าง จัดการ ตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล

2.การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) หมายถึง ความสามารถในการ บริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม ทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ อันตรายของการใช้งานสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล

3.ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) หมายถึง ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล แนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

4.ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล สามารถจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ

5.การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

6.การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเหตุผล สามารถนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

7.การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights) หมายถึง ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ร่วมกันในโลกดิจิทัล เข้าใจ และปกป้องสิทธิส่วนบุคคล ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เข้าใจ และสามารถจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์

Certo and Peter (1991) กล่าวว่า กลยุทธ์ คือวิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรในระยะยาว

กิงพร ทองใบ (2547) อธิบายว่า กลยุทธ์ คือวิธีการที่องค์กรเลือกเพื่อที่จะดำเนินการจากจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปยังจุดหมายปลายทางในอนาคตที่องค์กรกำหนดไว้ กระบวนการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจเป็นกระบวนการวางแผนในระยะยาวขององค์กร ธุรกิจที่ต้องมีการประเมินสถานการณ์แวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างเหมาะสม เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จากนั้นจึงพิจารณาพัฒนาการทางเลือกที่ดีที่สุดในการเปลี่ยนแปลงองค์กรจากจุดปัจจุบันไปสู่ตำแหน่งที่องค์กรต้องการในอนาคต

ธงชัย สันติวงษ์ (2529) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ คือ เป้าหมายต่าง ๆ และวัตถุประสงค์พื้นฐานทั้งหลายขององค์กรรวมทั้งแผนงานหลักต่าง ๆ ซึ่งได้มีการจัดทำขึ้นมา เพื่อนำมาปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว ตลอดจนแบบวิธีการที่สำคัญเกี่ยวกับการแบ่งสรรทรัพยากรทั้งหลายที่นำมาใช้ เพื่อทำให้้องค์การปรับตัวสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2552) กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นตัวกำหนดขอบเขตของวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์การ ซึ่งกลยุทธ์ที่ดีมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างเชี่ยวชาญนั้น จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและทิศทาง โดยพนักงานทุกระดับสามารถรับรู้และเข้าใจได้ ทั้งนี้ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมายและทิศทางดังกล่าวนี้ให้ไปสู่การลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) อธิบายว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการบรรลุเป้าหมาย ในหนึ่งกลยุทธ์นั้นประกอบไปด้วยหลายวิธีการเชิงรุก กลยุทธ์จึงเป็นกลุ่มหรือชุดของวิธีการเชิงรุก ประกอบไปด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์สถานการณ์
2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์ หรือ การกำหนดกลยุทธ์
3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์
4. การควบคุมเชิงกลยุทธ์และการประเมินผล

สุดใจ วันอุดมเดชาชัย (2556) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า เป็นแผนแม่บทที่ต้องการจัดทำขึ้นที่ครอบคลุมขอบเขตการดำเนินงานทั้งหมดขององค์การว่า องค์การควรดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้บรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยการนำความได้เปรียบในการแข่งขันมาใช้ให้มากที่สุด และลดความเสียหายการแข่งขันให้เหลือน้อยที่สุดในการกำหนดกลยุทธ์

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการเชิงรุกที่ทำให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานหรือองค์การนั้น ๆ เป็นตัวกำหนดทิศทางของการดำเนินงาน ซึ่งทำให้หน่วยงานสามารถจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3.2 ความหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

การจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมในแนวทางที่มุ่งเน้นกลยุทธ์ คือความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้การบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กิ่งพร ทองใบ, 2547)

การจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการบริหารองค์การที่เน้นการมองระยะยาว โดยจะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการวางแผนกลยุทธ์ การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมและประเมินผลเชิงกลยุทธ์ (สุพานี สฤกษ์วานิช, 2553)

2.3.3 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2552) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment analysis) แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ซึ่งเรียกการวิเคราะห์ดังกล่าวว่า การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

2) การกำหนดทิศทางขององค์การ (Establishing Organization Direction) การนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามมาทำการประมวลผล เพื่อใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์การ โดยการกำหนดทิศทางสามารถทำได้ในลักษณะของการกำหนดพันธกิจ และการตั้งเป้าหมายขององค์การ (Mission and Goal)

3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) การนำทิศทางขององค์การที่กำหนดไว้ อย่างกว้าง ๆ มาพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขององค์การ โดยส่วนใหญ่จะ กำหนดกลยุทธ์ตามระดับชั้นภายในองค์การ ตั้งแต่กลยุทธ์องค์การ กลยุทธ์ธุรกิจ และกลยุทธ์ตามหน้าที่

4) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) เป็นการนำกลยุทธ์ที่ถูก กำหนดขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการจัดโครงสร้างบุคลากร และการประสานงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

5) การควบคุมและการประเมินเชิงกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) การติดตามและตรวจสอบ วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทาง ปรับปรุง และพัฒนาให้กลยุทธ์สอดคล้องกับ สถานการณ์จริง เพื่อองค์การจะได้คุณค่าสูงสุดจากการดำเนินงาน ตลอดจนนำผลการประเมินผลจากการดำเนินกลยุทธ์ว่าประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์เพียงใด เพื่อนำไปพิจารณาในการพัฒนา กลยุทธ์ต่อไป

ฐาปนา ถิ่นไพศาล (2560) ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การตรวจสอบสภาวะแวดล้อม (Environment Scanning)
- 2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)
- 3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation)
- 4) การควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์ (Evaluation and Control)

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ

- 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งสามารถใช้ SWOT Analysis หรือ TOWS Matrix

- 2) การวางแผนเชิงกลยุทธ์หรือการกำหนดกลยุทธ์ ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นต้องพิจารณาถึงระดับกลยุทธ์ว่าเป็นกลยุทธ์ระดับใด
- 3) การปฏิบัติตามกลยุทธ์
- 4) การควบคุมเชิงกลยุทธ์และการประเมินผล

ตารางที่ 10 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่	กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์	ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2552)	สุภาพนา ฉิมไพศาล (2560)	พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552)
1	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	✓	✓	✓
2	การกำหนดทิศทางขององค์กร	✓		
3	การกำหนดกลยุทธ์	✓	✓	✓
4	การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ	✓	✓	✓
5	การควบคุมและการประเมินเชิงกลยุทธ์	✓	✓	✓

จากตารางที่ 10 สรุปได้ว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ได้กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ โดยมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2. การกำหนดกลยุทธ์ 3.การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ 4.การควบคุมและการประเมินเชิงกลยุทธ์

2.3.4 การวิเคราะห์องค์กร

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) ได้อธิบายการวิเคราะห์องค์กรว่า การวิเคราะห์องค์กรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1.การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนภายใน (Internal Strengths and Weaknesses) 2. การวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามจากภายนอก (External Opportunities and Threats) รวมเรียกว่า SWOT Analysis

	จุดแข็ง Strength	จุดอ่อน Weakness
โอกาส Opportunity	กลยุทธ์ S-O การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็ง ภายในและโอกาสภายนอกมา ใช้	กลยุทธ์ W-O การแก้ไขจุดอ่อนภายใน โดย พิจารณาจากโอกาสภายนอกที่ เป็นผลดีต่อองค์กร
ภาวะคุกคาม Threat	กลยุทธ์ S-T การแก้ไขหรือลดอุปสรรค ภายนอก โดยนำจุดแข็งภายใน มาใช้	กลยุทธ์ W-T การแก้ไขหรือลดความเสียหาย ของธุรกิจ อันเกิดจากจุดอ่อน ภายในองค์กรและอุปสรรค ภายนอก

2.3.5 ประเภทของกลยุทธ์

กลยุทธ์นั้นเป็นแนวคิด แนวทาง และแนวปฏิบัติที่ดี ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ในวงการธุรกิจ มักแบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 3 ระดับ คือ กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate Strategy) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) และกลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy) โดยมีรายละเอียด (รังสรรค์ มณีเล็ก, 2544) ดังนี้

(1) กลยุทธ์ระดับองค์กร (Corporate Strategy)

เป็นกลยุทธ์ที่เป็นภาพรวมขององค์กรเป็นกลยุทธ์ที่สามารถตอบคำถามได้ว่า องค์กรจะขยายตัว คงตัว หรือ หดตัว จะสร้างผลผลิตเดิมหรือเปลี่ยนไปสร้างผลผลิตอื่น ถ้าจะขยายตัว จะขยายตัวภายในหรือภายนอกองค์กร ทำอย่างไรจึงจะสร้างความเข้มแข็งให้ธุรกิจขององค์กร

กลยุทธ์ระดับองค์กร แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) กลยุทธ์การคงตัว (Stability strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องการรักษาภารกิจหลัก และเป้าหมายเดิมไว้ แยกเป็น

- 1.1) กลยุทธ์การไม่เปลี่ยนแปลง (Maintenance of status quo)
- 1.2) กลยุทธ์การได้รับผลตอบแทนคงที่ (Fixed rate of return)
- 1.3) กลยุทธ์การเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable growth)

2) กลยุทธ์การเติบโต (Growth Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่นำมาใช้ เมื่อหน่วยงานมีโอกาสจะภายนอก มีจุดแข็งจากภายใน เป็นการทำให้กิจการของหน่วยงานขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม

ซึ่งแยกเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1) การมุ่งความเชี่ยวชาญ (Concentration) เป็นการมุ่งสร้างความโดดเด่นของสินค้า/บริการเดิมที่มีอยู่

2.2) การกระจายธุรกิจ (Diversification) เป็นการมุ่งกระจายสินค้า/บริการ ทั้งที่เป็นของเดิม และสินค้า/บริการใหม่

3) กลยุทธ์การตัดทอน (Retrenchment Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่นำมาใช้ เมื่อหน่วยงานประสบภาวะวิกฤติ ซึ่งแยกเป็น 4 ลักษณะ

3.1) กลยุทธ์การปรับเปลี่ยน (Turnaround) เป็นการลดขนาดและต้นทุนที่ไม่จำเป็นแล้วพัฒนาส่วนที่เหลืออยู่ให้เข้มแข็ง

3.2) กลยุทธ์การไม่ลงทุน (Divestment)

3.3) กลยุทธ์การพึ่งพา (Captive company)

3.4) กลยุทธ์การยุบเลิก (Liquidation)

(2) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy)

เป็นกลยุทธ์ที่องค์กรกำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการแข่งขันในแต่ละอุตสาหกรรม กลยุทธ์ระดับธุรกิจนี้ จะแบ่งเป็นกี่ด้าน กี่กลุ่ม ก็ขึ้นอยู่กับว่าองค์กรนั้น ๆ มีลักษณะงานที่ซับซ้อนหรือไม่ เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยทำให้เกิดการได้เปรียบคู่แข่ง

(3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy)

เป็นกลยุทธ์ในระดับปฏิบัติการ เช่น การเงิน บุคลากร การวิจัยและพัฒนา มุ่งตอบคำถามว่าจะทำอะไร เป็นต้น กลยุทธ์ระดับนี้ต้องมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์ระดับองค์กรและกลยุทธ์ในระดับธุรกิจด้วย

2.3.6 ลักษณะของกลยุทธ์ที่ดี

มีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ (พัคตร์ผจง วัฒนสินธุ์ และ พสุ เดชะรินทร์, 2542)

1.เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา กล่าวคือ ต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา คือ จุดเด่น และ จุดด้อยของสถานศึกษา นอกจากนั้น ยังต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา คือ โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงาน

2.ได้เปรียบในการแข่งขัน ลักษณะของกลยุทธ์ข้อนี้ หากนำไปใช้กับสถานศึกษา คือเป็นกลยุทธ์ที่ทำให้นักเรียนได้รับการบริการทางการศึกษาดีกว่า ทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนพึงพอใจมากกว่าสถานศึกษาอื่น ๆ

3.ทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าเดิม กลยุทธ์ที่ดีต้องทำให้สถานศึกษาดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้ต้นทุนต่ำที่สุด ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

2.3.7 เงื่อนไขความสำเร็จของการวางแผนเชิงกลยุทธ์

การวางแผนเชิงกลยุทธ์ของสถานศึกษาจะสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ (รังสรรค์ มณีเล็ก, 2544) คือ

1) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ ต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ ต้องเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง หากการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้การบริหารจัดการของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2) ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและรับบริการจากสถานศึกษา เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา ต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพราะผู้ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินงานของสถานศึกษา

3) ระบบข้อมูลและสารสนเทศของสถานศึกษา ต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ครอบคลุมเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้ ก็เพราะกลยุทธ์ของสถานศึกษาจะมีทิศทางไปทางใดก็ขึ้นอยู่กับข้อมูลและสารสนเทศของโรงเรียนที่แสดงให้เห็นถึงจุดเด่น จุดด้อย โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงาน

4) ไม่ควรยึดติดแบบแผน ขั้นตอนการดำเนินงานมากเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดความล่าช้า ไม่ทันการณ์

5) กลยุทธ์ต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หากขาดความยืดหยุ่นในเรื่องการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้แล้ว กลยุทธ์ดังกล่าวอาจเหมาะกับสถานการณ์หนึ่ง แต่อาจไม่เหมาะกับอีกสถานการณ์หนึ่ง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ยังไม่พบว่าม้งานวิจัยเรื่องใดที่เป็นการศึกษา เรื่องกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา สำหรับงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาและการเสริมสร้างทักษะอื่น ๆ ในนักเรียน จึงได้นำมาใช้ประกอบการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

Buchanan, Southgate, Smith, Murray, and Noble (2017) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Post no photos, leave no trace: Children's digital footprint management strategies เพื่อศึกษาเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตของเด็กในปัจจุบันซึ่งมีความกังวลถึงผลกระทบในอนาคตจากหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัล จึงได้นำเสนอ Best Footprint Forward Project เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องของหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัลให้แก่เด็กอายุ 10 – 12 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็ก ๆ ตระหนักถึงหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัลและความปลอดภัยทางไซเบอร์เป็นอย่างมาก แต่ตระหนักในเรื่องของศักยภาพเชิงบวกน้อย ดังนั้นจึงใช้กลยุทธ์ที่จะลดปริมาณ

หลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัล ผู้วิจัยจึงเสนอมุมมองทางเลือกที่จะแสดงให้เห็นว่าหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัลเป็นความรับผิดชอบของเด็ก ผู้วิจัยจึงให้ข้อสรุปว่า เด็กอายุ 10 - 12 ปี เป็นอายุที่เหมาะสมที่จะเริ่มให้ความรู้เกี่ยวกับการหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัลในเชิงบวก เนื่องจากจะสร้างความรู้ด้านความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ให้แก่เด็ก และเสริมกลยุทธ์การจัดการกับหลักฐานร่องรอยการกระทำบนโลกดิจิทัลให้เป็นทางเลือกที่มีประโยชน์มากขึ้น โดยให้เด็กสามารถท่องโลกดิจิทัลได้อย่างอิสระ ครูและผู้ใหญ่คอยให้ความรู้และแนวทางที่สร้างสรรค์ให้เด็กนำไปบริหารจัดการตัวเองในโลกดิจิทัลได้ รวมทั้งควรให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักฐานร่องรอยในโลกดิจิทัลให้แก่ผู้ใหญ่ด้วย เพื่อให้ผู้ใหญ่จะได้มีความรู้และแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมในการนำไปสอนหรือแนะนำเด็ก ๆ

Dostal, Wang, Steingartner, and Nuangchalerms (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Digital intelligence - New concept in context of future of school education เพื่อศึกษาวิธีการที่เป็นไปได้ในการพัฒนาอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในภาคการศึกษาในโรงเรียน ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีว่า ไม่เพียงเป็นทักษะทางคอมพิวเตอร์เบื้องต้นเท่านั้น เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ การรับส่งอีเมล เป็นต้น แต่ยังรวมถึงการค้นคว้าหาความรู้แล้วส่งผลให้ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ความคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีความจำเป็นที่ระบบโรงเรียนจะต้องมีส่วนในการช่วงเตรียมทรัพยากรบุคคลให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานเหล่านี้ที่เกิดขึ้น ในงานวิจัยนี้ระบุว่า มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเรื่องอัจฉริยภาพทางดิจิทัลตั้งแต่ระดับปฐมวัย และช่วงที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาอัจฉริยภาพทางดิจิทัล คือนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โรงเรียนในระดับประถมศึกษาเหมาะสมสำหรับการพัฒนาอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพราะจิตใจของนักเรียนในระดับประถมศึกษามีความรู้สึก ความนึกคิดที่เพียงพอ และสามารถรับความรู้หรือทัศนคติที่ได้รับในทันที ดังนั้น ผู้วิจัยมองว่าเรื่องนี้ไม่ใช้การเตรียมพร้อมสำหรับโลกในอนาคตเท่านั้น แต่หมายถึงการเตรียมพร้อมสำหรับโลกในชีวิตประจำวันในขณะนี้ เพราะเด็กสามารถพบเจอการช้อปปิ้งโลกไซเบอร์ หรือรู้สึกหลงใหลไปกับโลกไซเบอร์ในด้านลบ และเด็กเหล่านี้จะต้องใช้โลกดิจิทัลในการติดต่อสื่อสาร ใช้ค้นคว้าหาความรู้ หรือการเรียนแบบ e-learning ซึ่งยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเสริมสร้างนักเรียนตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาที่มีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องเร่งดำเนินการ

Kineshanko and Jugdev (2017) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Enhancing Digital Intelligence Through Communities of Learning มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่านักเรียนอธิบายการศึกษาออนไลน์แบบ digital natives อย่างไร และ การสอนแบบการสร้างความรู้ของผู้เรียนสามารถรวมจิตใจในการศึกษาโปรแกรมธุรกิจออนไลน์อย่างไร เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถปรับแต่งและแลกเปลี่ยนความเข้าใจเครือข่ายดิจิทัลและหลักของธุรกิจและชุมชนแห่งการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ สมรรถนะ และคุณภาพของบุคลิก เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ความเพียร ความร่วมมือกัน

และความอยากรู้ เป็นต้น เป็นกุญแจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางธุรกิจ วิธีการเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผสมผสานอย่างแท้จริงซึ่งพัฒนาทักษะที่เห็นชัดในขอบเขตการเรียนรู้ผ่านทางจิตใจและอารมณ์ที่ถูก เสนอมา การศึกษาธุรกิจแบบออนไลน์ออกแบบโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อสร้างความรู้ เช่น ชุมชนแห่งการสืบสวน ให้เกิดบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม และแลกเปลี่ยนความรู้อย่างสม่ำเสมอที่ เกี่ยวกับภาษาดิจิทัล และการปฏิบัติทางสังคมในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ นักเรียนที่เป็น Digital native จะมีความเข้าใจโดยธรรมชาติที่จะสื่อสารในโลกอินเทอร์เน็ต การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้เนื้อหาชัดเจนมีใจแปลเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจว่าจะนำความรู้ไปใช้อย่างไร แต่เป็นการสร้างให้ นักเรียนสะสมความรู้และปฏิบัติ อัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่เห็นภายนอกต้องการปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ระหว่างผู้เริ่มต้นและผู้เชี่ยวชาญซึ่งหาโอกาสที่จะสังเกต ปฏิบัติ และจำลองแบบสภาพแวดล้อมที่เป็น วัฒนธรรมสังคมเชิงดิจิทัล ความฉลาดกลายเป็นเครื่องมือวัดการเรียนรู้ในวัฒนธรรม ซึ่งผสมผสาน ระหว่างความรู้ และวิธีการรู้ด้วยความสามารถในการปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพในวัฒนธรรม หรือชุมชน การเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ ออกแบบโดยรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการสร้างความ ร่วมมือทางสังคม

Nan B. Adams (2004) ได้เขียนบทความเรื่อง Digital intelligence Fostered by Technology กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการทำงาน การเล่น และการ สื่อสาร โครงสร้าง The multiple intelligence ถูกพัฒนาโดย Gardner ซึ่งในยุคหนึ่งประสบความสำเร็จ และส่งผลต่อการปฏิบัติการสอน ขณะนี้เป็นที่ยอมรับว่าอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็น ตัวสร้างการศึกษาและชุมชน จึงมีการพิจารณาถึงความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิผล ในการบรรจุรูปแบบความฉลาดแบบใหม่ ซึ่งความฉลาดในหลาย ๆ แบบมีความแตกต่างกัน เป็นผลมา จากการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กับโลกดิจิทัล อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ถือเป็นความฉลาดรูปแบบใหม่ ซึ่ง เกิดจากการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งเกิดขึ้นโดยเทคโนโลยีดิจิทัล และคำนึงถึง ทักษะและพรสวรรค์ ปัจจุบันพบการเชื่อมต่อนี้ระหว่าง ทฤษฎี Multiple intelligence และเทคโนโลยี และมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้แบบหลายรูปแบบที่เพิ่มมากขึ้น คำอธิบายของ Gardner แสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ของความฉลาด 7 แบบกับเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล ซึ่งเป็นรูปแบบความฉลาดที่ค่อย ๆ พัฒนาเป็น Meta intelligence การเปลี่ยนแปลงของ วัฒนธรรมของโลกเกิดจากการที่เทคโนโลยีดิจิทัลเกิดขึ้น รวมถึงกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบ การสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบของชีวิต การเปลี่ยนแปลงทางการปฏิบัติที่เกี่ยวกับด้าน เศรษฐกิจ อัจฉริยภาพทางดิจิทัลกำลังเกิดขึ้น ซึ่งมีรากฐานมาจากความคิดของเรา และได้กลายเป็น แบบบูรณาการในวิถีทางการเรียนรู้ของเรา ทักษะทางปัญญาเริ่มขึ้นกับความสามารถในการมี ปฏิสัมพันธ์ในสภาพแวดล้อมแบบดิจิทัล ความไม่แน่นอนความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเราซึ่งเป็น ผลกระทบจากการเกิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลขึ้นจะเป็นโครงสร้างในอนาคตของสังคมของเรา และ

เมื่อมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเกิดขึ้นจะส่งผลต่อกระทบหลาย ๆ เรื่อง เช่น แนวคิดการสอนรายบุคคล การเรียนรู้ และการบริหารองค์กร เป็นต้น การรับรู้และการรวมตัวกันของความฉลาดแบบใหม่นี้เป็นประเภทหนึ่งของทฤษฎี Multiple Intelligences ซึ่งเพิ่มการสอบสวนในการเรียนการสอนและตอบสนองการเรียนรู้

Susanna Pontinen and Sinikka Raty-Zaborsky (2020) ได้ ทำ การ วิ จั ย เรื่อง Pedagogical aspects to support students' evolving digital competence at school เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลให้แก่ นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนเผชิญกับปัญหาโดยธรรมชาติแล้ว นักเรียนจะแสวงหาโอกาสในการแสดงสมรรถนะทางดิจิทัล มีการแก้ไขปัญหา และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของนักเรียน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงที่ยาวนานจะส่งผลต่อการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ แต่ความมุ่งมั่นตั้งใจของแต่ละคนที่จะติดตามการพัฒนาและการใช้ดิจิทัลเพื่อสร้างการเรียนรู้ของตนเองมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบททางบ้านของแต่ละครอบครัว และพบว่านักเรียนในระดับประถมชั้นปีที่ 1 จะมีความสนใจในอุปกรณ์ดิจิทัลและมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายให้สำเร็จผ่านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหา ร่วมกัน การวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นว่า เมื่อเด็กเล็กจะต้องใช้งานดิจิทัล ครูผู้สอนควรจะต้องพิจารณาแบบองค์รวม พิจารณาปัจจัยทุกด้านในระยะยาว ไม่ควรพิจารณาแต่ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ส่งผลให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสอนให้นักเรียนรู้จักแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการมีสมรรถนะดิจิทัลทั้งขณะที่อยู่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน

ปอส์ ไกรวิญญู (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรอบแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัลและการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล และ เพื่อพัฒนา กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ จากการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัลประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก และ 6 กลยุทธ์รองมีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการปกป้องตนเองและผู้อื่นประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ 1.1 เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการปกป้องตนเองและผู้อื่น เรื่อง การรู้สิทธิและความรับผิดชอบทางดิจิทัล 1.2 เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการปกป้องตนเองและผู้อื่นเรื่องการใช้ดิจิทัลอย่าง

ปลอดภัย กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัลด้านการให้ การศึกษาตนเองและผู้อื่น ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ 2.1 ยกระดับการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน เอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการให้การศึกษาตนเองและผู้อื่น เรื่องการทำธุรกิจผ่านสื่อ ดิจิทัล 2.2 ยกระดับการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัลด้านการให้ การศึกษาตนเองและผู้อื่น เรื่องการรู้เท่าทันดิจิทัล กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความเป็น พลเมืองดิจิทัล ด้านการเคารพตนเองและผู้อื่น ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง คือ 3.1 ส่งเสริมการ พัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ด้านการเคารพตนเองและผู้อื่น เรื่อง การปฏิบัติ ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล 3.2 ส่งเสริมการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้มีความเป็น พลเมืองดิจิทัล ด้านการเคารพตนเองและผู้อื่น เรื่อง การเข้าถึงสื่อดิจิทัล

พนม คลีฉายา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้งานและความเสี่ยงจากการใช้สื่อดิจิทัลของ นักเรียนมัธยม มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อสำรวจและอธิบายการใช้งานและความเสี่ยงจากการใช้งาน สื่อดิจิทัลของนักเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนมัธยมครอบครองสื่อดิจิทัลมากกว่าหนึ่งประเภท และใช้ เกือบตลอดทั้งวัน ความเสี่ยงซึ่งนำไปสู่การเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือถูกหลอกลวง ได้แก่ การพบ เจอป๊อปอัพในขณะที่ใช้งานเว็บไซต์ โปรแกรมต่าง ๆ การใช้งานตามลำพัง โดยไม่มีผู้ปกครองควบคุม การพูดคุยสนทนากับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ต เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 4 – 10 ระบุ ว่าตนเองมีประสบการณ์เข้าถึงเนื้อหาด้านเพศ เกมสับสนแรง การพนัน และการแสดงออกด้วยความ รุนแรงอยู่ในระดับบ่อย ๆ ส่วนแนวทางการสอนรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล มีโครงสร้างเนื้อหาประกอบด้วย 5 กลุ่มสาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การเข้าถึง การใช้งาน และการอ่านสื่อดิจิทัล โดยวิธีการสอนเน้นการ อภิปรายระหว่างครูกับนักเรียนโดยใช้กรณีศึกษา สาระที่ 2 ความรู้พื้นฐานสู่การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล กฎหมายการแยกแยะประเภทเนื้อหา พฤติกรรมการเสพติดสื่อดิจิทัล โอกาสที่นำไปสู่ความเสี่ยง อันตราย โดยวิธีการสอนเน้นความคิด ประเมิน และวิพากษ์ความถูกต้อง ใช้เหตุการณ์ที่ใกล้ชิดกับ นักเรียนมาวิเคราะห์ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยในการเรียนรู้ สาระที่ 3 รู้เท่าทันชีวิตดิจิทัล และใช้อย่าง ปลอดภัย ได้ประโยชน์ เน้นการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) การสอน แบบประเด็นศึกษา (Issue-based Learning) สาระที่ 4 สร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อชีวิตและสังคมที่ดี เป็นการออกแบบ ผลิตสร้างสรรค์สื่อ ใช้วิธีการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) สาระที่ 5 เรียนรู้อยู่เสมอเพื่อการเรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เป็นการคาดการณ์ การเปลี่ยนแปลงสื่อดิจิทัลในอนาคต และการเตรียมตนเองให้พร้อมเพื่อดำเนินชีวิตอย่างรู้เท่าทันสื่อ ดิจิทัล ใช้วิธีการสอบแบบสืบค้นข้อมูล การวาดภาพ และบทบาทสมมติ

พีรวิษณุ คำเจริญ และ วีรพงษ์ พลนิกรกิจ (2563) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการ ใช้สื่อดิจิทัล และทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น 2) ทักษะการรู้เท่าทัน

ดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และ 3) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์กับทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่มีประสบการณ์การใช้สื่อดิจิทัลไม่ต่ำกว่า 3 ปี มีการใช้สมาร์ทโฟนในการเข้าถึงยูทูปเพื่อความบันเทิง มีการใช้สื่อดิจิทัลจำนวน 2-3 ชั่วโมงต่อวันและกำกับการใช้งานด้วยพ่อแม่หรือผู้ปกครอง และนักเรียนมีระดับทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในทักษะการประเมินและทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลแตกต่างกันในทุกทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลทั้ง 7 ทักษะ

เศกสรร สกนธวัฒน์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล และเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน จากการวิจัยพบว่า กรอบแนวคิดในการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ มีความเคารพตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล ใช้งานดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบและปลอดภัย และสร้างนวัตกรรมดิจิทัล กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล มี 3 กลยุทธ์หลัก คือ 1) ปรับปรุงการบริหารเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีการใช้งานดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบและปลอดภัย 2) เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเพื่อพัฒนานักเรียนในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล 3) ยกระดับการบริหารเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความเคารพต่อตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล

สุมาลี เชื้อชัย (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัลแก่นิสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการใช้หลักสูตรเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทัน สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล สำหรับครูประถมศึกษา พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีผลลัพธ์ของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล มีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล และตระหนักถึงความสำคัญของการรู้เท่าทัน สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล มีการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ/เทคนิค/วิธีการที่หลากหลาย เช่น วิธีสอนโดยใช้กรณีศึกษา การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะ 7 ขั้น เป็นต้น ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อหลากหลายประเภทที่ส่งเสริม

การเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการประเมินผลทั้งระหว่างเรียนและจบหลักสูตร โดยใช้แบบประเมินผลงาน แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน

อดิพร เกิดเรือง (2560) ได้ทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล พบว่า องค์ประกอบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การเรียนรู้เกี่ยวกับดิจิทัล 2) การคิดสร้างสรรค์ 3) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และ 4) ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง และการเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากยุคเดิมไปสู่ยุคดิจิทัล ต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต เน้นการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเองโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ตามหลักสูตร และมุ่งการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการมากกว่าผลสัมฤทธิ์ การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องคำนึงถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นการสร้างสรรคปรับแต่งการเรียนรู้ การคิดเชิงวิพากษ์ และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน เน้นการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ สร้างสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนพบประสบการณ์จริง เนื้อหาการเรียนรู้ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนเครือข่ายออนไลน์ สามารถสร้างองค์ความรู้ แบ่งปันความรู้และเนื้อหาผ่านเครือข่ายออนไลน์ และส่งเสริมความรู้ในโลกแห่งการทำงานมากขึ้น

ธนภัทร จันทรเจริญ (2562) ได้เขียนบทความเรื่อง การจัดการเรียนรู้สู่การศึกษาไทย 4.0 โดยพบว่า การจัดการเรียนรู้สู่การศึกษาไทย 4.0 เป็นประเด็นสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของมนุษย์ให้สอดคล้องกับแนวคิดอุตสาหกรรม 4.0 ที่เน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ในการผลิตนวัตกรรมและบริการ การศึกษา 4.0 เป็นการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถในการคิด ออกแบบ ผลิต พัฒนา ต่อยอด และนำเสนอสิ่งใหม่ที่มีคุณค่า และใช้ประโยชน์ได้จริง ด้วยความรับผิดชอบ ผู้เรียน 4.0 จึงควรมีคุณลักษณะสำคัญที่คิดเป็น ทำเป็น สร้างสรรค์ผลงานได้ ด้วยการบูรณาการความรู้เข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัล และริเริ่มการดำเนินการใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง หลักสูตร 4.0 ควรเป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาความรู้ในโลกยุคใหม่ เรียนรู้เฉพาะเรื่อง ที่สำคัญอย่างลึกซึ้ง เน้นการฝึกปฏิบัติ สอดแทรกภูมิปัญญาไทยและสังคมโลก เพื่อให้เกิดทักษะในการดำรงชีวิตและสร้างผลงานขึ้นได้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4.0 ควรเป็นรูปแบบที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดผลิตภาพ และคิดรับผิดชอบ โดยนำองค์ความรู้ความสามารถในการคิดและเทคโนโลยีมาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถสร้างผลผลิตหรือนวัตกรรมสร้างสรรค์ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 4.0 ควรเป็นการประเมินผลเชิงคุณภาพระหว่างเรียนตามสภาพจริง ที่เน้นการปฏิบัติซึ่งสะท้อนให้เห็นความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูล เครื่องมือและวิธีการอย่างหลากหลาย การดำเนินการที่

สอดคล้องสัมพันธ์กันเป็นระบบ ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ การศึกษาไทย 4.0

นิกร จันภิรม และคณะ (2562) ได้เขียนบทความเรื่อง เทคโนโลยีการศึกษาในยุค Thailand 4.0 พบว่า เทคโนโลยีการศึกษามีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปและพัฒนาการปรับโครงสร้างของประเทศให้ก้าวเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น มีการเชื่อมโยงการใช้เทคโนโลยีเข้ากับการบริหารทุกภาคส่วนโดยเฉพาะด้านการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีการศึกษาในการปฏิรูปการเปลี่ยนแปลง รูปแบบการเรียนการสอน การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากนี้การจัดการความรู้ในยุค Thailand 4.0 มีความสำคัญยิ่งที่ต้องอาศัยช่องทางการสื่อสารในโลกยุคดิจิทัลที่ควบคู่กับองค์ความรู้ในระบบการศึกษาไทย เพื่อการพัฒนาความรู้ นวัตกรรม การวิจัยและการประยุกต์องค์ความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนทุกช่วงวัย มาใช้ส่งเสริมในการเป็นช่องทางในการหาความรู้และพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ มีขีดความสามารถในการศึกษาเรียนรู้ รู้เท่าทันเทคโนโลยีในการพัฒนาตนเอง

สุทธวิธรรม ต้นตริจนวนวงศ์ (2560) ได้เขียนบทความเรื่อง ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า โลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ระบบการศึกษาต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมโลกด้วย โรงเรียนจึงต้องเตรียมผู้เรียนสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 โดยโรงเรียนจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม โรงเรียนต้องสร้างหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมความรู้และทักษะที่เหมาะสม โรงเรียนควรเป็นสถานที่ที่ใช้เป็นศูนย์รวมการประสานระหว่าง ครู และผู้เรียนในการติดต่อกับชุมชนและสังคม ครูในศตวรรษที่ 21 จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ข้อมูลด้วยตนเองมากขึ้น ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถคิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ สื่อสารได้ และตระหนักรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทั่วโลก ผู้เรียนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการทำงานได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่เหมาะสมสำหรับการเป็นพลเมืองที่มีชีวิตอยู่ในศตวรรษนี้ โรงเรียนควรปรับวิธีการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง และทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี รวมทั้ง โรงเรียนควรมีกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นทุกวัน การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากร และการออกแบบการเรียนการสอน โรงเรียนควรมีการจัดการความรู้และทักษะที่จำเป็นเข้าไว้ด้วยกัน มีระบบสนับสนุนที่ได้มาตรฐาน มีการประเมิน หลักสูตรและการเรียนการสอนการพัฒนาวิชาชีพครู การพัฒนา

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ และเมื่อผู้เรียนสำเร็จ การศึกษาก็จะเป็นผู้เรียนที่พร้อมที่จะเจริญเติบโตในโลกดิจิทัลที่เชื่อมต่อกันได้ทั่วโลก นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้การสนับสนุนในการจัดโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ให้เกิดการกระจายอย่างทั่วถึง สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และจัดทำ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศให้มีการสอนในเรื่องของการเสริมสร้างทักษะในการใช้ ประโยชน์จาก ICT ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการจ้างงานในศตวรรษที่ 21

สุไม บิลโบ (2559) ได้เขียนบทความเรื่อง เว็บล็อก: สื่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ครูไม่ควร มองข้าม พบว่า สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอนที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนในยุคดิจิทัล ดังนั้น การ นำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในยุคนี้จึงต้องสอดคล้องกับวัฒนธรรม ความชอบ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของ ผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลไม่สามารถใช้เพียงสื่อประเภทใดประเภท หนึ่งได้อีกต่อไป แต่เป็นการผสมผสานเทคโนโลยีที่หลากหลายเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับวัฒนธรรมของการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้แก่ตนเองและ ผู้เรียนได้ใช้สื่อที่ทันสมัย และ มีความหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

อาภรณ์ ชุนติ (2562) ได้เขียนบทความเรื่อง สื่อประติษฐ์ยังมีความจำเป็นหรือไม่ในยุคดิจิทัล พบว่า เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทและเป็นปัจจัยสำคัญในทุกด้านของมนุษย์อย่าง หลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้กระทั่งในด้านการศึกษา เทคโนโลยีถูกเลือกให้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่ ทันสมัย ผู้สอนจึงจำเป็นต้องนำสื่อเทคโนโลยีหรือสื่อดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมาก ขึ้น แม้บางคนจะมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยียังไม่ดีพอก็ตาม ส่งผลให้สื่อประติษฐ์หรือสื่อทำมือถูกลด ความสำคัญลงไป ทั้ง ๆ ที่สื่อประติษฐ์สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ดี และทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถจับต้องสื่อประติษฐ์ได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้อง ผ่านเครื่องมือดิจิทัลใด ๆ ทั้งนี้ได้หมายความว่า สื่อเทคโนโลยีจะไม่มีข้อดีหรือไม่เหมาะสมสำหรับ การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคนี้แต่ประการใด หากแต่ควรปรับใช้เทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กับการใช้สื่อ ประติษฐ์อย่างเหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่าง สูงสุด อีกทั้งยังมีได้เป็นการละลายสื่อประติษฐ์ทั้งวิธีการทำและวิธีการนำไปใช้ เพราะสื่อประติษฐ์จึงยัง มีคุณค่าและความสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกคนไม่ควรละลายแม้จะเป็นยุคดิจิทัลก็ตาม

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ที่ออกแบบเป็นแบบวิจัยผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase Mixed Methods) แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ซึ่งออกแบบการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา 2) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีวิธีการวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังรายละเอียดและขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การออกแบบการวิจัย ประกอบด้วย

3.1.1 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล คือ เอกสารแนวคิดทั้งหมด 7 รายการ ประกอบด้วย เอกสารแนวคิดการบริหารวิชาการ จำนวน 5 รายการ และเอกสารแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 รายการ

3.1.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

3.1.2.1 ประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 2,516 โรงเรียน

3.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา จำนวน 345 โรงเรียน (สูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ ระดับความเชื่อมั่น 95% (Confidence interval)

3.1.2.3 ผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารการศึกษา ด้านดิจิทัล เป็นผู้ให้ข้อมูลในการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

2) ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูประจำชั้น และครูผู้สอน เป็นผู้ให้ข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารการศึกษาและการจัดทำกลยุทธ์ จำนวน 4 ท่าน ด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 7 ท่าน และ ด้านอัจฉริยภาพดิจิทัล จำนวน 4 ท่าน เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารการศึกษาและการจัดทำกลยุทธ์ จำนวน 2 ท่าน ด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน และ ด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล จำนวน 3 ท่าน เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 จากการสนทนากลุ่ม

3.1.3 เครื่องมือวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 เครื่องมือ ประกอบด้วย

1) แบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยส่วนของสถานภาพผู้ให้ข้อมูล ใช้ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และส่วนแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ใช้ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified})

3) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยส่วนของสถานภาพผู้ให้ข้อมูล ใช้ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และส่วนความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 และ 2 ใช้ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยนี้มีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3.2.2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3.2.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

ในแต่ละขั้นตอนการวิจัย มีรายละเอียดวิธีการ ผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3.2.1.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

การวิจัยขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคิดจากหนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ฐานข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนและอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

จากนั้นนำ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาที่ได้ไปประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการยอมรับผลการประเมินรอบไว้ มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้ประเมินกรอบแนวคิด คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิด ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านดิจิทัล จำนวน 5 ท่าน

2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติความถี่ ร้อยละเป็นเกณฑ์ หากผลการวิเคราะห์เกินร้อยละ 80 จะถือว่าเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้ในการวิจัยครั้งนี้

3.2.1.2 ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในคน

1) ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในคนต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารจามจุรี 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 เพื่อใช้สำหรับการดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ขอจริยธรรมการวิจัยในคนทั้งสิ้น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ครูประจำชั้น และครูผู้สอน

ระยะที่ 2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและกลยุทธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านดิจิทัล

โดยผลการพิจารณาได้รับการอนุมัติ จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการวิจัยที่ 017/63 เอกสารรับรองหมายเลข COA No.040/2563 วันที่อนุมัติ 11 มีนาคม 2563 วันสิ้นสุดการอนุมัติ 10 มีนาคม 2564

2) ดำเนินการติดต่อ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการส่งจดหมายเชิญเข้าร่วมโครงการวิจัย และชี้แจงรายละเอียดงานวิจัย ข้อปฏิบัติการเข้าร่วมโครงการ และเกณฑ์การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย และติดต่อการตอบรับเข้าร่วมโครงการทางโทรศัพท์เพื่อขอความอนุเคราะห์การเข้าร่วมโครงการ

3) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามโดยคัดเลือกจากสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา โดยผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่รู้และเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถาม รวมถึงมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด ทั้งนี้ หากผู้ให้ข้อมูลไม่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะได้ทำการสุ่มตัวอย่างที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนของท่านเพื่อเก็บข้อมูลทดแทนต่อไป

4) คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนของการสนทนากลุ่ม โดยคัดเลือกผู้ที่สามารถสะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถาม รวมถึงท่านมี

สิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัย หรือการถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด ทั้งนี้ หากผู้ทรงคุณวุฒิ ถอนตัวออกจากโครงการวิจัย จะไม่นำข้อมูลที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแต่อย่างใด

3.2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

การวิจัยขั้นตอนนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 3.2.2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา 3.2.2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา 3.2.2.3 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยดังนี้

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,516 โรงเรียน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 345 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน (e) $\pm 5\%$ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- N แทน จำนวนประชากร ซึ่งมีจำนวนโรงเรียน 2,516 โรงเรียน
 E แทน ความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้ โดยกำหนดไว้ที่ร้อยละ 5
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

ขนาดประชากรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,516 โรงเรียน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรแล้วได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 โรงเรียน

แบ่งประชากรออกเป็น 5 ภูมิภาค คือ กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือและภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคใต้ และคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยอัตราส่วน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนตามที่กำหนดไว้ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางสุ่ม

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 1 คน และครู 2 คน รวมโรงเรียนละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 1,725 คน

อัตราการส่งแบบสอบถามกลับ 274 โรงเรียน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.42 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค และอัตราการตอบกลับของแบบสอบถาม

ภูมิภาค	โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน				
	ประชากร (โรงเรียน)	ร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง (โรงเรียน)	จำนวน แบบสอบถาม ที่ส่งกลับ	ร้อยละของ จำนวน แบบสอบถาม ที่ส่งกลับ
กรุงเทพมหานคร	352	14	48	33	67.35
ภาคเหนือ และภาคตะวันตก	308	12	42	38	92.68
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	586	23	79	58	73.42
ภาคกลางและภาคตะวันออก	706	28	97	75	77.32
ภาคใต้	564	23	79	70	88.61
รวม	2516	100	345	274	79.42

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีความหมายของเกณฑ์ค่าระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีความหมายของเกณฑ์ค่าระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (คำถามปลายเปิด)

4) การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

4.1) ศึกษาค้นคว้าแนวคิด รวมถึงวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และจากงานวิจัยจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความวิจัย บทความทางวิชาการ และฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่เชื่อถือได้

4.2) จัดทำประเด็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาในการให้ข้อเสนอแนะ และนำไปปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.3) ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของ ปริมาณข้อคำถาม ความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถาม จากนั้นนำ แบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.4) การหาคุณภาพเครื่องมือ นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการ บริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ด้านการบริหารสถานศึกษาจำนวน 3 ท่าน และด้านอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล จำนวน 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค IOC (Item Objective Congruence) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ผู้วิจัยนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาข้อคำถามให้มีความ เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากผลการตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถาม พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกที่เหมาะสมและมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถ นำไปใช้ได้ แต่มีบางข้อที่ปรับปรุงการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นจึงนำ แบบสอบถามการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษาเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง และดำเนินการปรับปรุงพัฒนา แบบสอบถามให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของ แบบสอบถามการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ดังในตารางที่ 12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามฯ ที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อรรถริยาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	ค่า IOC			จำนวน ข้อ
	< 0.60	0.60 – 0.80	> 0.80	
1.การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	-	-	14	14
2.การประเมินหลักสูตร	-	-	14	14
3.การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	-	-	14	14
4.กระบวนการจัดการเรียนรู้	-	-	14	14
5.การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	-	-	14	14
6.กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผล	-	-	14	14
7.การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอน	-	-	14	14
8.การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา	-	-	14	14
9.การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	-	-	14	14
10.ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	-	-	28	28
11.ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	-	-	28	28
12.ปัจจัยทางด้านสังคม	-	-	28	28
13.ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	-	-	28	28
รวม	-	-	238	238

4.5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงและพัฒนาข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง และดำเนินการปรับปรุงพัฒนาแบบสอบถามให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4.6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 6 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 6 ท่าน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 6 ท่าน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 6 ท่าน และ ครู จำนวน 12 ท่าน รวมทั้งสิ้น 30 ท่าน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's

Alpha Coefficient) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน เท่ากับ .995 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพพึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน เท่ากับ .998

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากกลุ่มภารกิจบริการการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อประสานงานขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ดำเนินการติดตามแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แล้วผู้วิจัยจึงดำเนินการติดตามการตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและรวบรวมชุดแบบสอบถามเพื่อส่งกลับคืนผู้วิจัย

6) การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

6.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (f) และหาร้อยละ (%) นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยตารางประกอบความเรียง

6.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรคำนวณค่าพิสัยตามช่วงชั้นดังนี้ (Best, 1977)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3) สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) นั้นจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.4) ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

3.2.2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง โดยใช้สูตร Priority Need Index Modified (PNI_{modified}) ใช้แบบปรับปรุงจากสูตรดั้งเดิม โดย นางสาวณัฏฐ์ วิรัชชัย และปรับปรุงโดย สุวิมล ว่องวานิช (2558) ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D)/D$$

PNI_{modified} = ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง

I = สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

D = สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

การประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาในปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง หรือการคำนวณหาค่าดัชนี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยนำผลจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ดังนี้

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Priority Need Index Modified (PNI_{modified}) มีค่าสูงที่สุด แสดงถึง มีค่าความต้องการจำเป็นอันดับ 1 และเรียงลงมาตามลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

3.2.2.3 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

นำผลข้อมูลความต้องการจำเป็น Priority Need Index Modified ($PNI_{modified}$) มาทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT) มีเกณฑ์การพิจารณา (พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552) ดังนี้

1) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาทำการจัดกลุ่ม ดัชนี $PNI_{modified}$ โดยวิธีการนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด ได้ระยะห่างมาจัดกลุ่มค่า $PNI_{modified}$ นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เป็นจุดอ่อน และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เป็นจุดแข็ง

2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและภาวะคุกคาม) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาทำการจัดกลุ่ม ดัชนี $PNI_{modified}$ โดยวิธีการนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด ได้ระยะห่างมาจัดกลุ่มค่า $PNI_{modified}$ นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เป็นภาวะคุกคาม และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เป็นโอกาส

3.2.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา

การวิจัยขั้นตอนนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

3.2.3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล

3.2.3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม

3.2.3.4 การปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 และนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

โดยในแต่ละขั้นตอนนี้มีรายละเอียดการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

1) นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.2.2.3 มาจัดทำตาราง SWOT Matrix แสดงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

2) นำผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis มา (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ วิธีดำเนินการของกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ครั้งที่ 1 ทั้งนี้ในการใช้ตาราง SWOT Matrix นำจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามมาทำการจับคู่ ดังต่อไปนี้

2.1) จับคู่จุดแข็ง - โอกาส (SO) เพื่อนำข้อได้เปรียบที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้ตามโอกาสต่าง ๆ ที่มี เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

2.2) จับคู่จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีอยู่ในการสร้างประโยชน์และลดภาวะคุกคามภายนอก

2.3) จับคู่จุดอ่อน - โอกาส (WO) เพื่อแก้ไขจุดอ่อนภายใน โดยการใช้โอกาสจากภายนอกมาใช้ให้เกิดผลดีต่อองค์กร

2.4) จับคู่จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) เพื่อพยายามลด หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมถึงหาแนวทางที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมากำหนดเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

3.2.3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล

ขั้นตอนนี้ นำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ เพื่อประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

1) **ผู้ให้ข้อมูล** ทำการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจงตามความเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม จำนวน 15 ท่าน ดังนี้

1.1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 4 ท่าน

1.2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 7 ท่าน

1.3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล จำนวน 4 ท่าน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 แบบเลือกตอบ (Checklist) มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิบัติ และมีแนวปฏิบัติชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ

4 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ และแนวปฏิบัติมีความชัดเจน ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ

3 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้จะส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย และแนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง

2 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์ และแนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ

1 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ และแนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจาก กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 1 โดยประเมินผ่านช่องทางออนไลน์

4) การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 1 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบสอบถาม ดังนี้

1) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรคำนวณค่าพิสัยตามช่วงชั้นดังนี้ (Best, 1977)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ได้มากที่สุด	ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มากที่สุด
ได้มาก	ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มาก
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ปานกลาง
น้อย	ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อย
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง กลยุทธ์มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อยที่สุด

2) ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหาร วิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยการถอด เนื้อความจากข้อเสนอแนะ วิเคราะห์เนื้อหา และนำมาปรับปรุง พัฒนาเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2

3.2.3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 โดยการจัดสนทนากลุ่ม

นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.2.3.2 มาปรับปรุงและนำเสนอเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 โดยจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

1) **ผู้ให้ข้อมูล** ทำการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจงตามความเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม จำนวน 10 ท่าน ดังนี้

- 1.1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน
- 1.2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน
- 1.3) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดิจิทัล จำนวน 3 ท่าน

2) **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 แบบเลือกตอบ (Checklist) มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิบัติ และมีแนวปฏิบัติชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ

4 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ และแนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ

3 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้จะ

ส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย และแนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง

2 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์ และแนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ

1 หมายถึง กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ และแนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน หลังจากได้รับการตอบรับ จึงกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม

3.2) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากกลุ่มภารกิจบริการการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ผ่านแอปพลิเคชัน Zoom ในวันจันทร์ที่ 22 มิถุนายน พ.ศ.2563 เวลา 13.00 – 15.00 น.

กรณีที่มีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย ทำการขอหนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นเข้าร่วมสนทนากลุ่มอีกครั้ง และทำการชี้แจงรายละเอียดงานวิจัย ข้อปฏิบัติการเข้าร่วมโครงการและเกณฑ์การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในคนตามขั้นตอนที่ 3.2.1.2

3.3) นำเสนอ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 โดยนำเสนอกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) ผู้ทรงคุณวุฒิใช้แบบประเมินรายบุคคล ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 2) ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

4.2) ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการสนทนา

กลุ่ม โดยการถอดเนื้อความจากข้อเสนอแนะ วิเคราะห์เนื้อหา และนำมาปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 และนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 ที่ได้รับการปรับปรุงหลังจากการสนทนากลุ่ม

3.2.3.4 การปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 และนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

นำผลที่ได้จากการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว มาทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พัฒนาให้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ฉบับที่ 2 มีความสมบูรณ์มากขึ้น และนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 13 ขั้นตอนการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
1) เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	3.2.1.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	1.ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ที่เกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา 2.ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน	ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร การศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านดิจิทัล	แบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	ใช้ค่าสถิติความถี่ ร้อยละเป็นเกณฑ์ หากผลการวิเคราะห์เกินร้อยละ 80 จะถือว่าเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้	1. (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา 2.ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดฯ 3.กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชน และ กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
		ประถมศึกษา				ประถมศึกษา
	3.2.1.2 ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในคน	ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 2 ระยะ		ได้รับการอนุมัติ จาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การวิจัยในคน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการวิจัยที่ 017/63 เอกสารรับรองหมายเลข COA No.040/2563		
2) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพ	3.2.2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพ	1.สร้างแบบสอบถามการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพทางจิตพิสัยของ	ประชากร ได้แก่ โรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา	แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพ	1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%)	4.สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพทาง

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
ทางสถิติของนักเรียนประถมศึกษา	ทางสถิติของนักเรียนประถมศึกษา	นักเรียนประถมศึกษา 2.ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 3.เก็บข้อมูล 4.วิเคราะห์ข้อมูล	เอกชน จำนวน 2,516 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 345 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู	ทางสถิติของนักเรียนประถมศึกษา	2.สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X̄) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	สถิติของนักเรียนประถมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
	3.2.2.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา				คำนวณค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Priority Need Index Modified (PNI _{modified})	5.ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Priority Need Index Modified (PNI _{modified})
			ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Priority Need Index Modified (PNI _{modified}) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ		วิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Priority Need Index Modified (PNI _{modified}) เพื่อจัดอันดับความสำคัญองความต้องกรจำเป็น	6.ลำดับความ ต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
	<p>3.2.2.3 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางสติปัญญาของนักเรียน</p> <p>ประถมศึกษา</p>	<p>นำผลข้อมูลความต้องการจำเป็น (Priority Need Index Modified (PNI_{modified})) มาทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT)</p>	<p>นักเรียน ประถมศึกษา</p> <p>ผลการจัดลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified})</p>		<p>นำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลดด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด ได้ระยะห่างมาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นจุดอ่อน/ภาวะคุกคาม และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นจุดแข็ง/โอกาส</p>	<p>7.จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางสติปัญญาของนักเรียน</p> <p>ประถมศึกษา</p>

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
3) เพื่อพัฒนา กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	3.2.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ฉบับที่ 1	นำผลที่ได้จาก ขั้นตอนที่ 3.2.2.3 มาจัดทำตาราง SWOT Matrix แสดงการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะ คุกคาม เพื่อจับคู่ เป็นกลยุทธ์	SWOT Analysis	แบบตาราง TOWS Matrix	1.วิเคราะห์ TOWS Matrix 2.จัดทำกลยุทธ์ ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และ วิธีดำเนินการ	8.(ร่าง) กลยุทธ์การ บริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของ นักเรียน ประถมศึกษา ฉบับที่ 1
	3.2.3.2 ประเมิน ความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ ร่างกลยุทธ์การ บริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของ	ผู้ทรงคุณวุฒิ การประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ ร่าง กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง	ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม จำนวน 15 ท่าน ดังนี้ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการ การบริหาร การศึกษา	แบบประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	9.ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของร่างกลยุทธ์การ บริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของ นักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
	นักเรียน ประถมศึกษา (ฉบับที่ 1) โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ รายบุคคล	ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา (ฉบับที่ 1)	2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การบริหาร สถานศึกษา 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ดิจิทัล	ประถมศึกษา ฉบับที่ 1 แบบเลือกตอบ (Checklist) มี ลักษณะมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ และคำถาม ปลายเปิด		ประถมศึกษา ฉบับที่ 1
	3.2.3.3 ประเมิน ความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ฉบับที่	ดำเนินการสนทนา กลุ่ม ประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ รวมถึง ข้อเสนอแนะอย่าง ละเอียด เพื่อนำไป พัฒนา (ร่าง) กลยุทธ์ฯ	ผู้ให้ข้อมูล ทำการ เลือกผู้ทรงคุณวุฒิ แบบเจาะจงตาม ความเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 กลุ่ม จำนวน 10 ท่าน ดังนี้ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การบริหาร	1.เอกสาร ประกอบ การสนทนา กลุ่ม 2.แบบประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (X̄) และค่า ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) อัจฉริยภาพทาง	1) สนทนากลุ่ม (Focus Group) 2) ประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (X̄) และค่า ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	10.ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) กลยุทธ์ การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของ นักเรียน ประถมศึกษา ฉบับที่ 2

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
	2 โดยการจัดสนทนา กลุ่ม		การศึกษา 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การบริหาร สถานศึกษา 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน ดิจิทัล	ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ๓-๖ ปี 2 แบบเลือกตอบ (Checklist) มี ลักษณะมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ และคำถาม ปลายเปิด		
	3.2.3.4 การ ปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ๓-๖ ปี 2 และนำเสนอ	ปรับปรุง แก้ไข พัฒนา (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการ ๓-๖ ปีที่ 2 ร่วมกับอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้วิจัย			11.กลยุทธ์การ บริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของ นักเรียน ประถมศึกษา ๓-๖ ปี สมบูรณ์

วัตถุประสงค์การวิจัย	ขั้นตอนการวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
	ขั้นตอนการบริหาร วิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษาศึกษา ฉบับ สมบูรณ์					

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบวิจัยผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase mixed methods design) ที่ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้ประชากร คือ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา จำนวน 2,516 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 1 คน และครู 2 คน รวมโรงเรียนละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.2 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.3 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

4.3.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล

4.3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม

4.3.4 ปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 และจัดทำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

4.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

การศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ แนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ใช้วิธีการศึกษาเอกสารข้อมูล และสังเคราะห์จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาจัดทำเป็น (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ (ร่าง) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1.1 (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ (ร่าง) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

นำ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ (ร่าง) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่คัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารการศึกษา 2) ด้านการบริหารสถานศึกษา 3) ด้านดิจิทัลทำการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัย 2 ส่วน คือ 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน 2) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลกรอบแนวคิดการวิจัย ดังตารางที่ 14 – 15

ตารางที่ 14 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

กรอบแนวคิด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (n=5)		
	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ไม่เหมาะสม
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน			
1.การพัฒนาหลักสูตร	5	0	0
1.1 การจัดทำหลักสูตร	4	0	1
1.2 การวางแผนการใช้หลักสูตร	4	0	1
1.3 การใช้หลักสูตร	4	0	1
1.4 การประเมินผลหลักสูตร	5	0	0

กรอบแนวคิด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (n=5)		
	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ไม่เหมาะสม
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
2.การจัดการเรียนการสอน	5	0	0
2.1 การเตรียมการ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	4	0	1
2.2 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม	5	0	0
2.3 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	5	0	0
3.การวัดและประเมินผล	5	0	0
3.1 การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	5	0	0
3.2 การดูแลส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียน	4	1	0
3.3 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอน	5	0	0
4.การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	5	0	0
4.1 วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4	0	1
4.2 การคัดเลือกสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	4	1	0
4.3 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4	1	0

จากตารางที่ 14 พบว่า ในภาพรวมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ในภาพรวมกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน หัวข้อใหญ่ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นว่า มีความเหมาะสม ส่วนในรายข้อย่อย ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหาร วิชาการโรงเรียนเอกชน ดังนี้

- 1) การใช้หลักสูตร น่าจะซ้ำซ้อนกับด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2) การคัดเลือกสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาและนำไปใช้อย่างเหมาะสม ควรเพิ่มเติมคำว่า จัดทำ หรือ ผลิตสื่อ ด้วย
- 3) ควรเพิ่มแหล่งเรียนรู้เข้าไปในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้วย

4) ด้านย่อยเรื่อง วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียน

5) ด้านการวัดและประเมินผล ควรเน้นการประเมินผลการเรียนรู้แบบ Formative Assessment

ตารางที่ 15 ผลการประเมินกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

กรอบแนวคิด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (n=5)		
	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ไม่เหมาะสม
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล			
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity)	5	0	0
1.1 ความสามารถในการสร้างและจัดการกับเอกลักษณ์ที่ดีของตนเองอย่างมีคุณธรรม	4	1	0
1.2 ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานในโลกดิจิทัล	4	1	0
2.การใช้งานในโลกดิจิทัล (Digital Use)	5	0	0
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัล	5	0	0
2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล	4	1	0
3.ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety)	5	0	0
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	5	0	0
3.2 ความสามารถในการป้องกันภัยในโลกดิจิทัลที่เหมาะสมต่อตนเอง และแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล	4	1	0
3.3 ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมออนไลน์ส่วนบุคคล	5	0	0
3.4 ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนออนไลน์ และการติดต่อกับบุคคลอื่นในโลกออนไลน์	5	0	0
4.ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence)	5	0	0

กรอบแนวคิด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (n=5)		
	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ไม่เหมาะสม
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
4.1 ความสามารถในการรับรู้ต่อความรู้สึก ความต้องการ ความสนใจของตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล	5	0	0
4.2 ความสามารถในการตระหนักและจัดการอารมณ์ของตนเองในโลกดิจิทัล	4	1	0
4.3 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือการโน้มน้าวใจ	5	0	0
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication)	5	0	0
5.1 ความสามารถในการเข้าใจรอยเท้าดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น	4	1	0
5.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่น	5	0	0
5.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสื่อสารสู่สาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ	4	1	0
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy)	5	0	0
6.1 ความสามารถในการค้นหา จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเหตุผล	5	0	0
6.2 ความสามารถในการสังเคราะห์ สร้าง และผลิตข้อมูล ผลงาน ในลักษณะที่เป็นนวัตกรรมและมีความคิดสร้างสรรค์	4	1	0
6.3 ความสามารถในการสร้าง กระบวนการ วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จากข้อมูลพื้นฐาน และการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ	4	1	0
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)	5	0	0
7.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ร่วมกันในโลกดิจิทัล	4	1	0
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ ปกป้องสิทธิส่วนบุคคล และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	5	0	0
7.3 ความสามารถในการเข้าใจสิทธิของตนเองในฐานะพลเมืองดิจิทัล และฐานะผู้บริโภคในโลกดิจิทัล	4	1	0

กรอบแนวคิด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (n=5)		
	เหมาะสม	ควรปรับปรุง	ไม่เหมาะสม
	ความถี่	ความถี่	ความถี่
แสดงออกทางความคิดบนพื้นฐานของประชาธิปไตย			

จากตารางที่ 15 ผลการประเมินกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็น ดังนี้ ในภาพรวมองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นว่าเหมาะสม ส่วนรายชื่อมีข้อเสนอแนะในการปรับภาษาให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนี้

- 1) ยกตัวอย่างให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก เรื่อง Digital intelligence เป็นเรื่องใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะไม่เข้าใจ
- 2) ปรับและเรียงคำในประโยคให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจมากยิ่งขึ้น ง่ายในการทำความเข้าใจ
- 3) การใช้คำเรื่อง Digital Identity จะใช้คำว่า อัตลักษณ์ หรือ เอกลักษณ์
- 4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ในส่วนของข้อย่อยที่ 4.1 ความสามารถในการรับรู้ต่อความรู้สึก ความต้องการ ความสนใจของตนเอง และผู้อื่นในโลกดิจิทัล น่าจะรวมกับข้อ 4.2 ความสามารถในการตระหนักและจัดการอารมณ์ของตนเองในโลกดิจิทัล
- 5) คำว่า รอยเท้าดิจิทัล หรือ Digital Footprint ควรเขียนคำอธิบายให้ชัดเจนกว่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันในประเด็นเดียวกันกับผู้วิจัย
- 6) ข้อย่อยบางข้อ มีข้อความหรือประเด็นที่คล้ายคลึงกัน ควรพิจารณาให้ตีว่าจะรวมข้อย่อย หรือ แก้ไขข้อความให้กระชับเพื่อผู้อ่านเข้าใจแนวคิดมากยิ่งขึ้น
- 7) ด้านการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ควรเพิ่มทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) หรือ การเรียนแบบ Coding เข้าไปด้วย

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนและกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากการวิเคราะห์และคำถามปลายเปิด ดังนี้ กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.1) การจัดทำหลักสูตร
 - 1.2) การประเมินหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
 - 2.1) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

- 2.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 2.3) การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผล
 - 3.1) กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล
 - 3.2) การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน
- 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
 - 4.1) การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 4.2) การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

- 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity)
- 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use)
- 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety)
- 4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence)
- 5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication)
- 6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy)
- 7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)

4.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

แบ่งการนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

4.2.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

4.2.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.2.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.2.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.2.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.2.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ให้ข้อมูลพื้นฐาน	ผอ.	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	ครูประจำชั้น	ครูผู้สอนรายวิชา คอมฯ เทคโนโลยี	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1.เพศ						
ชาย	109 (41.60)	48 (17.98)	52 (21.05)	54 (17.31)	73 (30.17)	336 (25.26)
หญิง	153 (58.40)	219 (82.02)	195 (78.95)	258 (82.69)	169 (69.83)	994 (74.74)
2.อายุ						
ต่ำกว่า 30 ปี	4 (1.53)	15 (5.62)	34 (13.77)	85 (27.24)	68 (28.10)	206 (15.49)
31-40 ปี	20 (7.63)	72 (26.97)	113 (45.75)	106 (33.97)	114 (47.11)	425 (31.95)
41-50 ปี	64 (24.43)	92 (34.46)	55 (22.27)	72 (23.08)	46 (19.01)	329 (24.74)
51-60 ปี	85 (32.44)	67 (25.09)	36 (14.57)	38 (12.18)	12 (4.96)	242 (18.20)
มากกว่า 60 ปี	85 (32.44)	21 (7.87)	9 (3.64)	11 (3.53)	2 (0.83)	128 (9.62)
3.วุฒิการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	6	8	9	8	34

ผู้ให้ข้อมูลพื้นฐาน	ผอ.	หัวหน้าฝ่าย วิชาการ	หัวหน้ากลุ่ม สาระการ เรียนรู้	ครูประจำ ชั้น	ครูผู้สอน รายวิชา คอมฯ เทคโนโลยี	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
	(1.15)	(2.25)	(3.24)	(2.88)	(3.31)	(2.56)
ปริญญาตรี	37 (14.12)	172 (64.42)	208 (84.21)	269 (86.22)	215 (88.84)	901 (67.74)
ปริญญาโท	167 (63.74)	84 (31.46)	30 (12.15)	32 (10.26)	19 (7.85)	332 (24.96)
ปริญญาเอก	55 (20.99)	5 (1.87)	1 (0.40)	2 (0.64)	0 (0.00)	63 (4.74)
4.ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน						
ต่ำกว่า 10 ปี	67 (25.57)	109 (40.82)	123 (49.80)	162 (51.92)	154 (63.64)	615 (46.24)
11-20 ปี	82 (31.30)	78 (29.21)	78 (31.58)	87 (27.88)	62 (25.62)	387 (29.10)
21-30 ปี	48 (18.32)	50 (18.73)	34 (13.77)	46 (14.74)	22 (9.09)	200 (15.04)
มากกว่า 30 ปี	65 (24.81)	30 (11.24)	12 (4.86)	17 (5.45)	4 (1.65)	128 (9.62)
รวม	262 (19.70)	267 (20.08)	247 (23.46)	312 (18.57)	242 (18.20)	1330 (100)

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 1,330 คน โดยจำแนกตามสถานภาพผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้หญิงทั้งหมด 994 คน คิดเป็นร้อยละ 74.74 และ เพศชาย 336 คน คิดเป็น ร้อยละ 25.26 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 267 คน คิดเป็นร้อยละ 20.08 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 23.46 ครูประจำชั้น จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 และ ครูผู้สอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20

อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 425 คน รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 329 คน อายุ 51-60 ปี จำนวน 206 คน และ อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 128 คน ตามลำดับ และพบว่ามิวติ

การศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 901 คน รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 332 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 63 คน และ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 34 คน ตามลำดับ

ส่วนประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน มากที่สุด ดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 615 คน รองลงมาคือ 11-20 ปี จำนวน 387 คน 21-30 ปี จำนวน 200 คน และ มากกว่า 30 ปี จำนวน 128 คน ตามลำดับ

4.2.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.2.2.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ

กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอ กลยุทธ์ในการจัดหรือลดจุดอ่อน

สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็ง แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 ในลำดับต่อไป

ตารางที่ 17 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปลความ	Mean (S.D.)	แปลความ			
1.ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.549 (0.704)	มาก	4.401 (0.604)	มากที่สุด	0.240	1	จุดอ่อน
2.ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.567 (0.707)	มาก	4.413 (0.631)	มากที่สุด	0.237	3	จุดอ่อน
3.ด้านการวัดและประเมินผล	3.550 (0.737)	มาก	4.400 (0.648)	มากที่สุด	0.239	2	จุดอ่อน
4.ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.585 (0.743)	มาก	4.422 (0.644)	มากที่สุด	0.233	4	จุดแข็ง
รวม	3.563 (0.689)	มาก	4.409 (0.605)	มากที่สุด	0.237		

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ภาพรวม โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.240-0.233)/2 = 0.0035$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.240 – 0.2365 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.2365 – 0.233 จุดแข็ง

จากตารางที่ 17 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.563$) โดยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.585$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.567$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.549$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.409$) โดยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.422$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ที่สุด ($\bar{X} = 4.413$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.400$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน และ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.239$, $PNI_{\text{modified}} = 0.237$, $PNI_{\text{modified}} = 0.233$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

ตารางที่ 18 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปลความ	Mean (S.D.)	แปลความ			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.549 (0.704)	มาก	4.401 (0.604)	มากที่สุด	0.240	1	จุดอ่อน
1.การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	3.572 (0.697)	มาก	4.407 (0.592)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
2.การประเมินหลักสูตร	3.525 0.751	มาก	4.396 (0.650)	มากที่สุด	0.247	1	จุดอ่อน
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.567 (0.707)	มาก	4.413 (0.631)	มากที่สุด	0.237	3	จุดอ่อน
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.552 (0.754)	มาก	4.407 (0.656)	มากที่สุด	0.241	3	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
กระบวนการจัดการเรียนรู้	3.564 (0.725)	มาก	4.411 (0.652)	มากที่สุด	0.238	4	จุดแข็ง
การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3.583 (0.729)	มาก	4.423 (0.645)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.550 (0.737)	มาก	4.400 (0.648)	มากที่สุด	0.239	2	จุดอ่อน
กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดและประเมินผล	3.541 (0.748)	มาก	4.397 (0.655)	มากที่สุด	0.242	2	จุดอ่อน
การนำผลการประเมินไปใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียน การสอน	3.559 (0.754)	มาก	4.403 (0.661)	มากที่สุด	0.237	5	จุดแข็ง
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.585 (0.743)	มาก	4.422 (0.644)	มากที่สุด	0.233	4	จุดแข็ง
การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.595 (0.752)	มาก	4.433 (0.651)	มากที่สุด	0.233	9	จุดแข็ง
การประเมินผล การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.574 (0.761)	มาก	4.411 (0.656)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามการบริหารวิชาการ รายองค์ประกอบย่อย โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.247-0.233)/2 = 0.007$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.247 – 0.240 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.240 – 0.233 จุดแข็ง

จากตารางที่ 18 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.595$) รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.583$,

$\bar{X} = 3.574$) ตามลำดับ และต่ำที่สุด คือ การประเมินหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.525$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกการบริหารวิชาการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.433$) รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.423$, $\bar{X} = 4.411$) และต่ำที่สุด คือ การประเมินหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.396$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า การประเมินหลักสูตร มีค่าดัชนีความจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.247$) รองลงมา คือ กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล และการจัดทำแผนการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.242$, 0.241) ตามลำดับ ส่วน การวางแผนและจัดทำหลักสูตร และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความจำเป็นต่ำสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.234$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

ตารางที่ 19 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ในภาพรวม

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปลความ	Mean (S.D.)	แปลความ			
การบริหารวิชาการ							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.543 (0.714)	มาก	4.395 (0.619)	มากที่สุด	0.240	4	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.603 (0.696)	มาก	4.428 (0.602)	มากที่สุด	0.229	6	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.539 (0.715)	มาก	4.402 (0.618)	มากที่สุด	0.244	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.535 (0.716)	มาก	4.396 (0.632)	มากที่สุด	0.244	1	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.612 (0.705)	มาก	4.420 (0.617)	มากที่สุด	0.224	7	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.555 (0.707)	มาก	4.418 (0.625)	มากที่สุด	0.243	3	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.558 (0.726)	มาก	4.410 (0.625)	มากที่สุด	0.239	5	จุดอ่อน

**นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI^{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ในภาพรวม

โดยการคำนวณหาระยะห่างค่า PNI^{modified} ดังนี้ $(0.244-0.224)/2 = 0.01$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} สูง เท่ากับ 0.244 – 0.234 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.234 – 0.224 จุดแข็ง

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลก

ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.612$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.603$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.535$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.428$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.420$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.395$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และ ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.244$) รองลงมา คือ การบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.243$) และต่ำที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.224$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และ ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 20 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารวิชาการรายด้าน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.504 (0.789)	มาก	4.365 (0.662)	มากที่สุด	0.246	4	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.597 (0.755)	มาก	4.425 (0.624)	มากที่สุด	0.230	6	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.505 (0.779)	มาก	4.389 (0.650)	มากที่สุด	0.252	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.512 (0.775)	มาก	4.388 (0.667)	มากที่สุด	0.249	2	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.662 (0.751)	มาก	4.436 (0.639)	มากที่สุด	0.211	7	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.536 (0.780)	มาก	4.417 (0.669)	มากที่สุด	0.249	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.525 (0.828)	มาก	4.390 (0.689)	มากที่สุด	0.245	5	จุดอ่อน
ด้านการจัดการเรียนการสอน							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.562 (0.751)	มาก	4.409 (0.655)	มากที่สุด	0.238	5	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.609 (0.731)	มาก	4.434 (0.641)	มากที่สุด	0.229	6	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.544 (0.755)	มาก	4.404 (0.657)	มากที่สุด	0.243	2	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.529 (0.756)	มาก	4.397 (0.696)	มากที่สุด	0.246	1	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.604 (0.747)	มาก	4.419 (0.661)	มากที่สุด	0.226	7	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.560 (0.779)	มาก	4.420 (0.656)	มากที่สุด	0.242	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.559 (0.763)	มาก	4.411 (0.658)	มากที่สุด	0.239	4	จุดอ่อน
ด้านการวัดและประเมินผล							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.505 (0.799)	มาก	4.376 (0.693)	มากที่สุด	0.249	1	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.589 (0.784)	มาก	4.413 (0.664)	มากที่สุด	0.230	6	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.549 (0.780)	มาก	4.399 (0.680)	มากที่สุด	0.240	5	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.537 (0.796)	มาก	4.399 (0.689)	มากที่สุด	0.244	2	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.581 (0.786)	มาก	4.406 (0.678)	มากที่สุด	0.230	6	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.544 (0.748)	มาก	4.407 (0.675)	มากที่สุด	0.244	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.545 (0.789)	มาก	4.400 (0.689)	มากที่สุด	0.241	4	จุดอ่อน
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.593 0.788	มาก	4.421 (0.673)	มากที่สุด	0.230	5	จุดแข็ง
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.614 0.790	มาก	4.436 (0.666)	มากที่สุด	0.227	6	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.556 0.794	มาก	4.424 (0.677)	มากที่สุด	0.241	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก	3.562	มาก	4.405	มากที่สุด	0.237	3	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ดิจิทัล	0.786		(0.691)				
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.605 0.786	มาก	4.420 (0.671)	มากที่สุด	0.226	7	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.577 0.771	มาก	4.429 (0.673)	มากที่สุด	0.238	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.587 0.802	มาก	4.431 (0.668)	มากที่สุด	0.235	4	จุดอ่อน

**นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารวิชาการรายด้าน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายองค์ประกอบ

โดยการคำนวณหาระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.252-0.211)/2 = 0.0205$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.252 – 0.2315 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.2315 – 0.211 จุดแข็ง

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา รายด้าน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.662$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีการใช้ในเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.597$) และต่ำที่สุดคือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.504$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.436$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.425$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียน

มีการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.365$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.252$) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลและรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) และต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.200$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล

ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.609$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.604$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.529$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.434$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และ โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.420$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.397$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.243$) และต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.226$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล

ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.589$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.581$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.505$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.413$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.407$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.376$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) รองลงมา คือ

การวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และรู้เท่าทันสื่อโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.244$) และต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานและการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.230$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากตารางที่ 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.614$) รองลงมา คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.605$) และต่ำที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.545$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.436$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.431$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.405$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) รองลงมา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.238$) และต่ำ

ที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.223$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล

ตารางที่ 21 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร							
การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	3.572 (0.697)	มาก	4.407 (0.592)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.513 (0.848)	มาก	4.368 (0.712)	มากที่สุด	0.243	8	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.637 (0.799)	มาก	4.442 (0.652)	มากที่สุด	0.221	13	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.524 (0.835)	มาก	4.388 (0.683)	มากที่สุด	0.245	6	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.534 (0.836)	มาก	4.385 (0.717)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.704 (0.806)	มาก	4.443 (0.666)	มากที่สุด	0.200	14	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.570	มาก	4.435	มากที่สุด	0.242	9	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
	(0.829)		(0.694)				
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.527 (0.883)	มาก	4.394 (0.716)	มากที่สุด	0.246	5	จุดอ่อน
การประเมินหลักสูตร	3.525 0.751	มาก	4.396 (0.650)	มากที่สุด	0.247	1	จุดอ่อน
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.497 (0.871)	มาก	4.366 (0.733)	มากที่สุด	0.248	4	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.560 (0.850)	มาก	4.412 (0.703)	มากที่สุด	0.239	11	จุดอ่อน
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.487 (0.858)	มาก	4.392 (0.717)	มากที่สุด	0.260	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.491 (0.841)	มาก	4.392 (0.725)	มากที่สุด	0.258	2	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.620 (0.822)	มาก	4.430 (0.707)	มากที่สุด	0.224	12	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.502 (0.848)	มาก	4.398 (0.730)	มากที่สุด	0.256	3	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.526 (0.892)	มาก	4.389 (0.746)	มากที่สุด	0.245	6	จุดอ่อน
ด้านการจัดการเรียนการสอน							
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.552 (0.754)	มาก	4.407 (0.656)	มากที่สุด	0.241	3	จุดอ่อน
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.542 (0.871)	มาก	4.402 (0.717)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.611 (0.817)	มาก	4.441 (0.705)	มากที่สุด	0.230	16	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.531 (0.851)	มาก	4.392 (0.729)	มากที่สุด	0.244	5	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก	3.513	มาก	4.383	มากที่สุด	0.248	1	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ดิจิทัล	(0.862)		(0.742)				
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.575 (0.848)	มาก	4.409 (0.732)	มากที่สุด	0.233	15	จุดอ่อน
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.545 (0.835)	มาก	4.415 (0.710)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.552 (0.849)	มาก	4.405 (0.707)	มากที่สุด	0.240	12	จุดอ่อน
กระบวนการจัดการเรียนรู้	3.564 (0.725)	มาก	4.411 (0.652)	มากที่สุด	0.238	4	จุดแข็ง
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.536 (0.825)	มาก	4.400 (0.724)	มากที่สุด	0.244	5	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.607 (0.800)	มาก	4.432 (0.691)	มากที่สุด	0.229	17	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.540 (0.816)	มาก	4.407 (0.715)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.536 (0.809)	มาก	4.394 (0.726)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.614 (0.812)	มาก	4.424 (0.717)	มากที่สุด	0.224	19	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.557 (0.809)	มาก	4.413 (0.710)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.561 (0.833)	มาก	4.406 (0.714)	มากที่สุด	0.237	14	จุดอ่อน
การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	3.583 (0.729)	มาก	4.423 (0.645)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.607 (0.807)	มาก	4.426 (0.705)	มากที่สุด	0.222	20	จุดแข็ง
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.611 (0.805)	มาก	4.429 (0.697)	มากที่สุด	0.227	18	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.562 (0.829)	มาก	4.413 (0.701)	มากที่สุด	0.239	13	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.538 (0.824)	มาก	4.398 (0.727)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.622 (0.810)	มาก	4.425 (0.696)	มากที่สุด	0.222	20	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.559 (0.791)	มาก	4.432 (0.697)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.564 (0.824)	มาก	4.423 (0.705)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
ด้านการวัดและประเมินผล							
กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ ในการวัดและประเมินผล	3.541 (0.748)	มาก	4.397 (0.655)	มากที่สุด	0.242	2	จุดอ่อน
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.500 (0.856)	มาก	4.374 (0.728)	มากที่สุด	0.250	1	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.560 (0.837)	มาก	4.402 (0.710)	มากที่สุด	0.237	10	จุดอ่อน
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.542 (0.819)	มาก	4.393 (0.706)	มากที่สุด	0.240	7	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.526 (0.850)	มาก	4.397 (0.728)	มากที่สุด	0.247	2	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.578 (0.832)	มาก	4.408 (0.709)	มากที่สุด	0.232	12	จุดอ่อน
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.554 (0.776)	มาก	4.411 (0.699)	มากที่สุด	0.241	6	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.529 (0.831)	มาก	4.396 (0.724)	มากที่สุด	0.246	4	จุดอ่อน
การนำผลการประเมินไปใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียน	3.559 (0.754)	มาก	4.403 (0.661)	มากที่สุด	0.237	5	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
การสอน							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.511 (0.840)	มาก	4.379 (0.743)	มากที่สุด	0.247	2	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.619 (0.829)	มาก	4.424 (0.691)	มากที่สุด	0.222	14	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.556 (0.839)	มาก	4.406 (0.724)	มากที่สุด	0.239	9	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.549 (0.839)	มาก	4.402 (0.720)	มากที่สุด	0.240	7	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.583 (0.834)	มาก	4.404 (0.709)	มากที่สุด	0.229	13	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.534 (0.809)	มาก	4.404 (0.718)	มากที่สุด	0.246	4	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.562 (0.829)	มาก	4.404 (0.720)	มากที่สุด	0.236	11	จุดอ่อน
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา							
การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	3.595 (0.752)	มาก	4.433 (0.651)	มากที่สุด	0.233	9	จุดแข็ง
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.609 (0.837)	มาก	4.436 (0.714)	มากที่สุด	0.229	11	จุดแข็ง
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.637 (0.830)	มาก	4.447 (0.692)	มากที่สุด	0.223	13	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.566 (0.834)	มาก	4.416 (0.711)	มากที่สุด	0.238	4	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.569 (0.829)	มาก	4.415 (0.723)	มากที่สุด	0.237	5	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.608 (0.825)	มาก	4.434 (0.697)	มากที่สุด	0.229	12	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.605	มาก	4.452	มากที่สุด	0.235	7	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
	(0.809)		(0.696)				
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.571 (0.849)	มาก	4.433 (0.710)	มากที่สุด	0.241	2	จุดอ่อน
ด้านการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.574 (0.761)	มาก	4.411 (0.656)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.577 (0.828)	มาก	4.405 (0.712)	มากที่สุด	0.231	9	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.590 (0.835)	มาก	4.425 (0.708)	มากที่สุด	0.233	8	จุดอ่อน
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.545 (0.841)	มาก	4.411 (0.708)	มากที่สุด	0.244	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.555 (0.823)	มาก	4.395 (0.719)	มากที่สุด	0.236	6	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.602 (0.827)	มาก	4.406 (0.703)	มากที่สุด	0.223	13	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.549 (0.824)	มาก	4.406 (0.720)	มากที่สุด	0.241	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.602 (0.838)	มาก	4.429 (0.696)	มากที่สุด	0.230	10	จุดแข็ง

**นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายองค์ประกอบ

โดยการคำนวณหาระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.260-0.200)/2 = 0.03$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.260 – 0.230 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.230 – 0.200 จุดแข็ง

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทาง

ดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการวางแผนและการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.704$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวางแผนและจัดทำหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.637$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.497$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการวางแผนและการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.443$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.442$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.366$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การประเมินหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.260$) รองลงมา คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.258$) และต่ำที่สุด คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.200$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.614$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.611$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการ

จัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.513$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.441$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และ โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.432$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.383$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.248$) รองลงมา คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.245$) และต่ำที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัลและการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.222$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัลและการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด

ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.619$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการ

ติดต่อบริการทางโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.611$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.611$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.441$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.432$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.374$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด $PNI_{\text{modified}} = 0.250$ รองลงมา คือ กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.247$) และต่ำที่สุด คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ($PNI_{\text{modified}} = 0.222$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากตารางที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.637$) รองลงมา คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ

นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.609$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.545$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.452$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.447$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.395$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.244$) รองลงมา คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) และต่ำที่สุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.223$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็น และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 22 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายชื่อ

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
การวางแผนและจัดทำหลักสูตร							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.513 (0.848)	มาก	4.368 (0.712)	มากที่สุด	0.243	8	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.560 (0.933)	มาก	4.367 (0.764)	มากที่สุด	0.227	23	จุดอ่อน
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวัน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.466 (0.933)	มาก	4.369 (0.760)	มากที่สุด	0.261	2	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.637 (0.799)	มาก	4.442 (0.652)	มากที่สุด	0.221	13	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการเวลาในการทำงานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม	3.530 (0.896)	มาก	4.420 (0.715)	มากที่สุด	0.252	9	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ	3.747 (0.872)	มาก	4.465 (0.722)	มากที่สุด	0.192	27	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล							
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.524 0.835	มาก	4.388 0.683	มากที่สุด	0.245	6	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.502 (0.912)	มาก	4.379 (0.741)	มากที่สุด	0.250	11	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.547 (0.902)	มาก	4.397 (0.723)	มากที่สุด	0.240	19	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.534 (0.836)	มาก	4.385 (0.717)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.519 (0.920)	มาก	4.372 (0.807)	มากที่สุด	0.242	17	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.549 (0.865)	มาก	4.397 (0.726)	มากที่สุด	0.239	21	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.704 (0.806)	มาก	4.443 (0.666)	มากที่สุด	0.200	14	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.575 (0.898)	มาก	4.377 (0.764)	มากที่สุด	0.224	24	จุดอ่อน
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร	3.833 (0.915)	มาก	4.508 (0.690)	มากที่สุด	0.176	28	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ							
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.570 (0.829)	มาก	4.435 (0.694)	มากที่สุด	0.242	9	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.578 (0.879)	มาก	4.441 (0.728)	มากที่สุด	0.241	18	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.562 (0.914)	มาก	4.429 (0.746)	มากที่สุด	0.243	16	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.527 (0.883)	มาก	4.394 (0.716)	มากที่สุด	0.246	5	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.507 (0.909)	มาก	4.369 (0.745)	มากที่สุด	0.246	12	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.546 (0.973)	มาก	4.419 (0.769)	มากที่สุด	0.246	12	จุดอ่อน
การประเมินหลักสูตร							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.497 (0.871)	มาก	4.366 (0.733)	มากที่สุด	0.248	4	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.532 (0.942)	มาก	4.379 (0.757)	มากที่สุด	0.240	19	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
1.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.463 (0.940)	มาก	4.353 (0.789)	มากที่สุด	0.257	5	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.560 (0.850)	มาก	4.412 (0.703)	มากที่สุด	0.239	11	จุดอ่อน
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม	3.504 (0.904)	มาก	4.399 (0.741)	มากที่สุด	0.255	7	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล	3.616 (0.913)	มาก	4.424 (0.750)	มากที่สุด	0.223	25	จุดอ่อน
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.487 (0.858)	มาก	4.392 (0.717)	มากที่สุด	0.260	1	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุตรวจหา จัดการความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.494 (0.902)	มาก	4.383 (0.761)	มากที่สุด	0.254	8	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.481 (0.908)	มาก	4.402 (0.745)	มากที่สุด	0.265	1	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.491 (0.841)	มาก	4.392 (0.725)	มากที่สุด	0.258	2	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร	3.489	มาก	4.386	มากที่สุด	0.257	5	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	(0.894)		(0.780)				
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.495 (0.879)	มาก	4.398 (0.741)	มากที่สุด	0.258	4	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.620 (0.822)	มาก	4.430 (0.707)	มากที่สุด	0.224	12	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.557 (0.871)	มาก	4.400 (0.751)	มากที่สุด	0.237	22	จุดอ่อน
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.683 (0.897)	มาก	4.459 (0.737)	มากที่สุด	0.211	26	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.502 (0.848)	มาก	4.398 (0.730)	มากที่สุด	0.256	3	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.509 (0.889)	มาก	4.395 (0.762)	มากที่สุด	0.252	9	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.498 (0.903)	มาก	4.404 (0.758)	มากที่สุด	0.259	3	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.526 (0.892)	มาก	4.389 (0.746)	มากที่สุด	0.245	6	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.511 (0.923)	มาก	4.366 (0.783)	มากที่สุด	0.244	15	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.543 (0.951)	มาก	4.411 (0.773)	มากที่สุด	0.245	14	จุดอ่อน

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ
นักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.247-0.233)/2 = 0.007$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.247 – 0.240 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.240 – 0.233 จุดแข็ง

จากตารางที่ 22 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตาม
แนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตาม
องค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการวางแผนและจัดทำหลักสูตร
เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงานที่มีการแบ่งปัน
กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.833$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวางแผน
และจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งาน ประโยชน์ และ
อันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.747$) และต่ำที่สุด คือ
โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไป
ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.463$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบ
ของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมี
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.508$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งาน ประโยชน์ และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.465$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.353$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายข้อ พบว่า การประเมินหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด $PNI_{\text{modified}} = 0.265$ รองลงมา คือ การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.261$) และต่ำที่สุด คือ การวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.176$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและการทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การประเมินหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 23 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.542 (0.871)	มาก	4.402 (0.717)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.568 (0.927)	มาก	4.403 (0.753)	มากที่สุด	0.234	31	จุดอ่อน
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวัน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.515 (0.924)	มาก	4.401 (0.752)	มากที่สุด	0.252	2	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.611 (0.817)	มาก	4.441 (0.705)	มากที่สุด	0.230	16	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการเวลาในการใช้งานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม	3.565 (0.872)	มาก	4.432 (0.732)	มากที่สุด	0.243	13	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ	3.656 (0.875)	มาก	4.449 (0.754)	มากที่สุด	0.217	38	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล							
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.531 (0.851)	มาก	4.392 (0.729)	มากที่สุด	0.244	5	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.538 (0.887)	มาก	4.382 (0.763)	มากที่สุด	0.239	22	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.526 (0.911)	มาก	4.402 (0.761)	มากที่สุด	0.248	5	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.513 (0.862)	มาก	4.383 (0.742)	มากที่สุด	0.248	1	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.513 (0.920)	มาก	4.380 (0.784)	มากที่สุด	0.247	6	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.512 (0.887)	มาก	4.385 (0.765)	มากที่สุด	0.249	3	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.575 (0.848)	มาก	4.409 (0.732)	มากที่สุด	0.233	15	จุดอ่อน
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.532 (0.894)	มาก	4.389 (0.784)	มากที่สุด	0.243	13	จุดอ่อน
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร	3.618 (0.915)	มาก	4.432 (0.753)	มากที่สุด	0.225	36	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ							
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.545 (0.835)	มาก	4.415 (0.710)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.533 (0.889)	มาก	4.414 (0.760)	มากที่สุด	0.249	3	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญหา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.557 (0.905)	มาก	4.415 (0.748)	มากที่สุด	0.241	19	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.552 (0.849)	มาก	4.405 (0.707)	มากที่สุด	0.240	12	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.526 (0.876)	มาก	4.391 (0.733)	มากที่สุด	0.245	10	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.577 (0.921)	มาก	4.418 (0.749)	มากที่สุด	0.235	29	จุดอ่อน
กระบวนการจัดการเรียนรู้							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.536 0.825	มาก	4.400 0.724	มากที่สุด	0.244	5	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.576 (0.861)	มาก	4.411 (0.747)	มากที่สุด	0.234	31	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.495 (0.889)	มาก	4.389 (0.771)	มากที่สุด	0.256	1	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.607 (0.800)	มาก	4.432 (0.691)	มากที่สุด	0.229	17	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการเวลาในการใช้งานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม	3.563 (0.872)	มาก	4.430 (0.740)	มากที่สุด	0.243	13	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล	3.651 (0.867)	มาก	4.434 (0.737)	มากที่สุด	0.214	40	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.540 (0.816)	มาก	4.407 (0.715)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.545 (0.852)	มาก	4.405 (0.743)	มากที่สุด	0.243	13	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.535 (0.876)	มาก	4.409 (0.750)	มากที่สุด	0.247	6	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.536 (0.809)	มาก	4.394 (0.726)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร	3.523	มาก	4.389	มากที่สุด	0.246	9	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	(0.846)		(0.761)				
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.550 (0.849)	มาก	4.398 (0.750)	มากที่สุด	0.239	22	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.614 (0.812)	มาก	4.424 (0.717)	มากที่สุด	0.224	19	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.564 (0.852)	มาก	4.407 (0.760)	มากที่สุด	0.237	27	จุดอ่อน
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.664 (0.886)	มาก	4.441 (0.743)	มากที่สุด	0.212	42	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.557 (0.809)	มาก	4.413 (0.710)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.571 (0.860)	มาก	4.411 (0.736)	มากที่สุด	0.235	29	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.546 (0.863)	มาก	4.414 (0.748)	มากที่สุด	0.245	10	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.561	มาก	4.406	มากที่สุด	0.237	14	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
	(0.833)		(0.714)				
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.550 (0.861)	มาก	4.396 (0.744)	มากที่สุด	0.238	25	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.571 (0.895)	มาก	4.416 (0.753)	มากที่สุด	0.237	27	จุดอ่อน
การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้							
1. การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.607 (0.807)	มาก	4.426 (0.705)	มากที่สุด	0.222	20	จุดแข็ง
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.622 (0.863)	มาก	4.430 (0.732)	มากที่สุด	0.214	40	จุดแข็ง
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.592 (0.839)	มาก	4.422 (0.740)	มากที่สุด	0.229	34	จุดแข็ง
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.611 (0.805)	มาก	4.429 (0.697)	มากที่สุด	0.227	18	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการเวลาในการทำงานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง	3.588 (0.854)	มาก	4.422 (0.734)	มากที่สุด	0.232	33	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
เหมาะสม							
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล	3.632 (0.851)	มาก	4.440 (0.724)	มากที่สุด	0.222	37	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.562 (0.829)	มาก	4.413 (0.701)	มากที่สุด	0.239	13	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.566 (0.870)	มาก	4.413 (0.727)	มากที่สุด	0.238	25	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.559 (0.875)	มาก	4.412 (0.733)	มากที่สุด	0.240	21	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.538 (0.824)	มาก	4.398 (0.727)	มากที่สุด	0.243	7	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.542 (0.857)	มาก	4.395 (0.748)	มากที่สุด	0.241	19	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.535 (0.863)	มาก	4.402 (0.761)	มากที่สุด	0.245	10	จุดอ่อน
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.622 (0.810)	มาก	4.425 (0.696)	มากที่สุด	0.222	20	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง	3.595 (0.838)	มาก	4.412 (0.726)	มากที่สุด	0.227	35	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
และผู้อื่น							
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.651 (0.884)	มาก	4.438 (0.736)	มากที่สุด	0.216	39	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.559 (0.791)	มาก	4.432 (0.697)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.568 (0.832)	มาก	4.435 (0.729)	มากที่สุด	0.243	13	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.550 (0.855)	มาก	4.428 (0.734)	มากที่สุด	0.247	6	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.564 (0.824)	มาก	4.423 (0.705)	มากที่สุด	0.241	10	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.552 (0.856)	มาก	4.413 (0.731)	มากที่สุด	0.242	18	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.576 (0.873)	มาก	4.432 (0.746)	มากที่สุด	0.239	22	จุดอ่อน

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ
นักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายชื่อ

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.256-0.212)/2 = 0.022$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ $0.256 - 0.234$ จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ $0.234 - 0.212$ จุดแข็ง

จากตารางที่ 23 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.664$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.656$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.495$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.449$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.441$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองและเข้าใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล ($\bar{X} = 4.380$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนจำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด $PNI_{\text{modified}} = 0.256$ รองลงมา คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.252$) และต่ำที่สุด

คือ โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.212$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 24 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
วิธีและเครื่องมือวัดประเมินผล							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.500 (0.856)	มาก	4.374 (0.728)	มากที่สุด	0.250	1	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.515 (0.907)	มาก	4.371 (0.751)	มากที่สุด	0.244	10	จุดอ่อน
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์	3.484 (0.886)	มาก	4.377 (0.765)	มากที่สุด	0.256	1	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล							
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.560 (0.837)	มาก	4.402 (0.710)	มากที่สุด	0.237	10	จุดอ่อน
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม	3.537 (0.876)	มาก	4.392 (0.743)	มากที่สุด	0.242	16	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล	3.583 (0.884)	มาก	4.412 (0.738)	มากที่สุด	0.231	23	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.542 (0.819)	มาก	4.393 (0.706)	มากที่สุด	0.240	7	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.520 (0.865)	มาก	4.393 (0.742)	มากที่สุด	0.248	5	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.564 (0.870)	มาก	4.393 (0.744)	มากที่สุด	0.233	22	จุดแข็ง
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.526 (0.850)	มาก	4.397 (0.728)	มากที่สุด	0.247	2	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.525 (0.890)	มาก	4.383 (0.763)	มากที่สุด	0.243	12	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ	3.530	มาก	4.415	มากที่สุด	0.251	4	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	(0.875)		(0.748)				
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.578 (0.832)	มาก	4.408 (0.709)	มากที่สุด	0.232	12	จุดอ่อน
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.558 (0.882)	มาก	4.396 (0.754)	มากที่สุด	0.236	20	จุดแข็ง
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.598 (0.878)	มาก	4.420 (0.736)	มากที่สุด	0.228	26	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.554 (0.776)	มาก	4.411 (0.699)	มากที่สุด	0.241	6	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.567 (0.830)	มาก	4.416 (0.737)	มากที่สุด	0.238	18	จุดแข็ง
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.541 (0.849)	มาก	4.406 (0.745)	มากที่สุด	0.244	10	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.529 (0.831)	มาก	4.396 (0.724)	มากที่สุด	0.246	4	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ	3.526 (0.860)	มาก	4.395 (0.749)	มากที่สุด	0.246	7	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น							
7.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.533 (0.883)	มาก	4.397 (0.761)	มากที่สุด	0.245	8	จุดอ่อน
การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.511 (0.840)	มาก	4.379 (0.743)	มากที่สุด	0.247	2	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์	3.528 (0.878)	มาก	4.372 (0.769)	มากที่สุด	0.239	17	จุดอ่อน
1.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.495 (0.882)	มาก	4.385 (0.783)	มากที่สุด	0.255	2	จุดอ่อน
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.619 (0.829)	มาก	4.424 (0.691)	มากที่สุด	0.222	14	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม	3.613 (0.856)	มาก	4.424 (0.715)	มากที่สุด	0.224	27	จุดแข็ง
2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล	3.626 (0.890)	มาก	4.423 (0.728)	มากที่สุด	0.220	28	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.556 (0.839)	มาก	4.406 (0.724)	มากที่สุด	0.239	9	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.560 (0.868)	มาก	4.397 (0.761)	มากที่สุด	0.235	21	จุดแข็ง
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.551 (0.888)	มาก	4.414 (0.747)	มากที่สุด	0.243	12	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.549 (0.839)	มาก	4.402 (0.720)	มากที่สุด	0.240	7	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.551 (0.859)	มาก	4.414 (0.743)	มากที่สุด	0.243	12	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.547 (0.884)	มาก	4.389 (0.745)	มากที่สุด	0.237	19	จุดแข็ง
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.583 (0.834)	มาก	4.404 (0.709)	มากที่สุด	0.229	13	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.573 (0.876)	มาก	4.392 (0.752)	มากที่สุด	0.229	25	จุดแข็ง
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.594 (0.873)	มาก	4.415 (0.734)	มากที่สุด	0.228	26	จุดแข็ง

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน ด้านการวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.534 (0.809)	มาก	4.404 (0.718)	มากที่สุด	0.246	4	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.540 (0.862)	มาก	4.414 (0.739)	มากที่สุด	0.247	6	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.528 (0.850)	มาก	4.393 (0.753)	มากที่สุด	0.245	8	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.562 (0.829)	มาก	4.404 (0.720)	มากที่สุด	0.236	11	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.545 (0.869)	มาก	4.406 (0.742)	มากที่สุด	0.243	12	จุดอ่อน
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.578 (0.892)	มาก	4.402 (0.780)	มากที่สุด	0.230	24	จุดแข็ง

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.256-0.220)/2 = 0.018$
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.256 – 0.238 จุดอ่อน
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.238 – 0.220 จุดแข็ง

จากตารางที่ 24 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายข้อ พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา

ผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งาน ประโยชน์ และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.626$) รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.613$) และต่ำที่สุด คือ การกำหนด วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.484$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตาม องค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.424$) รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียน การสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งาน ประโยชน์ และอันตรายของการใช้ งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.423$) และต่ำที่สุด คือ การกำหนดวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนในโลกออนไลน์และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.371$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและ ประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า การกำหนดวิธีการและ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆ จาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด $PNI_{\text{modified}} = 0.256$ รองลงมา คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการ เรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อ แสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.255$) และต่ำที่สุด คือ การนำผลการประเมินไป ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งาน ประโยชน์ และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.220$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล มี และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล

ตารางที่ 25 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.609 (0.837)	มาก	4.436 (0.714)	มากที่สุด	0.229	11	จุดแข็ง
1.1 ความสามารถในการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์	3.637 (0.870)	มาก	4.445 (0.733)	มากที่สุด	0.222	25	จุดแข็ง
1.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง	3.581 (0.884)	มาก	4.427 (0.756)	มากที่สุด	0.236	12	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล							
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.637 (0.830)	มาก	4.447 (0.692)	มากที่สุด	0.223	13	จุดแข็ง
2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม	3.630 (0.867)	มาก	4.444 (0.715)	มากที่สุด	0.224	23	จุดแข็ง
2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล	3.644 (0.878)	มาก	4.451 (0.730)	มากที่สุด	0.221	28	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.566 (0.834)	มาก	4.416 (0.711)	มากที่สุด	0.238	4	จุดอ่อน
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.556 (0.868)	มาก	4.406 (0.747)	มากที่สุด	0.239	10	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.576 (0.873)	มาก	4.426 (0.730)	มากที่สุด	0.238	11	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	3.569 (0.829)	มาก	4.415 (0.723)	มากที่สุด	0.237	5	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล	3.580 (0.865)	มาก	4.406 (0.759)	มากที่สุด	0.231	16	จุดแข็ง
4.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง	3.558 (0.872)	มาก	4.423 (0.747)	มากที่สุด	0.243	5	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
หรือโน้มน้าวใจ							
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.608 (0.825)	มาก	4.434 (0.697)	มากที่สุด	0.229	11	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.602 (0.866)	มาก	4.419 (0.732)	มากที่สุด	0.227	20	จุดแข็ง
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.614 (0.876)	มาก	4.450 (0.721)	มากที่สุด	0.231	16	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.605 (0.809)	มาก	4.452 (0.696)	มากที่สุด	0.235	7	จุดอ่อน
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.632 (0.844)	มาก	4.450 (0.717)	มากที่สุด	0.225	21	จุดแข็ง
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.579 (0.865)	มาก	4.455 (0.726)	มากที่สุด	0.245	2	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.571 (0.849)	มาก	4.433 (0.710)	มากที่สุด	0.241	2	จุดอ่อน
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.572 (0.868)	มาก	4.441 (0.725)	มากที่สุด	0.243	5	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.570 (0.910)	มาก	4.426 (0.756)	มากที่สุด	0.240	8	จุดอ่อน
การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา							
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.577 (0.828)	มาก	4.405 (0.712)	มากที่สุด	0.231	9	จุดอ่อน
1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนใน โลกออนไลน์ และมีความ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์	3.599 (0.879)	มาก	4.425 (0.744)	มากที่สุด	0.230	19	จุดแข็ง
1.2 ความสามารถในการบูรณา การเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานต่างๆจาก เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดง ความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล	3.556 (0.892)	มาก	4.386 (0.758)	มากที่สุด	0.233	15	จุดแข็ง
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.590 (0.835)	มาก	4.425 (0.708)	มากที่สุด	0.233	8	จุดอ่อน
2.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการเวลาในการใช้งานในโลก ดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้ เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง เหมาะสม	3.580 (0.873)	มาก	4.420 (0.737)	มากที่สุด	0.235	13	จุดอ่อน
2.2 ความสามารถในการทราบถึง วิธีการใช้งานประโยชน์ และ อันตรายของการใช้งานสื่อ และ อุปกรณ์ดิจิทัล	3.600 (0.876)	มาก	4.431 (0.741)	มากที่สุด	0.231	16	จุดแข็ง
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.545 (0.841)	มาก	4.411 (0.708)	มากที่สุด	0.244	1	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจหา จัดการความเสี่ยง และ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล	3.544 (0.872)	มาก	4.408 (0.732)	มากที่สุด	0.244	3	จุดอ่อน
3.2 ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยและมาตรการรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.547 (0.880)	มาก	4.414 (0.742)	มากที่สุด	0.244	3	จุดอ่อน
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.555 (0.823)	มาก	4.395 (0.719)	มากที่สุด	0.236	6	จุดอ่อน
4.1 ความสามารถในการบริหาร จัดการอารมณ์ของตนเอง และ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลก ดิจิทัล	3.517 (0.880)	มาก	4.402 (0.764)	มากที่สุด	0.252	1	จุดอ่อน
4.2 ความสามารถในการจัดการ ความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้ง หรือโน้มน้าวใจ	3.593 (0.863)	มาก	4.389 (0.750)	มากที่สุด	0.222	25	จุดแข็ง
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.602 (0.827)	มาก	4.406 (0.703)	มากที่สุด	0.223	13	จุดแข็ง
5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบน โลกดิจิทัล และผลกระทบที่ส่งผล เสียหรือความเสียหายต่อตนเอง และผู้อื่น	3.589 (0.870)	มาก	4.395 (0.746)	มากที่สุด	0.225	21	จุดแข็ง
5.2 ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.615 (0.876)	มาก	4.417 (0.733)	มากที่สุด	0.222	25	จุดแข็ง
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.549 (0.824)	มาก	4.406 (0.720)	มากที่สุด	0.241	2	จุดอ่อน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และ ประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัล ด้วยเหตุผล	3.546 (0.865)	มาก	4.406 (0.743)	มากที่สุด	0.243	5	จุดอ่อน
6.2 ความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ ปัญญา ประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบ การตัดสินใจ	3.553 (0.877)	มาก	4.405 (0.755)	มากที่สุด	0.240	8	จุดอ่อน
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.602 (0.838)	มาก	4.429 (0.696)	มากที่สุด	0.230	10	จุดแข็ง
7.1 ความสามารถในการจัดการ ข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการใช้และการ เผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการ เข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	3.609 (0.863)	มาก	4.419 (0.728)	มากที่สุด	0.224	23	จุดแข็ง
7.2 ความสามารถในการเข้าใจ และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	3.595 (0.888)	มาก	4.440 (0.722)	มากที่สุด	0.235	13	จุดอ่อน

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล รายข้อ

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.245-0.221)/2 = 0.012$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.245 – 0.233 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.233 – 0.221 จุดแข็ง

จากตารางที่ 25 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการ

ทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.644$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.637$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.517$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.455$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.637$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.386$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลรายชื่อ พบว่า การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.252$) รองลงมา คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.245$) และต่ำที่สุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.221$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์และอันตรายของการใช้งาน สื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล

ตารางที่ 26 สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชน	PNI _{modified}						
	การมีอัตลักษณ์ทางดิจิทัล	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
การบริหารวิชาการ	0.240 (W4)	0.229 (S1)	0.244 (W1)	0.244 (W1)	0.224 (S2)	0.243 (W3)	0.239 (W5)
การพัฒนาหลักสูตร	0.246 (W4)	0.230 (S1)	0.252 (W1)	0.249 (W2)	0.211 (S2)	0.249 (W2)	0.245 (W5)
การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	0.248 (W8)	0.221 (S2)	0.245 (W6)	0.241 (W10)	0.200 (S3)	0.242 (W9)	0.246 (W5)
การประเมินหลักสูตร สถานศึกษา	0.248 (W4)	0.239 (W11)	0.260 (W1)	0.258 (W2)	0.224 (S1)	0.256 (W3)	0.245 (W6)
การจัดการเรียนการสอน	0.238 (W5)	0.229 (S1)	0.243 (W2)	0.246 (W1)	0.226 (S2)	0.242 (W2)	0.239 (W4)
การจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้	0.243 (W7)	0.230 (S1)	0.244 (W5)	0.248 (W1)	0.233 (W15)	0.245 (W2)	0.240 (W12)
กระบวนการจัดการเรียนรู้	0.244 (W5)	0.229 (S2)	0.245 (W2)	0.243 (W7)	0.224 (S4)	0.241 (W10)	0.237 (W14)
การจัดสภาพแวดล้อมการ	0.222	0.227	0.239	0.243	0.222	0.245	0.241

การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชน	PNI _{modified}						
	การมีอัตลักษณ์ทางดิจิทัล	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน การทำงาน	ความปลอดภัยในโลก ดิจิทัล	ความฉลาดทางอารมณ์ใน โลกดิจิทัล	การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	การรู้เท่าทันสื่อในโลก ดิจิทัล	การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
เรียนรู้	(S5)	(S3)	(W13)	(W7)	(S5)	(W2)	(W10)
การวัดและประเมินผล	0.249 (W1)	0.230 (S1)	0.240 (W5)	0.244 (W2)	0.230 (S1)	0.244 (W2)	0.241 (W4)
วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการ วัดและประเมินผล	0.250 (W1)	0.237 (W10)	0.240 (W7)	0.247 (W2)	0.232 (W12)	0.241 (W6)	0.246 (W4)
การนำผลการประเมินไปใช้	0.247 (W2)	0.222 (S1)	0.239 (W9)	0.240 (W7)	0.229 (S2)	0.246 (W4)	0.236 (W11)
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	0.230 (S1)	0.227 (S2)	0.241 (W1)	0.237 (W3)	0.226 (S2)	0.238 (W2)	0.235 (W4)
คัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	0.229 (S2)	0.223 (S4)	0.238 (W4)	0.237 (W5)	0.229 (S3)	0.235 (W7)	0.241 (W2)
ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	0.231 (W9)	0.233 (W8)	0.244 (W1)	0.236 (W6)	0.223 (S4)	0.241 (W2)	0.230 (S1)

ตารางที่ 27 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปลความ	Mean (S.D.)	แปลความ			
1.ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	3.459 (0.736)	มาก	4.429 (0.650)	มากที่สุด	0.280	1	ภาวะคุกคาม
2.ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.470 (0.746)	มาก	4.409 (0.670)	มากที่สุด	0.271	2	ภาวะคุกคาม
3.ด้านสภาพสังคม	3.549 (0.718)	มาก	4.428 (0.653)	มากที่สุด	0.248	3	โอกาส
4.ด้านเทคโนโลยี	3.635 (0.720)	มาก	4.465 (0.649)	มากที่สุด	0.228	4	โอกาส

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ภาพรวม

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.280 - 0.228) / 2 = 0.026$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.280 – 0.254 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.254 – 0.228 โอกาส

จากตารางที่ 27 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.635$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.549$) และ ต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.459$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.465$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.429$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.409$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด $PNI_{\text{modified}} = 0.280$ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.271$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = 0.228$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ

ตารางที่ 28 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
1.ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	3.459 (0.736)	มาก	4.429 (0.650)	มากที่สุด	0.280	1	ภาวะ คุกคาม
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.484 (0.754)	มาก	4.452 (0.657)	มากที่สุด	0.278	4	ภาวะ คุกคาม
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.450 (0.782)	มาก	4.432 (0.688)	มากที่สุด	0.285	1	ภาวะ คุกคาม
ด้านการวัดและประเมินผล	3.421 (0.810)	มาก	4.397 (0.706)	มากที่สุด	0.285	1	ภาวะ คุกคาม
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.481 (0.807)	มาก	4.434 (0.695)	มากที่สุด	0.274	5	ภาวะ คุกคาม
2.ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.470 (0.746)	มาก	4.409 (0.670)	มากที่สุด	0.271	2	ภาวะ คุกคาม
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.449 (0.779)	มาก	4.411 (0.692)	มากที่สุด	0.279	3	ภาวะ คุกคาม

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.482 (0.797)	มาก	4.413 (0.700)	มากที่สุด	0.267	7	ภาวะ คุกคาม
ด้านการวัดและประเมินผล	3.450 (0.810)	มาก	4.381 (0.744)	มากที่สุด	0.270	6	ภาวะ คุกคาม
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.500 (0.784)	มาก	4.429 (0.696)	มากที่สุด	0.265	8	ภาวะ คุกคาม
3.ด้านสภาพสังคม	3.549 (0.718)	มาก	4.428 (0.653)	มากที่สุด	0.248	3	โอกาส
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.546 (0.758)	มาก	4.437 (0.685)	มากที่สุด	0.251	10	โอกาส
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.571 (0.775)	มาก	4.440 (0.678)	มากที่สุด	0.243	11	โอกาส
ด้านการวัดและประเมินผล	3.506 (0.760)	มาก	4.409 (0.694)	มากที่สุด	0.258	9	ภาวะ คุกคาม
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.572 (0.775)	มาก	4.427 (0.686)	มากที่สุด	0.239	13	โอกาส
4.ด้านเทคโนโลยี	3.635 (0.720)	มาก	4.465 (0.649)	มากที่สุด	0.228	4	โอกาส
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.647 (0.770)	มาก	4.469 (0.680)	มากที่สุด	0.225	14	โอกาส
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.653 (0.756)	มาก	4.471 (0.673)	มากที่สุด	0.224	15	โอกาส
ด้านการวัดและประเมินผล	3.579 (0.769)	มาก	4.437 (0.693)	มากที่สุด	0.240	12	โอกาส
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.663 (0.762)	มาก	4.481 (0.669)	มากที่สุด	0.223	16	โอกาส

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ

โดยการคำนวณระหว่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.285 - 0.223) / 2 = 0.031$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.285 - 0.254 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.254 - 0.223 โอกาส

จากตารางที่ 28 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.663$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.653$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.421$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.481$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.471$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.381$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.285$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.279$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.223$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 29 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
นโยบายของรัฐเอื้อต่อการพัฒนา หลักสูตร	3.484 (0.754)	มาก	4.452 (0.657)	มากที่สุด	0.278	3	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.384 (0.841)	ปาน กลาง	4.385 (0.732)	มากที่สุด	0.296	10	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.565 (0.846)	มาก	4.453 (0.706)	มากที่สุด	0.249	27	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.380 (0.904)	ปาน กลาง	4.443 (0.751)	มากที่สุด	0.314	1	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.380 (0.888)	ปาน กลาง	4.427 (0.749)	มากที่สุด	0.310	5	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.721 (0.899)	มาก	4.514 (0.688)	มากที่สุด	0.213	2	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.544 (0.889)	มาก	4.495 (0.703)	มากที่สุด	0.268	23	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.415 (0.902)	มาก	4.447 (0.740)	มากที่สุด	0.302	6	ภาวะ คุกคาม
นโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการ เรียนการสอน	3.450 (0.782)	มาก	4.432 (0.688)	มากที่สุด	0.285	1	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.432 (0.857)	มาก	4.390 (0.745)	มากที่สุด	0.279	18	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.474 (0.856)	มาก	4.426 (0.733)	มากที่สุด	0.274	19	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.374 (0.876)	ปาน กลาง	4.430 (0.750)	มากที่สุด	0.313	2	ภาวะ คุกคาม

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.363 (0.873)	ปาน กลาง	4.414 (0.758)	มากที่สุด	0.313	2	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.602 (0.888)	มาก	4.468 (0.722)	มากที่สุด	0.240	28	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.474 (0.890)	มาก	4.450 (0.746)	มากที่สุด	0.281	17	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.432 (0.897)	มาก	4.446 (0.743)	มากที่สุด	0.295	11	ภาวะ คุกคาม
นโยบายของรัฐเอื้อต่อการวัดและ ประเมินผล	3.421 (0.810)	มาก	4.397 (0.706)	มากที่สุด	0.285	1	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.377 (0.863)	ปาน กลาง	4.352 (0.761)	มากที่สุด	0.289	15	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.458 (0.891)	มาก	4.399 (0.752)	มากที่สุด	0.272	21	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.383 (0.901)	ปาน กลาง	4.390 (0.785)	มากที่สุด	0.298	7	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.379 (0.900)	ปาน กลาง	4.386 (0.763)	มากที่สุด	0.298	7	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.529 (0.896)	มาก	4.431 (0.740)	มากที่สุด	0.256	24	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.422 (0.893)	มาก	4.414 (0.740)	มากที่สุด	0.290	14	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.398 (0.896)	ปาน กลาง	4.408 (0.755)	มากที่สุด	0.297	9	ภาวะ คุกคาม
นโยบายของรัฐเอื้อต่อพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.481 (0.807)	มาก	4.434 (0.695)	มากที่สุด	0.274	3	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.459 (0.872)	มาก	4.389 (0.760)	มากที่สุด	0.269	22	โอกาส

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	3.527 (0.888)	มาก	4.429 (0.760)	มากที่สุด	0.256	24	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.435 (0.885)	มาก	4.434 (0.754)	มากที่สุด	0.291	13	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.431 (0.895)	มาก	4.432 (0.732)	มากที่สุด	0.292	12	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.565 (0.884)	มาก	4.462 (0.726)	มากที่สุด	0.252	26	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.496 (0.870)	มาก	4.452 (0.740)	มากที่สุด	0.273	20	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.454 (0.879)	มาก	4.441 (0.742)	มากที่สุด	0.286	16	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.314-0.240) / 2 = 0.037$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.314-0.277 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.277-0.240 โอกาส

จากตารางที่ 29 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.721$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.602$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.363$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
 อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้าน
 การเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้าน
 การเมืองและนโยบายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลก
 ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.514$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบาย
 เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
 ที่สุด ($\bar{X} = 4.495$) และ ต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการวัดและ
 ประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.352$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของ
 โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์
 สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพ
 ทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมี
 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.314$) รองลงมา คือ
 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาด
 ทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.313$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัย
 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการ
 ติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน
 ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้าน
 การเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ข้อที่เป็น
 โอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อ
 ส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้าน
 การเมืองและนโยบายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล
 มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 30 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนา หลักสูตร	3.449 0.779	มาก	4.411 0.692	มากที่สุด	0.279	1	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.438 0.851	มาก	4.373 0.754	มากที่สุด	0.272	16	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.488 0.860	มาก	4.408 0.749	มากที่สุด	0.264	20	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.401 0.878	มาก	4.395 0.768	มากที่สุด	0.292	2	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.392 0.864	ปาน กลาง	4.397 0.740	มากที่สุด	0.296	1	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.533 0.894	ปาน กลาง	4.450 0.721	มากที่สุด	0.260	22	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.459 0.855	มาก	4.441 0.727	มากที่สุด	0.284	4	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.431 0.861	มาก	4.417 0.741	มากที่สุด	0.287	3	ภาวะ คุกคาม
สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการ เรียนการสอน	3.482 0.797	มาก	4.413 0.700	มากที่สุด	0.267	3	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.442 0.848	มาก	4.386 0.747	มากที่สุด	0.274	11	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.532 0.893	มาก	4.429 0.741	มากที่สุด	0.254	24	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.429 0.887	มาก	4.395 0.771	มากที่สุด	0.282	6	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก	3.428	มาก	4.400	มากที่สุด	0.284	4	ภาวะ

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ดิจิทัล	0.859		0.757				คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.577 0.889	มาก	4.434 0.758	มากที่สุด	0.240	28	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.501 0.886	มาก	4.429 0.752	มากที่สุด	0.265	19	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.467 0.883	มาก	4.414 0.748	มากที่สุด	0.273	12	ภาวะ คุกคาม
สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและ ประเมินผล	3.450 0.810	มาก	4.381 0.744	มากที่สุด	0.270	2	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.427 0.881	มาก	4.347 0.791	มากที่สุด	0.268	18	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.475 0.884	มาก	4.371 0.788	มากที่สุด	0.258	23	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.411 0.877	มาก	4.374 0.788	มากที่สุด	0.282	6	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.435 0.882	มาก	4.374 0.790	มากที่สุด	0.273	12	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.523 0.883	มาก	4.408 0.783	มากที่สุด	0.251	25	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.447 0.900	มาก	4.409 0.792	มากที่สุด	0.279	9	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.433 0.889	มาก	4.387 0.792	มากที่สุด	0.278	10	ภาวะ คุกคาม
สภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.500 0.784	มาก	4.429 0.696	มากที่สุด	0.265	4	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.495 0.864	มาก	4.418 0.752	มากที่สุด	0.264	20	โอกาส
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ	3.556	มาก	4.449	มากที่สุด	0.251	25	โอกาส

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ทำงาน	0.867		0.733				
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.466 0.872	มาก	4.399 0.758	มากที่สุด	0.269	17	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.458 0.866	มาก	4.403 0.753	มากที่สุด	0.273	12	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.562 0.874	มาก	4.438 0.737	มากที่สุด	0.246	27	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.495 0.862	มาก	4.450 0.743	มากที่สุด	0.273	12	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.470 0.856	มาก	4.449 0.746	มากที่สุด	0.282	6	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.296-0.240)/2 = 0.028$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.296 – 0.268 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.268 – 0.240 โอกาส

จากตารางที่ 30 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.577$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.562$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.392$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้าน

เศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.450$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.449$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.347$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.296$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.292$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล

ตารางที่ 31 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
สภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนา หลักสูตร	3.546 0.758	มาก	4.437 0.685	มากที่สุด	0.251	2	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.513 0.810	มาก	4.401 0.745	มากที่สุด	0.253	14	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.577 0.816	มาก	4.428 0.736	มากที่สุด	0.238	23	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.509 0.865	มาก	4.434 0.745	มากที่สุด	0.264	5	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.487 0.864	มาก	4.436 0.742	มากที่สุด	0.272	1	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.648 0.852	มาก	4.458 0.722	มากที่สุด	0.222	27	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.550 0.854	มาก	4.452 0.731	มากที่สุด	0.254	12	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.538 0.843	มาก	4.448 0.739	มากที่สุด	0.257	6	ภาวะ คุกคาม
สภาพสังคมเอื้อต่อการจัดการ เรียนการสอน	3.571 0.775	มาก	4.440 0.678	มากที่สุด	0.243	3	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.540 0.838	มาก	4.403 0.726	มากที่สุด	0.244	17	โอกาส
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.592 0.853	มาก	4.434 0.714	มากที่สุด	0.234	24	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.532 0.862	มาก	4.438 0.725	มากที่สุด	0.257	6	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก	3.533	มาก	4.437	มากที่สุด	0.256	10	ภาวะ

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ดิจิทัล	0.864		0.737				คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.650 0.855	มาก	4.467 0.721	มากที่สุด	0.224	26	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.587 0.858	มาก	4.452 0.720	มากที่สุด	0.241	19	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.562 0.847	มาก	4.450 0.725	มากที่สุด	0.249	15	ภาวะ คุกคาม
สภาพสังคมเอื้อต่อการวัดและ ประเมินผล	3.506 0.760	มาก	4.409 0.694	มากที่สุด	0.258	1	ภาวะ คุกคาม
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.459 0.841	มาก	4.376 0.760	มากที่สุด	0.265	3	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.508 0.827	มาก	4.411 0.738	มากที่สุด	0.257	16	ภาวะ คุกคาม
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.494 0.843	มาก	4.386 0.766	มากที่สุด	0.255	11	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.474 0.839	มาก	4.405 0.744	มากที่สุด	0.268	2	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.583 0.841	มาก	4.439 0.744	มากที่สุด	0.239	22	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.526 0.851	มาก	4.433 0.744	มากที่สุด	0.257	6	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.495 0.831	มาก	4.422 0.737	มากที่สุด	0.265	3	ภาวะ คุกคาม
สภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.572 0.775	มาก	4.427 0.686	มากที่สุด	0.239	4	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.535 0.837	มาก	4.385 0.748	มากที่สุด	0.240	21	โอกาส
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ	3.580	มาก	4.417	มากที่สุด	0.234	24	โอกาส

การบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ทำงาน	0.845		0.725				
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.563 0.861	มาก	4.432 0.743	มากที่สุด	0.244	17	โอกาส
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.531 0.865	มาก	4.427 0.742	มากที่สุด	0.254	12	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.657 0.859	มาก	4.451 0.726	มากที่สุด	0.217	28	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.577 0.859	มาก	4.438 0.732	มากที่สุด	0.241	19	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.562 0.856	มาก	4.441 0.739	มากที่สุด	0.247	16	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.272-0.217)/2 = 0.0275$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ $0.272 - 0.2445$ ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ $0.2445 - 0.217$ โอกาส

จากตารางที่ 31 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.657$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.650$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.459$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพ

สังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.467$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.458$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.376$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.272$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.268$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.217$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 32 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนา หลักสูตร	3.647 (0.771)	มาก	4.469 (0.680)	มากที่สุด	0.225	2	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.635 (0.867)	มาก	4.447 (0.724)	มากที่สุด	0.223	10	โอกาส
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.692 (0.841)	มาก	4.468 (0.726)	มากที่สุด	0.210	23	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.613 (0.862)	มาก	4.468 (0.735)	มากที่สุด	0.237	9	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.591 (0.844)	มาก	4.466 (0.720)	มากที่สุด	0.244	3	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.730 (0.839)	มาก	4.489 (0.713)	มากที่สุด	0.203	27	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.651 (0.859)	มาก	4.475 (0.726)	มากที่สุด	0.226	17	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.617 (0.847)	มาก	4.468 (0.726)	มากที่สุด	0.235	12	ภาวะ คุกคาม
เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียน การสอน	3.653 (0.756)	มาก	4.471 (0.673)	มากที่สุด	0.224	3	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.628 (0.824)	มาก	4.447 (0.720)	มากที่สุด	0.226	17	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.702 (0.835)	มาก	4.471 (0.713)	มากที่สุด	0.208	24	โอกาส
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.601 (0.852)	มาก	4.466 (0.739)	มากที่สุด	0.240	7	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก	3.606	มาก	4.454	มากที่สุด	0.235	12	ภาวะ

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ดิจิทัล	(0.859)		(0.729)				คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.736 (0.848)	มาก	4.498 (0.719)	มากที่สุด	0.204	26	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.671 (0.829)	มาก	4.485 (0.721)	มากที่สุด	0.222	21	โอกาส
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.624 (0.837)	มาก	4.483 (0.716)	มากที่สุด	0.237	9	ภาวะ คุกคาม
เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและ ประเมินผล	3.579 (0.769)	มาก	4.437 (0.693)	มากที่สุด	0.240	1	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.550 (0.832)	มาก	4.406 (0.743)	มากที่สุด	0.241	6	ภาวะ คุกคาม
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	3.603 (0.827)	มาก	4.427 (0.736)	มากที่สุด	0.229	15	ภาวะ คุกคาม
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.561 (0.845)	มาก	4.425 (0.754)	มากที่สุด	0.243	4	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.541 (0.843)	มาก	4.429 (0.741)	มากที่สุด	0.251	1	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.649 (0.863)	มาก	4.459 (0.729)	มากที่สุด	0.222	21	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.589 (0.841)	มาก	4.458 (0.724)	มากที่สุด	0.242	5	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.562 (0.837)	มาก	4.456 (0.737)	มากที่สุด	0.251	1	ภาวะ คุกคาม
เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.663 (0.762)	มาก	4.481 (0.669)	มากที่สุด	0.223	4	โอกาส
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.641 (0.849)	มาก	4.453 (0.725)	มากที่สุด	0.223	19	โอกาส
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ	3.707	มาก	4.471	มากที่สุด	0.206	25	โอกาส

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	Mean (S.D.)	แปล ความ	Mean (S.D.)	แปล ความ			
ทำงาน	(0.847)		(0.718)				
3. ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.626 (0.833)	มาก	4.480 (0.715)	มากที่สุด	0.236	11	ภาวะ คุกคาม
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล	3.614 (0.837)	มาก	4.479 (0.722)	มากที่สุด	0.239	8	ภาวะ คุกคาม
5. การติดต่อสื่อสารทางโลก ดิจิทัล	3.750 (0.844)	มาก	4.492 (0.714)	มากที่สุด	0.198	28	โอกาส
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.662 (0.843)	มาก	4.496 (0.709)	มากที่สุด	0.228	16	ภาวะ คุกคาม
7. การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	3.645 (0.833)	มาก	4.493 (0.704)	มากที่สุด	0.233	14	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.251 - 0.198) / 2 = 0.0265$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ $0.251 - 0.2245$ ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ $0.2245 - 0.198$ โอกาส

จากตารางที่ 32 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.750$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.736$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.541$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้าน

เทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.498$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.496$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ($\bar{X} = 4.425$)

ผลการจัดลำดับของความต้อการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.244$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.198$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้อการจำเป็นสูงสุด

4.2.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	ความถี่
1.จุดแข็ง ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	
ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่นำแนวคิดใหม่ ๆ เข้ามาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน	45
โรงเรียนให้การสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลที่ทันสมัย ในทุกระดับชั้น และนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	27
นักเรียนมีการใช้สื่อในโลกดิจิทัลในทางที่สร้างสรรค์ ใช้ค้นหาข้อมูลในด้านการเรียน ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน สร้างสรรค์ผลงานชิ้นงานต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และต่อยอดในระดับสูงขึ้นไป	18
ครูและบุคลากรมีความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่ถนัด	6
โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบบริหารงานของโรงเรียน	5
โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก	4
ผู้บริหารมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี	4
ครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และอุปกรณ์ดิจิทัล	4
ผู้บริหารมีมาตรการที่ควบคุมดูแลการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม	3
ครูมีความสามารถในการผลิตสื่อการสอน และใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ	3
โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล	2
โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนให้นักเรียนแสดงความสามารถตามความถนัดของแต่ละบุคคล	2
โรงเรียนมีการวางระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น	2
โรงเรียนมีการบริหารงบประมาณที่เป็นอิสระ	1
โรงเรียนเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	1
โรงเรียนอยู่ในเขตเมือง	1
นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างมีมารยาท	1
ครูจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	ความถี่
2.จุดอ่อน ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	
ครูและบุคลากรขาดความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ในการนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการทำงาน	17
โรงเรียนมีพื้นที่บางส่วนที่อินเทอร์เน็ตไม่ครอบคลุม	12
โรงเรียนมีอุปกรณ์ดิจิทัล และสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และอุปกรณ์บางส่วนล้าสมัย	12
หน่วยงานภายนอกให้ความช่วยเหลือในเรื่องเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทางดิจิทัล	12
นักเรียนมีความเสี่ยงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล	9
งบประมาณที่จัดสรรมาให้โรงเรียนไม่เพียงพอ	6
เทคโนโลยีมีความทันสมัย มีสื่อที่หลากหลาย	6
โรงเรียนอยู่ในชุมชนเมือง	5
นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล	4
ระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนยังไม่ครอบคลุม	3
นักเรียนใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเกินความเหมาะสม ใช้เวลานานเกินไป	3
ครูขาดการใช้สื่อการสอนใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอน	3
ครูบางส่วนไม่เข้าใจเรื่องความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน	3
3.โอกาส ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	
ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรม	3
การสร้างภาคีเครือข่ายระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนที่เข้มแข็ง	3
ผู้บริหารไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	2
รัฐบาลให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในเรื่องงบประมาณ และอุปกรณ์ดิจิทัล	2
4.ภาวะคุกคาม ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	
ข้อมูลในโลกออนไลน์ไม่น่าเชื่อถือ มีเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม	21
เทคโนโลยีเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	5
ผู้ปกครองไม่ได้ช่วยดูแลนักเรียนขณะใช้งานดิจิทัลอยู่ที่บ้าน	5

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	ความถี่
ที่อยู่อาศัยของนักเรียนห่างไกลตัวเมือง ไม่มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึง	5
ผู้ปกครองไม่พร้อมที่จะสนับสนุนการใช้งานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล	4
พื้นฐานครอบครัวของนักเรียนมีความแตกต่างกัน	3
สื่อในโลกออนไลน์ไม่ปลอดภัย ควบคุมได้ยาก ไม่เหมาะสมกับเด็ก	3
มีแหล่งอบรมอยู่ที่ใกล้สถานศึกษา	2
นโยบายของรัฐไม่สอดคล้องกันในแต่ละนโยบาย ยากต่อการนำไปปฏิบัติ	2
สภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองชำระค่าธรรมเนียมการเรียน	2
สภาพเศรษฐกิจทำให้นักเรียนลาออกจากโรงเรียนและย้ายตามผู้ปกครอง	1

4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

นำเสนอการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา แบ่งการนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

4.3.1 SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

4.3.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 1) **ลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

4.3.3 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 1)

4.3.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 2)

4.3.5 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

4.3.1 SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

ตารางที่ 33 SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

	จุดแข็ง	จุดอ่อน
	<p>S1.ด้านการพัฒนาสื่อ 0.233 <u>S1.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.233</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.229 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.223 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.229</p> <p>S1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.234 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.223 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.230</p> <p>S2.ด้านการจัดการเรียนการสอน 0.237 <u>S2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 0.234</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.222 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.227 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.222</p> <p><u>S2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ 0.238</u> การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.229 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.224</p> <p><u>S2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 0.241</u> การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.230</p> <p>S3.ด้านการวัดและประเมินผล 0.239 <u>S3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ 0.237</u> การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.222 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.229</p> <p>S4.ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.240 <u>S4.1 ด้านการวางแผนและการจัดทำหลักสูตร 0.234</u> การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.221 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.200</p> <p><u>S4.2 การประเมินหลักสูตร 0.247</u> การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.224</p>	<p>W1.ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.240 <u>W1.1 การประเมินหลักสูตร 0.247</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.248 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.239 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.260 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.258 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.256 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.245</p> <p><u>W1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร 0.234</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.243 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.245 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.241 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.242 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.246</p> <p>W2.ด้านการวัดและประเมินผล 0.239 <u>W2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล 0.242</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.250 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.237 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.240 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.247 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.232 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.241 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.246</p> <p><u>W2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ 0.237</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.247 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.239 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.240 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.246 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.236</p> <p>W3.ด้านการจัดการเรียนการสอน 0.237 <u>W3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 0.241</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.243</p>

	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.244 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.248 การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 0.233 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.245 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.240 <u>W3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ 0.238</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.244 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.245 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.243 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.241 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.237 <u>W3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 0.234</u> ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.239 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.243 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.245 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.241 W4.ด้านการพัฒนาสื่อ 0.233 <u>W4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ 0.234</u> การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 0.231 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 0.233 ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.244 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.236 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.241 <u>W4.2 การคัดเลือก จัดหา สื่อ 0.233</u> ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 0.238 ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 0.237 การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 0.235 การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 0.241</p>
<p>โอกาส O1 ด้านเทคโนโลยี 0.228 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.223 ด้านการจัดการเรียนการสอน 0.224 ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.225 ด้านการวัดและประเมินผล 0.240</p>	<p>SO S1O1 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ เอื้อต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ 1.1 การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>	<p>WO W1O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร 1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p>

	<p>2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>S2O1 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>S3O1 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>S4O1 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 	<p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล <p>W2O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>W3O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล
--	---	--

	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>W4O1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
<p>O2 ด้านสภาพสังคม 0.248 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.239 ด้านการจัดการเรียนการสอน 0.243</p>	<p>S1O2 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ เอื้อต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ</p> <p>1.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 	<p>W1O2 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก

<p>ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.251</p>	<p>2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>S2O2 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>S3O2 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>S4O2 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและกรจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>	<p>ดิจิทัล</p> <p>3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>W2O2 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>W3O2 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก</p>
-----------------------------------	---	---

	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ดิจิทัล</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>W4O2 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
--	--	---

ภาวะคุกคาม	ST	WT
<p>T1 <u>ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ 0.280</u></p> <p>ด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p>0.285</p> <p>ด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>0.285</p> <p>ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.278</p> <p>ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>0.274</p>	<p>S1T1 ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ</p> <p>1.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>S2T1 ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>S3T1 ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>S4T1 ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อ</p>	<p>W1T1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล <p>W2T1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล

	<p>ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>W3T1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>W4T1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ
--	--	---

		<p>ทำงาน</p> <p>5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
<p>T2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ</p> <p>0.271</p> <p>ด้านการพัฒนาหลักสูตร 0.279</p> <p>ด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>0.270</p> <p>ด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p>0.267</p> <p>ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>0.265</p>	<p>S1T2 ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะ</p> <p>คุณภาพต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ</p> <p>1.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>S2T2 ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะ</p> <p>คุณภาพต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>S3T2 ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะ</p> <p>คุณภาพต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p>	<p>W1T2 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะ</p> <p>คุณภาพต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล <p>W2T2 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะ</p> <p>คุณภาพต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล

	<p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>S4T2 ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 	<ol style="list-style-type: none"> 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>W3T2 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>W4T2 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม</p>
--	---	---

		<p>และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
<p>T3 ด้านสภาพสังคม 0.248 ด้านการวัดและประเมินผล 0.258</p>	<p>S1T3 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ</p> <p>1.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>S2T3 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 	<p>W1T3 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน <p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลก ดิจิทัล <p>W2T3 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p>

	<p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>S3T3 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>S4T3 ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>	<p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>W3T3 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อ</p>
--	--	--

		<p>เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>W4T3 ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะ คุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
--	--	---

จากตารางที่ 33 ผลการ SWOT Analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา นำสู่การวิเคราะห์ TOWS Matrix ในตารางที่ 34 เริ่มต้นจากการวิเคราะห์การพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สูงที่สุด ถือเป็นลำดับความต้องการจำเป็นอันดับหนึ่งของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และวิเคราะห์เรียงตามลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
 อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
<p>การพัฒนาหลักสูตร</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1.ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>
	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1.ปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนาหลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและการจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การพัฒนา หลักสูตร</p> <p>4.1 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>4.2 การประเมินหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO)</p> <p>1.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.3 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>1.4 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.3 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>1.4 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1.ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.3 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>1.4 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนา หลักสูตร</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>1.1 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>1.2 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล <p>3.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>1.3 การประเมินหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>1.4 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล

จากตารางที่ 34 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 6 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 9 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 22 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 33 ข้อ

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา	 การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
การวัดและประเมินผล	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2. ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล
	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล</p> <p>3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2. ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การวัดและ</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>ประเมินผล 3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>3.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การวัดและประเมินผล 3.1 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล
	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) 1.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการวัดและประเมินผล 2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>2.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการวัดและประเมินผล 2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1. ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการ วัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>2.ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล</p> <p>2.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 6) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 7) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>2.2 การนำผลการประเมินไปใช้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล

การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล

จากตารางที่ 35 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 4 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 6 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 24 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 36 ข้อ

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
การจัดการเรียนการสอน	จุดแข็ง - โอกาส (SO) 1. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน 2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน</p> <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็ง การจัดการเรียน การสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน
	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1.ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การจัดการ</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>เรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>3.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็ง การจัดการเรียนการสอน</p> <p>2.1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 2) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน <p>2.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน
	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>1.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2. ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>3.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p> <p>2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p> <p>3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1.ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล <p>2.ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 4) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียน เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 6) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p> <p>3.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 5) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล</p> <p>3.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้าน</p> <p>1) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 2) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 3) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 4) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล</p>

จากตารางที่ 36 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 12 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 18 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 45 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 30 ข้อ

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
<p>การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p>	<p>จุดแข็ง – โอกาส (SO) 1.ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ 1.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p>

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ</p> <p>1.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1.ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>1.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>2.ปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p>

การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	<p>1.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล <p>3.ปัจจัยทางด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>1.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 2) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล 3) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล <p>1.2 การประเมินผลการใช้สื่อ จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล 2) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <p>1.ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล

<p>การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา</p>	<p>การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT</p>
	<p>2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4.2 การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p>
	<p>จุดอ่อน – ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1.ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p> <p>4.2 การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <p>1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล</p>

การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	<p>4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล</p> <p>2.ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล <p>3.ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p> <p>4.1 การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 2) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน 5) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล <p>4.2 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล 2) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 3) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล 4) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล

จากตารางที่ 37 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง

ดิจิทัล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 10 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 15 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 18 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 27 ข้อ

จากผลตารางที่ 34-37 นำข้อมูลที่ได้ดำเนินการจัดเรียงผลจากการวิเคราะห์ TOWS Matrix รูปแบบการจับคู่จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ระหว่างสภาพแวดล้อมภายใน คือ การบริหารวิชาการ 4 ด้าน และสภาพแวดล้อมภายนอก คือ PEST ดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 สรุปผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

	ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยทางด้านสังคม	ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี
1.การพัฒนาหลักสูตร	WT	WT	WO	WO
1.1 การวางแผนและจัดทำหลักสูตร	ST	ST	SO	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WT	WO
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	SO	SO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WO	WT	WT	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
1.2 การประเมินหลักสูตร	WT	WT	WO	WO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WT	WO
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	WO	WO	WO	WO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยทางด้านสังคม	ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WO	WT	WT	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
2.การจัดการเรียนการสอน	WT	WT	WO	WO
2.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	WT	WT	WO	WO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WO	WT
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	SO	SO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	WO	WO	WO	WO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WT	WO	WO	WO
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้	ST	ST	SO	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WO	WT
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	SO	SO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WT	WO	WO	WO
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
2.3 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ST	ST	SO	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	ST	ST	SO	ST
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	SO	SO

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยทางด้านสังคม	ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WT	WO	WO	WO
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
3.การวัดและการประเมินผล	WT	WT	WT	WO
3.1 กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผล	WT	WT	WT	WO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	WO	WO	WT	WT
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	WO	WO	WO	WO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
3.2 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการ จัดการเรียนการสอน	ST	ST	ST	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	ST	ST
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยทางด้านสังคม	ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี
4.การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ST	ST	SO	SO
4.1 การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ST	ST	SO	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	SO	SO	SO	SO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WO	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WO	WT	WO	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
4.2 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ST	ST	SO	SO
1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	WO	WO	WO	WO
2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	WO	WO	WO	WO
3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	WT	WT	WO	WT
4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	WT	WT	WT	WT
5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	SO	SO	SO	SO
6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	WO	WT	WO	WT
7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	ST	ST	ST	ST

จากตารางที่ 38 การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด มี SO จำนวน 68 ข้อ ST จำนวน 24 ข้อ WO จำนวน 59 ข้อ WT จำนวน 159 ข้อ แบ่งตามการบริหารวิชาการ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร มี SO จำนวน 14 ข้อ ST จำนวน 2 ข้อ WO จำนวน 11 ข้อ WT จำนวน 40 ข้อ

ด้านการจัดการเรียนการสอน มี SO จำนวน 25 ข้อ ST จำนวน 7 ข้อ WO จำนวน 19 ข้อ WT จำนวน 49 ข้อ

ด้านการวัดและประเมินผล มี SO จำนวน 7 ข้อ ST จำนวน 5 ข้อ WO จำนวน 7 ข้อ WT จำนวน 48 ข้อ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มี SO จำนวน 22 ข้อ ST จำนวน 10 ข้อ WO จำนวน 13 ข้อ WT จำนวน 22 ข้อ

จากนั้น ได้นำผลจากตารางที่ 38 มาวิเคราะห์ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการจัด (ร่าง) กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด และมีความเป็นไปได้มากที่สุดในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โดยต้องการพัฒนากลยุทธ์ที่มีส่วนของจุดอ่อนของสภาพแวดล้อมภายใน และโอกาส ภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดในแต่ละด้าน และ ส่วนของจุดแข็งของสภาพแวดล้อมภายใน และโอกาส ภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด มาพัฒนากลยุทธ์ เพื่อขจัดจุดอ่อนและส่งเสริมจุดแข็ง โดยใช้สภาพแวดล้อมภายนอกเป็น ปัจจัยที่ช่วยให้พัฒนากลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ (ร่าง) กลยุทธ์ที่ต้องการนำไปพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน จำนวนทั้งสิ้น 4 กลยุทธ์ โดยการปรึกษาและปรับแก้ไขตาม คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.3.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก 4.3.1 มาร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ที่เชื่อมโยงกับค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพรวม การร่างกลยุทธ์ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้กลยุทธ์ขจัดจุดอ่อน และกลยุทธ์เสริมจุดแข็ง เนื่องจากว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน อาจทำให้จุดแข็งของการบริหารวิชาการตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา หากไม่ได้รับการเสริมสร้างอย่างต่อเนื่อง อาจจะทำให้จุดแข็งกลายเป็นจุดอ่อนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงร่างกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาทั้งกลยุทธ์ขจัดจุดอ่อน และกลยุทธ์เสริมจุดแข็ง เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างนักเรียนประถมศึกษาอย่างครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก โดยมีแนวทางการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลัก วิเคราะห์จากกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่า PNI_{modified}

กลยุทธ์รอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ช้อย่อยของการบริหารวิชาการในแต่ละด้านหลัก มาจัดทำโดยใช้ภาษาที่ลดทอนจากกลยุทธ์หลัก โดยเรียงลำดับตามค่า PNI_{modified}

วิธีดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1) สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

2) สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม และด้านเทคโนโลยี

3) การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม ตอนที่ 4 ในประเด็น การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1.ย าระดับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้อัจฉริยภาพทางดิจิทัล	1.1 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	1.1.1 จัดทำแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล โดยกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแนวทาง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางประเมินหลักสูตรสถานศึกษา
		1.1.2 จัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่ นักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล
		1.1.3 ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันระหว่าง

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาให้เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
	1.2 ปรับเปลี่ยน การวางแผนและจัดทำหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย เน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา โดยสรรหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาค ส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
		1.2.2 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของ ชาติ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ดิจิทัล แนวโน้มทักษะความสามารถที่สังคมและชุมชน ต้องการในอนาคต รวมถึง องค์ประกอบของความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานใน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
		1.2.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของการ เรียนรู้ คำนึงถึงพื้นฐานและศักยภาพของนักเรียนเป็น รายบุคคล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Outcome - based Education)
		1.2.4 กำหนดให้ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียน เป็นเป้าหมายหนึ่งของการจัดการศึกษาของ โรงเรียน และจัดทำตัวชี้วัดด้านความมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
		1.2.5 พัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ บูรณาการรายวิชา และจัดทำคำอธิบายรายวิชา เพื่อส่งเสริมให้จัดการ เรียนการสอนแก่นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้น การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
	1.3 เสริม จุด แข็ง การวางแผนและการจัดทำ หลักสูตร เพื่อเสริมสร้างให้ นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง	1.3.1 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของการ เรียนรู้ เน้นการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ได้ด้วย ตนเองผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Devices) อย่าง เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	ดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้
		1.3.2 สร้างความเข้าใจ ความตระหนัก ในเรื่องของการเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานในชีวิตประจำวัน รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม
		1.3.3 สร้างการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน โดยสร้างความร่วมมือ ระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก เพื่อระดมหาแนวคิด เทคนิค ของการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ เพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน
2.พลิกโฉม การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนา นักเรียนให้ม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัล	2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบาย/แนวทางการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลของนักเรียน ผ่านการบูรณาการเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ
		2.1.2 ออกแบบ และพัฒนา ระบบ การวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัลโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการตัวตนบนโลกออนไลน์ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในชีวิตประจำวันของนักเรียน
		2.1.3 จัดทำวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้อง

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		กับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เช่น แบบทดสอบวัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น
		2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนผ่านระบบออนไลน์
		2.1.5 พัฒนาวิธีการการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมินนักเรียน
		2.1.6 สร้างความเข้าใจกับครู เกี่ยวกับแนวทาง วิธีการ การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำวิธีการ และเครื่องมือไปใช้ในการประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
		2.1.7 สร้างความเข้าใจกับครู ผู้ปกครอง ให้เห็นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่นักเรียน และตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลนักเรียนร่วมกัน
		2.1.8 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียน
		2.1.9 ดำเนินการวัด และ ประเมินผล ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาทุกภาคเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา
		2.1.10 นิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
	2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมี	2.2.1 รายงานผลระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 2 ครั้ง ต่อ ภาคเรียน โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุงหารือกับครูและผู้ปกครองร่วมกัน เพื่อหาแนวทางให้นักเรียนสามารถสร้าง จัดการชื่อเสียงของตนเองในโลก

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	ออนไลน์ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ รวมทั้ง สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันของตนเองได้
		2.2.2 สนับสนุนให้นำผลการประเมิน ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียน การสอน และพัฒนาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพ ทาง ดิจิทัล โดย เน้น ใน ด้าน การ มี อัตลักษณ์ดิจิทัล
		2.2.3 จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเสริมสร้าง ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และ เสริมสร้างให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำ บนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้
2.3 ปรับแนวทางการนำผล การประเมินไปใช้ในการ พัฒนานักเรียนและการ จัดการเรียนการสอน เพื่อ เสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล		2.3.1 จัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของ โรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึก ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการ จัดการเรียนการสอน และสามารถใช้งานได้ทุกที่ ทุก เวลา
		2.3.2 กำหนดให้ครูร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียน การสอนของครู ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไป พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้นักเรียนสามารถ บริหารจัดการเวลาในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้อย่าง เหมาะสม ทราบถึงประโยชน์และอันตรายจากการใช้ งาน
		2.3.3 ติดตาม ประเมิน ระบบของการวัดและ ประเมินผล ปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินต่าง ๆ
3.พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์	3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ของนักเรียน ให้สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล
		3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน การเรียนรู้แบบโครงการ (Project – Based Learning)
		3.1.3 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้นักเรียนมีสมรรถนะที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน และตรงตามความต้องการของนักเรียน เป็นรายบุคคล
		3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจบ 1 ภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป
	3.2 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.2.1 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อต่อการใช้งานดิจิทัล และช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ วางระบบดิจิทัล ให้สามารถสอนบูรณาการ สอดแทรกความรู้ที่มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระ
		3.2.2 ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยี และนำข้อมูลมาอภิปราย สะท้อนคิด

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ภายในห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักค้นหา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล สามารถนำเสนอข้อมูล และเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้
		3.2.3 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือ สร้าง สถานการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินความน่าเชื่อถือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
		3.2.4 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้สื่อ Unplugged และ Plugged Coding เพื่อ ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ คิด ไตร่ตรอง รู้เท่าทัน และเข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อ แก้ไขปัญหาในโลกดิจิทัล
3.3 เสริมจุดแข็งการจัด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นให้ นักเรียน มี อัตลักษณ์ดิจิทัล		3.3.1 ส่งเสริมให้นักเรียนจัดทำบอร์ด มุมความรู้ ภายในโรงเรียน และสร้างสรรค์เนื้อหาผลงานต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภูมิ ปัญญาชาวบ้าน และความรู้รอบตัวของชุมชนที่อาศัย อยู่
		3.3.2 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกในการ สร้าง ระบบ นิ เว ศ ดิ จิ ต (Digital Learning Ecosystem) เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียน ครู ได้เรียนรู้ และ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ ใหม่
		3.3.3 ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อ เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้ นักเรียนได้แสดงตัวตนในโลกดิจิทัล บูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์เนื้อหา ผลงานจากเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบ ต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น กิจกรรม Digital Leader Day , กิจกรรม Digital Creator เป็นต้น
		3.3.4 สร้างโอกาสให้นักเรียนมีความสามารถในการ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารในโลกดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง และ สามารถนำข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น มาประยุกต์ใช้ ใน ชีวิตประจำวันได้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		3.3.5 ส รั ำ ง Virtual Classroom / Digital Classroom / Cyber space / Digital learning Space เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียนพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสม
	3.4 ป รั บ ร ู ป แ บ บ บ ั ะบ ั วนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	3.4.1 พัฒนาคู่มือที่มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนสามารถจัดการกับความเสี่ ยง ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้
		3.4.2 สนับสนุนจัดกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย สร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ นักเรียน (Learning Experience) โดยมีเป้าหมายของ การเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักของการสร้าง ประสบการณ์ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้ นักเรียนได้บูรณาการเนื้อหาสาระจากรายวิชา และ ประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติจริง
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY	3.4.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการหลาย ๆ วิชา โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ของนักเรียน เช่น การรู้จักการตั้งรหัสผ่าน และวิธี จัดการความเสี่ยง การใช้งานในที่สาธารณะ เป็นต้น
		3.4.4 สนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่มีความ หลากหลาย เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เช่น เทคนิคการจัดกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning Techniques) และ มุ่งเน้น ให้นักเรียนเป็นนักเรียนที่มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเชิง รุก (Active Learner)
		3.4.5 จัดกิจกรรมและสร้างการจัดการความรู้ในกลุ่ม ผู้บริหารและครู แบ่งปันความคิด ไอเดีย หาแนวทาง ออกแบบการสอนร่วมกัน เพื่อสร้างความตระหนักให้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		เกิดขึ้นแก่นักเรียน และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเรียนรู้วิธีรับมือกับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในโลกดิจิทัล
	3.5 เสริมจุดแข็งของกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.5.1 นิเทศ ติดตาม ครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล สามารถติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		3.5.2 พัฒนาครูผู้สอนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างหลากหลาย ในการเสริมสร้างความเข้าใจของนักเรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
		3.5.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ แบบ Collaborative Learning หรือ Interactive Learning และจัดการเรียนรู้แบบ 360 องศา โดยเน้นองค์ความรู้จากชุมชนสู่ชั้นเรียน
		3.5.4 แนะนำแนวทาง หรือการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ การใช้เวลาออนไลน์อย่างเหมาะสม ให้นักเรียนและผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน
		3.5.5 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตนเอง
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.1 สร้างระบบประเมินผล การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	4.1.1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูแลกเปลี่ยนผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อ และแนวทางการใช้สื่อในอนาคต
		4.1.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่เน้นให้นักเรียนสามารถจัดการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ความเสี่ยงและภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้
	4.2 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	4.2.1 ศึกษา ค้นคว้า ความต้องการของครูและนักเรียนในการใช้สื่อ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
		4.2.2 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษา (Digital Learning Platform) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหาความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้
		4.2.3 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในการระดม สื่อ ทรัพยากร และนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน
		4.2.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำ Podcast Youtube Channel ให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดิจิทัล และการดูแลนักเรียน
		4.2.5 สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านการเล่น เช่น การเล่นเกม เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปเสริมสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของการจัดการข้อมูล สิทธิการเข้าถึงการใช้งานที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
		4.2.6 ส่งเสริมให้ครูนำสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เข้ามาใช้ในกระบวนการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจจรรยาบรรณทางดิจิทัลของนักเรียน
		4.2.7 ส่งเสริมสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริม และเอื้อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในเรื่องความรู้ความเข้าใจจรรยาบรรณทางดิจิทัลผ่านแหล่งเรียนรู้ภายนอกได้
	4.3 เสริมจุดแข็ง การประเมินผลการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	4.3.1 ส่งเสริมประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น e-Portfolio การประเมินจากการปฏิบัติจริง การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น ผ่านช่องทางออนไลน์
		4.3.2 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียนจากการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
	4.4 เสริมจุดแข็ง การคัดเลือก จัดทำ สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	4.4.1 ส่งเสริมการจัดทำสื่อต้นแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นักเรียนใช้งานผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น จัดทำนิทานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการใช้งานในช่องทางออนไลน์ การประกวดผลงานของนักเรียนที่สร้างสรรค์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น
		4.4.2 ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ผ่านช่องทางออนไลน์
		4.4.3 ส่งเสริมให้ครูออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์แก่นักเรียน เช่น บอร์ดเกมออนไลน์ เป็นต้น โดยนำความรู้ในชั้นเรียน และความรู้รอบตัวประยุกต์ให้เข้ากับเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		4.4.4 ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์มากขึ้นและจัดการเรียนการสอนในระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น
		4.4.5 จัดอบรมครูให้มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนได้

4.3.3 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

ตารางที่ 40 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

กลุ่มที่	สถานภาพ / ความเกี่ยวข้อง	จำนวน
1	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและกลยุทธ์	4
2	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา	7
3	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านดิจิทัล	4
	รวม	15

จากตารางที่ 40 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 15 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาและกลยุทธ์ จำนวน 4 ท่าน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 7 ท่าน 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านดิจิทัล จำนวน 4 ท่าน

ตารางที่ 41 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
1.ยกระดับหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.87	0.35	มากที่สุด	4.40	0.51	มากที่สุด	
2.พลิกโฉมการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.27	0.70	มากที่สุด	3.67	0.82	มาก	
3.พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.27	0.70	มากที่สุด	3.93	0.80	มาก	
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.73	0.60	มากที่สุด	4.20	0.56	มากที่สุด	ชื่อกลยุทธ์ยังไม่เชิงรุกมากนัก แต่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าต้องนำไปปฏิบัติ

จากตารางที่ 41 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลัก ใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 พบว่า กลยุทธ์หลักที่ 1 ยกระดับหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.67$) กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) กลยุทธ์หลักที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$)

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ชื่อกลยุทธ์ยังไม่เชิงรุกมากนัก แต่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรมีการกำหนดเป็นกลยุทธ์หลักเพื่อนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

ตารางที่ 42 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รอง ใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ
โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
1.ยกระดับหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
1.1 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและจัดทำหลักสูตร มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	4.67	0.49	มากที่สุด	4.27	0.80	มากที่สุด	
1.2 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	4.47	0.64	มากที่สุด	4.00	0.76	มาก	
2.พลิกโฉมการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	4.33	0.62	มากที่สุด	3.73	0.59	มาก	
2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	4.27	0.80	มากที่สุด	3.93	0.46	มาก	
3.พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย	4.60	0.51	มากที่สุด	4.00	0.76	มาก	

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
มุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์							
3.2 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	4.53	0.52	มากที่สุด	4.07	0.80	มาก	
3.3 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	4.40	0.63	มากที่สุด	3.80	0.78	มาก	ควรจะต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น โดยอาจเพิ่มในวิธีดำเนินการ
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือกจัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	4.73	0.46	มากที่สุด	4.27	0.60	มากที่สุด	ควรเน้นให้ครูพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่สามารถทำได้ ด้วยตนเอง นอกเหนือจากการคัดเลือก เพื่อให้เหมาะสมกับชั้นเรียน
4.2 สร้างระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	4.33	0.72	มากที่สุด	3.87	0.52	มาก	สร้าง เป็นค่าที่ใช้ในวิธีดำเนินการ

จากตารางที่ 42 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รอง ใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 พบว่า

กลยุทธ์หลักที่ 1 กลยุทธ์รองที่ 1.1 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและจัดทำหลักสูตร มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัลในการทำงาน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$)

กลยุทธ์หลักที่ 2 กลยุทธ์รองที่ 2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.73$) กลยุทธ์รองที่ 2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$)

กลยุทธ์หลักที่ 3 กลยุทธ์รองที่ 3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$) กลยุทธ์รองที่ 3.2 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) กลยุทธ์รองที่ 3.3 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$)

กลยุทธ์หลักที่ 4 กลยุทธ์รองที่ 4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) กลยุทธ์รองที่ 4.2 สร้างระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.87$)

ตารางที่ 43 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
1.ยกระดับหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
1.1 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและจัดทำหลักสูตร มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการรู้สึทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน							
1.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยสรรหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สึทธิในโลกดิจิทัล	4.33	0.82	มากที่สุด	4.07	0.96	มาก	
1.1.2 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล แนวโน้มทักษะความสามารถที่สังคมและชุมชนต้องการในอนาคต รวมถึงองค์ประกอบของควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.47	0.64	มากที่สุด	4.00	0.85	มาก	
1.1.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของการเรียนรู้ คำนึงถึงพื้นฐานและศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล เน้นการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Devices) อย่างเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สึทธิในโลกดิจิทัล	4.80	0.41	มากที่สุด	4.33	0.72	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
(Outcome – based Education)							
1.1.4 กำหนดให้ควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน เป็นเป้าหมายหนึ่งของการจัดการศึกษาของโรงเรียน และจัดทำตัวชี้วัดด้านควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น	4.67	0.62	มากที่สุด	4.33	0.72	มากที่สุด	
1.1.5 พัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ บูรณาการรายวิชา และจัดทำคำอธิบายรายวิชา เพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	4.73	0.46	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด	
1.1.6 สร้างความเข้าใจ ความตระหนัก ในเรื่องของการเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ให้แก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อให้เห็นความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และการใช้งานในชีวิตประจำวัน รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.80	0.41	มากที่สุด	4.40	0.63	มากที่สุด	เกินขอบเขตกลยุทธ์รอง
1.2 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล							
1.2.1 จัดทำแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล โดยกำหนดให้	4.27	0.80	มากที่สุด	3.87	0.74	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแนวทาง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางประเมินหลักสูตรสถานศึกษา							
1.2.2 จัดให้มีแผนนิเทศ กำกับติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	4.47	0.74	มากที่สุด	4.13	0.83	มาก	ควรปรับแนวคิด เรื่องการนิเทศ เพราะการปฏิบัติงานผู้นิเทศจะขาดความรู้ความเข้าใจ ควรให้ความสำคัญกับระบบ PLC เข้ามาช่วย
1.2.3 ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันระหว่าง ผู้อำนวยการโรงเรียนครู และผู้ปกครอง แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.40	0.91	มากที่สุด	3.93	0.70	มาก	ต้องเตรียมความรู้ และประสบการณ์ ให้แก่ผู้บริหาร ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง
2.พลิกโฉมการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล							
2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลของนักเรียน ผ่านการบูรณา	4.07	0.80	มาก	4.00	0.76	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
การเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ							
2.1.2 ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัลโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการตัวตนบนโลกออนไลน์ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในชีวิตประจำวันของนักเรียน	4.13	0.74	มาก	3.67	0.72	มาก	ต้องมีการพัฒนาความรู้ด้านการประเมินด้านนี้ อีกมาก
2.1.3 พัฒนาวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัดระดับความม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น	4.07	0.80	มาก	3.60	0.74	มาก	
2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี	4.47	0.64	มากที่สุด	4.07	0.70	มาก	
2.1.5 สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการ การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำวิธีการ และเครื่องมือไปใช้ในการประเมินผลความม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน	4.40	0.63	มากที่สุด	3.93	0.70	มาก	เกินขอบเขตกลยุทธ์รอง
2.1.6 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายให้นักเรียนใช้เทคโนโลยี	4.47	0.64	มากที่สุด	4.13	0.64	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
สร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียน การสอน การส่งงาน และติดต่อ ครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อ ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลให้แก่ักเรียน							
2.1.7 ดำเนินการวัดและประเมินผล ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษาทุกภาคเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความ มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ทุกปีการศึกษา	4.13	0.83	มาก	3.87	0.83	มาก	
2.1.8 นิเทศ ติดตามความก้าวหน้า ของการวัดและประเมินผลอย่าง สม่าเสมอ	4.40	0.74	มากที่สุด	3.87	0.92	มาก	
2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้ นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน							
2.2.1 รายงานผลระดับความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของผู้เรียน อย่างสม่ำเสมอ 2 ครั้ง ต่อ ภาคเรียน โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควร ปรับปรุง ทหารือระหว่างครู และ ผู้ปกครองร่วมกัน เพื่อหาแนวทางให้ นักเรียนสามารถสร้าง จัดการชื่อเสียง ของตนเองในโลกออนไลน์ รับผิดชอบ ต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ รวมทั้ง สามารถบูรณาการเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันของ ตนเองได้	4.13	0.83	มาก	3.87	0.64	มาก	ควรสอดคล้องกับ วงรอบการทำวิจัยในชั้น เรียน เพื่อไม่ให้เกิด ความซ้ำซ้อนใน วิธีดำเนินการ และจะ ได้นำผลการวิจัยมาใช้ ในการรายงานผลระดับ ความมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนได้
2.2.2 สนับสนุนให้นำผลการประเมิน ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการ ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา	4.07	0.80	มาก	3.73	0.80	มาก	ไม่ควรใช้คำว่า สนับสนุน เพราะ สนับสนุนใช้สำหรับ

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
หลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นในด้านการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล							กลยุทธ์
2.2.3 จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้	4.53	0.74	มากที่สุด	3.67	0.82	มาก	ควรพิจารณาในมิติของการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน หรือ Lesson Study
2.2.4 จัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และสามารถใช้งานได้ทุกที่ ทุกเวลา	4.67	0.49	มากที่สุด	3.93	0.80	มาก	
2.2.5 กำหนดให้ครูร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ทราบถึงประโยชน์และอันตรายจากการใช้งาน	4.67	0.49	มากที่สุด	3.93	0.59	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
2.2.6 ติดตาม ประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เอื้อและอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินต่าง ๆ	4.53	0.64	มากที่สุด	3.93	0.59	มาก	
3. พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์							
3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด ในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ของนักเรียน ให้สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล	4.47	0.74	มากที่สุด	4.13	0.83	มาก	
3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project – Based Learning)	4.73	0.59	มากที่สุด	4.27	0.70	มากที่สุด	
3.1.3 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้นักเรียนมีสมรรถนะที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน และตรงตามความต้องการของนักเรียนเป็น	4.40	0.83	มากที่สุด	3.93	0.59	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
รายบุคคล							
3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจบ 1 ภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	4.67	0.82	มากที่สุด	4.33	0.62	มากที่สุด	
3.2 ผลักดันการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล							
3.2.1 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน ภายใน โรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อต่อการใช้งานดิจิทัล และช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ วางระบบดิจิทัล ให้สามารถจัดการเรียนการสอนบูรณาการ สอดแทรกความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระ	4.67	0.49	มากที่สุด	3.93	0.88	มาก	
3.2.2 ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ภายในห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยี และนำข้อมูลมาอภิปราย สะท้อนคิดภายในห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักค้นหา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล สามารถนำเสนอข้อมูล และเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้	4.53	0.52	มากที่สุด	3.80	0.68	มาก	ให้เน้นสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนด้วย โดยสอดแทรกผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และอาจเพิ่มแนวทางหรือมาตรการที่จะสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองในการสนับสนุน กำกับดูแลผู้เรียนให้ใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าหาข้อมูล
3.2.3 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือ สร้างสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมิน ความน่าเชื่อถือจาก	4.67	0.49	มากที่สุด	4.00	0.76	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล							
3.2.4 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้สื่อ Unplugged และ Plugged Coding เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ คิดไตร่ตรอง รู้เท่าทัน และเข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาในโลกดิจิทัล	4.47	0.64	มากที่สุด	3.87	0.74	มาก	
3.2.5 ส่งเสริมให้นักเรียนจัดทำบอร์ดมุมความรู้ ภายในโรงเรียน และสร้างสรรค์เนื้อหาผลงานต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านและความรู้รอบตัวของชุมชนที่อาศัยอยู่	4.20	0.86	มากที่สุด	4.27	0.88	มากที่สุด	นอกจากจัดบอร์ด ควรเพิ่ม เพจ บล็อก หรือ QR Code ติดภายในโรงเรียน เพื่อให้สามารถบันทึกความรู้เก็บไว้ส่วนตัวได้ด้วย คำว่าส่งเสริม ก็เป็นจัดทำบอร์ด...
3.2.6 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกในการสร้างระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Learning Ecosystem) เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียน ครูได้เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	4.53	0.83	มากที่สุด	4.07	0.80	มาก	ไม่ชัดเจนว่าใครต้องทำอย่างไร
3.2.7 ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงตัวตนในโลกดิจิทัล บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์เนื้อหาผลงานจากเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก	4.53	0.64	มากที่สุด	4.13	0.83	มาก	ส่งเสริม ก็เป็นจัดกิจกรรม.....

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
ออนไลน์ เช่น กิจกรรม Digital Leader Day กิจกรรม Digital Creator เป็นต้น							
3.2.8 สร้าง Digital Learning Space เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลตามความสนใจของแต่ละบุคคล และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียน	4.53	0.52	มากที่สุด	4.00	0.76	มาก	ควรเน้น Digital Learning Space เพื่อการเรียนรู้ให้เพิ่มมากขึ้น
3.3 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล							
3.3.1 พัฒนาคู่มือที่มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถจัดการกับความเสี่ยง ภัยคุกคาม และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้	4.67	0.62	มากที่สุด	4.13	0.74	มาก	เกินขอบเขตกลยุทธ์รอง
3.3.2 สนับสนุนจัดกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่นักเรียน (Learning Experience) โดยมีเป้าหมายของการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักของการสร้างประสบการณ์ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้นักเรียนได้บูรณาการเนื้อหาสาระจากรายวิชา และ	4.67	0.62	มากที่สุด	4.20	0.68	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
ประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติจริง							
3.3.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการหลาย ๆ วิชาโดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น การรู้จักการตั้งรหัสผ่าน และวิธีการจัดการความเสี่ยง การใช้งานในที่สาธารณะ เป็นต้น	4.60	0.63	มากที่สุด	4.07	0.96	มาก	
3.3.4 สนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เช่น เทคนิคการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning Techniques) และ มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นนักเรียนที่มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเชิงรุก (Active Learner)	4.67	0.62	มากที่สุด	4.07	0.80	มาก	
3.3.5 จัดกิจกรรมและสร้างการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยสร้างความร่วมมือ ระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก แบ่งปันและระดมความคิด ไอเดียหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใหม่ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานและเรียนรู้วิธีรับมือกับความเสี่ยงใหม่ ๆ ในโลกดิจิทัล	4.67	0.62	มากที่สุด	3.93	0.46	มาก	
3.3.6 นิเทศ ติดตาม ครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้	4.47	0.64	มากที่สุด	4.00	0.54	มาก	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลสามารถติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ							
3.3.7 จัดกระบวนการเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น Collaborative Learning , Interactive Learning เป็นต้น ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเน้นการนำองค์ความรู้จากชุมชนสู่ชั้นเรียน	4.67	0.62	มากที่สุด	4.13	0.64	มาก	
3.3.8 แนะนำแนวทาง หรือการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ การใช้เวลาออนไลน์อย่างพอเหมาะ ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน	4.73	0.59	มากที่สุด	4.13	0.74	มาก	
3.3.9 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตนเอง	4.73	0.46	มากที่สุด	4.20	0.68	มากที่สุด	
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน							
4.1.1 ศึกษา คำนคว้า ความต้องการของครูและนักเรียนในการใช้สื่อพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.87	0.35	มากที่สุด	4.33	0.82	มากที่สุด	
4.1.2 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษา (Digital Learning Platform) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา โดย	4.73	0.46	มากที่สุด	4.27	0.70	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
สอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหาความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้							
4.1.3 สร้างความร่วมมือกับภาคีรัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในการระดม สื่อ ทรัพยากร นวัตกรรมทางการศึกษา และสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	4.87	0.35	มากที่สุด	3.80	0.68	มาก	
4.1.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำ Podcast YouTube Channel ให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดิจิทัล และการดูแลนักเรียน	4.33	0.72	มากที่สุด	3.80	0.56	มาก	เปลี่ยนจากคำว่าสนับสนุนเป็น จัดทำ....
4.1.5 สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านการเล่น เช่น การเล่นเกม เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปเสริมสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของการจัดการข้อมูล สิทธิการเข้าถึง การใช้งานที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	4.47	0.74	มากที่สุด	3.93	0.70	มาก	ควรมีวิธีดำเนินการที่สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียนด้วย เพื่อให้เกิดการนำความรู้ไปปฏิบัติ
4.1.6 ส่งเสริมให้ครูนำสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เข้ามาใช้ในการบวนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน	4.53	0.74	มากที่สุด	4.20	0.78	มากที่สุด	ส่งเสริมไม่ใช่คำที่ใช้ในวิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
4.1.7 ส่งเสริมการจัดทำสื่อต้นแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นักเรียนใช้งานผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น จัดทำนิทานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการใช้งานในช่องทางออนไลน์ การประกวดผลงานของนักเรียนที่สร้างสรรค์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น	4.60	0.63	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด	ส่งเสริมไม่ใช้คำที่ใช้ในวิธีดำเนินการ
4.1.8 ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ผ่านช่องทางออนไลน์	4.53	0.74	มากที่สุด	4.27	0.80	มากที่สุด	
4.1.9 ส่งเสริมให้ครูออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์แก่นักเรียน เช่น บอร์ดเกมออนไลน์ เป็นต้น โดยนำความรู้ในชั้นเรียน และความรู้รอบตัวประยุกต์ให้เข้ากับเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล	4.13	0.92	มาก	3.87	0.74	มาก	
4.1.10 พัฒนาคู่มือให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น	4.60	0.74	มากที่สุด	4.07	0.70	มาก	เกินขอบเขตกลยุทธ์
4.2 สร้างระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล							
4.2.1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดีข้อเสียของการใช้สื่อ และแนวทางการใช้สื่อในอนาคต	4.40	0.74	มากที่สุด	4.20	0.68	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ข้อเสนอแนะ
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	
4.2.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ที่เสริมสร้างควมมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่เน้นให้ นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยง และภัยคุกคาม การรักษาความ ปลอดภัยในโลกดิจิทัล และสามารถ ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้	4.53	0.74	มากที่สุด	4.07	0.70	มาก	
4.2.3 สนับสนุนให้ครูประเมินผลการ เรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่ สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น e-Portfolio การประเมินจากการ ปฏิบัติจริง การประเมินตนเอง และ การประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น	4.27	0.88	มากที่สุด	4.00	0.76	มาก	สนับสนุนไม่ใช้คำที่ใช้ ในวิธีดำเนินการ
4.2.4 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียน จากการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีในการจัดการเรียน การสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียน ในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เกิดการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ พัฒนาการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ให้นำมาใช้ในการ จัดการเรียน การสอนอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.67	0.62	มากที่สุด	4.07	0.46	มาก	

จากตารางที่ 43 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์ การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 1) ใน 58 วิธีดำเนินการ พบว่า

ผลการประเมินความเหมาะสมของวิธีดำเนินการอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.07 – 4.87

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 3.60 – 4.53

ข้อเสนอแนะ วิธีดำเนินการบางข้อ ข้ำซ้อนกัน ทำให้เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูผู้สอน ควร ปรับให้กระชับมากขึ้น และให้นำปัจจัยภายนอกมาใส่ในวิธีดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้าง กลยุทธ์

นำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ปรับ พัฒนาและร่วมปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำไปสู่ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ต่อไป

(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2

จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้นำมาปรับปรุงทั้งในส่วนของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 1 เพื่อนำมาร่างเป็นกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ตามข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 44 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1.ยกระดับหลักสูตร เพื่อ พัฒ นานัก เรียนให้มี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล	1.1 ปรับเปลี่ยนการ วางแผนและจัดทำ หลักสูตร มุ่งเสริมสร้างให้ นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล โดยเน้นการรู้สึทธิ ในโลกดิจิทัล และการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงาน	1.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยสรรหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริม ให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้ นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สึทธิใน โลกดิจิทัล
		1.1.2 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของ ชาติ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ดิจิทัล แนวโน้มทักษะความสามารถที่สังคมและชุมชน ต้องการในอนาคต รวมถึง องค์ประกอบของความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานใน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
		1.1.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของการเรียนรู้ คำนึงถึงพื้นฐานและศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล เน้นการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Devices) อย่างเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Outcome – based Education)
		1.1.4 กำหนดให้มีความม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน เป็นเป้าหมายหนึ่งของการจัดการศึกษาของโรงเรียน และจัดทำตัวชี้วัดด้านความม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
		1.1.5 พัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ บูรณาการรายวิชา และจัดทำคำอธิบายรายวิชา เพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และรู้สิทธิในโลกดิจิทัล
	1.2 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	1.2.1 จัดทำแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล โดยกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแนวทาง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางประเมินหลักสูตรสถานศึกษา
		1.2.2 จัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่ นักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล
		1.2.3 ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันระหว่างผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความมี

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p>
<p>2.เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล</p>	<p>2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล</p>	<p>2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลของนักเรียน ผ่านการบูรณาการเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ</p>
		<p>2.1.2 ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัลโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการตัวตนบนโลกออนไลน์ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในชีวิตประจำวันของนักเรียน</p>
		<p>2.1.3 พัฒนาวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น</p>
		<p>2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี</p>
		<p>2.1.5 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่นักเรียน</p>
		<p>2.1.6 ดำเนินการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาทุกภาคเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัด</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา
		2.1.7 นิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
	2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	2.2.1 รายงานผลระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 2 ครั้ง ต่อ ภาคเรียน โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุง ทหารือระหว่างครูและผู้ปกครองร่วมกัน เพื่อหาแนวทางให้นักเรียนสามารถสร้าง จัดการชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ รวมทั้งสามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันของตนเองได้
		2.2.2 รายงานผลการประเมินความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นในด้านการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล
		2.2.3 กำหนดให้ครูพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้
		2.2.4 จัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่างๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และสามารถใช้งานได้ทุกที่ ทุกเวลา
		2.2.5 กำหนดให้ครูร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมี

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ทราบถึงประโยชน์และอันตรายจากการใช้งาน</p>
		<p>2.2.6 ติดตาม ประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินต่าง ๆ</p>
<p>3.พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล</p>	<p>3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์</p>	<p>3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ของนักเรียน ให้สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล</p>
		<p>3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project – Based Learning)</p>
		<p>3.1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดแทรกความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเข้าไปในการจัดการเรียนสอน และสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน</p>
		<p>3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจบ 1 ภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป</p>
	<p>3.2 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และการมี</p>	<p>3.2.1 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อต่อการใช้งานดิจิทัล และช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ วางระบบดิจิทัล ให้สามารถจัดการเรียนการสอนบูรณาการ สอดแทรกความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	อัตลักษณ์ดิจิทัล	
		3.2.2 ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยี และนำข้อมูลมาอภิปราย สะท้อนคิดภายในห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักค้นหา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล สามารถนำเสนอข้อมูล และเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้
		3.2.3 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือ สร้างสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินความน่าเชื่อถือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
		3.2.4 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้สื่อ Unplugged และ Plugged Coding เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ คิดไตร่ตรอง รู้เท่าทัน และเข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาในโลกดิจิทัล
		3.2.5 จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ภายในโรงเรียน และสร้างสรรค์เนื้อหาผลงานต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน และความรู้รอบตัวของชุมชนที่อาศัยอยู่
		3.2.6 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกในการสร้างระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Learning Ecosystem) เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียน ครู ได้เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
		3.2.7 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงตัวตนในโลกดิจิทัล บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์เนื้อหาผลงานจากเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น กิจกรรม Digital Leader Day กิจกรรม Digital Creator เป็นต้น
		3.2.8 สร้าง Digital Learning Space เพื่อส่งเสริมให้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลตามความสนใจของแต่ละบุคคล และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียน</p>
	<p>3.3 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล</p>	<p>3.3.1 จัดกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ นักเรียน (Learning Experience) โดยมีเป้าหมายของการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักของการสร้างประสบการณ์ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้นักเรียนได้บูรณาการเนื้อหาสาระจากรายวิชา และประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติจริง</p>
		<p>3.3.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการหลาย ๆ วิชา โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น การรู้จักการตั้งรหัสผ่าน และวิธีจัดการความเสี่ยง การใช้งานในที่สาธารณะ เป็นต้น</p>
		<p>3.3.3 จัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหรือเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เช่น การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning) และ การจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบ Interactive เป็นต้น ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเน้นการนำองค์ความรู้จากชุมชนสู่ชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเชิงรุก (Active Learner)</p>
		<p>3.3.4 จัดกิจกรรมและสร้างการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยสร้างความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก แบ่งปันและระดมความคิด ไอเดีย หาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใหม่ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานและเรียนรู้วิธีรับมือกับความเสี่ยงใหม่ ๆ ในโลกดิจิทัล</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		3.3.5 นิเทศ ติดตาม ครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล สามารถติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		3.3.6 แนะนำแนวทาง หรือการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ การใช้เวลาออนไลน์อย่างเหมาะสม ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน
		3.3.7 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตนเอง
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัล	4.1 เพิ่มศักยภาพในการ คัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลก ดิจิทัล และการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	4.1.1 ศึกษา ค้นคว้า ความต้องการของครูและนักเรียน ในการใช้สื่อ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ใหม่ ๆ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัล
		4.1.2 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษา (Digital Learning Platform) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วย ตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้ เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหา ความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้
		4.1.3 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในการระดม สื่อ ทรัพยากรนวัตกรรมทางการศึกษา และสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัลของนักเรียนให้เพียงพอต่อการจัดการเรียน การสอน
		4.1.4 กำหนดให้ครูผู้สอนจัดทำ Podcast YouTube

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		Channel ให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดิจิทัล และการ ดูแลนักเรียน
		4.1.5 จัดหาทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านการเล่น เช่น การเล่นเกม เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถ นำไปเสริมสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของการ จัดการข้อมูล สิทธิการเข้าถึง การใช้งานที่ไม่ละเมิดสิทธิ ของผู้อื่น และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
		4.1.6 กำหนดให้ครูนำสถานการณ์ปัจจุบันหรือ กรณีศึกษา (Case Study) เข้ามาใช้ในกระบวนการ เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียน
		4.1.7 จัดทำสื่อต้นแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นักเรียนใช้งาน ผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น จัดทำนิทานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการใช้งานในช่องทางออนไลน์ การประกวดผลงาน ของนักเรียนที่สร้างสรรค์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น
		4.1.8 ออกแบบและจัดกิจกรรมให้ครูและนักเรียน ร่วมกันสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาใน ท้องถิ่น ผ่านช่องทางออนไลน์
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY	4.1.9 กำหนดให้ครูออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ ออนไลน์แก่นักเรียน เช่น เกมออนไลน์ เป็นต้น โดยนำความรู้ในชั้นเรียน และความรู้รอบตัวประยุกต์ให้ เข้ากับเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านการใช้งาน อุปกรณ์ต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล
	4.2 เร่งพัฒนาระบบ ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นความปลอดภัยใน โลกดิจิทัล และการ ติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	4.2.1 จัดกิจกรรมให้ครูร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อ และ แนวทางการใช้สื่อในอนาคต

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		4.2.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่เน้นให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยงและภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้
		4.2.3 กำหนดให้ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น e-Portfolio การประเมินจากการปฏิบัติจริง การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น
		4.2.4 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียนจากการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาการคิด เลือ ก จั ด ท า สื่ อ น วิ ต ก ร ร ม ต่าง ๆ ให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 44 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 9 กลยุทธ์รอง และ 53 วิธีดำเนินการ

4.3.4 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 2)

จากผลวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับที่ 2 จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่าน มีข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งนำมาปรับแก้ไขและพัฒนาการเขียนกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

1. ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลัก

1.1) ผู้วิจัยเรียงกลยุทธ์หลักตามลำดับความต้องการจำเป็น ทำให้กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ใช้คำที่รุนแรงกว่ากลยุทธ์หลักที่ 1 และ 2 ควรใช้คำให้เหมาะสมกับลำดับความต้องการจำเป็นด้วย

1.2) ส่วนของภาษาที่ใช้ในกลยุทธ์หลักอื่น ๆ ใช้ได้ดีแล้วไม่จำเป็นต้องปรับหรือแก้ไข

2. ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รอง

2.1 ควรเรียงกลยุทธ์รองของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ตามลำดับความต้องการจำเป็น ให้นำด้านย่อยของการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดขึ้นก่อน

2.2 ควรพิจารณานำองค์ประกอบของควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 มาพิจารณาเขียนในกลยุทธ์รองเพิ่มเติมด้วย ไม่ควรนำมา เฉพาะ ลำดับที่ 1 เพียงลำดับเดียว เนื่องจากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมีค่าที่ใกล้เคียงกัน

2.3 ควรนำด้านย่อยของการบริหารวิชาการที่เป็นจุดแข็ง มาเขียนแยกเป็นกลยุทธ์รองเพิ่มอีกข้อ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการใช้คำของกลยุทธ์รอง

2.4 กลยุทธ์รองที่ 4.2 “เร่งพัฒนา” เป็นคำสำคัญ สำหรับการเขียนกลยุทธ์ที่ตอบสนองสภาพ WO แต่ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการ จึงควรเปลี่ยนคำให้เหมาะสม

3. ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการ

3.1 นำปัจจัยภายนอกมาใส่ในวิธีดำเนินการให้สอดคล้องกับกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รอง

3.2 การเขียนวิธีดำเนินการ ควรเขียนให้เป็นกระบวนการบริหาร เช่น กระบวนการ PIE หรือ PDCA ให้ครบทั้งกระบวนการ เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกันแต่กระบวนการ

3.3 ประโยคต่อท้ายในวิธีดำเนินการ ไม่จำเป็นต้องเขียนซ้ำอีก เพราะกลยุทธ์รองได้กล่าวถึงแล้ว เช่น โดยเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน เป็นต้น เป็นการซ้ำประโยค/พุ่มเพื่อย มีอยู่ในกลยุทธ์รองแล้ว เข้าใจได้ เช่นเดียวกับวิธีดำเนินการข้ออื่น ๆ

3.4 วิธีดำเนินการข้อที่ 1.1.2 ตัดคำว่า “กำหนดให้” ออก และวิธีดำเนินการข้อที่ 1.1.4 ตัดคำว่า “กำหนดให้.....โรงเรียนและ” ออก เพราะมีการกำหนดเรื่องนี้ไว้ในวิธีดำเนินการข้อที่ 1.1.3 แล้ว

3.5 เสนอให้สลับวิธีดำเนินการ ข้อ 1.1.5 กับ กลยุทธ์รอง ข้อ 1.1.4 ควรมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ก่อน ค่อยกำหนดตัวชี้วัดในข้อต่อมา

3.6 วิธีดำเนินการข้อที่ 2.1.1 ไม่ควรระบุว่า ผ่านการบูรณาการเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ ควรเขียนว่าบูรณาการให้สอดคล้องกับเนื้อหาในกลุ่มสาระต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

3.7 วิธีดำเนินการข้อที่ 3.3.1 / 3.3.2 ไม่ได้ระบุเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัย และการติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล ควรระบุให้ชัดเจนว่ามุ่งเน้นด้านไหน

3.8 วิธีดำเนินการข้อที่ 4.1.4 ไม่ควรกำหนดเฉพาะเจาะจงว่า ครูจะจัดทำเฉพาะ Podcast Youtube Channel แต่ควรเขียนในมุมมองกว้างและยกตัวอย่างเป็นแนวทางให้ครูสามารถผลิตสื่อผ่านช่องทางออนไลน์ได้อย่างอิสระและตามความถนัดของแต่ละบุคคล

3.9 วิธีดำเนินการข้อ 4.1.6 ควรนำกรณีศึกษาในเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนประถมศึกษา เพื่อนำมาเป็นการป้องกัน เตรียมตัว รับมือกับโลกดิจิทัล และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน รวมทั้งเข้าถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของนักเรียนประถมศึกษาได้อย่างแท้จริง

3.10 วิธีดำเนินการ ควรชัดเจน ไม่ควรใช้คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์มาเขียนเป็นวิธีดำเนินการ

4. ข้อเสนอแนะรายละเอียดอื่น ๆ

4.1 พัฒนาวิธีการเขียนกลยุทธ์ได้ดีขึ้นจาก (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

4.2 ให้พิจารณาว่าข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ เกินขอบเขตของการวิจัยหรือไม่ หากเกินขอบเขตให้นำไปเป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.3 ในส่วนของการเขียนวิธีดำเนินการ ควรใช้คำในนิยามศัพท์มาใช้ให้ครอบคลุมในการกำหนดวิธีการ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ต้องเริ่มจากนโยบายของผู้บริหาร เปลี่ยนมุมมองของครู และพัฒนาครูในการดำเนินการในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และประเมินผล ให้ความรู้ จัดหาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การสร้างความร่วมมือต่าง ๆ

นำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ (ฉบับที่ 2) จากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงพัฒนา และร่วมปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำสู่ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ (ฉบับสมบูรณ์) ต่อไป

4.3.5 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 45 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ฉบับสมบูรณ์

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. พลิกโฉมหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	1.1 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	1.1.1 จัดทำแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความปลอดภัยและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ผ่านระบบออนไลน์ โดยกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแนวทาง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางประเมินหลักสูตรสถานศึกษา
		1.1.2 จัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยง ภัยคุกคาม สามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล รวมทั้งสามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
		1.1.3 ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันระหว่าง ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง ผ่านระบบออนไลน์ โดยการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโดยเน้นความปลอดภัยและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลแก่นักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
	1.2 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและ	1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	จัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สึทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	สถานศึกษา โดยสรรหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้สึทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล
		1.2.2 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล แนวโน้มทักษะความสามารถที่สังคมและชุมชนต้องการในอนาคต รวมถึง องค์ประกอบของควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการรู้สึทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล
		1.2.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งให้ควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเป็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Outcome – based Education) คำนึงถึงพื้นฐานและศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล เน้นการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Devices) อย่างเหมาะสม และครอบคลุมให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล เข้าใจกฎหมาย สิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูล เข้าใจเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และจัดการความเสี่ยงทั้งของตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล
	1.3 ส่งเสริมการวางแผนและจัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน	1.3.1 พัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ บูรณาการรายวิชา และจัดทำคำอธิบายรายวิชาเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความสามารถในการจัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล การใช้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		1.3.2 จัดทำตัวชี้วัดด้านความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยระดมความคิดเห็นจากผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญ และชุมชน
2.เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้ม้อัจฉริยภาพทางดิจิทัล	2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลนักเรียนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียนโดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ผ่านการบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระต่าง ๆ
		2.1.2 ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง โดยการใช้เทคโนโลยี (Authentic Assessment) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัล
		2.1.3 พัฒนารูปแบบวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น
		2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี รวมถึงนิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพของนักเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		อย่างสม่ำเสมอ
		2.1.5 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายโดยให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์
		2.1.6 ดำเนินการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยเน้นการจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองและรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา
	2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา นักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	2.2.1 รายงานผลการประเมินความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุง ทหารือระหว่างครู และผู้ปกครอง ร่วมกัน
		2.2.2 กำหนดให้ครูพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนโดยเน้นจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองและรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
	2.3 เพิ่มแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา นักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างความมี	2.3.1 จัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	และสามารถใช้งานได้ทุกที่ ทุกเวลา
		2.3.2 กำหนดให้ครูร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลได้อย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม และสามารถติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		2.3.3 ติดตาม ประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินต่าง ๆ
3. ยกระดับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล
		3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project – Based

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		Learning)
		3.1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดแทรกให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนสอน และสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน
		3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป
	3.2 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	3.2.1 วางแผนการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผ่านการสร้างความร่วมมือจากชุมชน
		3.2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้อย่างหลากหลายผ่านการใช้เทคโนโลยี สร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้นักเรียน (Learning Experience) โดยมีเป้าหมายของการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักของการสร้างประสบการณ์ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้นักเรียนได้บูรณาการเนื้อหาสาระจากรายวิชา และประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติจริง เพื่อให้ นักเรียนมีให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
		3.2.3 นิเทศ ติดตาม ครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีความปลอดภัยและมีอัตลักษณ์บนโลกดิจิทัล
		3.2.4 แนะนำแนวทาง หรือการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเองช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
		3.2.5 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตนเอง
3.3 ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน		3.3.1 วางแผนและออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน
		3.3.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการหลาย ๆ วิชาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยี
		3.3.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบหรือเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เช่น การจัด

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning) และ การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ แบบ Interactive เป็นต้น ผ่านเทคโนโลยี ดิจิทัล โดยเน้นการนำองค์ความรู้จากชุมชน สู่ชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลเชิงรุก (Active Learner)</p>
		<p>3.3.4 จัดกิจกรรมและสร้างการจัดการ ความรู้ (Knowledge Management) โดย สร้างความร่วมมือ ระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก แบ่งปันและระดมความคิด ไอเดีย หา แนวทางในการจัดการเรียนการสอนใหม่ ร่วมกัน และเตรียมความพร้อมให้นักเรียน ติดต่อสื่อสารและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
		<p>3.3.5 ประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การประเมินผลร่วมกัน ผ่านการใช้ เทคโนโลยี เพื่อให้นักเรียนสามารถจัดการ ตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำใน โลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถ สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล</p>
		<p>3.3.6 พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถในไป ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ เน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถจัดการกับความ เสี่ยง ภัยคุกคาม และสามารถช่วยเหลือ ผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้</p>
	<p>3.4 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ ที่เสริมสร้าง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้น</p>	<p>3.4.1 วางแผน และ ออกแบบการจัด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล
		3.4.2 ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ครูผู้สอน มอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยี และนำข้อมูลมาอภิปรายสะท้อนคิดภายในห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักค้นหา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัลสามารถนำเสนอข้อมูล และเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้
		3.4.3 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือสร้างสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินความน่าเชื่อถือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง ในโลกดิจิทัล
		3.4.4 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้สื่อ Unplugged และ Plugged Coding เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ คิดไตร่ตรองรู้เท่าทัน และเข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาในโลกดิจิทัล
		3.4.5 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก ในการสร้างระบบนิเวศดิจิทัลเพื่อการศึกษา (Digital Learning Ecosystem) เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียน ครู ได้เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
		3.4.6 ประเมินการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และสามารถบริหารจัดการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธดำเนินการ
		อารมณ์ของตนเอง และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล
	3.5 ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	3.5.1 วางแผน และ ออกแบบการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตนและรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		3.5.2 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อต่อการใช้งานดิจิทัล และช่องทางออนไลน์ต่างๆ วางระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ให้สามารถจัดการเรียนการสอนบูรณาการ สอดแทรกความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระ
		3.5.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงตัวตนและติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์เนื้อหาผลงานจากเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น กิจกรรม Digital Leader Day กิจกรรม Digital Creator เป็นต้น
		3.5.4 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล (Digital Learning Space) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลตามความสนใจของแต่ละบุคคล และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียน
		3.5.5 จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ภายในโรงเรียน และสร้างสรรค์เนื้อหาผลงานต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเผยแพร่

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน และ ความรู้รอบตัวของชุมชนที่อาศัยอยู่
		3.5.6 ประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อนำไปพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลก ออนไลน์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคโนโลยี ดิจิทัล และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียน ให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	4.1.1 ศึกษา ค้นคว้า ความต้องการของครู และนักเรียนในการใช้สื่อ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ในเรื่องการรู้สิทธิและ ความปลอดภัยโลกดิจิทัล
		4.1.2 กำหนดให้ครูผู้สอนจัดทำสื่อออนไลน์ เช่น Podcast YouTube Channel เป็นต้น โดยให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับ ความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดิจิทัล และการ ปฏิบัติตนในโลกออนไลน์
		4.1.3 จัดหาทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านการเล่น เช่น การเล่นเกม เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปเสริมสร้างให้ นักเรียนมีความเข้าใจ ตระหนักเห็น ความสำคัญในเรื่องของการจัดการข้อมูล สิทธิการเข้าถึง การใช้งานที่ไม่ละเมิดสิทธิ ของผู้อื่น ไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และนำความรู้ ทักษะเหล่านี้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้
		4.1.4 กำหนดให้ครูนำสถานการณ์ปัจจุบัน หรือกรณีศึกษา (Case Study) เข้ามาใช้ใน กระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนตระหนัก

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		รู้สิทธิของตนเองในโลกดิจิทัลและสามารถสร้างความปลอดภัยในโลกดิจิทัลให้แก่ตนเองและผู้อื่น
	4.2 ส่งเสริมการคัดเลือก จัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	4.2.1 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษาของโรงเรียน (Digital Learning Platform) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลาผ่านการใช้เทคโนโลยี โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหาความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้
		4.2.2 สร้างความร่วมมือกับ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้ง ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในการระดม สื่อ ทรัพยากรนวัตกรรมทางการศึกษา และสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนบริหารจัดการเวลา เลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม และสามารถติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
		4.2.3 จัดทำสื่อต้นแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นักเรียนใช้งานผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น จัดทำนิทานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการใช้งานในช่องทางออนไลน์ การประกวดผลงานของนักเรียนที่สร้างสรรค์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น
		4.2.4 ออกแบบและจัดกิจกรรมให้ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ผ่านช่องทางออนไลน์
		4.2.5 กำหนดให้ครูออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์แก่นักเรียน เช่น บอร์ดเกมออนไลน์ เป็นต้น โดยนำความรู้ในชั้นเรียนและความรู้รอบตัวประยุกต์ให้เข้ากับเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	4.3 พัฒนาคุณภาพระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	4.3.1 กำหนดให้ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น e-Portfolio , การประเมินจากการปฏิบัติจริง ,การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น
		4.3.2 จัดกิจกรรมให้ครูร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยงและภัยคุกคามการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล สามารถช่วยเหลือผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลได้ โดยการระดมความคิดเห็น ข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อ และแนวทางการใช้สื่อในอนาคต
		4.3.3 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เน้นให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยงและภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล สามารถช่วยเหลือผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลได้
	4.4 ส่งเสริมระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	4.4.1 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียนจากการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ รู้สิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และนำผลการสะท้อนบทเรียนมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
		4.4.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เน้นให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารอย่างมี

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ประสิทธิภาพ และจัดการข้อมูลส่วนบุคคล เข้าใจสิทธิของตนเองและผู้อื่น บนโลก ดิจิทัล

จากตารางที่ 45 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง
ดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 14 กลยุทธ์รอง และ 60 วิธีดำเนินการ

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตาม แนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน

ภาพที่ 3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
ประถมศึกษา (Digital Leader Strategy)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล 2) ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประเมินกรอบแนวคิด และประชากรที่ศึกษา คือ โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 2,516 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมิน และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การจัดลำดับความ ต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร $PNI_{modified}$

สำหรับบทที่ 5 นำเสนอเกี่ยวกับการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 2 แนวคิด ดังนี้

1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2) กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) และการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)

5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

มีรายละเอียดขั้นตอนการสรุปผล ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สรุปได้ ดังนี้

1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.563$) โดยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.585$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.567$) ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.550$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.549$)

เมื่อพิจารณารายละเอียดรายด้าน สรุปได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.572$) รองลงมา คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.525$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.583$) รองลงมา คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.564$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.552$)

ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.559$) รองลงมา คือ กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.541$)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.595$) รองลงมา คือ การ

ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.574$)

2) สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.409$) โดยด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.422$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.413$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.401$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.400$)

เมื่อพิจารณารายละเอียดรายด้าน สรุปได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อ
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนและจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ
นักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.407$) รองลงมา คือ การประเมินหลักสูตรเพื่อ
เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.396$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัด
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{X} = 4.423$) รองลงมา คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.411$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำ
แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก
ที่สุด ($\bar{X} = 4.407$)

ด้านการวัดและประเมินผล รายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการ
ประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.403$) รองลงมา คือ กำหนดวิธีการและ
เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา
อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.397$)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รายข้อ ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง
อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.433$) รองลงมา คือ การ
ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.411$)

5.1.2.2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

1) สภาพปัจจุบัน วิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สภาพแวดล้อมที่มีค่าสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.635$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.549$) ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.470$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.459$) เมื่อพิจารณารายละเอียดรายด้าน สรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.484$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.421$) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.500$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.449$) ปัจจัยด้านสังคม พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.572$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.506$) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.663$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.579$)

2) สภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพแวดล้อมที่มีค่าสูงสุด คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.465$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.429$) ปัจจัยด้านสภาพสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.428$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.409$) เมื่อพิจารณารายละเอียดรายด้าน สรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.452$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.397$) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.429$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.381$) ปัจจัยด้านสังคม พบว่าการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.440$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.409$) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี พบว่า การบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.481$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.437$)

5.1.2.3 ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ในภาพรวม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับสูง เท่ากับ 0.237 โดย (1) การบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.239$, $PNI_{\text{modified}} = 0.237$) และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.233$)

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ สรุปได้ดังนี้ (1) การประเมินหลักสูตร มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.247$) รองลงมาคือ (2) กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล (3) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (5) การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน (6) การวางแผนและจัดทำหลักสูตร , การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ , การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ (7) การคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.233$)

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้ (1) การบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.252$) (2) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) (3) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) (4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$)

ในภาพรวม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

($PNI_{\text{modified}} = 0.280$) รองลงมา คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{\text{modified}} = 0.271$, $PNI_{\text{modified}} = 0.248$) ตามลำดับ และต่ำที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = 0.228$)

5.1.2.4 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

ในภาพรวมของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคามสรุปได้ดังนี้

จุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล และการจัดการเรียนการสอน

โอกาสของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทางเทคโนโลยี และปัจจัยสภาพสังคม และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา สรุปได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านสภาพสังคม พบว่าเป็นโอกาสในการบริหารวิชาการ 3 ด้าน เรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และ 2) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี พบว่า เป็นโอกาสในการบริหารวิชาการ 4 ด้าน เรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการวัดและประเมินผล

ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา สรุปได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ พบว่า เป็นภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการ 4 ด้าน เรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ พบว่า เป็นภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการ 4 ด้าน เรียงลำดับตามค่าดัชนีความ

ต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5.1.3 กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก เรียงตามลำดับค่า $PNI_{modified}$ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ที่เสริมสร้างความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัลและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ 1.1.1 จัดทำแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ นักเรียนมีความปลอดภัยและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ผ่านระบบออนไลน์ โดยกำหนดให้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแนวทาง และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแนวทางประเมินหลักสูตรสถานศึกษา 1.1.2 จัดให้มีแผนนิเทศ กำกับ ติดตาม การใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ สร้างให้กระบวนการนิเทศเป็นวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยง ภัยคุกคาม สามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล รวมทั้งสามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองและ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น 1.1.3 ประเมินหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกันระหว่าง ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และ ผู้ปกครอง ผ่านระบบออนไลน์ โดยการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโดยเน้น ความปลอดภัยและความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลแก่นักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์รองที่ 1.2 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและจัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างความ มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มี วิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ 1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยสรรหาผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียน รู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 1.2.2 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาของชาติ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล แนวโน้มทักษะความสามารถที่สังคมและชุมชนต้องการในอนาคต รวมถึง องค์ประกอบของความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการรู้ สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล 1.2.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งให้ความมี

อัจฉริยภาพทางดิจิทัลเป็นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Outcome – based Education) คำนึงถึงพื้นฐานและศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล เน้นการลงมือปฏิบัติ และการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Devices) อย่างเหมาะสม และครอบคลุมให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล เข้าใจกฎหมาย สิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูล เข้าใจเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และจัดการความเสี่ยงทั้งของตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์รองที่ 1.3 ส่งเสริมการวางแผนและจัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีวิธีดำเนินการ 2 วิธี ได้แก่ 1.3.1 พัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ บูรณาการรายวิชา และจัดทำคำอธิบายรายวิชา เพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความสามารถในการจัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และการทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1.3.2 จัดทำตัวชี้วัดด้านความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยระดมความคิดเห็นจากผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญ และชุมชน

กลยุทธ์หลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 6 วิธี ได้แก่ 2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลนักเรียนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียนโดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ผ่านการบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระต่าง ๆ 2.1.2 ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง โดยใช้เทคโนโลยี (Authentic Assessment) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัล 2.1.3 พัฒนารูปแบบวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น 2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี รวมถึงนิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2.1.5 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายโดยให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ 2.1.6 ดำเนินการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

โดยเน้นการจัดการตัวตนชื่อเสียงของตนเองและรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา

กลยุทธ์รองที่ 2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 2 วิธี ได้แก่ 2.2.1 รายงานผลการประเมินความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา โดยนำข้อดีข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุง หรือระหว่างครู และผู้ปกครองร่วมกัน 2.2.2 กำหนดให้ครูพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนโดยเน้นจัดการตัวตนชื่อเสียงของตนเองและรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ การสร้างสรรค์เนื้อหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์รองที่ 2.3 เพิ่มแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ 2.3.1 จัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และสามารถใช้งานได้ทุกที่ ทุกเวลา 2.3.2 กำหนดให้ครูร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของครู ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลได้อย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม และสามารถติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.3.3 ติดตาม ประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล ปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ผลการประเมินต่าง ๆ

กลยุทธ์หลักที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 4 วิธี ได้แก่ 3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อ

ในโลกดิจิทัล 3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project – Based Learning) 3.1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดแทรกให้นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนสอน และสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน 3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนต่อไป

กลยุทธ์รองที่ 3.2 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 5 วิธี ได้แก่ 3.2.1 วางแผนการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านการสร้างความร่วมมือจากชุมชน 3.2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ประยุกต์รูปแบบการเรียนรู้อย่างหลากหลายผ่านการใช้เทคโนโลยี สร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่นักเรียน (Learning Experience) โดยมีเป้าหมายของการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักของการสร้างประสบการณ์ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และส่งเสริมให้นักเรียนได้บูรณาการเนื้อหาสาระจากรายวิชา และประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนมีให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3.2.3 นิเทศ ติดตาม ครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีความปลอดภัยและมีอัตลักษณ์บนโลกดิจิทัล 3.2.4 แนะนำแนวทาง หรือการใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3.2.5 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตนเอง

กลยุทธ์รองที่ 3.3 ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน มีวิธีดำเนินการ 6 วิธี ได้แก่ 3.3.1 วางแผนและออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมืออย่าง

เหมาะสม และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3.3.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการหลาย ๆ วิชาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยี 3.3.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบหรือเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เช่น การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperation Learning) และ การจัดการเรียนรู้ออนไลน์แบบ Interactive เป็นต้น ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเน้นการนำองค์ความรู้จากชุมชนสู่ชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลเชิงรุก (Active Learner) 3.3.4 จัดกิจกรรมและสร้างการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยสร้างความร่วมมือ ระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก แบ่งปันและระดมความคิด ไอเดีย หาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใหม่ร่วมกัน และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนติดต่อสื่อสารและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3.3.5 ประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลร่วมกัน ผ่านการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตน มีความรับผิดชอบต่อการกระทำในโลกออนไลน์ จัดการความเสี่ยงของตนเอง ช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล และสามารถสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3.3.6 พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถจัดการกับความเสี่ยง ภัยคุกคาม และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้

กลยุทธ์รองที่ 3.4 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 6 วิธี ได้แก่ 3.4.1 วางแผนและออกแบบการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และสามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล 3.4.2 ปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ให้เป็นห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนค้นคว้าที่บ้าน โดยใช้เทคโนโลยี และนำข้อมูลมาอภิปราย สะท้อนคิดภายในห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักค้นหา วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล สามารถนำเสนอข้อมูล และเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้ 3.4.3 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือ สร้างสถานการณ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินความน่าเชื่อถือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง ในโลกดิจิทัล 3.4.4 สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้สื่อ Unplugged และ Plugged Coding เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ คิดไตร่ตรอง รู้เท่าทัน และเข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาในโลกดิจิทัล 3.4.5 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกในการสร้างระบบนิเวศดิจิทัลเพื่อการศึกษา (Digital Learning Ecosystem) เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียน ครู ได้

เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ 3.4.6 ประเมินการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และสามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์รองที่ 3.5 ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 6 วิธี ได้แก่ 3.5.1 วางแผนและออกแบบการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตนและรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3.5.2 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อต่อการใช้งานดิจิทัล และช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ วางระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ให้สามารถจัดการเรียนการสอนบูรณาการ สอดแทรกความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลในทุกกลุ่มสาระ 3.5.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเน้นให้นักเรียนได้แสดงตัวตนและติดต่อสื่อสารในโลกดิจิทัล บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์เนื้อหาผลงานจากเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น กิจกรรม Digital Leader Day , กิจกรรม Digital Creator เป็นต้น 3.5.4 สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล (Digital Learning Space) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลตามความสนใจของแต่ละบุคคล และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียน 3.5.5 จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ภายในโรงเรียน และสร้างสรรค์เนื้อหาผลงานต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน และความรู้รอบตัวของชุมชนที่อาศัยอยู่ 3.5.6 ประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อนำไปพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจัดการตัวตนและรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ สร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์หลักที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดหา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 4 วิธี ได้แก่ 4.1.1 ศึกษา ค้นคว้า ความต้องการของครู และนักเรียนในการใช้สื่อ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ในเรื่องการรู้สิทธิและความปลอดภัยโลกดิจิทัล 4.1.2 กำหนดให้ครูผู้สอนจัดทำสื่อออนไลน์ เช่น Podcast YouTube Channel เป็นต้น โดยให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดิจิทัล และการปฏิบัติตนในโลกออนไลน์ 4.1.3 จัดหาทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านการเล่น เช่น การ

เล่นบอร์ดเกม เป็นต้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปเสริมสร้างให้นักเรียนมีความเข้าใจ ตระหนักเห็น ความสำคัญในเรื่องของการจัดการข้อมูล สิทธิการเข้าถึง การใช้งานที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ไม่ ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา และนำความรู้ ทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 4.1.4 กำหนดให้ครู นำสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียน ตระหนัก รู้สิทธิของตนเองในโลกดิจิทัลและสามารถสร้างความปลอดภัยในโลกดิจิทัลให้แก่ตนเองและ ผู้อื่น

กลยุทธ์รองที่ 4.2 ส่งเสริมการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และ การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 5 วิธี ได้แก่ 4.2.1 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษา ของโรงเรียน (Digital Learning Platform) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลาผ่าน การใช้เทคโนโลยี โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหา ความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้ 4.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่าย ภายนอก ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในการระดม สื่อ ทรัพยากรนวัตกรรมทางการศึกษา และสรร หาแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนบริหารจัดการเวลา เลือกใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม และสามารถ ติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4.2.3 จัดทำสื่อต้นแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้นักเรียน ใช้งานผ่านอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น จัดทำนิทานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการใช้งานในช่องทางออนไลน์ การประกวดผลงานของนักเรียนที่สร้างสรรค์ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นต้น 4.2.4 ออกแบบและจัดกิจกรรมให้ ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาในท้องถิ่น ผ่านช่องทางออนไลน์ 4.2.5 กำหนดให้ครูออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์แก่นักเรียน เช่น บอร์ดเกมออนไลน์ เป็นต้น โดยนำความรู้ในชั้นเรียน และความรู้รอบตัวประยุกต์ให้เข้ากับเกมเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านการใช้ งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ในโลกดิจิทัล

กลยุทธ์รองที่ 4.3 พัฒนาคุณภาพระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ 4.3.1 กำหนดให้ครูประเมินผลการ เรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น e-Portfolio , การประเมินจากการ ปฏิบัติจริง ,การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น 4.3.2 จัดกิจกรรมให้ครูร่วมกัน แลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนสามารถ จัดการความเสี่ยงและภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล สามารถช่วยเหลือผู้อื่น และ รู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลได้ โดยการระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อ และแนวทางการใช้ สื่อในอนาคต 4.3.3 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เน้นให้

นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยงและภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล สามารถช่วยเหลือผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลได้

กลยุทธ์รองที่ 4.4 ส่งเสริมระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล มีวิธีดำเนินการ 2 วิธี ได้แก่ 4.4.1 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียนจากการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ รู้สิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และนำผลการสะท้อนบทเรียนมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ 4.4.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เน้นให้นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดการข้อมูลส่วนบุคคล เข้าใจสิทธิของตนเองและผู้อื่น บนโลกดิจิทัล

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิดในการศึกษา โดยเน้นหลักในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนที่เชื่อมโยงไปสู่การเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา แสดงให้เห็นว่าการบริหารวิชาการทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญที่จะส่งผลไปสู่การพัฒนาควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาทั้ง 7 องค์กรประกอบ จากผลการวิจัยมีประเด็นการอภิปราย 3 ประเด็น ดังนี้

5.2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

5.2.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมทุกองค์ประกอบ และสามารถนำไปเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียนประถมศึกษาได้ โดยศึกษาจากเอกสารขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนที่ได้จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการ เอกสารทางวิชาการต่าง ๆ และได้สังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่สอดคล้องและเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

แสดงให้เห็นว่า กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน ซึ่งประกอบไปด้วยการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนประถมศึกษา สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) (2559) ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ให้โรงเรียนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา โดยมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ จัดกิจกรรมเสริมทักษะพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลาย การวัดและประเมินผลในทุกระดับชั้นที่ทันสมัย ผลิตสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ ธรรมนูญ จันท์เจริญ (2562) ที่กล่าวว่าการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของมนุษย์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด ออกแบบ ผลิต พัฒนา ต่อยอด และนำเสนอสิ่งใหม่ที่มีคุณค่าและใช้ประโยชน์ได้จริงด้วยความรับผิดชอบ ผู้เรียนในยุคนี้จึงต้องมีคุณลักษณะสำคัญที่คิดเป็น ทำเป็น สร้างสรรค์ผลงานได้ ด้วยการบูรณาการความรู้เข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัล และริเริ่มการดำเนินการใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ดังนั้น โรงเรียนจึงต้องพัฒนาหลักสูตรที่มีเนื้อหาความรู้ในโลกยุคใหม่ สอดแทรกภูมิปัญญาไทยและสังคมโลกเพื่อให้มองเห็นโอกาสและการเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน ต้องมีการจัดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ใช้การวัดและประเมินผลที่ประเมินผลระหว่างเรียนตามสภาพจริง โดยใช้เครื่องมือและวิธีการอย่างหลากหลายบูรณาการกับเทคโนโลยีดิจิทัล และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560-2564 (2560) ที่กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนต้องมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมการจัดการกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ พัฒนาระบบและกลไกการวัดและประเมินผลความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนที่ครอบคลุมเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน และจัดระบบการให้บริการข้อมูล สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์

5.2.1.2 กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights) ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเห็นว่าทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดของ DQ Institute (2019) และ Eu Commission (2017) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลที่เหมาะสมกับนักเรียนประถมศึกษา

แสดงให้เห็นว่า นักเรียนประถมศึกษาในยุคนี้ถือได้ว่าเป็น Digital Native เกิดมาพร้อมเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเหล่านี้เป็นพลเมืองคุณภาพที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกยุคดิจิทัลได้อย่างมีความสุข และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ สอดคล้องกับที่ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561 (2561) ที่กำหนดว่า ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ สถานศึกษาจึงต้องสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence) เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคมเพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเองและสังคม สอดคล้องกับที่ สรณนที อินทนนท์ (2561) ที่กล่าวว่า เด็ก ๆ และเยาวชนเติบโตมาพร้อมกับอุปกรณ์ดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต ทำให้การรับรู้และการใช้ชีวิตของเด็กรุ่นใหม่มีลักษณะที่แตกต่างจากเดิม ทักษะชีวิตใหม่ ๆ ต้องได้รับการเรียนรู้และฝึกฝน เพื่อที่เด็กที่เติบโตมาในยุคที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แม้ว่าอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ดิจิทัลจะตอบสนองความสะดวกสบายให้แก่มนุษย์แต่แฝงไปด้วยอันตราย พลเมืองยุคใหม่จึงต้องรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และมีทักษะความฉลาดทางดิจิทัล เพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมออนไลน์และในชีวิตจริง โดยไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน

5.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

5.2.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ดังนั้น จุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เช่นเดียวกัน

แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการนำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน จูงใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ ปฏิบัติจริง ๆ ผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมให้ รวมทั้งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนเอกชนมีความพร้อมในการสรรหาคัดเลือกสื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียนในการเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลด้วย สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ พ.ศ.2560 – 2564 (2560) ที่ส่งเสริมให้โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาชุดความรู้ หลักสูตร สื่อ เกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน ส่งเสริมให้การใช้พื้นที่ของโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ด้านสื่อออนไลน์อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อสาธารณะมีพื้นที่การสื่อสารเรื่องการเรียนรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ ส่งเสริมการผลิตสื่อประเภทต่าง ๆ ในเด็กและเยาวชน สอดคล้องกับที่คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ นั้น ผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง หรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วารณญาณในการเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และควรจัดหาให้เพียงพอ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านของการบริหารวิชาการที่จำเป็นต้องพัฒนาลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และเป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและนำไปปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยผู้บริหารอาจจะไม่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนานักเรียนให้มีความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล จึงทำให้โรงเรียนอาจจะจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไว้ แต่ไม่ได้เน้นในการวางเป้าหมายหรือผลลัพธ์ให้นักเรียนมีสมรรถนะหรือความสามารถทางด้านดิจิทัล โรงเรียนอาจจะจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพียงเท่านั้น ทำให้ผู้บริหารจึงไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือมีจุดเน้นในการสนับสนุนให้เน้นการจัดทำหลักสูตรที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่เด็กนักเรียน จึงทำให้สภาพปัจจุบันมีระดับการปฏิบัติในด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ใน

ระดับต่ำกว่าทุก ๆ ด้านของการบริหารวิชาการ และส่งผลให้โรงเรียนมีความต้องการจำเป็นในด้านการพัฒนาหลักสูตรสูงที่สุด และเป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา สอดคล้องกับที่คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) ที่กล่าวว่า การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิดสร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการ ทักษะในยุคสารสนเทศ และทักษะในการดำเนินชีวิต โรงเรียนโดยส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ไม่ได้พิจารณาถึงบริบทของแต่ละโรงเรียน จึงทำให้เกิดหลักสูตรที่ไม่เหมาะกับการจัดการศึกษาในพื้นที่นั้น ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจึงเป็นการสอนแบบเดิม เน้นเนื้อหาสาระในหลักสูตรเป็นสำคัญ ทำให้ไม่ได้มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 การปฏิรูปการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยการปรับกระบวนการการศึกษาให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และจัดการศึกษาเพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นร่วมไปกับการใช้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปช่วยในการศึกษา ให้ครูและนักเรียนสามารถสร้างสมรรถนะที่จำเป็นของตนเองได้

5.2.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ส่งผลให้รูปแบบการเรียนรู้สำหรับคนรุ่นใหม่เปลี่ยนแปลงไปแบบก้าวกระโดด ทำให้โรงเรียนสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ และดึงดูดให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจ ได้ทุกที่ทุกเวลา สอดคล้องกับ กิตติชัย สุชาติโนบล (2562) ที่กล่าวว่า หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัลเป็นมิติใหม่ของการจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ผสมผสานเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ากับการจัดการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าถึงหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเท่าเทียม การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการ

จัดการเรียนการสอน ทำให้สามารถจัดรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ให้เกิดขึ้นได้ โดยเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดทั้งประสิทธิภาพการเรียนรู้และประสิทธิผล อีกทั้งเป็นการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วย

ผลการวิจัยพบว่า โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ในภาพรวม พบด้านที่เป็นโอกาส คือ ด้านเทคโนโลยี และด้านสภาพสังคม แสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน โดยเทคโนโลยีเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองได้ทุกสถานที่ รวมทั้งสามารถใช้สื่อการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้เช่นเดียวกัน จึงนับว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน รวมทั้งปัจจัยสภาพสังคมส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาแก่นักเรียนเช่นเดียวกัน โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชนหรือสังคม ในการเข้ามามีส่วนร่วมให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนในการนำความรู้เหล่านี้ไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน และแสดงให้เห็นว่า สภาพสังคมในยุคข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงจากในอดีต สภาพสังคมจะทำให้รูปแบบการจัดการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นเดียวกัน สังคมจากรูปแบบเดิมก็เปลี่ยนเป็นสังคมไซเบอร์ คนใช้ชีวิตอยู่ในโลกออนไลน์มากขึ้น วิธีหรือแนวทางการเรียนรู้ ความคิด ค่านิยม ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เปลี่ยนไปเร็วขึ้น สอดคล้องกับที่ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (2559) ที่กล่าวว่า สภาพสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นสังคมที่ยกระดับศักยภาพคนให้พัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ในระยะยาว เป็นสังคมที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ชัดเจนขึ้น ด้วยระบบดิจิทัลที่เพียบพร้อมไปด้วยข้อมูล

ส่วนด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา อาจเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงบ่อยครั้ง ทำให้นโยบายที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาไม่เกิดความต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาแก่นักเรียน รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจทั้งเศรษฐกิจของประเทศไทยและเศรษฐกิจโลกเกิดภาวะตกต่ำ ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตโรคระบาดจนถึงปัจจุบัน ทำให้กระทบความเป็นอยู่ของแต่ละครัวเรือน ผู้ปกครองนักเรียนไม่มีรายได้เพื่อมาสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่บุตรหลานของแต่ละครอบครัวเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนจึงได้รับโอกาสทางการศึกษาน้อยลงตามไปด้วย สอดคล้องกับที่ กุลชาติ พันธวรกุล และ เมษา นวลศรี (2562) กล่าวว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการ

ใช้สื่อเทคโนโลยีของเด็ก เพราะในปัจจุบันหลายครอบครัวมีความพร้อมด้านเศรษฐกิจในการสร้างหรือเลือกสภาพแวดล้อมที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก ครอบครัวที่มีฐานะดี จะสามารถสนับสนุนอุปกรณ์ดิจิทัลเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็กในชีวิตประจำวัน ผู้ปกครองอาจเพิ่มความเสี่ยงให้แก่เด็กโดยไม่รู้ตัว เป็นสาเหตุให้สื่อเทคโนโลยีที่มีความเสี่ยงต่อเด็ก ส่งผลต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

5.2.2.3 เมื่อพิจารณาแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบพบว่าทั้ง ด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ผลการวิเคราะห์ออกมาสอดคล้องกัน คือ จุดอ่อนมี 5 องค์ประกอบ และจุดแข็งมี 2 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล

แสดงให้เห็นได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญต่อชีวิตประจำวันของทุกคน โดยเฉพาะการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต ทำให้ชีวิตประจำวันไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีเหล่านี้ได้เลย หรืออาจเรียกได้ว่า อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things) จึงเกิดความเสี่ยงที่เยาวชนจะใช้เวลาอยู่ในโลกดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น และเผชิญสถานการณ์ที่เป็นภัยในโลกดิจิทัลได้ รวมทั้งโรงเรียนเองก็ไม่ได้ให้ความรู้หรือสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างความปลอดภัยในโลกดิจิทัลมากเท่าที่ควร จึงยังคงเกิดปัญหาในประเด็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกดิจิทัล สอดคล้องกับ รายงานสภาวะเด็กโลกของยูนิเซฟ (2017) ที่กล่าวว่า รัฐบาลและภาคเอกชนของแต่ละประเทศไม่สามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้เด็กต้องเผชิญกับความเสี่ยงและอันตรายรูปแบบใหม่ ๆ ทุกวันนี้เทคโนโลยีดิจิทัล และอินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของทุกคน เด็กและเยาวชนใช้เวลาอยู่ในโลกออนไลน์มากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษ ความแพร่หลายของอุปกรณ์มือถือทำให้เด็กจำนวนมากเข้าสู่โลกออนไลน์อย่างไร้การควบคุมดูแล และอาจเสี่ยงอันตรายยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับที่ นัฐยา พัวพงศกร (2563) กล่าวว่า เด็กไทยมีความเสี่ยงในโลกไซเบอร์และควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้สื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล โดยต้องมีการสร้างอัตลักษณ์ออนไลน์ มีการรับมือเมื่อถูกรังแกออนไลน์ การคิดวิเคราะห์ และการจัดการกับข้อมูลส่วนตัว ให้สามารถตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของข้อมูลได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับที่ นภาพรณ อาษาเพชร (2560) ที่กล่าวว่า การรังแกผ่านโลกไซเบอร์นับวันจะเป็นปัญหาที่รุนแรงมากขึ้นในกลุ่มเยาวชน เนื่องจากในปัจจุบันเยาวชนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์สื่อสารได้ง่าย ดังนั้นเมื่อเกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสาร เยาวชนจึงอาจใช้เครื่องมือสื่อสารรังแกผู้อื่น เช่น ต่ำทอ ใส่ความ ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เป็นต้น ซึ่งการรังแกผ่านโลกไซเบอร์นั้น ทำให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ทั้งผลกระทบต่อสุขภาพ ผลกระทบต่อสังคม การบ่มเพาะทัศนคติ และพฤติกรรมใช้ความรุนแรง ดังนั้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคควรเริ่มต้นจากเยาวชนที่ต้องมีความรู้ มีทักษะทางการ

สื่อสาร เชี่ยวชาญในการใช้สื่อดิจิทัล และรู้วิธีการจัดการกับปัญหา ซึ่งสถาบันการศึกษาและผู้ปกครอง ควรให้ความรู้เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความตระหนักเกี่ยวกับปัญหา การส่งเสริมให้เยาวชนใช้สื่อใหม่ อย่างสร้างสรรค์

5.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก ซึ่งมีประเด็นการอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัยดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ที่ เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัลและความฉลาดทาง อารมณ์ในโลกดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 1.2 ปรับเปลี่ยนการวางแผนและจัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างความ มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และกล ยุทธ์รองที่ 1.3 ส่งเสริมการวางแผนและจัดทำหลักสูตร ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดย มุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน

แสดงให้เห็นว่า การวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาให้นักเรียนระดับ ประถมศึกษามี อัจฉริยภาพทางดิจิทัล จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีการกำหนดแนวทางในการ พัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และการบริหารวิชาการด้านหลักสูตร ถือเป็นหัวใจสำคัญ ของการบริหารวิชาการโรงเรียน จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการมีส่วนร่วมในการ ระดมความคิดเห็นออกแบบและประเมินหลักสูตรให้สามารถเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทาง ดิจิทัลได้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และมีการพัฒนานักเรียนอย่างเหมาะสมตามช่วงวัยนั้น ๆ สอดคล้องกับ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2562) ที่กล่าวว่า หลักสูตรในยุคนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงตาม สภาพแวดล้อมภายในที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลการจัดการเรียนรู้ที่ต้อง ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้มีความทันสมัย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ ทิศทางของโลกยุคดิจิทัล การออกแบบหลักสูตรจึงต้องมองไปในทิศทางการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ และ ต้องมีความชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียน และความต้องการของสังคม การเสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่ผู้เรียน หน่วยงานด้าน การศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันในการ สร้างพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพ ผลักดันให้ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในการเรียนรู้และดำเนินงานด้านหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เท่าเทียม กัน มีทักษะที่เหมาะสมในโลกยุคดิจิทัล ดังนั้นสิ่งสำคัญคือ ผู้บริหารควรเน้นหลักสูตรที่ใช้ดิจิทัลในการ

พัฒนาอัจฉริยภาพทางดิจิทัล การพัฒนาจิตใจที่ตื่นตัวและการมีภูมิคุ้มกันของตนเองต่อสิ่งยั่วยุทางดิจิทัล และเพิ่มพูนสมรรถนะความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่เข้มแข็ง อยู่ร่วมกันอย่างสันติ รู้เท่าทันเทคโนโลยีบนความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม สอดคล้องกับที่ ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2562) กล่าวว่า เยาวชนไทยกำลังเผชิญกับความเสี่ยงภัยที่มาจากโลกออนไลน์ ที่แม้ในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตจะเป็นโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลความรู้สำหรับเยาวชน แต่ก็แฝงมาด้วยความเสี่ยงและอันตรายในหลายมิติ การป้องกันเด็กและเยาวชนจากภัยออนไลน์เป็นประเด็นสำคัญที่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งครอบครัว โรงเรียน ภาครัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันส่งเสริมเยาวชนรู้เท่าทันและมีทักษะความฉลาดทางดิจิทัล โดยโรงเรียนควรมีการจัดทำหลักสูตรที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความฉลาดทางดิจิทัล สอนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กสามารถเติบโตและเผชิญหน้ากับโลกยุคดิจิทัลโดยไม่บั่นทอนพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับที่ นัฐิยา พัวพงศกร (2563) กล่าวว่า หลักสูตรที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้แก่เยาวชนจะช่วยปลูกจิตสำนึกและเตรียมความพร้อมให้เด็กวัยนี้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์อย่างชาญฉลาด ได้ฝึกทักษะการใช้เหตุผล คติวิเคราะห์ และควบคุมอารมณ์ตนเองก่อนจะเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน สอดคล้องกับสุมาลี เชื้อชัย (2561) ที่กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล ประกอบด้วยผลลัพธ์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมิน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcomes Based Curriculum) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล มีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล และตระหนักถึงความสำคัญของการรู้เท่าทัน สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล

กลยุทธ์หลักที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และกลยุทธ์รองที่ 2.3 เพิ่มแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล

แสดงให้เห็นว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การวัดและประเมินผลสะท้อนคุณภาพของนักเรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ และสามารถนำผลการประเมินนักเรียนมาพัฒนาคุณภาพ

ของการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนสามารถประเมินผลนักเรียนได้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมตามระดับชั้น โดยเน้นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา นักเรียนอย่างรอบด้าน เน้นการประเมินผลทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยครูผู้สอนสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และประเมินผลร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน และผู้ปกครอง สอดคล้องกับ ศศิธร บัวทอง (2560) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนานักเรียน มีการวัดและประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของนักเรียน ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์การเรียนการสอน มีเครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียน นำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล เน้นพัฒนาการที่เห็นได้ชัดเจน มีการประเมินร่วมกันจากหลายฝ่าย สามารถเกิดขึ้นได้ทุกบริบท ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน บูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม มีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และนำผลสะท้อนจากการประเมินนักเรียนมาแก้ไขปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 การประเมินผู้เรียนต้องสร้างความสมดุลในการประเมิน มีความครอบคลุมรอบด้าน และตามสภาพจริง มีความเชื่อมโยงกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินที่สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นพัฒนาการของผู้เรียน เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน นอกจากนี้ Bellanca และ Brandt (2010) กล่าวว่า การประเมินที่แท้จริงไม่ควรจำกัดอยู่เพียงแค่การทดสอบต่าง ๆ แต่ควรปล่อยให้ให้นักเรียนทำด้วยตนเอง พร้อมกับคอยแนะนำวิธีและแสดงความคิดเห็นที่จะช่วยขยายความเข้าใจและทักษะผู้เรียน โดยผ่านการประเมินแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การประเมินตนเอง และการประเมินโดยครูผู้สอน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถแก้ไขปัญหาได้ การประเมินผลต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้หลายด้าน และป้อนผลย้อนกลับอย่างทันทีและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงปัญหาของตนเอง การวัดผลต้องสะท้อนถึงเป้าหมายที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ และการรายงานผลการเรียนรู้ควรอยู่ในรูปแบบของแฟ้มสะสมผลงาน เพื่อให้เห็นถึงความสามารถ ความถนัด และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

กลยุทธ์หลักที่ 3 ยกระดับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี
อัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 3.2 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 3.3 ส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน กลยุทธ์รองที่ 3.4 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล และกลยุทธ์รองที่ 3.5 ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้น การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล

แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนต้องมีการยกระดับและเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกยุคปัจจุบัน โดยครูผู้สอนต้องมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ๆ และหลากหลายที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนนักเรียน ให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ตรงและนำประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก รวมทั้ง ครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ สอดคล้องกับพนม คลีฉายา (2559) ที่กล่าวว่า การออกแบบวิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สามารถบรรลุผลได้ตามที่ต้องการ วิธีการสอนที่จะสามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ประเมินเนื้อหาและสามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน การสอนควรเน้นกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาร่วมกับการศึกษาผ่านเหตุการณ์จริงในกรณีศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์หาทางแก้ไข และสามารถนำไปใช้เป็นประสบการณ์จริงได้ และการจัดการเรียนการสอนควรมีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงวัย โดยออกแบบเนื้อหาการสอนบนพื้นฐานความแตกต่างของประสบการณ์และการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียนแต่ละช่วงวัย พิจารณาเลือกเนื้อหาเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับช่วงวัยของเด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน และ ชันธชัย อธิเกียรติ และ ธารักษ์ สารเถื่อนแก้ว (2559) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนแนวใหม่เป็นการนำแนวคิด วิธีการกระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร โดยประยุกต์ใช้การเรียนการสอนแนวใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งการเรียนการสอนแนวใหม่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิผลสูงกว่าเดิม สอดคล้องกับที่ Susanna Pontinen and Sinikka Raty-Zaborsky (2020) ได้กล่าวว่า เมื่อเด็กเล็กจะต้องใช้งานดิจิทัล ครูผู้สอนควรจะต้องพิจารณาแบบองค์รวม พิจารณาปัจจัยทุกด้านในระยะยาว ไม่ควรพิจารณาแต่ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ส่งผลให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องสอนให้นักเรียนรู้จักแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการมีสมรรถนะดิจิทัลทั้งขณะที่อยู่โรงเรียนและอยู่ที่บ้าน และสอดคล้องกับที่ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มุ่งเน้นให้นักเรียน ต้องมีความรู้เรื่อง Computer Science ต้องใช้ การคิดเชิงคำนวณ

(Computational Thinking) ซึ่งเป็นวิธีคิดและแก้ปัญหาเชิงวิเคราะห์ สามารถใช้จินตนาการมองปัญหาด้วยความคิดเชิงนามธรรม ซึ่งทำให้เห็นแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนและมีลำดับวิธีคิด จนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมุ่งเน้นให้นักเรียนมีพื้นฐานการรู้เท่าทันสื่อและข่าวสาร แยกแยะได้ว่าข้อมูลใดเป็นความจริงหรือความคิดเห็น โดยเฉพาะข้อมูลบนสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องของความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ภูมิปัญญาและลิขสิทธิ์ทางปัญญาต่างๆ เพื่อให้เด็กใช้ช่องทางนี้ได้อย่างรู้เท่าทันและปลอดภัย (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2562)

กลยุทธ์หลักที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล และความปลอดภัยในโลกดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 4.2 ส่งเสริมการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล กลยุทธ์รองที่ 4.3 พัฒนาคุณภาพระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และกลยุทธ์รองที่ 4.4 ส่งเสริมระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล และการรู้สิทธิในโลกดิจิทัล

แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน ผู้บริหารและครูสามารถสรรหา คัดเลือก สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ โดยครูผู้สอนจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำสื่อต่าง ๆ มาใช้กับนักเรียน โดยครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อให้เกิดความสมดุลกัน ระหว่างสื่อทั่วไป และสื่อดิจิทัล นอกจากนี้ ผู้บริหารและครูควรร่วมกันประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง หรือ พัฒนาการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ สุไม บิลไบ (2559) กล่าวว่า สื่อ การเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอนที่ต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนในยุคดิจิทัล ดังนั้น การนำสื่อการเรียนรู้อมาใช้ในยุคนี้จึงต้องสอดคล้องกับวัฒนธรรม ความชอบ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลไม่สามารถใช้เพียงสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งได้อีกต่อไป แต่เป็นการผสมผสานเทคโนโลยีที่หลากหลายเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้สอนจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้แก่ตนเองและผู้เรียนได้ใช้สื่อที่ทันสมัย และ มีความหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และ

สอดคล้องกับที่อาภรณ์ ชุนดี (2562) กล่าวว่า ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องนำสื่อเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และสื่อประติมากรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เพราะสื่อเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและจำได้นาน ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาการเรียนรู้อ ทำให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น สามารถจับต้องและเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กุลชาติ พันธวรกุล และ เมษา นวลศรี (2562) ที่กล่าวว่า ครูควรให้นักเรียนเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีตามความจำเป็น โดยคัดกรองสื่อที่มีความเหมาะสมกับบริบทและการเรียนรู้ของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ โดยสื่อเทคโนโลยีประเภทสื่อปฏิสัมพันธ์ ควรมีลักษณะเป็นสื่อแบบปลายเปิดให้นักเรียนสามารถใช้ความคิดในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย มีสาระสำคัญ 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 โรงเรียนควรพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในเรื่องของการประเมินพัฒนาหลักสูตร

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านการประเมินพัฒนาหลักสูตรมีความต้องการจำเป็นสูงสุด อาจเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในแนวทางปฏิบัติในการประเมิน ดังนั้น หากโรงเรียนใดนำกลยุทธ์นี้ไปใช้ ควรมีพัฒนาผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ให้มีความเข้าใจในเรื่องการประเมินพัฒนาหลักสูตรเป็นสำคัญ

5.3.1.2 ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกันจัดทำคู่มือการนำแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มาบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ว่าตนเองสามารถนำแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับบทเรียนต่าง ๆ ได้อย่างไร

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า จากการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในบางรายวิชาไม่สามารถบูรณาการความอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา หรือครูผู้สอน อาจจะไม่เข้าใจในการนำแนวคิดความอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มาใช้กับรายวิชาของตน หากผู้อำนวยการ ครู และผู้เชี่ยวชาญมีคู่มือการใช้งานความอัจฉริยภาพทางดิจิทัล จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการพัฒนาหลักสูตร เป็นจุดอ่อนที่สุดของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

5.3.1.3 ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนควรให้การสนับสนุน จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีดิจิทัลให้พร้อมสำหรับการใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยการประสานขอความช่วยเหลือจากภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนาครูผู้สอนโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางให้ความรู้และฝึกทักษะทางด้านดิจิทัลแก่ครู รวมทั้งการเพิ่มบทบาทของครูผู้สอนในการผลิตสื่อ หรือพัฒนาสื่อด้วยตนเอง โดยมีเจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีควรให้ความรู้และความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำต่าง ๆ

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ๆ ได้ และโรงเรียนไม่พร้อมในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานของการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และสัญญาณอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

5.3.1.4 ผู้อำนวยการโรงเรียนควรพัฒนาครูผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมีการให้ความรู้ แนวทางในการวัดและประเมินผลในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะการประเมินผลจากการปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำไปปฏิบัติที่ตรงกัน และนำแนวทางการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่ ๆ วัดและประเมินผลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลมีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 แสดงว่า มีความต้องการจำเป็นในระดับสูงที่จะต้องพัฒนาในเรื่องการวัดและประเมินผลในโรงเรียนให้ตอบสนองเป้าหมายของการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้น ๆ

5.3.1.5 ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก ในเรื่องของการเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ให้แก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อให้เห็นความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานในชีวิตประจำวัน รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ดังนั้น โรงเรียนควรสร้างความตระหนักให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดการนำโอกาสซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกมาใช้ในการเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3.1.6 ผู้อำนวยการโรงเรียนควรมีแนวทางหรือมาตรการที่จะสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองในการสนับสนุนหรือกำกับดูแลนักเรียนในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการสืบค้นข้อมูลในโลกดิจิทัลให้มีการใช้งานที่เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์

เนื่องจากผลการวิจัย มีการกำหนดวิธีการดำเนินการในการสร้างห้องเรียน Flipped Classroom จะต้องปรับสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน คือ บ้าน มาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้

ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรมีความเข้าใจในแนวทางการจัดการเรียนการสอน และช่วยกันดูแลนักเรียน ขณะอยู่ที่บ้านเช่นเดียวกัน นอกจากนี้พบว่า ข้อมูลในโลกออนไลน์ในปัจจุบันไม่น่าเชื่อถือ มีเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียนทั้งขณะที่อยู่ที่บ้านและโรงเรียน

5.3.1.7 ผู้อำนวยการโรงเรียนควรจัดกิจกรรมและสร้างการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยสร้างความร่วมมือ ระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เชี่ยวชาญภายนอก แบ่งปันและระดมความคิด ไอเดีย หาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนใหม่ร่วมกัน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาส ในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนเพื่อเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษา ดังนั้นควรมีแลกเปลี่ยนข้อมูล ระดมความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้อำนวยการ โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลเหล่านี้มา เสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนได้

5.3.1.8 หน่วยงานต้นสังกัด ควรสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในด้านการพัฒนา เทคโนโลยีดิจิทัลภายในโรงเรียนและการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลในการให้โรงเรียนมี ความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างควมมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียนประถมศึกษา

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนเอกชน ซึ่งมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับสูง ทำให้โรงเรียนไม่มีความพร้อมในการวาง โครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากเท่าที่ควร และส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาให้แก่ นักเรียน อีกทั้งเกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาขึ้นอีกด้วย

5.3.1.9 ผู้อำนวยการโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสามารถสร้างสื่อ พัฒนาสื่อ ต่าง ๆ ได้ ด้วยตนเอง ผ่านการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถนำกลยุทธ์ข้อที่ 4 ไปใช้กับนักเรียนได้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และสามารถให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์สื่อร่วมกับนักเรียนได้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรมีทักษะที่เพิ่มขึ้นในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม ให้เหมาะสมกับนักเรียนในบริบทของโรงเรียนนั้น ๆ

5.3.1.10 ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดอื่น สามารถนำกลยุทธ์ฯ ฉบับสมบูรณ์ไปทดลอง ใช้ในสถานศึกษาของตนเอง และปรับแนวทางให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและ นักเรียน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ฯ ฉบับสมบูรณ์มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่ จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของ นักเรียนประถมศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาผลกระทบการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาเท่านั้น ทำให้หากจะนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษาไปใช้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาอาจไม่เหมาะสม

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารบุคคลของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เพื่อเตรียมครูผู้สอนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลและพร้อมที่จะนำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ให้ไปจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า เนื่องจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำว่าการยกระดับหลักสูตร ต้องมีการเตรียมการเรื่องการพัฒนาครูก่อนประจำการ และ การพัฒนาครูแบบต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่มาก นักพัฒนาหลักสูตรยังเข้าใจเรื่องนี้น้อยมาก ต้องหาผู้รู้ที่ทำงานด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล มาช่วยเรื่องแนวคิดสำคัญ

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกับโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงควรมีศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในโรงเรียนสังกัดดังกล่าว เพื่อให้เกิดการพัฒนาให้นักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลอยู่ในระดับเดียวกันทั่วประเทศ

5.3.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ ความปลอดภัยในโลกดิจิทัลของเด็กในวัยต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูร่วมกันพัฒนากลยุทธ์หรือแนวทางการบริหารวิชาการที่สอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยว่า ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลเป็นจุดอ่อนที่สุดในองค์ประกอบความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ทำให้โรงเรียนจะต้องมีแนวทางเชิงรุกในการร่วมกันป้องกันไม่ให้นักเรียนเผชิญกับความเสี่ยงในโลกดิจิทัล และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้

5.3.2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยในการพัฒนาเป็นนวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา เพื่อหาแนวทางหรือรูปแบบการจัดการศึกษาใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียนประถมศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นค่าที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน หากมีการพัฒนาเป็นนวัตกรรมการบริหารวิชาการจะสามารถเสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพให้แก่นักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: เมธิทิปส์.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิ่งพร ทองใบ. (2547). กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กิตติชัย สุชาติโนบล. (2562). หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัล วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 20(1), 200 - 211.
- กิติมา ปรีดีติลล. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรภาพพิมพ์.
- กุลชาติ พันธวรกุล, & เมษา นวลศรี. (2562). เด็กปฐมวัยกับการเป็นพลเมืองดิจิทัล: โอกาสหรือความเสี่ยง. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(2), 1-23.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ, & ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. (2559). การสอนทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่. Retrieved from http://regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2560). ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ พ.ศ.2560-2564. Retrieved from <http://www.m-powered.org/thailand/digital-skills/materials/202564.pdf>
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). ปฏิรูปการศึกษาไทย รายงานของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). วิธีการและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จรรณี แก้วเอี่ยม. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา : กลยุทธ์และแนวทางปฏิบัติ สำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- ขุนตี, อ. (2562). สื่อประดิษฐ์ยังมีความจำเป็นหรือไม่ในยุคดิจิทัล. วารสารการจัดการทางการศึกษา
ปฐมวัย, 1(1), 63-76.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2547). การบริหารงานวิชาการ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี.
- ฐาปนา ฉิ่งไพศาล. (2560). การจัดการเชิงกลยุทธ์ (*Strategic Management*) นนทบุรี: ธนัชการ
พิมพ์.
- ณัฐพันธุ์ เจริญนันท์. (2552). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2562). ผวา! เด็กไทยเสี่ยงตกเป็นเหยื่อภัยออนไลน์. Retrieved from
<https://thepaperthailand.com/2019/11/25/dq-nesdb-social/>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2529). หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ธนภัทร จันทร์เจริญ. (2562). การจัดการเรียนรู้สู่การศึกษาไทย 4.0. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 13(3), 216-229.
- ธีรศานต์ สหสพาศน์. (2561). *Cyberbullying* การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ Retrieved from
<http://www.prachachat.net/columns/news-229510>
- นภาพรรณ อาษาเพชร. (2560). การรังแกผ่านโลกไซเบอร์ ความรุนแรงที่ต้องแก้ไข และนวัตกรรมการ
จัดการปัญหา. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม, 5(1), 100 - 106.
- นัฐยา พัวพงศกร. (2563). ภัยเงียบช่วงกักตัว AIS เผยสถาบันตีคว พบเด็กไทย 79% ถูกคุกคามจากไซ
เบอร์. Retrieved from <https://thaipublica.org/2020/04/dq-citizenship-ais-prevent-child-threats/>
- นิกร จันภิลม, ศตพล กัลยา, ภาสกร เรืองรอง, & รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2562). เทคโนโลยีการศึกษาในยุค
Thailand 4.0. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 11(1), 304 - 314.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปอส์ ไกรวิญญ์. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต), สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ
และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม คลี่ฉายา. (2559). การใช้งานความเสี่ยง การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล และแนวทางการสอนเพื่อการรู้เท่า
ทันสื่อดิจิทัลสำหรับนักเรียนมัธยมในประเทศไทย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). การบริหารและจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก. กรุงเทพมหานคร: พริก
หวานกราฟฟิค.
- พัทธ์รผจง วัฒนสินธุ์ และ พสุ เตชะรินทร์. (2542). การจัดการเชิงกลยุทธ์ และนโยบายธุรกิจ.

- กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีรวิชัย คำเจริญ, & วีรพงษ์ พลนิกรกิจ. (2563). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัล และทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม 8(1), 54-66.
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2557). หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). ชลบุรี: สำนักพิมพ์มนตรี.
- ภิญโญ สาธร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2556). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. เอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รังสรรค์ มณีเล็ก. (2544). การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท ทิปส์ พับลิเคชั่น จำกัด.
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550. (11 มกราคม 2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 125 ตอนที่ 7 ก. หน้า 29
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วัลนิภา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal*, 10(2), 1856 - 1867.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เศกสรร สกนธวัฒน์. (2560). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์), สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรานนท์ อินทนนท์. (2561). อัจฉริยภาพทางดิจิทัล. กรุงเทพฯ: มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: บ็ุก พอยท์.
- สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์. (2561). รายงานพิเศษ:สำรวจพฤติกรรมออนไลน์ เด็กไทยเสี่ยงภัยออนไลน์. Retrieved from http://thainews.prd.go.th/th/website_th/news/news_detail/TNICT6103230010002
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560 - 2564.

- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2559). *The Knowledge*. Retrieved from http://www.okmd.or.th/upload/pdf/magazine/The_Knowledge_vol1%20.pdf
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2562). วยไซ วยเก๋า ฉลาดรู้เน็ต 2 กรุงเทพมหานคร: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2562). หลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านโค้ดดิ้งสู่สังคมดิจิทัลในอนาคต ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับชาติ. (2560). ยุทธศาสตร์การรักษามั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2564. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สุดใจ วันอุดมเดชชัย. (2556). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดดา.
- สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์. (2560). ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๗. *Veridian E-Journal* 10(2), 2483-2854.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภารักษ์ จูตระกูล. (2560). ครอบครัวยุคดิจิทัล (Digital Literacy) ของดิจิทัลเนทีฟ. *Journal of Management Science Chiangrai Rajabhat University*, 11(1), 131-150.
- สุมาลี เชื้อชัย. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลแก่นิสิตในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับครูประถมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 10(2), 65 - 79.
- สุไม บิลโบ. (2559). เว็บล็อก: สื่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ครูไม่ควรมองข้าม *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(2), 238 - 249.
- สุวัฒน์ ธรรมสุนทร. (2555). บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการจัดการศึกษาของไทย. Retrieved from http://mediathailand.blogspot.com/2012/06/blog-post_4877.html
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

อดิศักดิ์ ภาณุพงศ์. (2561). ซับซื่อน ซ่อนเงื่อน "สื่อลามกเด็ก" อาชญากรรมใต้ดิน ยุคโซเชียล.

Retrieved from https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1236480

อดิพร เกิดเรือง. (2560). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 6(1), 173-184.

อธิบดีกรมสุขภาพจิต. (2561). เด็กไทยถูกแก๊งในรร.สูงสุด อันดับ 2 ของโลก. Retrieved from

<https://news.thaipbs.or.th/content/275069>

อมรินทร์ ทีวี. (2561). อาฆาตแต่เด็ก! ปลอมเฟซสวมรอยแฮทค่า - หมอชี้ป่วย “ไซเบอร์บูลลี่” - รร.ซ็อก

ไม่คิดวัย 13 ทำ Retrieved from <http://www.amarintv.com/news-update/news-10695/229046/>

อุดม คชินทร. (2561). สข.เขื่ออีก 20 ปี เอกชนพลิกสถานการณการศึกษาไทย คาดแบ่งจัดการกับรัฐ

50:50. Retrieved from <https://www.isranews.org/isranews-pr-news/63422-education.html>

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.

ภาษาอังกฤษ

Adams, N. B. (2004). Digital Intelligence fostered by technology. *Journal of Technology studies*, 30(2), 93-97.

Bellanca, J., & Brandt, R. (2010). *21 st century skills : rethinking how students learn*

Best, J. (1977). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Buchanan, R., Southgate, E., Smith, S. P., Murray, T., & Noble, B. (2017). Post no photos, leave no trace. *E-learning and Digital Media* 14(5), 275-290.

Certo, S. C., & Peter, J. P. (1991). *Strategic Management: Concept and Applications*. Singapore: McGraw-Hill.

Dostal, J., Wang, X., Steingartner, W., & Nuangchalerm, P. (2018, 16th-18th November 2017). *Digital Intelligence - New Concept in Context of Future School of Education*. Paper presented at the ICERI2017 Conference Seville, Spain.

DQ Institute. (2017). *Singapore and Australia First to Launch DQ Institute Cyber-Risk Reporting System for children* Retrieved from <https://www.dqinstitute.org/news-post/singapore-and-australia-first-to-launch-dq-institute-cyber-risk-reporting-system-for-children/>

- DQ Institute. (2018). *2018 National DQ Impact Report : Thailand*. Retrieved from <https://www.dqinstitute.org/country-thailand>
- DQ Institute. (2019). *DQ Global Standard Report 2019 : Thailand*. Retrieved from <https://www.dqinstitute.org/wp.content/uploads/2019/03/DOGlobalStandardsReport2019.pdf>
- European Commission. (2017). *DigComp2.1 The Digital Competence Framework for Citizens*. European Union: Luxemburg Publications.
- Faber, C. F., & Shearron, G. F. (1970). *Elementary school administration: theory and practice* Holt: Rinehart and Winston.
- Hazell, W. (2017). *Pisa Boss : Pupils 'should be taught to recognise fake news'*. Retrieved from <https://www.tes.com/news/pisa-boss-pupils-should-be-taught-recognise-fake-news>
- Institute, D. (2020). *2020 Child Online Safety Index*. Retrieved from <https://www.dqinstitute.org/child-online-safety-index/>
- Internet watch foundation. (2018). *Internet watch foundation annual report 2017*. Retrieved from https://annualreport.iwf.org.uk/#awards_and_highlights
- Kineshanko, M. K., & Jugdev, K. (2017). *Enhancing Digital Intelligence Through Communities of Learning*. On the line: Business Education in the Digital Age.
- Pontinen, S., & Raty-Zaborszky, S. (2020). Pedagogical aspects to support students' evolving digital competence at school. *European Early Childhood Education Research Journal*, 28(2), 182-196.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York: Harcourt.
- Unicef. (2017). *Children in a Digital World* Retrieved from https://www.unicef.org/publications/files/SOWC_2017_ENG_WEB.pdf
- Unicef. (2020). *Keeping children safe online during the covid-19 pandemic : Guidance for mobile operators and online content providers*. Retrieved from <https://www.unicef.org/thailand/sites/unicef.org.thailand/files/2020-05/TCO%20Guidance%20for%20Mobile%20Operator%20EN.pdf>
- World Economic Forum. (2018). *OECD,IEEE and DQI Announce Platform for Coordinating Digital Intelligence Across Technology and Education Sectors*. Retrieved from <https://www.weforum.org/press/2018/09/oecd-ieee-and-dqi->

[announce-platform-for-coordinating-digital-intelligence-across-technology-and-education-sectors/](#)

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* New York: Harper and Row Publication.

ภาคผนวก ก.
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

- (1) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกรอบแนวคิด
- (2) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเครื่องมือวิจัย
- (3) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1
- (4) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

(1) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกรอบแนวคิด

- 1) อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) ดร.สุวิทย์ มูลคำ
ข้าราชการบำนาญ อดีต ผู้อำนวยการสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1
- 3) รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 4) ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
กรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 5) ดร.สุพจน์ ศรีนุตพงษ์
ผู้อำนวยการโครงการภาครัฐ บริษัทไมโครซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด

(2) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเครื่องมือวิจัย**ด้านการบริหารการศึกษา**

- 1) ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
กรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านการบริหารสถานศึกษา

- 1) รองศาสตราจารย์ ลัดดา ภู่เกียรติ
ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตพัฒนา
- 2) ดร.นาฏฤดี จิตรรังสรรค์
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุจิตพิบูล
- 3) ดร.เศกสรร สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม

ด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

- 1) ดร.สุพจน์ ศรีนุตพงษ์
ผู้อำนวยการโครงการภาครัฐ บริษัทไมโครซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร และผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารการศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต

(3) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษากลยุทธ์

- 1) ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
กรรมการพัฒนาระบบประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
- 2) อาจารย์ ดร.ฐิติกรณม์ ยาวีไชย จารึกศิลป์
อาจารย์ประจำสาขาบริหารการศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 3) นาวาอากาศเอกยุทธศักดิ์ พูลสุวรรณ
ผู้อำนวยการกองแผนและโครงการ สำนักบริหารการศึกษาศึกษา กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
- 4) ผศ.ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล
อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษาศึกษา และการอุดมศึกษาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

- 1) ดร.เศกสรร สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนมงฟอร์ต
- 2) ดร.ศักดา สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ
- 3) อาจารย์ภาคินัย สุนทรวิภาต
ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตบางนา
- 4) ดร.เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ
ผู้อำนวยการสถาบันสังคมศึกษาศึกษา สพฐ.

- 5) อาจารย์วาทีณี บุญสุทธิ
ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกบุรพาวิทศ
- 6) แพทย์หญิง ดร.วณิชชา ภัทรประสิทธิ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจิตรอินเตอร์
- 7) ครูภัทรพล ลาภเกียรติพร
รองผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตพัฒนา

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

- 1) ดร.สุพจน์ ศรีนุตพงษ์
ผู้อำนวยการโครงการภาครัฐ บริษัท ไมโครซอฟท์ ประเทศไทย จำกัด
- 2) ดร.ศรีดา ตันตะอติพานิช
กรรมการผู้จัดการ มูลนิธิอินเทอร์เน็ตเพื่อร่วมพัฒนาไทย
- 3) ผศ.ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร และผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต
- 4) ดร.ตุลย์ ไตรยสรรค์
ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(4) รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ด้านการบริหารการศึกษา

- 1) ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
กรรมการพัฒนาระบบประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านการบริหารสถานศึกษา

- 1) ดร.เศกสรร สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม
- 2) ดร.ศักดา สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ
- 3) แพทย์หญิง ดร.วณิชชา ภัทรประสิทธิ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจิตรอินเตอร์
- 4) ดร.อาทิพย์ สอนสุจิตรา
งานพัฒนาการศึกษา ฝ่ายการศึกษา มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
- 5) อาจารย์จีระศักดิ์ จิตรโรจนรักษ์ อาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายประถม

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

- 1) ดร.สุพจน์ ศรีนุตพงษ์
ผู้อำนวยการโครงการภาครัฐ บริษัท ไมโครซอฟท์ ประเทศไทย จำกัด
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย บุตรแก้ว
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร และผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) ผลการหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพปัจจุบัน
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.995	238

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพที่พึงประสงค์
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.998	238

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

- (1) แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย
- (2) แบบสอบถามประกอบการวิจัย
- (3) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1
- (4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

แบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษา

PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON DIGITAL INTELLIGENCE
CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดงานวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์ เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยภายใต้คำปรึกษาของคณาจารย์ที่ปรึกษา
2. แบบประเมินกรอบแนวคิดนี้ ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับตัวแปรที่กำหนด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของแนวคิดเกี่ยวกับกรอบแนวคิดในงานวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน และ กรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นสำคัญแล้วนำไปพัฒนารอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยในลำดับต่อไปได้อย่างเหมาะสม ข้อมูลที่ท่านตอบผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ท่านตอบไว้อย่างเป็นความลับ และจะทำลายเมื่อสิ้นสุดงานวิจัย

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบประเมินครั้งนี้ตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน เพื่อผู้วิจัยนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการกำหนดกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลโดยตรงต่อการจัดการศึกษาแก่สังคม และประเทศชาติต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพวงสุรีย์ วรคามิน

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยE-

mail : phuangsuree.v@gmail.com Tel : 063-5461989

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัย

1. ชื่อ - สกุล.....
2. วุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญา.....สาขา.....
3. ความเชี่ยวชาญพิเศษ.....
4. ตำแหน่งงานปัจจุบัน.....
5. สถานที่ทำงาน.....
6. เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อกลับสะดวก.....
7. E-mail.....

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของแนวคิดเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการวิจัย

ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่าองค์ประกอบในกรอบแนวคิดวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมหรือไม่

- +1 เห็นด้วย ว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจ ว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 1 ไม่เห็นด้วย ว่าประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

ตารางที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ	เหมาะสม (+1)	ควรปรับปรุง (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
1.การพัฒนาหลักสูตร				
1.1 การจัดทำหลักสูตร				
1.2 การวางแผนการใช้หลักสูตร				
1.3 การใช้หลักสูตร				
1.4 การประเมินผลหลักสูตร				
2.การจัดการเรียนการสอน				

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ	เหมาะสม (+1)	ควรปรับปรุง (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	ข้อเสนอแนะ
2.1 การเตรียมการ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน				
2.2 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม				
2.3 การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้				
3.การวัดและประเมินผล				
3.1 การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล				
3.2 การดูแลส่งเสริมให้มีการประเมินผล การเรียน				
3.3 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน				
4.การพัฒนา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา				
4.1 วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา				
4.2 การคัดเลือกสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสม				
4.3 การประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา				

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

ตารางที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ข้อเสนอแนะ
1.การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity)				
1.1.ความสามารถในการสร้างและจัดการกับเอกลักษณ์ที่ดีของตนเองอย่างมีคุณธรรม				
1.2.ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานในโลกดิจิทัล				
2.การใช้งานในโลกดิจิทัล (Digital Use)				
2.1.ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัล				
2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งาน ประโยชน์ และอันตรายของการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล				
3.ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety)				
3.1.ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ภัยคุกคามในโลกดิจิทัล				
3.2.ความสามารถในการป้องกันภัยในโลกดิจิทัลที่เหมาะสมต่อตนเอง และแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัล				
3.3.ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมออนไลน์ส่วนบุคคล				
3.4 ความสามารถในการระบุ ลด และจัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม				
3.5 ความสามารถในการระบุ ลด และ				

แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ข้อเสนอแนะ
จัดการความเสี่ยงไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนออนไลน์ และการติดต่อกับบุคคลอื่นในโลกออนไลน์				
4. ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence)				
4.1 ความสามารถในการรับรู้ต่อความรู้สึก ความต้องการ ความสนใจของตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล				
4.2 ความสามารถในการตระหนักและจัดการอารมณ์ของตนเองในโลกดิจิทัล				
4.3 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือการโน้มน้าวใจ				
5. การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication)				
5.1 ความสามารถในการเข้าใจรอยเท้าดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น				
5.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่น				
5.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสื่อสารสู่สาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ				
6. การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy)				
6.1 ความสามารถในการค้นหา จัดการ				

แนวคิดเกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล	เห็นด้วย (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)	ข้อเสนอแนะ
วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ด้วยเหตุผล				
6.2 ความสามารถในการสังเคราะห์ สร้าง และผลิตข้อมูล ผลงาน ในลักษณะที่เป็นนวัตกรรมและมีความคิดสร้างสรรค์				
6.3 ความสามารถในการสร้าง กระบวนการวิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จากข้อมูลพื้นฐาน และการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ				
7.การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)				
7.1.ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ร่วมกันในโลกดิจิทัล ปกป้องสิทธิส่วนบุคคล และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น				
7.2.ความสามารถในการเข้าใจ ปกป้องสิทธิส่วนบุคคล และจัดการทรัพย์สินทางปัญญา				
7.3.ความสามารถในการเข้าใจสิทธิของตนเองในฐานะพลเมืองดิจิทัล และฐานะผู้บริโภคในโลกดิจิทัล แสดงออกทางความคิดบนพื้นฐานของประชาธิปไตย				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ
โรงเรียนเอกชน และกรอบแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามประกอบการวิจัย
เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ผลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ในการจัดทำ SWOT Analysis และพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

2.แบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 36 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้คำถามปลายเปิด

3.ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยเป็นการวิเคราะห์ภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลหรือสถานศึกษา ขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพจริงและให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป

4.ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้ กรุณาส่งแบบสอบถามคืนโดยใส่ซองที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ให้ทางไปรษณีย์

นางสาวพวงสุรีย์ วรรคามิน

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : phuangsuree.v@gmail.com Tel : 063-5461989

นิยามศัพท์

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ในเรื่อง การพัฒนาหลักสูตร , การจัดการเรียนการสอน , การวัดและประเมินผล และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

กลยุทธ์การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหาร วิชาการโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การออกแบบจัดทำหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการนำ หลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน การสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการ จัดการศึกษา รวมถึงการประเมินผลหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพ ทางดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการ เรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมีการ กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับหลักสูตรและนักเรียน รวมถึง การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

การวัดและประเมินผล หมายถึง กำหนดวิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การคัดเลือก จัดทำ และประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างให้ นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

อัจฉริยภาพทางดิจิทัล หมายถึง ความสามารถที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในฐานะพลเมือง แห่งยุคดิจิทัล ซึ่งมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การมีอัตลักษณ์ทางดิจิทัล (Digital Identity) 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) 3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) 4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) 5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) 6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) 7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights)

การมีอัตลักษณ์ทางดิจิทัล (Digital Identity) หมายถึง ความสามารถในการสร้างจัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ บุคลากรเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่าง ๆ จากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน (Digital Use) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล เลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม ทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ อันตรายของการใช้งานสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล

ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Safety) หมายถึง ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล แนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล

ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล (Digital Emotional Intelligence) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล สามารถจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ

การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล (Digital Communication) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่าง ๆ ในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล สามารถนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล (Digital Rights) หมายถึง ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เข้าใจและสามารถจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบ ประเภทสามัญศึกษา เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การพัฒนากลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการพัฒนาเทคนิควิธีการหรือหาแนวทางในการจัดการกับองค์กรโดยดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้ได้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการตามความมุ่งหมายที่กำหนด ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ การปรับปรุงกลยุทธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1.เพศ

ชาย หญิง

2.อายุ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

ต่ำกว่า 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี

51-60 ปี มากกว่า 60 ปี

3.ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี

ปริญญาโท ปริญญาเอก

4.ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครู

ประจำชั้น

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูผู้สอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และ

เทคโนโลยี

5.ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน

ต่ำกว่า 10 ปี 11-20 ปี

21-30 ปี มากกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่เป็นจริง ที่โรงเรียนของท่านกำลังเป็นอยู่ หรือกำลังดำเนินการอยู่ และสภาพที่พึงประสงค์ สภาพที่ต้องการ ตามความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งมีความหมายของเกณฑ์ค่าระดับ ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับ 5 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันมาก

ระดับ 3 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับ 5 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตมาก

ระดับ 3 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด	น้อยที่สุด			มากที่สุด	น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร											
0.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	0.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การแปลความหมาย ปัจจุบันโรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี**อัตลักษณ์ดิจิทัล**ในเรื่องความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง และท่านคาดหวังให้โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี**อัตลักษณ์ดิจิทัล**ในเรื่องความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การวางแผนและจัดทำหลักสูตร											
1.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	1.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวีดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	2.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์อันตรายของการใช้งานสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจ่ออุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	3.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น												
4.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	4.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	4.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
5.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	5.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	5.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
6.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	6.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	เป็นต้น										
	6.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.	โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	7.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การประเมินหลักสูตร											
8.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	8.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวีดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	9.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น												
	9.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจ่ออุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
10.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	10.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	10.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
11.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	11.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	11.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโหม่งน้ำใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
12.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	12.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	12.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	13.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	13.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14.	โรงเรียนมีการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	14.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	14.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

2.ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้											
15.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	15.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการทำงานในโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	15.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	16.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	16.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมี ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	17.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	17.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	18.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	19.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	19.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	20.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	วิจารณ์ญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น												
	20.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
21.	โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้ สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	21.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	21.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
กระบวนการจัดการเรียนรู้													
22.	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	22.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	22.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
23.	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ใน												

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ระดับใด												
	26.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	26.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
27.	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	27.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	27.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
28.	โรงเรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	28.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	28.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	โลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น										
การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้											
29.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	29.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	29.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	30.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	30.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมี ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	31.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น												
	31.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
32.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	32.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	32.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
33.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	33.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	33.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
34.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	34.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	(Computational Thinking) จากการเรียนรู้ Coding เป็นต้น										
	34.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ เช่น การทำ Infographic, การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35.	โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน รู้สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	35.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

3. ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล											
36.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	36.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	36.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวีดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น												
37.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	37.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	37.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาดูหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
38.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	38.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	38.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
39.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	39.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	39.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น												
40.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	40.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	40.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
41.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	41.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	41.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic, การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
42.	โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	42.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น												
	42.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน													
43.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	43.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	43.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
44.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	44.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	44.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น												
45.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	45.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	45.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
46.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	46.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	46.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
47.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	47.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	47.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์						
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	ประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูล ความรู้บน Page Facebook เป็นต้น												
48.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	48.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	48.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic, การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
49.	โรงเรียนมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด												
	49.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	49.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

4.ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา											
50.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมี อัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	50.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วนบุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	50.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การสร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
51.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	51.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	51.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
52.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมี ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	52.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น										
	52.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
53.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	53.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	53.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การจัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
54.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	54.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	54.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
55.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	55.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมี วิจารณ์ญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น											
	55.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูล พื้นฐานและการใช้ปัญหาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้ โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
56.	โรงเรียนมีการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด											
	56.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูล ส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถ เผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	56.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทาง ปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บน โลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ด้านการประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา												
57.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด											
	57.1 ความสามารถในการสร้าง จัดการตัวตน ชื่อเสียง ของตนเองในโลกออนไลน์ และมีความรับผิดชอบต่อการ กระทำบนโลกออนไลน์ เช่น การสร้าง ใช้งานบัญชีส่วน บุคคลบน Facebook / YouTube เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	57.2 ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้า ไปในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ สร้างสรรค์เนื้อหาและผลงานต่างๆจากเทคโนโลยีดิจิทัล ใหม่ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การ สร้าง ตัดต่อ คลิปวิดีโอแนะนำตนเองผ่านช่องทาง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ออนไลน์ เป็นต้น										
58.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	58.1 ความสามารถในการบริหารจัดการเวลาในการใช้งานในโลกดิจิทัลอย่างสมดุล และเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม เช่น นักเรียนสามารถแบ่งเวลาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	58.2 ความสามารถในการทราบถึงวิธีการใช้งานประโยชน์ และอันตรายของการใช้งานสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น อันตรายต่อสุขภาพจากการใช้เวลาหน้าจอ อุปกรณ์ดิจิทัลมากเกินไป เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
59.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	59.1 ความสามารถในการระบุ ตรวจสอบ จัดการ ความเสี่ยง และภัยคุกคามในโลกดิจิทัล เช่น การบันทึกงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอหลังการใช้งาน, การใช้โปรแกรมตรวจจับไวรัส เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	59.2 ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเกี่ยวกับความปลอดภัยและมาตรการรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล เช่น สามารถแนะนำผู้อื่นให้ตั้งรหัสความปลอดภัยบนอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
60.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	60.1 ความสามารถในการบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง และเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล เช่น การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying) เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	60.2 ความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์ของคนในโลกดิจิทัล ด้วยวิธีการจัดการความขัดแย้งหรือโน้มน้าวใจ เช่น การเข้าใจ เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง, การ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	จัดการกับอารมณ์ของตนเองไม่ให้อ่อนไหวไปตามกระแสสื่อดิจิทัล เป็นต้น										
61.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	61.1 ความสามารถในการเข้าใจ จัดการกับหลักฐานการกระทำบนโลกดิจิทัล (Digital Footprint) และผลกระทบที่ส่งผลเสียหรือความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเผยแพร่รูปของตนเอง และการแสดงความคิดเห็นบนบัญชีเฟซบุ๊ก เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	61.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารและทำงานที่มีการแบ่งปันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ Line Group เพื่อการทำงาน, การติดต่อสื่อสารผ่านทาง E-mail, การแบ่งปันข้อมูลความรู้บน Page Facebook เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
62.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	62.1 ความสามารถในการค้นหา สร้าง จัดการ วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลต่างๆในโลกดิจิทัลด้วยเหตุผล เช่น นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆอย่างมีวิจารณญาณที่ดี, นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking) จากการเรียน Coding เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	62.2 ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลพื้นฐานและการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เช่น การทำ Infographic , การใช้โปรแกรม Excel เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
63.	โรงเรียนมีการประเมินผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้สิทธิในโลก										

ข้อ	การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	ดิจิทัล ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด											
	63.1 ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการเผยแพร่ข้อมูล รวมถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลของผู้อื่นที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้ใช้ทราบว่าข้อมูลเป็นข้อมูลส่วนตัว และพิจารณาได้ว่าข้อมูลส่วนตัวใดสามารถเผยแพร่ได้หรือเผยแพร่ไม่ได้ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	63.2 ความสามารถในการเข้าใจและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา เช่น การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ภาพยนตร์ บนโลกออนไลน์นำมาเป็นผลงานของตนเอง เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการโรงเรียนตามแนวคิด
อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง
ที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่เป็นจริง ที่โรงเรียนของท่านกำลังเป็นอยู่ หรือกำลังดำเนินการอยู่
และสภาพที่พึงประสงค์ สภาพที่ต้องการ ตามความเป็นจริงมากที่สุด

การเมืองและนโยบายของรัฐ (Politics Factors: P) หมายถึง นโยบายของรัฐ นโยบาย
ของกระทรวงศึกษาธิการ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการ
โรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

สภาพเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) หมายถึง สภาพและแนวโน้มทางเศรษฐกิจ
ภาวะทางการเงิน งบประมาณ การลงทุน ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียน
เอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

สภาพสังคม (Social Factors: S) หมายถึง ระบบการศึกษา ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี
คุณภาพชีวิต สภาพกระแสสังคมและชุมชนโดยรอบโรงเรียน ปัญหาของสังคม ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่
เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

เทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อ
ต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

1. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
64.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
65.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
66.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐเอื้อต่อการวัดและประเมินผลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
67.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านนโยบายของรัฐเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
68.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
69.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
70.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
71.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

3.ปัจจัยทางด้านสังคม

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
72.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
73.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
74.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลในเรื่องดังต่อไปนี้ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
75.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
76.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
77.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
78.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
79.	ท่านคิดว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้ ในระดับใด										
	1) การมีอัตลักษณ์ดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2) การใช้งานในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3) ความปลอดภัยในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4) ความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5) การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6) การรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ	สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		มากที่สุด → น้อยที่สุด					มากที่สุด → น้อยที่สุด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7) การรู้สิทธิในโลกดิจิทัล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามต่อการบริหาร

วิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

1. ท่านคิดว่าโรงเรียนที่ท่านสังกัดอยู่ มี**จุดแข็ง** เรื่องใดในการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าโรงเรียนที่ท่านสังกัดอยู่ มี**จุดอ่อน** เรื่องใดในการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าโรงเรียนที่ท่านสังกัดอยู่ มี**โอกาส** เรื่องใดในการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าโรงเรียนที่ท่านสังกัดอยู่ มี**ภาวะคุกคาม** เรื่องใดในการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล

ของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 1)

คำชี้แจง

- 1.แบบประเมินฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศรศฯ สตรีชฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 1 การพัฒนา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัล ที่จะนำไปปฏิบัติในการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล
- 2.แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 58 วิธี
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1
- 3.ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งในส่วนกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ของผู้ทรงคุณวุฒิในครั้งนี้ มีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยและจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป
- 4.ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบประเมินฉบับนี้

นางสาวทวงสุรีย์ วรรคามิน

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : phuangsuree.v@gmail.com Tel : 063-5461989

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสม และความเข้าใจของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ตอนที่ 1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

- 1) ชื่อ - สกุล.....
- 2) วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญา..... สาขา.....
- 3) ตำแหน่งในการปฏิบัติงานปัจจุบัน.....

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

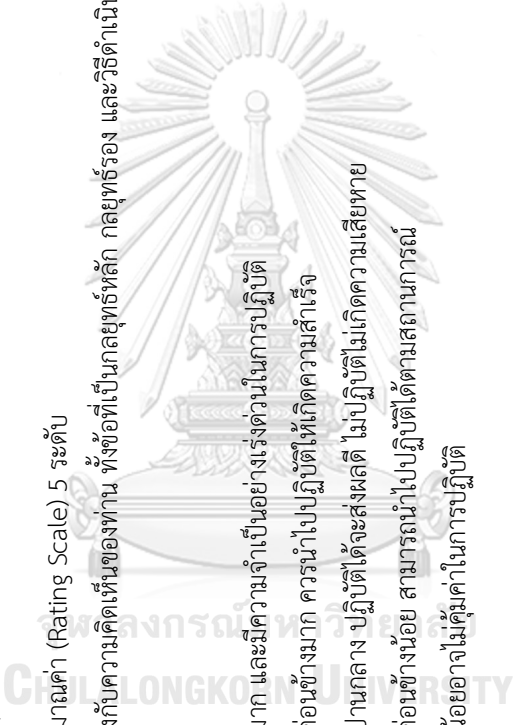
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้งข้อที่เป็นกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินงาน ตรงกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ตามเกณฑ์
ให้คะแนน 5 ระดับ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ความเหมาะสม

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปฏิบัติ
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้ผลส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ

ความเข้าใจ

- 5 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงประสบความสำเร็จ
- 4 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ
- 3 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติงานประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
- 1 หมายถึง แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ลักษณะดิจิทัล							
3.3 ปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล							
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้สึทธิในโลกดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน							
4.2 สร้างระบบประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และการติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล							

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ผู้ปกครอง แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความมี อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น							
2. พฤติกรรมการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นในการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล							
2.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้นักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็น อัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นในการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลของนักเรียน ผ่านการบูร ณาการเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ							
2.1.2 ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลให้นักเรียนที่ประเมินผลจาก การปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็น อัจฉริยภาพทางดิจิทัลโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการตัวตนบน โลกออนไลน์ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณา การเทคโนโลยีเข้าไปในชีวิตประจำวันของนักเรียน							
2.1.3 พัฒนาริธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละ ระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัด ระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น							
2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี							

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.1.5 สร้างความเข้าใจกับครู เกี่ยวกับแนวทาง วิธีการ การใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำวิธีการ และเครื่องมือไปใช้ในการประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน												
2.1.6 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้แก่นักเรียน												
2.1.7 ดำเนินการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษาทุกภาคเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา												
2.1.8 นิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของรางวัลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ												
2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน												
2.2.1 รายงานผลระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 2 ครั้ง ต่อ ภาคเรียน โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุง ทหารีระหว่างครู และผู้ปกครองร่วมกัน เพื่อหาแนวทางให้นักเรียนสามารถสร้าง จัดการชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ รวมทั้งสามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันของตนเองได้												
2.2.2 สนับสนุนให้นำผลการประเมินความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน												

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3. ผลักดันการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล												
3.1 เร่งพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์												
3.1.1 วิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นความฉลาดทางอารมณ์ในโลกดิจิทัลของนักเรียน ให้สามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเอง มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในโลกดิจิทัล												
3.1.2 ระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบการจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถสอดแทรกความรู้เรื่อง อัจฉริยภาพทางดิจิทัล เข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่าน การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project – Based Learning)												
3.1.3 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้นักเรียนมีสมรรถนะที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน และตรงตามความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล												
3.1.4 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการสะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจบ 1 ภาคเรียน ผ่านการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ แล้วนำผลการสะท้อนไปปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป												
3.2 ผลักดันการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้เท่าทันสื่อในโลกดิจิทัล และการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล												
3.2.1 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในโรงเรียน (School Broadband) ให้เอื้อ												

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
<p>อย่างพอเหมาะ ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน</p> <p>3.3.9 จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความคิดยืดหยุ่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ พร้อมรับมือกับการเผชิญปัญหาในโลกออนไลน์ และรู้จักรักษาความปลอดภัยของตนเอง</p>							
4.ส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
4.1 เพิ่มศักยภาพในการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการรู้คิดดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน							
4.1.1 ศึกษา ค้นคว้า ความต้องการของครูและนักเรียนในการใช้สื่อ พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ใหม่ ๆ ที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล							
4.1.2 สร้างแพลตฟอร์มทางการศึกษา (Digital Learning Platform) เพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และสามารถนำเนื้อหาความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้							
4.1.3 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้ง ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในการระดม สื่อ ทรัพยากรนวัตกรรมทางการศึกษา และสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนให้ เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน							
4.1.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำ Podcast YouTube Channel ให้ความรู้ ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลแก่ครู นักเรียน และ							

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

**แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์
เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอรรถยภาพทางดิจิทัล
ของนักเรียนประถมศึกษา (ฉบับที่ 2)**

คำชี้แจง

- 1.แบบประเมินฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของกรวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอรรถยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศรศศึกษา ศรศศษุณัฐบัณฑิต สาขาบริหารการกรศึกษา ภาคศึกษานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการกรศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 2 การพัฒนา กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอรรถยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา ที่จะนำไปใช้ในกรบริหารกรกรเรียนเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างให้นักเรียนมีอรรถยภาพทางดิจิทัล
- 2.แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน
ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 53 วิธี
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2
- 3.ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ทั้งในส่วนกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ของผู้ทรงคุณวุฒิในครั้งนี้ มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อกรพัฒนากรกรศึกษาและคุณภาพกรกรศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป
- 4.ผู้วิจัยขอพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบประเมินฉบับนี้

นางสาวพวงสุรีย์ วรรคามีน
นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาบริหารกรกรศึกษา
กรกรศึกษานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการกรกรศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์กรกรศึกษา
E-mail : phuangsuree.v@gmail.com Tel : 063-5461989

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสม และความเข้าใจของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

ตอนที่ 1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

- 1) ชื่อ - สกุล.....
- 2) วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญา..... สาขา.....
- 3) ตำแหน่งในการปฏิบัติงานปัจจุบัน.....

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้งข้อที่เป็นกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินงาน ตรงกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ตามเกณฑ์ให้คะแนน 5 ระดับ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ความเหมาะสม

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปฏิบัติ
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้จะส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ

ความเข้าใจได้

- 5 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ
- 4 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
- 3 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
- 1 หมายถึง แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 1.3 แบบประเมินความเหมาะสม และความ เป็นไป ได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ร้อง 9 ข้อ

กลยุทธ์ ร้อง	ความเหมาะสม					ความเป็นไป ได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1. ยกระดับหลักสูตร เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มี อัจฉริย ภาพทาง ดิจิทัล												
1.1 ปรับเปลี่ยน การวาง แผน และ จัดทำ หลักสูตร มุ่ง เสริม สร้าง ให้ นักเรียน มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล โดย เน้น การ รู้ ธิ ใน โลก ดิจิทัล และ การ ใช้ เทคโนโลยี ดิจิทัล ใน การ ทำ งาน												
1.2 พัฒนาการ ประเมิน หลักสูตร สถาน ศึกษา เพื่อ เสริม สร้าง ให้ นักเรียน มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล โดย มุ่ง เน้น ให้ นักเรียน มีความ ปลอดภัย ใน โลก ดิจิทัล												
2. เพิ่ม ประสิทธิภาพ การ วัต และ ประเมิน ผล เพื่อ พัฒนา นักเรียน ให้ มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล												
2.1 ปรับเปลี่ยน วิธีการ และ เครื่องมือ ที่ ใช้ ใน การ วัต และ ประเมิน ผล เพื่อ เสริม สร้าง ให้ นักเรียน มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล โดย มุ่ง เน้น การ มี อั ต ลั ก ษ ณ์ ดิจิทัล												
2.2 ปรับแนว ทง การ นำ ผล การ ประเมิน ไป ใช้ ใน การ พัฒ นา นักเรียน และ การ จัด การ เรียน การ สอน มุ่ง เสริม สร้าง ให้ นักเรียน มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล โดย เน้น การ มี อั ต ลั ก ษ ณ์ ดิจิทัล และ การ ใช้ เทคโนโลยี ดิจิทัล ใน การ ทำ งาน												
3. พลิก โภ ม การ จัด การ เรียน การ สอน เพื่อ พัฒนา นักเรียน ให้ มี อัจฉริย ภาพ ทาง ดิจิทัล												

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.เพิ่มประสิทธิภาพการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล												
2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัล												
2.1.1 แต่งตั้งคณะทำงานด้านการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้นักเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการมีอัตลักษณ์ดิจิทัลของนักเรียน ผ่านการบูรณาการเนื้อหาในทุกกลุ่มสาระ												
2.1.2 ออกแบบและพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลให้นักเรียนที่ประเมินผลจาก การปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นอัจฉริยภาพทางดิจิทัลโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการตัวตนบนโลกออนไลน์ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในชีวิตประจำวันของนักเรียน												
2.1.3 พัฒนาวิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้นักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประเมิน เช่น แบบทดสอบวัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล เป็นต้น												
2.1.4 สร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลผ่านการใช้เทคโนโลยี												
2.1.5 ประเมินผลนักเรียนจากงานที่มอบหมายให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์												

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
ผลงาน รวมถึง การเรียนการสอน การส่งงาน และติดต่อครูผู้สอน ผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลให้นักเรียน												
2.1.6 ดำเนินการวัดและประเมินผลความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน ประถมศึกษาทุกภาคเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics และจัดระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนทุกปีการศึกษา												
2.1.7 นิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของรางวัลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ												
2.2 ปรับแนวทางการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน และการจัดการเรียนการสอน มุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน												
2.2.1 รายงานผลระดับความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของผู้เรียนทุกปีการศึกษา โดยนำข้อดี ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุง หรือระหว่างครู และผู้ปกครองร่วมกัน เพื่อหาแนวทางให้นักเรียนสามารถสร้าง จัดการชื่อเสียงของตนเองในโลกออนไลน์ รับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ รวมทั้ง สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปในชีวิตประจำวันของตนเองได้												
2.2.2 รายงานผลการประเมินความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัลไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการจัดการศึกษา นวัตกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล โดยเน้นในด้านความมีอัตลักษณ์ดิจิทัล												
2.2.3 กำหนดให้ครูพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความมีอัจฉริยภาพทางดิจิทัล และเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำบนโลกออนไลน์ และสามารถบูรณาการ												

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
การติดต่อสื่อสารทางโลกดิจิทัล												
4.2.1 จัดกิจกรรมให้ครูร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อ และแนวทางการใช้สื่อในอนาคต												
4.2.2 นิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่เสริมสร้างความเข้าใจวิทยาทางดิจิทัลที่เน้นให้นักเรียนสามารถจัดการความเสี่ยง และภัยคุกคาม การรักษาความปลอดภัยในโลกดิจิทัล และสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในโลกดิจิทัลได้												
4.2.3 กำหนดให้ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น e-Portfolio , การประเมินจากการปฏิบัติจริง , การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน เป็นต้น												
4.2.4 จัดกิจกรรมสะท้อนบทเรียนจากการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์แก่นักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาการคัดเลือก จัดทำ สื่อ นวัตกรรมต่างๆ ให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ												

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางสาวพวงสุรีย์ วรรณามิน

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-3821

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

4 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรคามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-4356

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

18 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.นาฏฤดี จิตรรังสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรรณามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

1. หนังสือเชิญ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 1

ที่ อว 64.6/1893

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เรียน แพทย์หญิง ดร.วนิษา ภัทรประสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 1

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรรคามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

ที่ อว 64.6/1888

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน ดร.สุพจน์ ศรีนุดพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ ฉบับที่ 2

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรคามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่าน เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันจันทร์ที่ 22 มิถุนายน 2563 เวลา 13.00 – 15.00 น. ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันและเวลาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

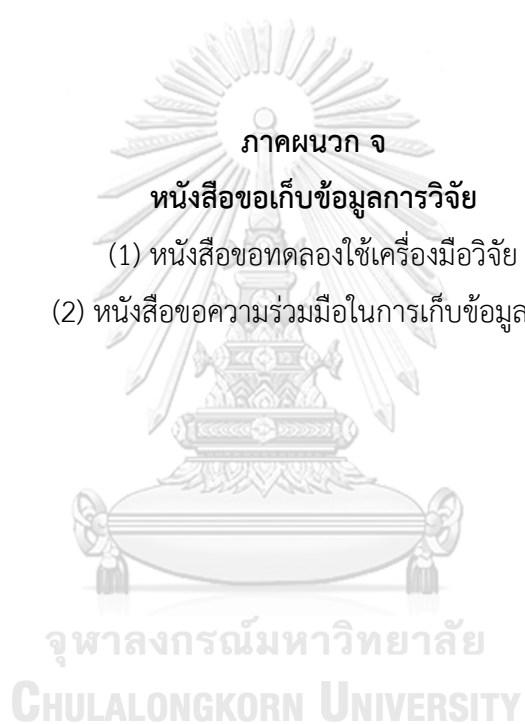
รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิรัชกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

ที่ อว 64.6(2791.01)/63-0331

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 มกราคม 2563

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสิวลีคลองหลวง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรคามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

ที่ อว 64.6(2791.04)/63- **0366**คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางสาวพวงสุรีย์ วรรณามิน นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัฒน์ เจริญกุล และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อ ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชินกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 063-5461989 email: phuangsuree.v@gmail.com

ภาคผนวก ฉ

หนังสืออนุมัติการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์
และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทรศัพท์ 0 2218 3210
ที่ อว 64.2.2 (จว.2)/295/2563 วันที่ 11 มีนาคม 2563
เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

เรียน นางสาวพวงสุรีย์ วรรณามิน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ใบรับรองโครงการวิจัย
 2. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
 3. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
 4. แบบสอบถาม

ตามที่คุณวิจัยได้เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ในการนี้คณะกรรมการฯ เห็นสมควรให้โครงการวิจัยของท่านได้รับการพิจารณาแบบลดขั้นตอน (Expedited Review) ผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มีดังนี้

โครงการวิจัยที่ 017/63 เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยะภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา (PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON DIGITAL INTELLIGENCE CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS) ของ นางสาวพวงสุรีย์ วรรณามิน ผ่านการพิจารณารับรอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งทัย แร่งผลสัมฤทธิ์)
กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 040/2563

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 017/63 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียน
ประถมศึกษา

ผู้วิจัยหลัก นางสาวพวงสุรีย์ วรรคามิน

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ
ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki,
the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good
clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ)
ประธานคณะกรรมการ

ลงนาม นพ. หนึ่งทัย แรงผลสัมฤทธิ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งทัย แรงผลสัมฤทธิ์)
กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบลดขั้นตอน

วันที่รับรอง: 11 มีนาคม 2563

วันหมดอายุ: 10 มีนาคม 2564

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
4. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
5. แบบสอบถาม

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ยังขาดการอนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบกรณีเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1,6 และ 7 เท่านั้น

เลขที่โครงการ..... 017/63
วันที่รับรอง..... 11 มี.ค. 2563
วันหมดอายุ..... 10 มี.ค. 2564

Office of the Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects:
The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts
Chamchuri 1 Building, Room 114, Phayathai Road, Wang Mai Sub-district,
Pathum Wan District, Bangkok 10330
Telephone number 0 2218 3210-11 E-mail curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 040/2563

Certificate of Research Approval

Research Project Number 017/63 PRIVATE SCHOOL ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES
BASED ON DIGITAL INTELLIGENCE CONCEPT OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS

Principal Researcher Miss Phuangsuree Vorakamin

Office Faculty of Education, Chulalongkorn University

The Research Ethics Review Committee for Research Involving Human Subjects: The Second Allied Academic Group in Social Sciences, Humanities and Fine and Applied Arts at Chulalongkorn University, based on Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines and the Principle of the international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) has approved the execution of the aforementioned research project.

Signature *Theraphan Luangthongkum*

(Emeritus Prof. Theraphan Luangthongkum, PhD.)

Chairman

Signature *Nunghatai Rangponsumrit*

(Asst. Prof. Nunghatai Rangponsumrit, PhD.)

Secretary

Research Project Review Categories: Expedited Review

Date of approval: 11 March 2020

Expiry date: 10 March 2021

Documents approved by the Committee

1. The research proposal
2. The researcher CV
3. The information sheets for research participants
4. The informed consent forms
5. The questionnaire

Protocol No.....	017/63
Date of Approval.....	11 MAR 2020
Approval Expiry Date.....	10 MAR 2021

Conditions

1. The researcher has acknowledged that it is unethical if he/she collects information for the research before the application for an ethics review has been approved by the Research Ethics Review Committee.
2. If the certificate of the research project expires, the research execution must come to a halt. If the researcher wishes to reapply for approval, he/she has to submit an application for a new certificate at least one month in advance, together with a research progress report.
3. The researcher must conduct the research strictly in accordance with what is specified in the research project.
4. The researcher must **only** use documents that provide information for the research sampling population/participants, their letters of consent and the letters inviting them to take part in the research (if any) **that have been endorsed with the seal of the Committee.**
5. If any seriously untoward incident happens to the place where the research information, which has requested the approval of the Committee, is kept, the researcher must report this to the Committee within five working days.
6. If there is any change in the research procedure, the researcher must submit the change for review by the Committee before he/she can continue with his/her research.
7. For a research project of less than one year the researcher must submit a report of research termination (AF 03-13) and an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. For a research project which is a thesis, the researcher must submit an abstract of the research outcome within thirty days of the research being completed. This is to be used as evidence of the termination of the project.
8. A research project which has passed the Exemption Review, must observe only the conditions in 1, 6 and 7.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พวงสุรีย์ วรคามิน
วัน เดือน ปี เกิด	9 ธันวาคม 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดปัตตานี
วุฒิการศึกษา	เศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเงิน) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การ จัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	2/3 ถนนวรคามิน ตำบลสะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000
ผลงานตีพิมพ์	"การบริหารงบประมาณของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้" วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มีนาคม 2559 "ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด อัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา" วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2563